

Országgyűlési Napló

*Jakab István, dr. Latorcai János,
Lezsák Sándor és Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Arató Gergely, Földi László,
Móring József Attila, Szilágyi György*

Az ülésnap megnyitása	205
Napirend előtti felszólalások:	
Dr. Vadai Ágnes (DK).....	205
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	207
Schmuck Erzsébet (LMP)	209
Cseresnyés Péter innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár	210
Dr. Tóth Bertalan (MSZP)	212
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	214
Gyöngyösi Márton (Jobbik)	216
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	217
Tordai Bence (Párbeszéd)	219
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	221
Nacsa Lőrinc (KDNP)	222
Dr. Rétvári Bence , az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára	224
Hende Csaba (Fidesz).....	226
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár.....	228
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájának megkezdése.....	
Dr. Trócsányi László igazságügyi miniszter, a napirendi pont előterjesztője	229
Felszólalók:	
Kocsis Máté , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	239
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	243
Gyöngyösi Márton , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	248
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	252
Dr. Harangozó Tamás , az MSZP képviselőcsoportja részéről	255
Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	261
Dr. Keresztes László Lóránt , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	268
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	277
Egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője.....	284
Felszólalók:	
Kósa Lajos , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	286
Mirkóczki Ádám , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	290
Dr. Aradszki András , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	295
Dr. Molnár Zsolt , az MSZP képviselőcsoportja részéről	297
Dr. Vadai Ágnes , a DK képviselőcsoportja részéről	300
Demeter Márta , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	305
Szabó Timea , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	310
Bósz Anett (független).....	314
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	317
Dr. Bajkai István (Fidesz)	317
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	321
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	325
Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár előterjesztői válasza	329
Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény jogharmonizációs célú módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája	
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előterjesztője	336
Felszólalók:	
Ovádi Péter , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	339
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	341
Varga László , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	344

Arató Gergely , a DK képviselőcsoportja részéről	345
Tordai Bence , a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről.....	346
Hadházy Sándor (Fidesz)	348
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	350
Magyarország Alaptörvényének hetedik módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitájának folytatása és lezárása.....	351
Felszólalók:	
Ovádi Péter (Fidesz)	351
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	352
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	357
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	361
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár előterjesztői válasza.....	362
Napirend utáni felszólalások:	
Dr. Varga-Damm Andrea (Jobbik).....	365
Székely Sándor (DK)	366
Schmuck Erzsébet (LMP)	367
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	369
Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről	372
Az ülés bezárása	372

Az ülésen jelen voltak:

SOLTÉSZ MIKLÓS, a Miniszterelnökség államtitkára, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, DR. FÓNAGY JÁNOS, a Miniszterelnöki Kormányiroda államtitkára, FARKAS SÁNDOR agrárminisztériumi államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, NOVÁK KATALIN, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára, DR. RÉTVÁRI BENCE államtitkár, NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN honvédelmi minisztériumi államtitkár, DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, DR. VÖLNER PÁL államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár, MENCZER TAMÁS külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS pénzügyminisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakának
6. ülésnapja

2018. június 5-én, kedden

(9.01 óra - Elnök: Jakab István)

Jegyzők: Móring József Attila és Szilágyi György)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakának 6. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Szilágyi György jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm a kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat. Kiemelten köszöntöm kedves képviselőtársaimat.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Vadai Ágnes képviselő asszony: „Kémek, mint mi vagy Önök igaziak?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VADAI ÁGNES (DK): Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A múlt héten a Kúria jogerősen is felmentette az úgynevezett kémper vádlottjait. Ezzel elbukott az elszámoltatásnak csúfolt politikai boszorkányüldözés egyik utolsó koncepció perje is.

Önök tíz éven át fogtak perbe ártatlan embereket, akiknek az volt minden bűnük, hogy nem a Fidesznek, hanem Gyurcsány Ferenc kormányának dolgoztak. A bíróság mindenkiről kimondta, hogy ártatlan. Polt Péter legfőbb ügyészként, a maffiaállam jobbkezeként ártatlan emberek életét tette tönkre politikai alapon. Most nem mennék bele, hogy Polt Péter nélkül milyen foghíjasak lennének - bár így is foghíjasak - a kormánypárti padsorok; hogy milyen korrupciós ügyek miatt lenne a fél bagázs börtönben. Önök is tudják, mi is tudjuk, mindenki tudja, a magyar nép hazugságban tartott kis hányadán kívül. De maradjunk a kémpernél!

Mit is állított a fideszes ügyészség ebben az esetben? Hogy orosz titkosszolgálati behatolás és adatszerzés történt. Kiderült, hogy mindenki ártatlan, nem történt ilyen. Mindeközben lássuk, mi is zajlott kis hazánkban a koncepció per árnyékában! Önök az oroszoknak kémkedő Kaspersky Lab vírusirtóját telepítették az állami gépekre, többek között a képviselői számítógépekre is. Az orosz titkosszolgálati behatolás és adatszerzés ma már a mindennapok része, hála önöknek. Nem nagyon hallom és látom azt, hogy Budai Gyula itt állna és kiabálna, hogy elszámoltatás lesz, hogy kémkedés történt. De menjünk csak tovább!

Önök voltak azok, akik beépítették a nemzeti konzultációs honlapba a Yandex nevű orosz adatszerző szoftvert. Így már nemcsak államtitkok, hanem a fideszes szavazók személyes adatai is az orosz titkosszolgálat kezére kerültek. De menjünk tovább!

Egy kiugrott magyar titkosszolga, Katrein Ferenc volt műveleti igazgató tavaly arról beszélt a magyar sajtóban, hogy a kémelhárítást az orosz ügyekben politikai szinten fojtotta el az Orbán-kormány.

Az orosz szolgálatok éppen ezért teljes joggal érzik úgy, hogy szabadon járhatnak-kelhetnek Magyarországon.

Tisztelt Országgyűlés! Ki kell mondani, hogy ebben az országban nem a baloldalon kell keresni a kémeket, hanem az Orbán-kormányban és önök között. Önök azok, akik kiszolgáltatták Magyarországot az orosz titkosszolgálatoknak. Önök hagyták futni Kiss Szilárdot, a moszkvai vízumgyárost, aki a sajtó szerint orosz bűnözőknek és kémeknek adhattott magyar útlevelet. Az ügy már ott tart, hogy az Amerikai Egyesült Államok újra bevezetheti a magyarokkal szemben a vízumkötelezettséget, annyi orosz bűnöző és kém jutott be Amerikába magyar útlevéllel. Azt pedig a mai napig nem tudjuk, hogy hány orosz kém jött be Magyarországra Rogán Antal letelepedési kötvényeivel. Így bizony egy orosz kém akár több megoldást is választhat, ha Magyarországra szeretne jönni, önök vörös szőnyeget terítettek eléjük. De önök engedték a szélsőjobboldali Gyórkös Istvánnak is, hogy az orosz katonai elhárítás embereivel gyakorlatozzon Magyarországon. Ismerjük a következményeket: Gyórkös lelőtt egy magyar rendőrt. Arról is a kiugrott titkosszolga beszélt, hogy a NATO-s partnerszolgálatok gyakorlatilag semmit sem közölnek Magyarországgal, mert szemükben a budapesti kormányzat egyenértékű Moszkvával. Azt sem hallgatják meg, és erről tudunk, amit Magyarország mondana, mert automatikusan orosz dezinformációnak tekintik. Itt tartunk. Magyarországot, Magyarország Kormányát egyenrangúnak és egyfélének tekintik Oroszországgal az európai hírszerzők. Közben persze a köztévéből ömlenek az orosz sajtóból ismert álhírek, Orbán Viktor pedig folyamatosan Európa-ellenes politikát folytat itthon és az Európai Unióban egyaránt.

Értjük a helyzetet, tisztelt fideszes képviselők. Önök nem 30 ezüstért adták el Magyarországot, hanem 30 rubelért. Önök eladtak államtitkot, személyes adatot, szabadságot és függetlenséget, szépen csomagban, nemzeti színű szalaggal átkötve, szigorúan a folyamatos nemzeti keresztény szabadságharc nevében. Most bele sem megyek, hogy Paks II. évtizedekre szolgáltatja ki az országot az oroszoknak. Ez is ennek a csomagnak a része, de önök ezt biztosan tudják, sőt talán tudnak ennél többet is, az itt felsoroltak talán csak a jéghegy csúcsát jelentik.

Tisztelt Országgyűlés! Én őszintén bízom, hogy lesz majd egyszer egy igazi kémper Magyarországon, amit egy igazi, független igazságszolgáltatás fog lefolytatni. Nem politikai alapú koncepció per, hanem egy igazi per, amely majd felfedi, hogy hányan hányféleképpen és mennyiért adták el a hazát Magyarországnak. (Sic!) A Demokratikus Koalíció és jómagam azon fogunk dolgozni, hogy minél hamarabb legyen ilyen per. Köszönöm a figyelmüket. (Taps a DK sorában.)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr kíván

válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: *(Nem működik a mikrofonja.)* Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! *(Közbeszólások: Nincs hang!)*

ELNÖK: A kártya be van helyezve, államtitkár úr? *(Jelzésre:)* Nyugodtan, államtitkár úr, megvárjuk, beszámítjuk az időt. Öné a szó, államtitkár úr. Parancsoljon!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Önök abban a kényelmes helyzetben vannak ebben az esetben, amikor egy konkrét ügy kapcsán - itt a Laborc-Galambos-ügyről beszélünk - kritizálják a kormányzat tevékenységét, hogy a kormányzat nincs abban a helyzetben, főleg az igazságszolgáltatásért felelős tárca, hogy a bíróságok konkrét működéséről *(Derűtség a DK soraiban.)* egyedi esetben minősítést adjon. *(Dr. Vadai Ágnes: Az ön mellett ülő személy volt az egyik feljelentő!)* Feljelentés természetesen lehetséges és kötelessége is, abban a bíróságoknak, a bírácoknak a konkrét ügyben hozott ítéleteiről véleményünk, politikai véleményünk lehet, de ugyanakkor egy kérelmézési ügyben, amelyben tételezzük fel, hogy kellően dörzsölt személyek vettek részt, a nyomok eltüntetésében pedig nemcsak ebben az ügyben, hanem más ügyekben is jeleskedtek, gondolhatunk akár a négyes metróra vagy egyéb *(Dr. Vadai Ágnes: A kémpernek ehhez mi köze? - Az elnök csenget.)* korrupciós ügyekre is, amelyeket önök műveltek, gyakorlatilag nincs könnyű helyzetben sem a nyomozó hatóság, sem az ügyészség, és a bíróság is csak a teljes bizonyítottság esetén tud megfelelő *(Dr. Vadai Ágnes: Hamis vád!)* marasztaló ítéleteket hozni. A teljes bizonyítottságot az ártatlansággal egyenlővé tenni, azért ez egy erős túlzás, ezt lássuk be, a mi korunkban is. *(Arató Gergely: Ez a büntetőjog alapelve...)*

Ami pedig azt illeti, hogy megúsznak eseteket, és nem sikerül önökre rábizonyítani, az nem azt jelenti, hogy az elszámoltatás egy felesleges kezdeményezés volt, hanem erkölcsi kötelessége volt a 2010-ben kormányra került Fidesz-KDNP-kormányzatnak. Az más kérdés, mint említettem, hogy az eme bizonyítási körülményeket *(Dr. Vadai Ágnes: Titkos volt az egész eljárás!)* mennyiben sikerül egy eljárás során összehozni. Arról nem is beszélve, hogy az akkor önök által alkalmazott szabályok szerint kellett az eljárásokat lefolytatni, nem a később hozott szigorúbb eljárási szabályok szerint, mert ez is egy büntetőjogi alapelv, ezt talán önök is tudják. Tehát alkotak egy keretrendszer, amelynek mentén tudtak mentesülni a felelősség alól, és most erre hivatkozva büszkén hirdetik, hogy önök ártatlanok, és ugyanakkor pedig tudjuk, hogy például a fő ügy az volt, ami-

kor bolgárnak álcázott orosz emberekkel a magyar titkosszolgálat tagjait átvilágították. *(Németh Szilárd István: És erről jegyzőkönyv is van!)* És erről jegyzőkönyv is készült. Hogy ezt a bíróság nem ítélte olyan súlyúnak, hogy a személyes felelősséget kimutathatóan *(Németh Szilárd István: Hozzuk nyilvánosságra!)* egy-egy személyre megállapíthatta volna és elítélte volna *(Dr. Vadai Ágnes: Ettől még bűnös?)*, ez nem mentesíti önöket a politikai felelősség alól.

Az más kérdés, hogy önöknek ezek az ügyek arra nagyon jók, hogy leplezzék azt a kudarc sorozatot, amit abban a nyolc évben elkövettek Magyarországgal szemben.

(9.10)

Több ezer milliárdos IMF-hitelt vettek fel, amelyet ennek a kormányzatnak kellett visszafizetnie *(Dr. Vadai Ágnes: Az oroszokhoz mi köze ennek?)*, mert csak három év futamidőre vették fel, a GDP 83 százalékára sikerült felvinniük az államadósságot, a költségvetés hiánya megközelítette 2006-ban *(Folyamatos zaj. - Az elnök csenget.)* a 10 százalékot, 7 százalékos gazdasági visszaesést sikerült 2009-ben produkálniuk, 11,2 százalékos munkanélküliséggel adták át az országot kormányzásba - ez negyedmillióval több munkavállalót jelentett, mint amennyi 2002-ben volt, tehát ennyivel több munkanélkülinek kellett új munkahelyeket létesítenünk -, elvettek a nyugdíjasoktól egyhavi nyugdíjat és a közszolgáltól egyhavi bért, és a baloldali kormányzás alatt kétszeresére növelték a villamos energia, háromszorosára pedig a gáz árát. *(Dr. Vadai Ágnes: Államtitkár úr, ez ciki! Az oroszokról kéne beszélni!)*

Ez valóban egy olyan bizonyítvány *(Folyamatos közbeszólások a DK soraiból. - Az elnök csenget.)*, amit titkolni kell, ami mentén kell ügyeket kreálni, ügyeket találni, és elővenni most nyolc év után olyan kudarcba fulladt elszámoltatási ügyet, amelynek kapcsán büszkélkedhetnek azzal, hogy nem megfelelően láttuk el a feladatunkat ezen a területen. Én sem vagyok elégedett, de nem a kormányzattal nem vagyok elégedett, hanem azzal a szabályzórendszerrel, amely mentén önök ezeket elkövethették, és azzal, hogy gyakorlatilag sem az ügyészség, sem a bíróság nem tudott ennek kapcsán megfelelő eréllyel fellépni *(Arató Gergely: Mondjon le a legfőbb ügyész!)* és példát statuálni ezekben az ügyekben, hogy a jövőre nézve elvegye az önök kedvét és elvtársaik kedvét a hasonló műveletektől. *(Dr. Vadai Ágnes: Az elvtársak, azok ott vannak!)*

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Képviselőtársaim! Állapodjunk meg egy alapszabályban, ami azt jelzi, hogy nem emlékszem, államtitkár úr mikor szólt közbe, amíg képviselő

asszony beszélt. Azt gondolom, hogy kölcsönösen tiszteljük meg egymást azzal, hogy meghallgatjuk. (Dr. Vadai Ágnes: *Ez nem tisztelet kérdése! Ez parlamenti műfaj!*) Folyamatosan zajlott a párbeszéd, képviselő asszony, ez nem párbeszéd. Egymásnak válaszolnak, megvan, hogy ki beszél. Köszönöm. (Közbeszólás a DK soraiból.)

Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport: „Mit tesz a kormány a fenntarthatóságért?” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Ma van a környezetvédelmi világnap, és ma zárul az európai fenntarthatósági hét. Az elmúlt héten Európa 30 országában közel ötezer eseményt szerveztek, amelynek a célja a fenntarthatóság lényegének, tartalmának megismertetése, népszerűsítése volt, valamint hogy konkrét fenntarthatósági projekteket mutassanak be.

Magyarországon is több tucat rendezvény volt az elmúlt egy hétben. Nagyon fontos kezdeményezés, de látva bolygónk állapotát, ma leginkább 52 fenntarthatósági hétre lenne szükség egy évben. A mélyülő ökológiai válságot ma már mindannyian a bőrünkön érezzük, százéves melegrekordok dőlnek meg, utakat mos el hirtelen a ránk zúduló csapadék, a hazai piacok vegyszerezett, íztelen zöldségekkel vannak tele, a tengereken pedig műanyag szeméthegek úsznak. Aszályok és árvizek váltják egymást kiszámíthatatlanul, a talaj gyorsan pusztul, és ha így marad a talaj használata, akkor egyes kutatások szerint 60 év alatt elfogy.

Ezek a sokasodó környezetvédelmi problémák jelzései annak, amitől a bolygónk és mi is szenvedünk, és ez sokkal több mint a környezetvédelem. A fenntarthatóság, ami az ökopolitika fő célja, ugyanis egy sokkal összetettebb kérdés. A környezet ügyét összekapcsolja a gazdasági és társadalmi kérdésekkel, egy rendszernek tekinti őket. A környezeti feltételek mára korlátossá váltak az erőforrások túlhasználata és a környezetünk elszennyezése miatt, ami a gazdaságtól a társadalmon át hatással van a globális és a lokális folyamatokra. A magyar kormányok súlyos adósságot halmoztak fel azzal, hogy a neoliberális, a piac mindenhatóságát hirdető, a jövőt feléző politikát hajtottak végre ahelyett, hogy a kiszámítható, fenntartható, hosszú távra tervező társadalom- és gazdaságpolitika mellett tették volna le a voksukat.

A Fidesz éppen ott folytatja, ahol az elődei abahagyták. Folyamatosan a multinacionális cégek kegyeit keresi, akiknek egyetlen szempont a fontos: minél nagyobb profitra szert tenni, nem törődve azzal, hogy mit hagynak maguk mögött. Ráadásul nekik az olcsó betanított munkaerő kell, pedig a jövő kulcsa magas hozzáadott értékű... - a helyi erőforrások megőrzése és fejlesztése, a helyi gazdaságok megerősítése és nem utolsósorban az innováció. Ha

a kormány komolyan venné a fenntarthatóság szempontjait, és eszerint tervezné a költségvetést, határozná meg politikája prioritásait, akkor néhány éven belül egy egészen más Magyarországon lennénk: csökkenne a szegénység, és stabilabb lábakon állna a gazdaság.

Az LMP mint ökopolitikai párt a gazdaságot a helyi vállalkozásokra építené. A hazai kis- és középvállalkozási szektor szervesen kapcsolódik a lokális gazdaságba, értékteremtő munkát végeznek, helyben teremtenek állásokat, és biztosan számíthatunk rájuk. Nem fogják elhagyni egyik napról a másikra az országot. Mi egy olyan helyi közösségekből álló Magyarországot szeretnénk, ahol minél nagyobb a helyben megtermelt javak aránya, és nem dél-amerikai és távol-keleti árukat vesznek a közeli városok bevásárlóközpontjaiban; olyan helyeket, ahol a helyi közösségek az ottani viszonyoknak leginkább megfelelő megújuló energiát használnak, jól szigetelt házakban és közösségi terekben, nem pedig orosz gázzal fűtik az utcákat, vagy drága és veszélyes atomenergiával működtetett klímák hűtik egyesek üvegpalatáit.

Tisztelt Országgyűlés! Hamarosan kezdődik a jövő évi költségvetés tárgyalása. Tervezzük végre felelősen, érvényesítsük a fenntarthatósági szempontokat, amíg még megtehetjük. Bolygónkat folyamatosan túlhasználjuk, és el fog jönni az a pont, amikor már nem tudunk mit tenni. Egy bolygónk van, nem lehet olyan életmódot folytatni, amivel folyamatosan több mint másfél bolygónyi erőforrást használunk fel.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország jövője akkor biztosított, ha képesek vagyunk a szabadpiaci logika helyett felelősen gondolkodni; ha nem növelni akarjuk a társadalmi különbségeket, hanem csökkenteni; ha igazságos és jövőbe látó országot akarunk, és nem felélni a környezetünket. Mi egy olyan társadalomban kívánunk élni, ahol nem kevesek gazdagodnak meg sokak munkájából, hanem mindenkinek adott a lehetőség, hogy jobban éljen, mint az előző generáció. Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Cseresnyés Péter államtitkár úr válaszol az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

CSERESNYÉS PÉTER innovációs és technológiai minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A fenntarthatóság kérdésköre szándékaink és tetteink szerint is nemzeti ügy, a kormány pedig elkötelezett, hogy Magyarország megfelelő választ adjon a fenntartható gazdasági és társadalompolitikai kihívásra egyaránt. Magyarország Kormányának eltökéltségét bizonyítja, hogy a kormányzati struktúra átalakításával a fenntarthatóság ügyköre kiemelt figyelmet kap, külön államtitkár felelős a feladatok és célok megvalósítását szolgáló kormány-

zati intézkedések koordinációjáért, döntés-előkészítéséért és a végrehajtási folyamatok ellenőrzéséért.

A fenntarthatóságot érintő kiemelt strukturális figyelem összhangban áll azzal az elmúlt években előkészített nemzetközi munkával, amelynek eredményeképpen 2015. szeptember 25-én a világ vezetői az ENSZ 70. közgyűlésén elfogadták az új, fenntartható fejlődési keretrendszer, a 2030-as Agendát. A globális program magját a fenntartható fejlesztési célok alkotják. Ezeknek a céloknak a nemzeti végrehajtása valamennyi minisztérium és kormányzati intézmény feladatát érinti, a hazánk által is elfogadott 2015-ben vállaltak teljesítése. Emiatt is fontos összhangot teremteni a tárcák által meghatározott szakpolitikai célkitűzések között. Ezek közül is kiemelt jelentőségű feladat a 2018 júliusában New Yorkban sorra kerülő, a fenntartható fejlődési célok végrehajtásában elért eredményeknek az ENSZ intézményei és tagállamai előtt számbavételét és értékelését szolgáló nemzeti önkéntes beszámoló összeállítása és jóváhagyása.

(9.20)

Magyarországon az energiahatékonysági fejlesztéseket és a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos célokat az Európai Unió 2020-as és '30-as célrendszere határozza meg, amely alapján Magyarország három, a megújuló energiákkal és energiahatékonysággal kapcsolatos stratégiát és szakpolitikát fogadott el: a nemzeti energiastratégia 2030-at, a megújulóenergia-hasznosítási és cselekvési terv 2020-at és a tavaly elfogadott negyedik nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervet. A három stratégia célja, hogy kijelöljék az érintett területeken a jövőbeni fejlesztési irányokat, és biztosítsák a 2020-as és a 2030-as célok elérését.

Az Európai Parlament és Tanács megújuló energiákat támogató irányelve az EU 2020 stratégiával összhangban meghatározta a kötelező nemzeti célszámokat 2020-ra. Eszerint Magyarországnak 13 százalékos megújulóenergia-résarányt kell elérni a bruttó végső energiafogyasztáson belül 2020-ig. Magyarország a megújulóenergia-hasznosítási cselekvési tervében ennél ambiciózusabb célt állított fel, a hazai célszámot önkéntesen 14 százalék fölé, 14,65 százalékra emelte. A legfrissebb elérhető adatok szerint 2016-ban Magyarország 14,19 százalékot teljesített, így már 2016-ra elérte a 2020-ra kitűzött önkéntes nemzeti célt. Ez bizonyítja azt, hogy azokat az elvárásokat, amelyeket ön is megfogalmazott, a kormány veszi, és ténylegesen a politikájába, a gazdaságpolitikájába, az energiapolitikájába beépíti. Tehát elmondható a számok alapján, hogy Magyarország a klímavédelmi célok elérésében is jó úton halad.

Az operatív programokban lévő forrásoknak köszönhetően a 2014-2020-as évekre vonatkozóan az energetikát érintő fejlesztésekre összesen több mint 760 milliárd forint visszatérítendő és nem

visszatérítendő támogatás került kiosztásra. A 2014 őszen útjára indított „Otthon melege” program keretében például a meghirdetett pályázati konstrukciók célja, hogy gyors, megfelelő intenzitású vissza nem térítendő támogatáshoz juttassa az embereket az ország egész területén. A támogatások felhasználásával jelentősen javult a lakossági energiafelhasználás hatékonysága, nagymértékben csökkentve ezzel a hazai szén-dioxid-kibocsátást, ezzel hozzájárulva a hazai klímavédelmi és energiahatékonysági célok eléréséhez.

Az eddigi alprogramok összesen közel 203 ezer háztartás energetikai korszerűsítését tették lehetővé közel 31 milliárd forint összértékben, és számtalan olyan energetikai, energiahatékonysági beruházás van folyamatban, amelyik nem az embereket közvetlenül, hanem közvetett módon, intézményeken keresztül éri el. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Tóth Bertalan frakcióvezető úr, MSZP képviselőcsoport: „Hét év, hét módosítás.” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Immár hetedik alkalommal készül a Fidesz az amúgy gránit-szilárdságú Alaptörvény módosítására. Lehet ez egyfajta rekord, bár ha megnézzük az Egyesült Államokat, ott huszonhét-szer módosították az alkotmányt, de azért szeretném jelezni, hogy 229 év alatt.

Ilyenkor kijön a képviselőből a jogász, mert mégiscsak egy alaptörvényről van szó. Eszembe jutnak, s nyilván a jogász végzettségű képviselőtársaimnak is eszébe jut, hogy az egyetemen mit tanultunk. Azt tanultuk, hogy a közhatalmat gyakorlóknak felett a jog uralkodik. A jog uralma, a rule of law egy angolszász eredetű jogintézmény, de mégiscsak a demokratikus jogállamnak egy fontos alapértéke. Ez az, amit önök rendszeresen, nemcsak az alaptörvény-módosítással, hanem más jogszabály-módosítással is folyamatosan támadnak és felrúgnak. Jogászkörökben szokták azt is mondani, hogy önök a jogot a politika szolgálólányává tették.

Nézzük ezeket a módosításokat! Az első alaptörvény-módosítás az Alkotmánybíróságot regulázta meg, amikor alkalmazta a jog uralmát. Megfosztották jogköreitől, és majd később, nem az alaptörvény-módosítással, de az önök pártkatonáival töltötték fel. A második módosítás a választási regisztráció lett volna, ha sikerül. A harmadik módosítás a termőföld tulajdoni viszonyainak teljes átalakítása volt, amelynek látjuk az eredményét, hiszen a világ leggazdagabb és a világ legjobban gazdagodó gázszerezőjének olyan földbirtokai lettek, hogy mára talán Magyarország egyik legnagyobb földesura lehet. A negyedik módosítás az ellenvéleményekkel való leszámolásról

szólt, hiszen az Alkotmánybíróság által alkotmányellenesnek minősített jogszabályokat, rendelkezéseket helyezték el az Alaptörvényben, és eltörölték az Alkotmánybíróság korábbi határozatainak alkalmazhatóságát. Az ötödik módosítás egy kis reparációról szólt, hiszen nemzetközi nyomásra végül is a bírósági ügyáthelyezés szabályozását törölték, viszont megteremtették annak az alaptörvényi feltételrendszerét, hogy a Magyar Nemzeti Bank egyesülhessen a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletével, amelynek két év múlva, 2015-ben meg is láttuk az eredményét, hiszen a Quaestor-botrányban elkerülhetetlen a Magyar Nemzeti Bank felügyeleti tevékenységének elmulasztása. Alig pár száz milliárd forint tűnt el, és több tízezer károsult nem jutott hozzá a pénzéhez. A hatodik számú alaptörvény-módosítás egyértelmű propagandacélokat szolgált.

Tehát összességében elmondhatjuk, hogy önök a politikai céljaikat valósították és valósítják meg az alaptörvény-módosítással, amelynek az a célja, hogy letörjék a jog uralmát, és az önök politikájának szolgálatába állítsák azt.

A hetedik módosítás során ismét a tanulmányaim jutnak eszembe. Péccett volt egy olyan szeminárium, hogy törvényhozásban. Ebből a szemináriumanyagból hadd idézzek egy mondatot: „A jog logikailag rendezett, nyelviileg szabatosan meghatározott és rögzített formában jön létre, világos, közérthető és a magyar nyelv szabályainak megfelelő, megismerhető, áttekinthető, kiszámítható.” Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megnézzük ezt az alaptörvény-módosítást, ezt a salátatörvényt, akkor ehhez képest ez egy fércmű.

De nem is ez a baj, hanem emlékezzünk a miniszterelnök, a volt Soros-ösztöndíjas miniszterelnök választásokat megelőző szavaira, aki azt mondta, hogy jogi lépéseket fog majd tenni, az ellenzékkel kapcsolatban jogi következmények lesznek. Akkor még ellenzéki képviselőként azt gondoltuk, hogy biztosan ránk gondol, de kiderült, hogy nem, a miniszterelnök célkeresztjében a magyar független igazságszolgáltatás van. Ennek voltak előzményei, hiszen emlékezhetünk arra, hogy az első Orbán-kormány alatt nem engedték felállítani az ítéletábrákat, az említett Alaptörvény rendelkezésére, amely az ügyáthelyezésre vonatkozik, az Országos Bírói Hivatal létrehozására, amelynek élére egy pártkatonát tettek, a kényszernyugdíjazásokra vagy arra, hogy feles törvénnyel akarták létrehozni azt a közigazgatási bíróságot, amire most tesznek javaslatot.

Ebből a javaslatból teljesen egyértelműen kiderül, hogy önök egy olyan bírósági rendszert, egy olyan bíróságot akarnak létrehozni, amely lojális, a Fideszhez hű, esetenként kormánytisztviselők részvételével működő bíróság lesz, amely az összes hatóság és állam által hozott döntés jogorvoslati fóruma, például a közérdekű adatingyélésé is. Így talán nem ismerhettük volna meg a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak visszaéléseit vagy a Magyar Postánál lévő anomáliákat.

Tehát önök újra megtámadják a jogállamot, újra egy merényletet követnek el, amely ségyenteljes, gyalázatos. Ezért nem fogjuk támogatni ezt a módosítást. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra. Öné a szó, államtitkár úr.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Azzal, hogy az Országgyűlés 2011-ben elfogadta az új Alaptörvényt, egy régi adósságot rendezett. Ön ezekről az előzményekről nem beszélt. Ha nem tette volna, akkor Magyarországnak még mindig olyan alaptörvénye, alkotmánya lenne, amelyet 1949-ben fogadtak el, és 1989-ben csak módosítottak. Az előzményeket azért ilyen értelemben is érdemes feltárni. Ez az Alaptörvény fontos alapelveket fektetett le, amelyekről ön nem beszélt. Például adósságfeket vezetett be, ami azért is fontos volt, mert az önök idején ötven-egynéhány százalékról 83 százalékra nőtt Magyarország adósságállománya. Az Alaptörvény alapján ma már külön védelemben részesülnek a nők, az idősek és a fogyatékkal élők. Önök ezekre a dolgokra hivatkoznak, de ez az Országgyűlés, ez a kormánytöbbség volt az, amelyik ezt Alaptörvénybe foglalta.

(9.30)

Bekerült a kisebbségek védelme is, a jelyelv védelme, valamint a GMO-mentesség is, és alkotmányos védelmet kapott a gyermeknevelés is.

Tehát azt tudom önnek elmondani röviden, hogy ez az Alaptörvény kiállta az idők próbáját, függetlenül az elfogadása körüli politikai és leginkább ideológiai jellegű vitáktól. Azt is mondhatnám, hogy nincs olyan alaptörvénye európai országnak, amelyet annyi szervezet, annyi intézmény, annyi politikus nézett volna meg részletesen, mint a magyar Alaptörvényt. Úgyhogy ez az Alaptörvény tényleg kiállta az idő próbáját.

Őn a végén elmondta a lényegét, mégpedig azt, hogy nem támogatják a mostani módosítást, bár ön szépen becsomagolta az álláspontját. De ilyen értelemben a tegnapi sajtótájékoztatójuk azért irányadó. Ezt az alaptörvény-módosítást önök nem támogatják. Ezzel kapcsolatban azért szeretném elmondani, hogy ha van oka a tragikus baloldali választási eredményeknek, akkor az az, hogy önök a meghatározó ügyekben mindig szembemennek a magyarok akaratával, legyen szó akár a munkahelyi védelméről vagy az adócsökkentésekről, a nemzeti ipar védelméről, önök dacolnak azokkal az egyetértési pontokkal, amelyek az elmúlt években létrejöttek Magyarországon. Erre pedig nem lehet győzelmet építeni, sok-sok kudarcot annál inkább.

És most egy olyan alkotmány-módosítást támadnak, amelynek célja a biztonság erősítése, és

amely egyértelmű következménye az áprilisi választási eredményeknek. Arról van szó, hogy ez a módosítás megtiltaná az idegen népesség betelepítését Magyarországra, tehát védelmet jelentene a betelepítési kvóta ellen. Volt már ilyen javaslat, ön is emlékszik rá, 2016-ban, akkor önök a kvótának még a létezését is letagadták a népszavazási kampány során, hogy azután Brüsszelben szép csendben megszavazzák. Tavaly novemberben, amikor erről szavazni kellett az Európai Parlamentben, az önök képviselői megszavazták. És ha jól látom, még most is le akarják tagadni.

Tehát hiába mondták el több millióan az elmúlt években Magyarországon konzultációkon, népszavazáson és a legutóbbi választáson, hogy nem kérnek a kvótákból, a baloldalt ez hidegen hagyja; csak azért is támogatják azt. Ez a lényeg, minden más csak jogi mellébeszélés és kibúvókeresés. A tegnapi állásfoglalásuk alapján azt is tudjuk, hogy a Stop Soros törvénycsomagot sem támogatják, ezzel azok oldalára állnak, akik szervezik és elősegítik az illegális bevándorlást Magyarországon.

Ami egyébként a gyülekezési joggal kapcsolatos felvetéseiket illeti a mostani alkotmánymódosítási javaslattal kapcsolatban, azért furcsa, hogy ezt önök hozzák föl. Amikor az MSZP volt kormányon, akkor még csak tüntetni sem lehetett a Parlamentnél. Kordonokkal kerítették körbe a Parlamentet. Ma ezt szabadon meg lehet tenni, tegnap is volt tüntetés. És amikor egyébként a baloldal volt kormányon, akkor gumilövedékkel védték, nem a demokráciát, hanem saját hatalmukat.

Tehát ennyit a gyülekezési jogról. Önök is nagyon jól tudják, hogy a gyülekezési jogot Magyarországon semmi sem veszélyezteti, a jövőben is bárki elmondhatja a véleményét, miképpen eddig is elmondhatták; persze kivéve a baloldali kormányzás időszakát, amikor nem ez volt a helyzet.

Úgyhogy azt látjuk ezekből a reakciókból is, hogy a baloldal nagyon nehezen dolgozza fel a saját választási vereségét. Azt is mondhatnánk, hogy ez a baloldal belügye. Az is a belügye, hogy egymással vannak elfoglalva, saját belső pozícióharcukkal. Joggal tesszük fel a kérdést, hogy mi lett volna akkor, ha ne adj' isten, önök kormányzati lehetőséghez jutnak. Akkor is szűrnék egymást hátba naponta? Szóval, összességében az a helyzet, hogy a baloldal épp ott folytatja, ahol abbahagyta, és úgy látszik, hogy nincs annyi választási kudarc, annyi baloldali választási kudarc, amennyiből megértenék, hogy a magyarok a biztonságot, az ország biztonságát minden másnál fontosabbnak tartják.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormányparti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr, Jobbik-képviselőcsoport: „Az előttünk álló feladatokról.” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr.

GYÖNGYÖSI MÁRTON (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Egy külső szemlélő egyenesen beleszédülne azokba az ideológiai hajtűkanyarokba és kacskaringókba, amit az elmúlt 27 évben a Fidesz leírt a politikai pályán. Egy keresztény és nemzeti értékeket vadul tagadó, vadliberális pártból, az SZDSZ-t alulról előző pártból lett egy konzervatív polgári párt a '90-es évek végére. Azután az illiberális ideológiát tűzték a zászlajukra, hogy - ahogy egy hónappal ezelőtt Orbán Viktor székfoglalójából megismerhettük - visszatérjenek a kereszténydemokrácia ideológiájához.

Csakhogy az önök politikája, a Fidesz politikája igen távol áll a kereszténydemokráciától. Jó ideje semmi másról nem szól az önök politikája, csak az ellenségek gyártásáról, és politikájuk középpontjában az irigységre, a gyűlöletre és a félelemre építő politika áll. Az ideológiai háttér, mint tudjuk, önöknek csak egy politikai termék, egy marketingfogás és kizárólag kommunikáció.

Nézzük meg, hogy mi az európai kereszténydemokrácia lényege! Ennek a politikának a középpontjában a szolidaritás, a szabadság, a szubszidiaritás és a hatalmi ágak szétválasztása áll. A második világháborút követően Európában a különböző kormányok létrehozták a szociális piacgazdaságot, aminek az volt a lényege, hogy senkit sem hagynak az út szélén. Ehhez képest az önök politikája arról szól, hogy kizárólag a saját párttársaikat, hűbéreseiket karolják föl, azokat is politikai és párthűség alapján. A Fidesz társadalom- és gazdaságpolitikájának középpontjában egy szegényellenes politika áll, a hierarchia alján élőkét önök semmiféle szolidaritásban nem részesítik. Az önök politikája róluk nem szól.

A szubszidiaritás elve ugyancsak a kereszténydemokrácia középpontjában áll, az egész Európai Unió is erre épül, ami kimondja, hogy kevesebb államra és több társadalomra van szükség. Az állam beavatkozását korlátozni kell vagy minimálisra kell szorítani, és csak ott van szükség az államra, ahol kell és ahol a különböző társadalompolitikai megfontolások ezt igénylik. A civil szférára és az önkormányzatokra való támaszkodást jelenti a szubszidiaritás elve, ehhez képest Orbán Viktor hatalma az állami hatalmat jelenti mindenekfölött. Zavarja Orbán Viktort a civil társadalom, zavarják a független szervezetek és zavarja a decentralizáció.

Nyilvánvalóan önök erre készülnek, most készülnek a közigazgatásban bevezetni egy mindent elborító központosítást, és az önkormányzatiság teljes fölszámolására készülnek. Ugyanez vonatkozik a hatalmi ágak szétválasztására, az ügyészség, az Alkotmánybíróság einstandolása után most jön a bíróságok függetlenségének felszámolása, mindennap megtapasztalhatjuk, hogy a parlamentarizmus önöknek pontosan mit jelent. A médiában a szólásszabadság teljes fölszámolása ment végbe az elmúlt években.

Összegzésképpen: a kereszténydemokrácia önöknek kizárólag egy újabb ideológiai, politikai ter-

mék, amely az önök autoriter kormányzásának leplezését szolgálja kizárólag.

A Jobbik ezzel szemben az egyedüli ellenzéki erős és stabil párt, amely gátat szab az önök önkényének, 1,3 millió választó bizalmából, egy szilárd program alapján képviseljük itt 10 millió honfitársunk érdekét, 15 millió magyar érdekét a parlamentben. A Jobbik egy szociális néppárt, amely a migrációtól való védelem mellett az egzisztenciális kérdést is zászlajára tűzte, és egzisztenciális védelmet is kíván nyújtani magyar honfitársaink számára.

A szülőföldön boldogulás áll politikánk középpontjában. A bérkérdést állítjuk programunk középpontjába, amely föl kívánja számolni azt a lehetetlen helyzetet, hogy Magyarországról a fiatalok többsége már elvándorolt vagy elvándorlásban gondolkodik. Demográfiai katasztrófa felé tart az ország, elszegényedés, eladósodás, devizahitelek jellemzik jelenleg a magyar társadalmat. A versenyképesség helyreállítása, az otthonteremtés és a határon túli magyarság számára az autonómia kivívása áll politikánk középpontjában.

Ezek az előttünk álló feladatok, amelyeket a Jobbik kérelmelhetetlenül fog képviselni a következő négy évben. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

(9.40)

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Hadd kezdjem azért egy rövid megjegyzéssel! Hajtókanyart emlegetni - azt hiszem, hogy ezt a kifejezést használta - azok részéről *(Gyöngyösi Márton: Kacskarिंगó!)*, akik a gárdamellénytől eljutottak Heller Ágnesig, na, az azért eléggé meredek! *(Derűtség és taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

Számos kritikát említett itt, nagyon nehéz őket megkülönböztetni bármelyik baloldali felszólalástól. Ezek szerint az új ciklus is pont olyan lesz, mint a korábbi.

A rászorulókkal, a szegénységgel kapcsolatos konkrét állításaira viszont reagálnék. 2012-2017 között 730 ezerrel csökkent a szegénység kockázatának kitettek aránya, nem utolsósorban annak is köszönhetően, hogy több mint 700 ezer új munkahely jött létre Magyarországon. Mi valljuk azt, hogy a szegénységből való leggyorsabb kiút az, ha mindenkinek van munkája, úgyhogy ezen az úton haladunk. Sajnálom, hogy ezt nem említette.

Mint ahogy nem említette azt sem, hogy 25 százalékkal csökkentek az energiaárak; azt sem, hogy több alkalommal növekedtek a nyugdíjak, nyugdíjprémiumot is kaptak az idősek. És azt sem említette, hogy a kormány több alkalommal nyújtott segítséget

a devizahiteleseknek, amely intézkedések közül önök nagyon sokat nem szavaztak meg.

Egyetlen olyan konkrét javaslatot sem hallottam, amiből ki tudnánk indulni a közeljövőben, de ezzel együtt én azt gondolom, nagyon is helyénvaló, hogy minden parlamenti párt így, a ciklus elején összeírja a saját céljait, és lehetőség szerint olyan célokat is megfogalmaz, amelyek túlmutatnak a négyéves cikluson. Úgyhogy engedje meg, hogy a kormány nevében én is megemlítek pár ilyen célt, és ebből a szempontból egyáltalán nem lényegtelen, hogy Magyarország ma felívelő szakaszában van, és minden reményünk megvan arra, hogy ez így is marad. Ezt az is jelzi egyébként, hogy minden korábbinál több magyar szerint mennek jó irányba a dolgok Magyarországon. Ez nem jelenti azt, hogy nincsen még rengeteg teendő.

Tudomásul véve, hogy a Jobbik is meghatározza ilyenkor a saját teendőit, pár kormányzati szándékot kiemelnék, mondjuk, ötöt. Először is, szeretnénk, ha még közelebb jutnánk a teljes foglalkoztatottsághoz. 12-ről 4 százalékra csökkent a munkanélküliség, ezt talán ön is nagyon jól tudja, de ennél lejjebb szeretnénk menni, egészen addig, ameddig akár még egyetlen ember is van Magyarországon, aki szeretne dolgozni, de nem tud. Még egy is sok.

A munkahelyekhez magasabb bérek kellene. Ennek egyik eszköze az, hogy csökkentjük az adókat, tovább csökkentjük például a munkaadók adóját. Másrészt olyan befektetésekkel kell ezt elősegíteni, amelyek még nagyobb hozzáadott értékkel rendelkeznek. És nem utolsósorban az is szükséges, hogy a hazai tulajdonú vállalatok exportrészesedése növekedjen.

Harmadsorban: szeretnénk tovább erősíteni a magyar családokat. Itt komoly eredményekről tudunk beszámolni. Jelentősen nőtt a házasságok száma az elmúlt években, és nő a gyermekvállalási hajlandóság is, de szeretnénk még többet elérni. A kormány ezért töri a fejét a családtámogatási rendszer bővítésén, úgyhogy, amint ezt már bejelentettük, ennek mikéntjével kapcsolatban konzultáció is lesz.

Negyedsorban a gyarapodás elképzelhetetlen biztonság nélkül, és ez nemcsak az illegális bevándorlás elleni küzdelmet jelenti. Ön is utalt erre. Csak kérdezem, hogy miért nem szavazták meg a kvótaellenes alaptörvény-módosítást 2016-ban, zárójel bezárva. *(Gyöngyösi Márton közbeszólása.)* Tehát a biztonság nem csak az illegális bevándorlás elleni küzdelmet jelenti, hanem például a honvédelem kérdését is, már csak azért is, mert történelmi tapasztalataink azt mutatják, hogy amely nemzet nem tudja garantálni a saját védelmét, az hosszú távon egyébként nagy hibát követ el.

És ha ebben az említett négy célban eredményeket tudunk felmutatni, akkor hozzátehetünk egy ötödiket is, ez pedig az a szándék, hogy vegyünk részt Európa megújításában. A „merjünk kicsik lenni” hozzáállást már a hátunk mögött hagyhattuk, sőt nem túlzás azt mondanunk, hogy Magyarország sza-

vára most jobban odafigyelnek Európában, mint ami a méretünkéből eredendően következne. Ezzel egyébként szerintem érdemes élni, és a jövőben is ki fogunk állni azért, hogy Európa védje meg azt a kulturális és gazdasági teljesítményt, ami évszázadok alatt a világ legjobb helyévé tette, mert tényleg semmi okunk nincsen az önfeladásra. És ebben a törekvésben mi továbbra is a nemzeti alapokra szeretnénk támaszkodni, ami egyébként szemben áll a nyílt társadalom utópiájával.

Tehát dióhéjban, tisztelt frakcióvezető úr, ezek lennének a mi céljaink. Egy olyan országért dolgozunk, amelyre mindenki büszke lehet, amely kiáll magáért, amelyben megéri élni, lakni és dolgozni is. Ennél kevesebb nem is szeretnénk beérni, és nem is fogjuk.

Köszönöm, hogy meghallgatott. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalására jelentkezett Tordai Bence képviselő úr, PM-képviselőcsoport: „Az Országgyűlésről.” címmel. Megadom a szót, képviselő úr.

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Köszönöm a szót. Tisztelt Országgyűlés! A népnyelv úgy tartja, hogy a kormánypárti képviselők orcáján meglehetősen vastag a bőr. *(Dr. Rétvári Bence: Az ellenzéké még vastagabb!)* Ehhez képest meglepő érzékenységet tanúsítanak akkor, amikor itt az Országgyűlésben képviselőtársaimmal időnként kimondjuk az igazságot vagy keresetlen szavakat használunk. Tegnap Jakab Péter képviselőtársam jelezte a feszengését amiatt, hogy sok bűnöző előtt kell beszélnie...

ELNÖK: Képviselő Úr! Ismételten kénytelen vagyok önt figyelmeztetni, az első mondata már elég erős volt, engedtem tovább. Kérem, tartsa magát ahhoz, hogy az Országgyűlésben beszél! Köszönöm. *(Zaj.)*

TORDAI BENCE (Párbeszéd): Én pedig szűzbeszédemben - súlyosbító körülményként tegezve - jeleztem, hogy a miniszterelnök, az úgynevezett miniszterelnök hatalomhoz fűződő viszonya legalábbis sajátságos.

Ezek után meglehetősen felhördülés következett a kormánypártok oldaláról... *(Dr. Rétvári Bence: Hú, de bátor! Micsoda vagány csávó!)* Meghallgatom én is magát! *(Dr. Hoppál Péter: A stílus maga az ember!)* Tehát úgy tettek, mint hogyha ezek a felszólalások rombolnák az Országgyűlés tekintélyét, a parlament méltóságát.

Szeretném elmondani önöknek, hogy mi az, ami valóban rombolta az elmúlt 8 évben az Országgyűlés tekintélyét. Rombolta az, hogy önök is felesküdtek a Magyar Köztársaság alkotmányára, majd lerombolták a köztársaságot, és megsemmisítették az alkotmányt. Helyére egy olyan Alaptörvényt állítottak,

amely egyetlen ellenzéki képviselő támogatását sem nyerte el, és nem nyerte el a magyar nép többségének a támogatását sem. *(Dr. Rétvári Bence: Bezzeg a Párbeszéd! Rá milliók szavaztak!)*

Őnök elfogadtak egy olyan egykulcsos adótörvényt, amely több millió munkavállalótól évi 150 ezer forintot vont el; ez sem segítette a parlament tekintélyének és népszerűségének az emelését. Önök az Alkotmánybíróság jogköreit megnyirbálták, majd néhány évvel később feltöltötték pártkatonákkal, hogy ne tudja ellátni az alkotmányvédő funkcióját. Ez megint csak olyasmi, ami az Országgyűlés tekintélyét rombolta.

Maguk itt a magánnyugdíjpénztárakat államosították, 3 millió ember megtakarításait vették el - ez az, ami rombolja az Országgyűlés tekintélyét. *(Dr. Rétvári Bence közbeszólása.)*

Szabtak egy olyan választási törvényt, amely kizárólag a Fidesznek kedvez; ez megint csak az Országgyűlés tekintélyét rombolja. Folytatom: a trafik-törvényt is itt fogadták el, az Országgyűlés falai között, amely megint csak nem segítette a Ház méltóságának az erősítését, annál inkább a fideszes klientúra kifizetését. *(Dr. Hoppál Péter: Választási eredmény!)*

Itt fogadták, ezzel is rombolva az Országgyűlés tekintélyét, az iskolák államosítását és a tankötelezettségi korhatár leszállítását, ami amellet, hogy generációk jövőjét teszi tönkre, megint csak rombolja az Országgyűlés tekintélyét.

Itt fogadták el azt, hogy Matolcsy György jegybankelnökként több száz milliárd forintot foszthasson meg közpénzjellegétől. Itt fogadják el rendre Polt Péter beszámolóit, akinek a tevékenysége abban merül ki, hogy a fideszes bűnözők vagy annak látszó személyek érdekeit védi nagy elánnal.

Itt fogadták el azokat a testre szabott törvényeket, amelyek fideszes oligarchák gazdagodását szolgálták, mint például a kaszinótörvényt Andy Vajnáknak. Itt fogadták el Rogán Antal különböző agymenéseit, mint például a letelepedési kötvényt, vagy itt szavazták meg a propagandaminisztérium felállítását. Ezek mind olyan dolgok, amelyek ártanak az Országgyűlés tekintélyének.

És most arra készülnek éppen, hogy a Fideszbíróságokat felállítsák, ezzel az utolsó független hatalmi ágának a maradék autonómiáját is tovább csorbítva. Ez megint csak az Országgyűlés tekintélyét fogja nagyon durván erodálni.

Az a helyzet, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy önök egy hatalomtechnikai játszótérnek tekintik a valahai Magyar Köztársaság Országgyűlését *(Dr. Rétvári Bence: Háromszor megválasztottak minket, haver!)*, ahelyett, hogy az érdemi, értelmes vitáknak adhatna teret.

Én a magam részéről, a Párbeszéd részéről, de azt hiszem, hogy az egész ellenzék részéről azt mondhatom, hogy nagy örömmel lennének partnerek az Országgyűlés tekintélyének a helyreállításában, de ez azzal kezdődik, hogy önök bocsánatot kérnek, és

jóváteszik az elmúlt 8 év kártéteményeit, és végre visszaadják a terepet az értelmes, érdemi, építő parlamenti vitáknak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps és zaj az ellenzéki pártok padsoraiból. - Dr. Rétvári Bence: Molnár Gyula tapsolt!)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! *(Az elnök csenget.)* A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

(9.50)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Nagyon szívesen ahhoz képest, hogy egy egyszerű parlamenti párt képviselőjét hallhattunk az imént. *(Dr. Rétvári Bence közbeszól.)* De az egészről talán megállapítható az, hogy valóban sorra vette az elmúlt nyolc év történéseit, azokat a fontos törvényeket, amelyeket elfogadtunk, amelyek javították a választók helyzetét, beleértve az adócsökkentést; ha jól értettem, ön adóemelésre gyűr éppen, tehát szeretné, ha emelnék az adókat.

Persze, valószínű állítások is vannak benne, mert ha elolvasná az Alaptörvényt, az elején ott van, hogy Magyarország államformája köztársaság, tehát, aki azt állítja, hogy nem köztársaságban élünk, az az Alaptörvény kitételét vitatja. Majd esetleg hozok egy példányt a legközelebbi ülésre, talán némi segítséget nyújt képviselő úrnak, hogy ugyanarról vitatkozzunk, amikor beszélünk ennek a Háznak a falai között.

A másik, hogy mindezen tények, eredmények ismeretében zajlott le a 2018-as választás. A 2018-as országgyűlési választásokon a kormánytöbbség - ugyanúgy, mint 2010-ben és 2014-ben - kétharmados többséget kapott. A választók mindezen tények ismeretében úgy döntöttek, hogy nekik ez tetszik, nekik ez folytatásra érdemes munka, és várják tőlünk a további eredményeket. Mindaz, amiket ön felsorolt - mint említettem, például az adóemelés kérdése -, szerintem továbbra sem lesz nyerő választási kampánytéma, de kívánjuk önöknek, hogy folytassák így, hiszen gyakorlatilag akkor mi is tudjuk folytatni úgy, ahogy most csináljuk, vagy ahogy az elmúlt időszakban tettük.

A választási törvénnyel kapcsolatosan: korábban volt egy választási törvény, a kormánytöbbség akkor is kétharmadot tudott szerezni, most van egy másik választási törvény, most is tudott kétharmadot szerezni. Tehát akiknek megvan az a társadalmi támogatottság - önök most vitathatják, hogy ez milyen arányú, de ezek szerint önöknek még ez az arány sincs meg -, azok kormányt tudnak alakítani, netán kétharmados többségre is szert tudnak tenni. Csak a választókon múlik, elárulom ezt a titkot önnek, őket kell meggyőzni, velük kell tartani a kapcsolatot, netán lemenni vidékre is, ahogy önök a kampány végén, amikor megállapították a kudarcokat, hogy talán vidéken is észre kellene venni az embereket, és

mondjuk, nem a falvak lakosságát okolni azért, hogy milyen igazságtalan az élet, és nem értik meg itt a nagy megváltó, haladó gondolatokat, s kitalálni utána ezt a bolsevik fogalmat, hogy mi vagyunk a többség; ezt már ismerjük, Lenin elvtársék is alkalmazták. Tehát egy kicsit ilyen stílusegyveleg, amit önök felvonultatnak ebben a vitában, de mi szeretjük ezt a vitát, mert ezt a választók is könnyen értik, mint az eredmények ezt igazolták.

Ami még a felvetésekben szerepelt: például iskolák államosítása. Mit jelent ez az ön részéről? Állami kadétokat képezünk ott? Gyakorlatilag ugyanott vannak az iskolák, ugyanazok a pedagógusok oktatnak, csak egy különbség van: ugyanannyit keresnek Mátészalkán is és Budapesten is, ugyanis nem egy-egy önkormányzat tehetőségétől függ az, hogy mennyire tudja megbecsülni a pedagógusokat. Pedagógus-életpályát tudunk állítani ezek mögé a változások mögé, 50 százalékkal emelkedett az elmúlt időszakban a pedagógusok bére, és nem úgy, hogy közben az inflációt rögtön a nyakukba szabadítottuk, nem úgy, hogy egy gazdasági válságban fog végződni ez a folyamat, hanem igazolhatóan évről évre gyarapodnak. Szerintem erre büszkéek lehetünk. Ugyanakkor mindenki számára nyitva áll a továbbképzés lehetősége, nyitva áll a felsőoktatás. Azzal, hogy a korhatárt leszállítottuk, egy olyan problémakört kezelünk, amit mondjuk, az általános iskolák korábban nem tudtak kezelni. A választók széles rétegei értik ezt a fajta szabályozást, értik ennek a szükségességét, és nem büntettek meg bennünket érte. Tehát a felvetésekre tényleg csak ezt tudom mondani.

Bíróságok. A bíróságokkal kapcsolatban többször elmondtuk, most az Alaptörvény módosításában szerepel a közigazgatási felsőbíróság létrehozása, tehát értem a felvetést, önök elutasítják az Alaptörvény módosítását természetesen, beleértve a bevándorlási csomagot is, ami a bevándorlás megakadályozásáról szól. De Magyarországon 1990 óta mindig létezett bírósági öngazgatás, mindig az öngazgatás keretein belül jelölték ki azokat a bíróságot, akiket kinevezésre felterjesztettek. Arról senki nem beszélt, hogy ez a jövőben megváltozna. Az, hogy szervezeti-legal, az ügyek szempontjából az 1949-ig létező közigazgatási felsőbíróság újból létrejön, felidézve történelmi hagyományainkat, és a többi uniós tagállam többségében meglévő példához igazodik, ez pedig szerintem semmifajta visszalépést, sőt előrelépést jelent.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Nacsa Lőrinc képviselő úr, KDNP-képviselőcsoport: „A kereszténydemokrata jövő alapja a család.” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

NACSA LŐRINC (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt

Képviselőtársaim! A kereszténydemokrata politika középpontjában mindig a közösségek állnak. Hiszünk, hogy a közösségek erősödése, a közösséghez tartozás segíti az országot, a nemzetet és a benne élőket is. Fontos célunk - és ez az elmúlt években rendezvények, fesztiválok, táborok, táborhelyek, közösségépítő szervezetek és egyházak támogatásában meg is mutatkozott -, hogy a fiatalok, akik keresik, meg is találják az értékalapon álló, nemcsak öncélú, hanem másokat is segítő közösségeket.

A közösségek alapja a legkisebb közösség, a család, amely számunkra a jövő alapja is. A családra értékteremtő és értékhordozó egységként tekintünk, amit védeni, támogatni és segíteni kell. Ez igaz minden erre rászoruló magyar emberre is. A szociális érzékenységyünk erkölcsi kötelességünk, számunkra, kereszténydemokraták számára fontos alapelv, hogy az erős családokra, a nemzeti értékekre és az emberi méltóságra épülő Magyarországnak különösen óvnia és segítenie kell a kiszolgáltatott sorsú honfitársainkat, például a fogyatékkal élőket, a gyermekvédelembe kerülőket és az időseket.

A Fidesz-KDNP-pártszövetségben az elmúlt években azon dolgoztunk, az egyik legfőbb célunk volt, hogy a családokat megerősítsük, hogy a lehető legtöbb támogatást megadjuk a szülőknek és a leendő szülőknek, hogy gyermeket vállaljanak, neveljenek. Így jutottunk el odáig, hogy a kormány a 2018-as évet a családok évévé nyilvánította. Magyarország Alaptörvénye, amelyről ma már többször szó volt, helyesen rögzítette, hogy, idézem: „Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját.” Ezen útmutatás alapján az elmúlt években újra a Fidesz-KDNP-kormány a családpolitikát azután, hogy a balliberális kormányok relativizálni akarták a család fogalmát, a megszorításai mindig a családokat érintették, és nem tartották fontosnak a családok mint közösségek megerősítését.

Az MSZP és az akkori SZDSZ képviselői mind támogatták, hogy Magyarországon tandíjat vezessenek be. A kisgyermekes családokat azzal sújtották, hogy három évről két évre csökkentették a gyás folyósításának időtartamát, eltörölték a szocpolt, elvették a támogatott lakáshiteleket. Döntéseikkor nem a magyar családok érdekeit tartották szem előtt, hanem Brüsszelt és a külföldi érdekeket próbálták kiszolgálni.

A családbarát ország építése kézzelfogható valósággá vált az elmúlt nyolc évben, számos pozitív intézkedés történt ezen a területen is. A 2010-ben családtámogatásra fordított összeg most, 2018-ban már a duplája, közel 2000 milliárd forint. A gyed extra, az otthonteremtési kedvezmény, a családi adókedvezmény, a friss házások adókedvezménye, a bölcsődei férőhelyek bővítése csak pár elem a sorban, amely intézkedések azt célozták, hogy a családok megerősödjenek és a kívánt gyermekek megszülethessenek.

Közben egy társadalmi elmozdulást is láthatunk: a közgondolkodás változásának eredményeképpen növekedett a termékenységi ráta, csökkent a válások és a terhességmegszakítások száma, és növekedett a házasságkötések száma. Jelentős az elmozdulás, de még nem elégséges, hiszen még van tennivaló az ideális, 2 feletti arányszám eléréséhez.

A Fidesz-KDNP-pártszövetség álláspontja egyértelmű: mi a bevándorlók helyett a magyar családokat szeretnénk mind jobban támogatni, hogy olyan környezetet tudjunk teremteni, ahol minden pár meg tudja hozni a saját döntését a gyermekvállalást illetően, és ahol a kívánt gyermekek minden esetben megszülethetnek.

Sok eredmény van már a hátunk mögött, de sok feladat is áll még ezzel kapcsolatban előttünk, hiszen a demográfia első számú nemzeti sorskérdés. Ezért kifejezetten fontos lenne, ha az ellenzék a kormány minden fórumon történő támadása helyett támogatná az ezzel kapcsolatos intézkedéseket, törvénytervezeteket, és konstruktívan hozzájárulna az ügy megoldásához, hiszen ez pártok felett áll.

A Kereszténydemokrata Néppárt és a frakciója a következő négy évben is tevékeny részt akar vállalni a társadalompolitikai innovációban, a nemzeti büszkeség és a keresztény identitás erősítésében. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr kíván válaszolni. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Magyarországon élni jó, és hogy még jobb legyen a Magyarországon lévő élet, azt hiszem, a családok megerősítése egy nagyon fontos feladata a mindenkori kormányoknak.

(10.00)

Ahogy ön is utalt rá, voltak olyan kormányok Magyarországon, akik a családoktól elvontak; hogy amikor nehézség volt a költségvetésben, akkor úgy gondolták, hogy a családok támogatásához fognak nyúlni, mert a családok érdekérvényesítő képességét alacsonynak tartották, míg a multinacionális vállalatokét vagy a nemzetközi szervezetekét magasnak, jobban be is voltak hozzájuk kötve. Éppen ezért érintetlenül hagyták, mondjuk, a nagy közműszolgáltatók különböző profitjait vagy más cégek nagyobb bevételeit, és inkább a magyar családoktól vették el azokat a forintokat, amelyek a rossz gazdaságpolitika miatt a magyar költségvetésből hiányoztak.

2010-ben radikális fordulat történt ezen a téren. Mi a magyar embereket képviseljük. Azok, akik kü-

lönböző machinációkkal kerülnek be a parlamentbe, ráakaszkodnak a posztkommunista utódpartra, és úgy próbálnak bejutni például a parlamenti sorokba (*Arató Gergely: Választáson!*), nekik kevesebb kapcsolatuk van a választókkal, kevésbé belőlük származtatják a legitimitásukat, ők könnyebben tudnak nemzetközi hálózatok vagy gazdasági csoportok foglyaivá válni. De mi, akiket többségében egyéni körzetben választottak meg, akik a választók között éljük a mindennapjainkat, mi viszont az emberek érdekét képviseljük. Hiszen ha a parlamenti képviselők nem képviselik az emberek érdekeit, akkor nincs senki más a társadalomban, mert a szakszervezetek, gazdasági kamarák és egyebek csak egyes részek érdekeit képviselik, de mi vagyunk azok, akik az ország teljes érdekének a letéteményesei vagyunk.

Ezért mondtuk azt, hogy nekünk a magyar családok érdeke az első, és bárkinek bármilyen terve lehet tömeges bevándorlásra, a családok terheinek növelésére, mi ezt nem fogadjuk el, mert abban hiszünk, hogy a magyar családokban van a jövő. Mert minél többen nőnek föl magyar családokban, annál inkább nemcsak a hazaszeretet lesz számukra fontos érték, amire a képviselő úr is utalt, hanem a családban megtanulják mindazt, hogy hogyan lehet szabadságban és felelősséggel együtt élni egy országban, egy nemzetben.

Ezért volt fontos, hogy azokat a különböző megszorításokat, amelyeket a szocialisták tettek, igyekeztünk felszámolni, például ők elvették egyévnyi gyest, mi azt visszaadtuk. Ők elvették a családi adókedvezményt, mi pedig kibővítettük ennek a rendszerét. Ők elvették a szocpolt, mi bevezettük a CSOK-ot. Ennek is a következménye, hogy ma már a nemzeti össztermék 4,7 százalékát fordítjuk a családokra különböző kedvezmények és juttatások formájában, ami Európában is vezető. Mi nem a bevándorlásra kívánunk GDP-arányosan sokat költeni, hanem a magyar családokra.

A családi adó- és járulékkezdmény minden családnak átlagosan évente 253 ezer forint megtakarítást jelent. A CSOK-ból eddig 74 754 család részesülhetett Magyarországon, 212 milliárd forint összeg támogatást kaptak. Ebből 70 milliárdot használt lakás vásárlására, 139 milliárdot pedig új lakás építésére vagy új lakás vásárlására. Ez érezhető és látható is országszerte, ha valaki járja az országot, mennyi új családi házat építenek kisebb és nagyobb településeken egyaránt. A lakásépítési áfát csökkentettük, visszatéríthetővé tettük.

A munkahelyvédelmi akciótervvel 35 ezer édesanya számára biztosítottuk 42 milliárd forintos adókedvezménnyel, járulékkezdménnyel azt, hogy vissza tudjon térni a szülés után a munka világába. A gyed extrával most már az ellátásokat egyszerre, egymással párhuzamosan több gyermek után is igénybe lehet venni, megszűntek a korlátozások, hogy munkavégzés mellett ezt ne lehetne igénybe venni a gyermek fél éves kora után. Hallgatói és dip-

lomásgyeddal igyekeztünk segíteni azoknak, akik már egyetemista, főiskolás korukban is gyermeket vállalnak. Most már a gyermek két éves koráig jár a hallgatói gyed. A friss házásoknak is adókedvezményt vezettünk be, a családosok számára ingyenes étkezéssel és ingyenes tankönyvellátással próbálunk segíteni. A gyermekek napközbeni elhelyezését a dolgozó szülők számára új bölcsődei típusokkal, mini-bölcsődével, családi bölcsődével, munkahelyi bölcsődével próbáljuk könnyebbé, eredményesebbé tenni.

Ez összességében, ahogy mondta a képviselő úr is, ezermilliárd forint többletet jelentett nyolc év alatt a költségvetésben 2018-ra. A kétyerekesek adókedvezménye idén is nőtt, és jövőre is tovább fog nőni. A lakáshitel-tartozásoknál a három- és többgyerekesek gyerekenként egy-egy millió forintot jövathatnak. De segítünk azoknak is, akiknek nehézsége van a gyermek vállalásával, hiszen a lombikprogramban már nemcsak öt, hanem további gyermekekre négy-négy ciklust finanszíroz az állam, és nagymértékben növeltük a tb-támogatását is a különböző felhasználható gyógyszereknek.

Így mondhatjuk el, hogy Magyarország egyre otthonosabb és egyre élhetőbb ország, ezért ha megnézzük a különböző országoknak azokat a statisztikáit ENSZ-kimutatás szerint, hogy hányan élnek a lakosságból külföldön, Magyarországnál jóval többen élnek és dolgoznak külföldön, ha a lengyel számot nézem, többszöröse, ha a román számot nézem, de magasabb Portugália, Írország vagy akár a balti államok mindegyike esetében is a külföldön élők száma, azért, mert Magyarország egyre családbarátabb ország és egyre élhetőbb ország. A családok téiben ezt kívánjuk erősíteni. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Hende Csaba képviselő úr, az Országgyűlés alelnöke, a Törvényalkotási bizottság elnöke: „A bíróságok befolyásolásáról.” címmel. Öné a szó, alelnök úr.

HENDE CSABA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Közel 300 éve annak, hogy a nagy francia filozófus, Montesquieu munkássága nyomán a hatalmi ágak elválasztásának eszméje a jogállami gondolkodás alappillérévé vált, amelyben fontos sarokpont a bírói hatalmi ág függetlensége. Ennek szögesen ellentmondanak azok az aggasztó hírek, amelyek szerint Soros György és hálózata (*Derültség a Párbeszéd soraiban.*) befolyást akar szerezni a magyar igazságszolgáltatás felett úgy, hogy magukat civilnek mondó fizetett politikai aktivisták akarják befolyásolni bírúink gondolkodásmódját, képzésnek álcázva beszivárgásukat.

Aggasztónak tartom, hogy a Soros-féle álciviliek a magyar bíróknak és igazságügyi alkalmazottaknak tartsanak úgynevezett érzékenyítő tréningeket, ame-

lyeken a bevándorlást és a menedékjogot, valamint a gyűlölet-bűncselekmények kérdését érintő jogi ügyekhez, perekhez adnak tanácsokat, a migránsok szempontjait bizonyára hatékonyan képviselve.

A Soros-hálózat, ahogy az illegális migránsoknak nyújtott jogsegéllyel és jogi képviselettel, ezzel a tevékenységgel is a migrációt erősíti. Azon dolgozik, hogy minél többen be tudjanak jutni Európába, illetve megakadályozzák a már illegálisan bekerültek kiutasítását. Ez amellett, hogy szembemegy a magyar emberek akaratával, veszélyezteti az igazságszolgáltatás függetlenségét és a nemzetbiztonságot is. A helyzet tisztázása érdekében az elmúlt héten az Országos Bírósági Hivatal elnökéhez fordultam közérdekűadat-kéréssel, hogy mindannyiunk előtt egyértelmű legyen, pontosan kik, milyen forrásból és milyen céllal szerveznek efféle oktatásokat a magyar bírák részére.

Bár a konkrét kérdéseimre még nem kaptam részletes választ, az Országos Bírósági Hivatal gyors reakciójából, írásos leveléből egyértelműen kiderült, hogy mások mellett a Soros Györgyhez kötődő Magyar Helsinki Bizottság is részt vett a magyarországi bírák továbbképzési eljárásában.

Az Országos Bírósági Hivatal közlése szerint az elmúlt időszakban többször érték a bírákat befolyásolási szándékú támadások egyes civil szervezetek és - idézem - „külföldi hatalmi tényezők” részéről. Előbbiek folyamatban lévő ügyekben próbáltak meg nyomást gyakorolni a magyar igazságszolgáltatásra. Az utóbbi években többször is előfordult, hogy a Soros-hálózathoz kapcsolódó szervezetek vagy közvetlenül kerültek perbe a magyar állammal, vagy pedig közvetve, akár egy-egy illegális bevándorló ellen folyó eljárás keretében. Elég, ha az elhíresült Ahmed H. ügyére gondolunk. Ez utóbbi esetben emlékezetes médiakampány keretében is igyekeztek nyomást gyakorolni a magyar bíróságokra.

Teljesen egyértelmű, hogy egy igen nagy és minden területre kiterjedő hálózat dolgozik azon, hogy Európába olyan népességet telepítsen, amely mind kulturális, mind pedig szocializációs szempontokat figyelembe véve komoly nehézségeket okoz. Azt azonban már tényleg felháborítóan gondoljuk, hogy a bevándorlást segítő szervezetek a politikai véleménynyilvánításon túl a független bíróságok működését befolyásoló eszközökkel szerezzenek érvényt céljuknak, annak ellenére, hogy a magyar emberek demokratikusan és egyértelműen kinyilvánították akaratukat többször is az illegális migráció ellen.

Tisztelt Országgyűlés! Az Országos Bírósági Hivatal adatszolgáltatását követően mindenki számára egyértelmű kell legyen, hogy a Soros-szervezetek semmitől sem riadnak vissza, ha bevándorlásról van szó. *(Arató Gergely: Az ellenség betette a lábát.)* Nekünk azonban közös célunk, hogy kiálljunk az igazságszolgáltatás függetlensége és hazánk szuverenitása mellett egyaránt.

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A kormány nevében Völner Pál államtitkár úr válaszol. Öné a szó, államtitkár úr.

(10.10)

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Valóban Montesquieu-vel kezdődött a hatalmi ágak széttagolásának elmélete, amely, tudjuk, a törvényhozói, a végrehajtói és a bírói hatalom különállását követeli meg, hogy egy-egy ország alkotmányos működése érdekében az állam szervei elkülönítve tudjanak működni.

Ami azóta történt, lényegesen változtatott a képen, hiszen ha a mai világ fejleményeit nézzük, jól láthatjuk, hogy akár a sajtó, akár a hálózatba szervezett civil szervezeteknek mondott szervezetek szintén hatalmi tényezőként lépnek fel. De idesorolhatjuk az internet világát is *(Közbeszólások az ellenzéki pad-sorokból, így Arató Gergely: Tiltsátok be! - Az elnök megkocogtatja poharát.)*, ami korábban befolyásolási tényezőként még nem jelentkező tényező volt. A DK-s bekiabálásra reagálnék: ma tárgyaljuk például a GDPR-t vagy akár megregulázandó azokat a nagy hálózatokat, akik nem tartják be a személyi alapjogok tiszteletét, hogy hogyan lehet őket nemzetközileg kordába vonni. Tehát ha önök ezt kétségbe vonják, akkor nem tartanak lépést a valósággal.

Visszatérve a bírói függetlenség és a bírói hatalmi ág különállásának kérdésére, elengedhetetlen, hogy a bírói integritás sérthetetlen legyen. Ezt azonban nemcsak a végrehajtó hatalomnak kell tiszteletben tartania, tehát nemcsak az Igazságügyi Minisztérium, amelynek képviseletében beszélek, vagy a kormányzat az, aki tiszteletben kell hogy tartsa, hanem azok a különböző tényezők is, amelyeket felsoroltunk vagy akár nem estek bele ebbe a felsorolásba. Éppen az OBH elnök asszonyának levele bizonyítja, hogy igenis tudatosan és rendszeresen próbálnak a bírókra befolyást gyakorolni különböző szervezetek. Ezeket akár nevezhetjük itt konkrétan külföldről finanszírozott szervezeteknek is, hiszen tavaly is mekkora felháborodás övezte azt a fajta átvilágítást, amely megvalósult, és gyakorlatilag sikerült bemutatnunk ezeknek a szervezeteknek a finanszírozási hátterét, egyben ezzel, hogy úgy mondjam, okozati vagy éppen gondolati láncot felépítve arra, hogy ki miért és mit cselekszik, és mit mond. Egyébként a mostani alaptörvény-módosítás kapcsán is szerintem eljuthatunk ugyanilyen következtetésekre.

Nemcsak a törvényhozó hatalmat, tehát a parlamentet kell megvédenünk ezektől a befolyásoktól, hanem a bírókat is. A bírók részéről azért legyünk elismeréssel, hiszen ma Magyarországon egy bírói esküt tesz. Az eskü szövege szerint „Fogadom, hogy a rám bízott ügyeket tisztességes eljárásban, részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen, kizárólag a törvényeknek megfelelően bírálom el, hivatásom

gyakorlása során az igazságosság és a méltányosság vezérel.” Így szól ma Magyarországon a bírói eskü szövege. Nekünk a törvényhozói hatalom részéről az a feladatunk, hogy olyan jogszabályi környezetet tudjunk teremteni, amely lehetővé teszi a bírának, hogy befolyástól mentesen az eskü szövegéhez tudjanak alkalmazkodni és ennek megfelelően tudjanak eljárni. Persze, megvan a végrehajtó hatalom felelőssége is, hogy azokat a tárgyi feltételeket, infrastruktúrát kiépítse, éppenséggel a törvényhozó hatalom által biztosított forrásokból megvalósítsa, amely a bírói hatalmi ág működését a XXI. századi viszonyoknak megfelelően biztosítja.

Összességében elmondható, hogy minden olyan befolyási kísérlet, amely a bíróságokat érinti, az a társadalom egészére hatna ki, ezért rögtön és teljes erővel fel kell lépni ellene. Mint látható, az OBH már lépett, tehát külön felhívta a bíróságok figyelmét, hogy külön be kell jelenteniük az ilyen típusú kísérleteket, de azt kell mondanunk, hogy jogszabályi oldalról is nyilvánvalóvá kell tennünk, hogy milyen szervezetek működnek, és az átláthatósággal a bíróságnak segítséget kell ahhoz nyújtanunk, hogy felismerjék ezeket a törekvéseket.

Egyetértek képviselő úrral, valóban ez egy olyan probléma, amely mellett a parlament sem mehet el szó nélkül, és ezzel kiemelten kell foglalkoznunk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása** általános vitájának megkezdése. A kormány-előterjesztés T/332. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Tájékoztatom önöket, hogy a vita megkezdése során az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónoki felszólalásokra, valamint az elsőként jelentkező független képviselő felszólalására kerül sor. A további képviselői felszólalásokra a vita folytatásában lesz lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Elsőként megadom a szót Trócsányi László igazságügyi miniszter úrnak, a napirendi pont előterjesztőjének. Miniszter úr, öné a szó.

DR. TRÓCSÁNYI LÁSZLÓ igazságügyi miniszter, a napirendi pont előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy alkotmány módosításának exozéját megtartani egy igazságügyi miniszter számára mindenkor kihívást jelent, ugyanakkor megtestelendő feladat is, különösen akkor, ha maga az igazságügyi miniszter egyben olyan szakpolitikus, aki egyetemi tanárként alkotmányjogot is oktat.

A nemzeti alkotmányoknak egyszerre kell stabilitást hordozniuk, ugyanakkor képesnek kell lenniük arra is, hogy új kihívásokra is választ adjanak. Így volt ez akkor is, amikor még nem volt kartális alkotmányunk csak történeti alkotmányunk. Az egykori kiváló jogtudós több mint száz évvel ezelőtt, 1905-

ben erről így írt: „A magyar alkotmány a nemzet életéből fokozatosan fejlődött ki, gyökérszállai ezer évre nyúlnak vissza. A történet darabonként rakja az egyik követ a másikra, az államépítés e nagy munkájában az alap mindig a régi marad. Alkotmányunk szembeötlően jellemző vonása, hogy benne a részletek simulnak az átalakuló korhoz, de az egész fennálló elvek nem változnak.” Azt gondolom, hogy Nagy Ernő professzor úr szavai ma is érvényesnek tekinthetők, az eddigi alkotmánymódosítások nem változtatták meg Alaptörvényünk alapjellegét.

Ma az Alaptörvény hetedik módosítását tárgyalja a tisztelt Ház. Az első három módosítás nem volt érdeminek tekinthető, alapvetően az Alaptörvény átmeneti rendelkezéseivel voltak összefüggésben. A negyedik és ötödik módosítás az Alkotmánybíróság határozatával, illetve az Európai Unió Bizottságával történő megállapodással voltak összefüggésben, ezen módosítások már érdemi változásokat eredményeztek. A hatodik módosítás az Európában kialakult terrorveszéllyel összefüggésben kívánt védelmet nyújtani Magyarországon polgárainak. Az Alaptörvény hetedik módosítása átható elvek és értékek állandósága mentén törekszik a globális világ egyes általános és a magyar jogrendszer sajátos aktuális kihívásainak megválaszolására. A válaszadás módja az Alaptörvény szellemiségéhez igazodik, a Nemzeti Hitvallás szerint Alaptörvényünk élő keret, amely kifejezi a nemzet akaratát, azt a formát, amelyben élni szeretnénk.

Ezen célok mentén az alaptörvény-módosítási javaslat három szerkezeti egységre osztható. Engedjék meg, hogy részletesen bemutassam ezeket! Az Európai Unió napjainkban vitathatatlanul komoly kihívásokkal küzd, amelynek központi eleme az Unió és a tagállamok viszonya. Ez nem egyszerű kérdés, sokan sokféle módon gondolkodnak az Európai Unió jövőjéről. Az egyik oldalon azok állnak, akik az egyesült európai államok létrejötte érdekében minél több hatáskör európai uniós szintre emelését szorgalmazzák. Az ő számukra a nemzetállam fogalma meghaladottá vált, azt a XIX. század termékének tartják, és a XXI. században már az uniós együttműködés mélyítésének szándékával egy szorosabb szupranacionális világrendet tartanak korszerűnek és támogathatónak. E nézet hívei szívesen hivatkoznak az „ever closer union” megfogalmazásra, amely hivatkozási alapot ad az uniós hatáskör-átruházás abszolutizálásának.

A másik oldalon a nemzetállami szuverenitás védelmének igénye azonosítható. E nézet hívei fontosnak tartják a szuverenitás és az alkotmányos önazonosság megőrzését, az európai építkezés alapjának a szubszidiaritást tekintik, és nem fogadják el az olyan hatáskörök európai uniós szintre való átemelését, amelyek az önálló államiság attribútumainak megsértésével járnak. E nézet hívei, így én is természetesen tisztában vagyunk azzal, hogy az uniós együttműködés alapja a tagállamok szuverenitásának korlátozása, az alkotmányos önkorlátozás.

(10.20)

Ez teszi lehetővé, hogy az állam területén, polgárai felett gyakorlandó főhatalom bizonyos elemei vonatkozásában közös uniós akarat érvényesüljön.

De ez nem áll ellentétben azzal, hogy van egy olyan alkotmányos magunk, amelynek védelmezése alkotmányos kötelezettségünk. Ha ugyanis az uniós jog és különösen az uniós intézmények döntései egyoldalúan felülírhatnák az egyes államok alkotmányos önazonosságát, illetve alkotmányos berendezkedésének alapvető elemeit, azzal végső soron a tagállamok szuverén állami léte oldódna fel a közös európai jogrendben. Ez az elvi tétel gondolatiságában a német alkotmánybíróság ítéletére is visszavezethető, és a testület a lisszaboni szerződés kapcsán hozott döntésében bontotta ki részleteiben. Azóta az alkotmányos önazonosságra és a szuverenitás határaitra történő hivatkozás különböző megfogalmazásokban részét képezi a különböző alkotmánybíróságok, így a magyar Alkotmánybíróság esetjogának is.

A magyar Alkotmánybíróság döntésében kimondta, hogy Magyarország az Európai Unióhoz történt csatlakozásával nem szuverenitásáról mondott le, hanem csak egyes hatáskörök közös gyakorlását tette lehetővé. Ezért a hatáskörök közös gyakorlása sem eredményezheti azt, hogy a nép elveszíti végső ellenőrzési lehetőségét a közhatalom gyakorlása felett.

Megállapította továbbá, hogy Magyarország alkotmányos önazonossága olyan alapvető érték, amelyet nem az Alaptörvény hoz létre, azt az Alaptörvény csak elismeri. Az alkotmányos önazonosságról ezért nemzetközi szerződéssel sem lehet lemondani, attól csak a szuverenitás, az önálló államiság végleges megszűnése foszthatja meg Magyarországot.

A Magyarország Alaptörvényének önkéntes előtt fekvő hetedik módosítására irányuló javaslat ezen alapokra támaszkodva erősítené meg a szuverenitás és az alkotmányos önazonosság védelmét. Az Alaptörvény preambuluma, egyszersmind értelmezési keretének, a Nemzeti hitvallásnak a kiegészítése elvi értelemben, az Alaptörvény R) cikkének új (4) bekezdése pedig normatív rendelkezésként rögzítené, hogy alkotmányos önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelessége.

A szuverenitástranszfer vonatkozásában az E) cikk (2) bekezdésének kiegészítése teszi egyértelművé, hogy a közös uniós hatáskörgyakorlásnak összhangban kell állnia az Alaptörvényben foglalt alapvető jogokkal és szabadságokkal, továbbá nem korlátozhatja Magyarországot területi egységére, népességére, államformájára és állami berendezkedésére vonatkozó elidegeníthetetlen rendelkezési jogát. Olyan keretjellel megfogalmazásokról van szó, amelyek kijelölik a közös uniós hatáskörgyakorlás határait, garantálják a magyar nép végső ellenőrzési jogát az állami lét alapvető elemei felett.

Különösen nagy szükség van ezekre az elvi keretekre a migrációs válság folyamatai közepette. 2015-

ben rendkívüli bevándorlási hullám érte el Európát, amely mind méretét, mind kiváltó okait tekintve példa nélkülinek tekinthető. Ennek megoldását az Európai Unió egyes intézményei a menedékkérők tagállamok közötti áthelyezésében és áttelepítésében látják. Ezzel szemben Magyarország a tagállami szuverenitás és a schengeni határok védelmét tartja elsődlegesnek.

Hatékonyan fel kell lépni az ellen, hogy bevándorlók tömegei lépjenek át jogosulatlanul hazánk határait, haladjanak át ellenőrizhetetlenül Magyarország területén, vagy tartós betelepítésük esetén gyökeresen változtassák meg az országot, amelyben élünk. Ezzel kapcsolatban érdemes felidézni az 1867. évi XII. törvénycikket, amelyik szintén hasonló gondolatokat fogalmaz meg.

Az Alaptörvény módosítására irányuló javaslat ennek szellemében megerősíti a rendőrség feladatait a jogellenes bevándorlás megakadályozásában. Ezzel egyidejűleg az illegális bevándorlás két - uniós és nemzetközi jogi - vetületével összefüggő kérdésre reagál: a magyar lakosság összetételének megváltoztatására irányuló kényszer ellen lép fel, és elköteleződik a menedékkérelmi konvenció által meghatározott értelmezése mellett.

Az Alaptörvény XIV. cikkének új (1) bekezdése rögzíti, hogy Magyarország területére idegen népesség nem telepíthető be. Ez a meghatározás alkalmas arra, hogy a jövőre vonatkozóan megakadályozza a magyar alkotmányos szervek és egyúttal a magyar nép akaratát figyelmen kívül hagyó, idegen népesség hazánk területén történő kényszerű elhelyezésére vonatkozó, oktrojált döntések végrehajtását. Egyúttal védelemben részesíti a lakosság életfeltételeit, valamint a nyelvi, történelmi és a kulturális hagyományok által meghatározott alkotmányos önazonosságot.

A szuverenitás és alkotmányos önazonosság védelmében való fellépés nem lenne teljes, ha az a nemzetközi jogi szabályok elferdítésével, félremagyarázásával kijátszható lenne. Különösen élesen jelentkezik a probléma a menedékkérelmi területén. A migrációs válság kezdete óta ugyanis a menekültstátusz képezi azt az alapot, amelyre hivatkozással gazdasági bevándorlók tömegei érkeznek az Európai Unióba és igénylik az uniós államok védelmét. E téma kapcsán mindenekelőtt leszögezem, hogy a menedékkérelmi nemzetközi dokumentumok, nemzetközi szerződések és a magyar alkotmány alapján is alapvető jog, olyan jog, amelynek egy jól meghatározható fogalmi és tartalmi kerete van. A menedékkérelmi biztosítását fogalmi keretbe foglalja annak célja: arra szolgál, hogy az egyént a hazájában vagy szokásos tartózkodási helyén érvényesüléssel üldöztetés vagy az üldöztetés valós veszélye ellen mielőbb biztonságba helyezze. Ezt tükrözi a genfi konvenció is.

Ezzel szemben a tények mást mutatnak. Ezért kellett az Alaptörvény XIV. cikk (4) bekezdését módosítani, amelynek új megfogalmazása egyértelművé teszi, hogy a menedékkérelmi jog alapvető jogként Ma-

gyarországon csak az jogosult, aki közvetlenül olyan területről érkezik hazánkba, ahol a genfi egyezmény szerinti üldöztetés vagy az attól való félelme megalapozott. Mindenki más esetében, azaz azok esetében, akik hazánkba olyan országon keresztül érkeztek, ahol a genfi egyezmény szerinti üldöztetésnek vagy üldöztetés közvetlen veszélyének nem voltak kitéve, az Országgyűlés szabadon dönthet arról, hogy részükre menedékjogot vagy ahhoz hasonló védelmet biztosít-e, és ha igen, azt milyen anyagi jogi feltételekkel és eljárási szabályok mellett teszi.

Ezen a ponton jut szerephez a menedékjog biztosításának tartalmi kerete: a menedékjog biztosítása ugyanis az állam területi szuverenitásának leképeződése. A szuverenitás és az alkotmányos önazonosság alapvető elemeinek közvetlen érintettsége miatt indokolt, hogy garanciális jelleggel sarkalatos törvény rendelkezzen a menedékjog biztosításának alapvető szabályairól. Ennek alaptörvényi háttérét teremti meg a XIV. cikk új (5) bekezdése.

Ezt az ötelemű módosítást - mint az Alaptörvény hetedik módosítására irányuló javaslat központi jelentőségű tartalmi egységét - áttekintve látható, hogy az Alaptörvény új rendelkezései elfogadásuk esetén biztosítják államunk szuverenitásának és nemzetünk identitásának védelmét. A magyar emberek a 2016. októberi népszavazáson és 2018. áprilisi választáson megerősített akaratával összhangban álló keretbe foglalják a bevándorlással kapcsolatos globális kihívásokra adható választ. Egyúttal megfelelnek Magyarország nemzetközi kötelezettségvállalásainak, hiszen érvényre juttatják a genfi konvenció elemeit, viszont érvényesítik azt a nemzetközi szokásjogban elfogadott, az állami gyakorlat által is igazolt elvet, hogy „az államnak jogában áll meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján idegeneket beenged az országába”.

Tisztelt Képviselők! A gazdasági és társadalmi folyamatok differenciálódására nem csak az alkotmányos alapelvek és a jogalkotás szintjén kell reagálni, hatékony bírósági működésnek kell garantálnia a jogszabályok érvényesülését. Az Alaptörvény hetedik módosítására irányuló javaslat második témaköre ezért az igazságszolgáltatás egyes kérdéseit érinti. A bírói függetlenség - ahogyan mindig is említettem - a demokrácia állócsillaga, kiemelt alkotmányos érték. Ez azonban nem jelenti a bíróságokra vonatkozó szabályok változtathatatlanságát. Sőt, arra kell törekedni, hogy a jogszabályi környezet a lehető leghatékonyabban biztosítsa a magas színvonalú ítélkezési tevékenység szervezeti kereteit. Ennek jegyében az Alaptörvény 25. cikkének módosításával az önkéntes elvű javaslat előírja a rendes bírósági szervezettől elkülönült közigazgatási bíróságok megteremtését, és megadja az ehhez szükséges jogalkotási munkák alapvető kereteit.

Több mint harminc éve kutatom a közigazgatási bírászkodást, ezért ehhez a témához személyes kapcsolat is fűz. A közigazgatási bírászkodás nem választható el a jogállamiság fogalmától, miután a jog-

állam a közhatalom joghoz kötöttségeként is leírható, az állami szervek joghatást kiváltó cselekményeit ellenőrző független intézmények létét is feltételezi. A legfontosabb ilyen intézmény az elkülönült közigazgatási bíróság; ezt jogelméleti tézisek, nemzetközi példák és történeti tapasztalatok is igazolják.

Általános jogi alaptétel: egy demokratikus államban a polgárok szabadságát csak a törvény által szabályozott és bírói kontrollnak alávetett közigazgatás biztosíthatja.

(10.30)

A közigazgatási eljárásjogi kodifikációk után azt mondhatom, e feltételek megvalósulásához szükséges első lépéseket megtettük. Az Országgyűlés 2017-ben fogadta el az első magyar önálló közigazgatási perrendet, amelynek legnagyobb vívmánya az a generálklauzula, amely lehetővé teszi a közigazgatás mindenfajta kifelé irányuló, joghatás kiváltására alkalmas cselekvése feletti kontrollt.

Wlassics Gyula a Magyar Királyi Közigazgatási Bíróság elnökeként 1930-ban így fogalmazott: „Semmi kétség, ha még a messze jövő képe is az, hogy a kontenciózus közigazgatási ügyek egyenesen elvi alapon, taxáció nélkül kerüljenek a közigazgatási bírászkodás elé, de mindenesetre ez lesz a közigazgatási bírászkodás fejlődésének végállomása.” Ez az idézet is példázta, hogy a közigazgatási perjog fejlődésének szükséges, természetszerű iránya, hogy a közigazgatás cselekvéseivel szembeni széles értelemzett bírói kontrollt elkülönült közigazgatási bíróság gyakorolja.

Miért szükséges ez a szervezeti elkülönülés? Egyrészt, a közigazgatási bírászkodás sajátos célja miatt. A közigazgatási bírászkodás Boér Elek szavaival „jogi garancia az állam mindenhatóságával szemben”. Egyúttal azonban méltányos egyensúlyt kell teremtenie az egyéni érdek és a közérdek, a közigazgatás objektív jogrendje és az egyén alanyi jogai és érdekei között, ezáltal pedig az állam működőképeségének is biztosítéka.

Másrészt szükséges a szervezeti különállás a közigazgatási bírászkodás sajátos belső logikája miatt. A közigazgatási jogviták elbírálása speciális szakismeretet, bírói attitűdöt igényel. Ennek okát pedig a különböző eljárások tárgyává tett jogviszonyok gyökeresen eltérő sajátosságaiban kell keresni. Míg a polgári perben egymással egyenrangú, mellérendelt felek vitáját dönti el a bíró, a közigazgatási perben a jogviszony egyik alanya szükségszerűen erőfölényes helyzetben van: az ügyfél áll az információs, szakmai és anyagi erőfölényben lévő hatósággal szemben; egyszerűbben: az egyén az államhatalommal szemben. Ennek a sajátos viszonyrendszernek a kiegyenlítése aktívabb bírói szerepfelfogást igényel, hiszen a joghoz való egyenlő hozzáférés csak így biztosítható. Ezért kell a közigazgatási perrendtartás alapján a közigazgatási bírónak számos eljárási cselekményt

hivatalból megtennie, tevőlegesen hozzájárulva a bizonyítási eljárás sikeréhez.

Jogelméletileg igazolható tehát a közigazgatási per sajátos logikája, a közérdek és az egyén szabadságának védelme, az objektív és szubjektív jogvédelem együttes biztosítása és az a tény, hogy az ilyen eljárások lefolytatása különös szakismeretet is feltételez, amely jellemzően a közigazgatásban szerezhető meg. Az európai uniós országok többsége is hasonló értelmezést követ a közigazgatási bírászkodás kapcsán. Nem kívánom felsorolni ezeket az országokat, de Európa döntő többségében elkülönült közigazgatási bírászkodás működik.

Azt kell mondani, hogy Magyarországon történelmi hagyományok is vannak: az 1896. évi XXVI. törvénycikk teremtette meg a magyar királyi közigazgatási bíróságot. Ezt az államhatalmat ellenőrző közigazgatási bíróságot a kommunista diktatúra 1949-ben felszámolta. A közigazgatási bírászkodás megteremtését ellenzőknek figyelmébe ajánlom az 1949. évi II. törvény indokolását, amely elismerte, hogy a jogállam fogalmához hozzátartozott a közjogi bírászkodásnak az a rendszere, amelyben a közhatalom és a jogkeresők között felmerülő közjogi jellegű jogviták eldöntése egy, a végrehajtó hatalmon kívül álló bírói szerv hatáskörébe tartozik. Éppen ezért tűnik abszurdnak, hogy egyesek a jogállamot féltik a kommunista diktatúrában az éppen a jogállamiság védelme miatt megszüntetett közigazgatási bíróság ismételt felállításától.

Mindenesetre a nemzetközi jogtörténeti és jogelméleti megfontolások azt igazolják, hogy az elkülönült közigazgatási bírászkodás megteremtése az alkotmányos jogfejlődés fontos, garanciális jelentőségű iránya. A 2018. január 1-jén hatályba lépett közigazgatási perrendtartás megtette ezen az úton az első lépést. Sajnálatos módon a szükséges kétharmados támogatás hiányában akkor nem kerülhetett sor a közigazgatási felsőbíróság egyidejű felállítására. A javaslat ennek a hiányosságnak az orvoslását irányozza elő, és sajnálom, hogy csak a rendszerváltás után 30 évvel kerülhet sor ezen intézmény felállítására.

Az Alaptörvény 25. cikkében rögzíti, hogy a bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A módosítás kimondani javasolja, hogy bíróságok a rendes és a közigazgatási bíróságok. A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, a közigazgatási bíróságoké a közigazgatási felsőbíróság. A rendes bírósági szervezet hatásköre továbbra is elsődlegesen a büntetőügyekre és a magánjogi jogvitákra terjedne ki, a közigazgatási bíróságok hatáskörét pedig alapvetően a közigazgatási jogvita generálklauzulája jelölné ki.

Tisztelt Országgyűlés! Jövőre lesz hetven éve, hogy a Közigazgatási Bíróságot a jogállamiság elleni nyílt és felvállalt támadásként a kommunista államhatalom megszüntette. Most érkezett el az idő méltó utódjának a felállítására. A magyar állam, a közjogi gondolkodás és a jogi garanciák iránti társadalmi

igény is újra megérett arra, hogy felvetődhessen a közigazgatás tevékenysége felett ellenőrzést gyakorló, a bírói függetlenség garanciáit biztosító szervezetrendszerben működő, önálló közigazgatási bíróság gondolata, ami nem más, mint a végrehajtó hatalom önkorlátozásának megtestesítője.

Tisztelt Ház! Azon túl, hogy a készülő szervezeti szabályozás megalapozza az igazságszolgáltatás hatékonyabb ellátását, szükségesnek mutatkozik a jogértelmezés kereteinek pontosítása is. Az Alaptörvény hatályos 28. cikke alapján egyértelmű, hogy a bíróságok a jogszabályok szövegét azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Ugyanakkor felmerül a kérdés, hogy a teleologikus értelmezés esetén a jogalkotói célt miként lehet megállapítani. Jelenleg nyilvánosan megismerhető preambuluma csak a törvényeknek van, amely a törvény normaszövegében található, és így tartalma egyértelműen megállapítható. A jogalkotói indokolás esetében a helyzet sokkal nehezebb: egyrészt ilyen indokolás szintén csak törvények esetén érhető el, másrészt még a törvényeknek sincs egységes indokolása, csak előterjesztői indokolásról és módosító javaslatok indokolásáról beszélhetünk.

Az Alaptörvény módosításának célja, hogy egyértelművé tegye, hogy a jogalkotói cél elsődleges forrása a törvény preambuluma és a jogszabálytervezetek indokolása. Ez a rendelkezés nemcsak a jogalkalmazói tevékenység kereteit pontosítaná, hanem a jogalkotás számára is új irányokat jelölne ki. A javasolt rendelkezés alapján a jövőben a jogszabály megalkotásának célja szélesebb körben lenne megismerhető a jelenlegiekhez képest: a preambulumban jogszabályban betöltött szerepe változatlan maradna, viszont a jövőben a jogalkotó bármely jogszabályhoz fűzhetne indokolást. Az indokolás továbbra sem lenne a jogszabály része, nem rendelkezne jogi kötelező erővel, hanem a jogszabály teleologikus értelmezésének elsődleges forrása lenne, amely egyértelműen tükrözné a jogalkotói akaratot.

Az Alaptörvény 28. cikkének módosítása által kijelölt célok további jogszabályok módosítását és technikai fejlesztéseket is szükségessé tehet, lásd gyakorlatilag a jogalkotásról és az Országgyűlésről szóló törvényt is, ezért a javaslat ezen elemének hatálybalépésére 2019. január 1-jén kerülne sor. A közigazgatási bírászkodásra épülő új szervezeti és a jogértelmezési szabályok pontosításán alapuló, módosuló jogalkalmazási keretek között meggyőződésem, hogy az igazságszolgáltatás magas színvonala egyre differenciálódó jogrendszerünkben is garantálható lesz.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény hetedik módosítására irányuló javaslat harmadik eleme a magánszféra védelméhez kapcsolódik. Ahogyan az elsőként említett szuverenitás és alkotmányos önazonosság témaköre azt határozza meg, hogy milyen országban szeretnénk élni, a magánszféra az egyén szintjén biztosítja azt a területet, amelyen belül az ember önmaga lehet és önmaga maradhat. A zavar-

talán magánélethez való jog bizonyos értelemben egyidős az emberiséggel, azonban általános elismerése és intézményes védelme csak a XIX. század második felében jelent meg az Egyesült Államokban.

Mára a nemzetközi emberi jogi dokumentumokban és a nemzeti alkotmányokban is fontos elemmé lépett elő a magánszféra védelme. A magyar Alaptörvény elfogadásakor komplex védelemben részesítette a magánszférát, amikor a VI. cikk (1) bekezdésében, igazodva az Emberi Jogok Európai Egyezménye 8. cikkének és az Alapjogi Charta 7. cikkének megfogalmazásához, kimondta, hogy mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A „tisztelőben tartás” állami kötelezettsége arra enged következtetni, hogy a magánélet védelmében a szokásosnál is nagyobb az államokra háruló pozitív, tevőleges kötelezettség mértéke. Ebbe az is beletartozik, hogy a jogalkotónak időről időre szükséges definiálnia ezen védelem természetét és mértékét.

(10.40)

A technológia fejlődésével és a társadalmi folyamatok differenciálódásával a védelmi szint felülvizsgálata kétségtelenül szükségessé vált. Amikor két bostoni jogász 1890-ben megírta azóta jogtörténeti klasszikussá vált, a magánélet védelme iránti igényről foglalkozó tanulmányát, az akkoriban már nem ismeretlen bulvársajtóval szemben fogalmazták meg „az egyedül hagyatáshoz való jog” szükségességét. Napjainkban viszont a tömeges adatgyűjtések, közösségi oldalak, drónok által jelentett kihívásokra is reagálni kell. Egyszerre érül előtérbe a magánélethez való jog információs oldala, vagyis az az igény, hogy az egyén ellenőrzést gyakorolhasson a rá vonatkozó információk felett, és a fizikai oldala is, tehát a magánszférába való betekintés, behatolás elleni védelem szükségessége.

Ezek a folyamatok az alapvető jogok rendszerét is kihívások elé állítják. A magánszféra újszerű fenyegetései esetében ugyanis sokszor nehezen bizonyítható a személyes érdeksérelem, ez pedig szétfelezhető a hagyományos érdekmérlegelési teszt határait. Különösen élesen mutatott rá a magánszférajogok és egyéb alapvető jogok kollíziójának sajátos problémáira az Alkotmánybíróság 13/2016. számú határozata, amely a magánélet és gyülekezési jog összeütközése kapcsán mutatta ki, hogy hiányoznak a kollízió feloldásának szempontjai. Ezek a komplex alapjogi problémák egyszerű törvényalkotással nem orvosolhatók. Az alkotmányozónak kell megfelelő demokratikus legitimitáció birtokában, széles társadalmi konszenzust kifejezve állást foglalnia arról, hogy a jogalkotó és a jogalkalmazó hogyan viszonyuljon a magánszféra védelméhez.

Az Alaptörvény jogi természetét tekintve nem irányozhatja elő, hogy a magánélettel összefüggő

valamennyi felmerülő kérdésre megnyugtató választ adjon, a javaslat ebben az esetben is a keretek kijelölésének módszerével él. A jelen javaslat kimondja, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A választott megoldás összhangban van a magyar és a nemzetközi jog fogalomrendszerével. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye 10. és 11. cikkeiben szintén lehetővé teszi a véleménynyilvánítás szabadságának és a gyülekezés és egyesülés szabadságának korlátozását mások jogaira nézve, a magyar jogban pedig az egyesülési és a gyülekezési jogról vagy éppen a sajtószabadságról szóló törvények is hagyományosan e jogok gyakorlásának korlátaiként állapítják meg mások jogainak és szabadságának sérelmét.

A javaslatban foglalt megoldás tehát egyfelől alkalmas arra, hogy hangsúlyozza a magánélethez való jog fontosságát, és keretet adjon annak más alapvető jogokhoz, így a véleménynyilvánítás szabadságához és a gyülekezési joghoz való viszonyának értelmezéséhez. Másfelől olyan bevett, a jogalkalmazó számára ismert szabályozási technikát alkalmaz, amely lehetővé teszi, hogy a bíróság esetről esetre mérlegelje, mikor jár a nevezett jogok gyakorlása mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. Megjegyzem, ugyanezt teszi például az emberi méltóság és a véleménynyilvánítás szabadsága ütközésekor, amelyhez szintén az Alaptörvény ad keretet.

A módosítás másik része az Alaptörvény VI. cikkét új (2) bekezdéssel egészítené ki. Ennek értelmében az állam jogi védelemben részesíti az otthont annak nyugalma megóvása érdekében. A módosítás azon a felismerésen alapul, hogy a magánszférajogok védelmi köre kiterjed arra a térbeli szférára is, amelyben a magán- és családi élet kibontakozik. A 13/2016. számú alkotmánybírósági határozatban az Alkotmánybíróság az amerikai legfelsőbb bíróság döntésére utalva hangsúlyozta, hogy az otthon nyugalma - „a fáradt emberek utolsó mentővára” - az a tér, ahova az emberek visszahúzódhatnak a mindennapi nyüzsgés elől.

A javaslat kiemeli a magánszféra védelmének ezt az aspektusát is, az otthon szentségét azzal, hogy az otthon nyugalmanak megóvása mint kiemelten fontos érték az állam által jogi védelemben részesítendő. A javaslat által meghatározott keretek között kialakulhat egy olyan jogszabályi környezet és egységes judikatúra, amely a magánszférajogok generálklauzuláját egyre jobban kidolgozza, és ezen érintett alapvető jogok, a magánélethez való jog, a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezéshez való jog gyakorlásának a kiszámíthatóságát eredményezi mindenki számára.

Tisztelt Ház! Az alkotmányozás történelmi pillanat. Az Alaptörvény elvi alapjainak megszilárdulását követően a 2014-2018-as ciklusban mindössze egy alkalommal, parlamenti konszenzussal került sor az Alaptörvény módosítására a terrorveszélyhelyzet fogalmának beemelése érdekében. Ahogyan akkor,

remélem, most is egyetértenek a tisztelt képviselők abban, hogy a globális migrációs folyamatok, az Európai Unióban előretörő federalisztikus törekvések és az egyén magánszféráját fenyegető kihívások szükségessé teszik, hogy az Alaptörvény pontosítsa a magyar állam egyes szervezeti és jogi kereteit.

Volt alkotmánybíróként és az európai alkotmányossággal foglalkozó kötet szerzőjeként meggyőződéssel állíthatom, hogy az Alaptörvény módosítására tett javaslat aktuális kihívásokra ad az Alaptörvény szellemiségével, az európai alapértékekkel és a nemzetközi jog követelményeivel egyaránt összhangban álló válaszokat. Kérem ezért a tisztelt Országgyűlést, támogassa a Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítására irányuló javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Tisztelt Országgyűlés! Most vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, 30 perces időkeretben, ezek közben kétperces felszólalásokra nincs lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Kocsis Máté képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának, a Fidesz frakcióvezetőjének. Öné a szó, frakcióvezető úr.

KOCSIS MÁTÉ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Miniszter úr expozéját meghallgatva sok mindent kívánunk hozzáfűzni a frakció részéről, ám célszerűnek tartom, hogy saját álláspontunkat, frakcióálláspontunkat a jogi, alkotmányos megfontolásokon túl a politikai és demokratikus felhatalmazáson nyugvó megfontolások irányából is megközelítsük. Éppen ezért szükségesnek tartom mindjárt az elején hangsúlyozni, hogy bár az Alaptörvény hetedik módosítása több területet érint az alkotmányos önazonosság, a bírósággal kapcsolatos kérdések, illetve a magánszféra védelmét illetően, mégiscsak az elmúlt időszak és az azzal járó európai kihívások, viták és a politikai térben is megjelenő nézetkülönbségek elsősorban az Alaptörvény mostani módosítását illetően az önazonosság kérdését érintették, és ennek háttéréként, ennek egyik alapjaként meg kell igenis emlékeznünk arról a 2016-os népszavazásról, ahol egészen pontosan 3 362 224 magyar állampolgár szavazott az illegális bevándorlás intézményesítése, úgymond a kötelező kvóta terve ellen.

Nyilvánvalóvá vált az is, hogy ez a vita meg fogja határozni nemcsak a magyar belpolitikai térben a közbeszédet, nemcsak az országgyűlési választási kampány témáját, és nemcsak Magyarországon, hanem Európa számos más országában is az ezzel kapcsolatos viták aktív formálói voltak a választási kampányoknak úgy Olaszországban, Csehországban, mint például Ausztriában is. Éppen ezért szükséges a választói akaratból, nemcsak a 2018. április 8-i országgyűlési választáson kinyilvánított választói akaratból, hanem igenis visszanyúlva a 2016-os népszavazáson kinyilvánított példátlanul nagyszámú, egy irányba szavazó választók akaratából is levezetnünk az Alaptörvény hetedik módosításának indokoltságát azokon a jogi megfontolásokon túl, amelyeket miniszter úr az expozéjában ismertetett.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Szükséges ezen logika mentén rögzítenünk azt is, hogy teljesen nyilvánvaló kötelezettségévé vált a Magyar Országgyűlésnek az imént említett népszavazás és az országgyűlési választások után, annak következményeként, hogy az Alaptörvény hetedik módosítása aktívan és a választói igényeket kiszolgálva rendezze az ezzel kapcsolatos kérdéseket. Alkotmányos önazonosságunk kérdésében, illetve az azt érintő módosítással kapcsolatban ez szövetségserűen úgy egészíti ki az Alaptörvény eddigi részét: „Valljuk, hogy a történeti alkotmányunkban gyökerező önazonosságunk védelmezése az állam alapvető kötelezettsége.”

Tisztelt Országgyűlés! Amikor hazánk az Európai Unió tagjává vált, és ennek a szövetségnek minden kötelezettségét a mai napig is teljesíti és eddig is teljesítette, nyilvánvalóan a szerződésekből fakadó feladataink viselésén túl és szuverenitásunk bizonyos részének átruházásán túl egyidejűleg azt is kimondtuk és ismét ki kell mondanunk, hogy nemzeti alkotmányos identitásunk más részeiről lemondanunk mindezeknek a szövetségi kötelezettségeknek a teljesítéséhez nem szükséges.

(10.50)

Az ország területére történő belépés rendjének meghatározása és ezzel összefüggésben a közbiztonsági szempontok, mondjuk úgy, a jövő biztonsága szempontjainak érvényesítése szuverenitásunk egyik központi eleme, amiről nem mondhatunk le. Az Alaptörvény E) cikk (2) bekezdésének értelmezésével az Alkotmánybíróság 2016-ban egy határozatában foglalkozott, amely során kimondta, hogy az alkotmányos önazonosság olyan alapvető érték, amelyet nem az Alaptörvény hoz létre, azt az Alaptörvény csak elismeri, erről az állam nem mondhat le, ennek védelme a mindenkori Alkotmánybíróság feladata, és ez csak akkor szűnik meg, amikor maga az állam is megszűnik, ahogy mindezt Trócsányi miniszter úr is említette. Létezik tehát egy olyan alkotmányos minimum, amit az Európai Unió jogrendje sem írhat felül, létezik a szuverenitásnak azon része, amelyet hazánk nem adhat föl, ekképpen alkotmányos kötelezettségünként tekintünk rá.

Ez egyúttal azt is jelenti, hogy olyan hatáskört, ami az ország elidegeníthetetlen rendelkezési jogát érintené, az Európai Unióra átruházni nem lehet. Magyarország ezzel a módosítással alaptörvényi szintre emeli azt a nemzetközi szokásjogban is elfogadott elvet, hogy az államnak jogában áll meghatározni azokat a feltételeket, amelyek alapján idegeneket beenged az országába. Ez egyébként az ENSZ Nemzetközi Jogi Bizottsága külföldiek kiutasításá-

nak nemzetközi jogi szabályairól szóló tervezetében is rögzítésre került.

Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény ki fogja mondani, hogy Magyarországra idegen népesség nem telepíthető be. Szintúgy a csoportos kiutasítás tilalma is rögzítésre kerül. Világossá kell tenni, okulva egyébként a XX. századi szomorú példákából, hogy a csoportos kiutasítás, nevezzük nevén, a kitelepítés épp annyira nem lehet megengedhető, mint a csoportos betelepítés, különösen nem a szuverenitásunkat sértő, az azt megkerülni kívánó európai tervezett gyakorlat szerint, amelyet európai politikai erők teljesen természetesként fognak föl. Rögzíteni fogja az Alaptörvény azt is, hogy nem kaphat menedéket és nem fogadható el a menedékkérelme annak, aki biztonságos országon keresztül érkezett Magyarországra, és nincs kitéve üldözésnek, üldöztetés veszélyének.

Tisztelt Országgyűlés! A bíróságokkal kapcsolatos rendelkezésekről szóló rész a közigazgatási felsőbíróság felállítására és a közigazgatási bíraskodás szervezetének kialakítására tesz javaslatot. Osztjuk miniszter úr azon álláspontját, miszerint nem jelenti a bíróságok szervezeti változtathatatlanságát az igazságszolgáltatás függetlensége, az arra vonatkozó keretszabályokat az Alaptörvényben rögzíteni szükséges. Azt pedig különösen üdvözöljük, hogy a módosítás visszaállítja a bírósági rendszer történeti alapjait; ez egyidejűleg megfelel az előttünk álló kor kihívásainak.

Az önálló közigazgatási bíróságokra vonatkozó javaslat nem újdonság, már két éve megkezdődtek az erről szóló szakmai és többpárti egyeztetések, amelyeken néhány ellenzéki párt nem vett részt. Mindezt azért tartottam szükségesnek rögzíteni, mert kíváncsian várjuk, hogy akik az előkészítő egyeztetéseken nem vettek részt, milyen álláspontot foglalnak el a parlamenti vitában.

Az előző ciklusban a közigazgatási perrendtartás hatálybalépésével megalkotásra került Magyarország első önálló közigazgatási perjogi kódexe, azonban az elkülönült közigazgatási bíraskodás szervezeti alapjainak megteremtésére - szintúgy ahogy miniszter úr kitért rá - a parlamenti szükséges többség hiányában nem kerülhetett sor, éppen ezért szükséges itt is a választók felhatalmazását, az országgyűlési választásokon kapott felhatalmazását ennek a véglegesítésére is felhasználni.

Kitekintve az európai viszonyokra, Trócsányi miniszter úr ugyan jelezte, hogy nem sorolja fel azokat az országokat, ahol a közigazgatási bíróság szervezetrendszerére irányuló előírást az alkotmány tartalmaz, de ezek, példálózó jelleggel, Ausztria, Bulgária, Finnország, Görögország, Lengyelország, Litvánia, Luxemburg, Németország, Portugália vagy Svédország. Éppen ezért nem tekinthető extrémnek és nem tekinthető különlegesnek, hogy az Alaptörvény rendezi a közigazgatási felsőbíróság, illetve a közigazgatási bírósági szervezetrendszer kereteit. Az európai jogban ismert gyakorlatról van szó, éppen

ezért a magunk részéről teljes mértékben elfogadhatónak tartjuk.

A magánszféra védelméről talán nem kell túl sok szót ejtenünk. Teljesen világossá vált, és nemcsak miniszter úr expozéjára szükséges visszautalnunk, hanem az elmúlt évek gyakorlatára is, teljesen élet-szerű - és Alaptörvényben rögzíteni szükséges - annak a védelme, hogy mindenkit, a magán- és családi életét is beleértve, ez a védelem alapjogként megillessen. Ennek érdekében rögzítésre kerül, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának a sérelmével. Könnyen belátható, hogy ez a szabályozás reagál azokra a technológiai fejlesztésekre, amelyekre miniszter úr is utalt. Itt nem pusztán a véleménynyilvánításról vagy a gyülekezési jogról, hanem bizony a korunkat végigkísérő technikai fejlődéssel együtt járó személyiségi jogvédelem kérdéseiről is szó esik. Mindezt az Alaptörvényben szintúgy szükséges rögzíteni. Az állam jogi védelemben részesíti az otthont is, annak nyugalma és megóvása érdekében.

Tisztelt Képviselőtársaim! Bár az Alaptörvény módosítása, mint önök is látják, s mint említettük is, több területet érint, mégiscsak szükséges hangsúlyoznunk, hogy az alkotmányos identitás, a nemzeti önazonosság védelmére irányuló javaslat azon a választói felhatalmazáson nyugszik, melynek birtokában a kormánynak lehetősége van most az Országgyűlés elé terjeszteni az Alaptörvény módosítását. A választási kampányunk meghatározó üzenete az volt, hogy nekünk Magyarország az első. Ezt nem pusztán szlogenként tekintjük. Ha annak tekintettük volna, akkor a választások napjától ez talán értelmét, mondjuk úgy, hatályát veszítette volna. Tekintettel arra, hogy ez közös hitvallásunk, szükséges ez az alapot itt a parlamentben lefektetni az alaptörvény-módosítás érdekében is. Magyarország védelme, Magyarország kultúrájának megőrzése, a keresztény kultúra megerősítése, illetve hazánk és jövőnk biztonságának a szavatolása számunkra olyan kötelesség, melyet a választók ránk róttak, és amelyből még politikai vitát sem illő csinálni, hiszen ezt a kérdést a választók április 8-án, illetve 2016-ban már egyszer eldöntötték. Most van lehetőségünk arra, hogy eleget tegyünk ennek az akaratnak.

Éppen ezért nagyon bízom abban, hogy az ellenzéki pártok is belátják, tiszteletben tartják azt a közel 3,4 millió embert, és azt a közel 2,8 millió embert, aki ennek megerősítésére, ennek az alaptörvényi módosításnak az elfogadására is szavazott, hiszen a döntésük meghozatalakor tisztában voltak azzal, hogy az Országgyűlés napirendjére fogja tűzni ezt a kérdést. Reméljük, bízunk benne, hogy az ellenzéki pártok idén, 2018-ban, az új kormány megalakulása után, szemben a 2016-os gyakorlattal, nem fordítanak hátat sok millió magyar ember akaratának. Bízunk abban is, hogy partnert találunk önökben arra, hogy hazánk biztonságának szavatolásáról legyen egy nemzeti minimum, az önazonosságunk megerős-

sítéséről legyen, és az alkotmányos identitásunk, valamint a jövőnk és kultúránk védelméről legyen nemzeti minimum. Bízunk abban, hogy korábbi, ismeretlen okokból elfoglalt politikai álláspontjukat felülbírálják, és ki tud alakulni egy olyan alaptörvény-módosítás a hetedik alaptörvény-módosítás formájában, amelyben közösen tudunk fellépni keresztény kultúránk, jövőnk és biztonságunk védelmében. Köszönöm a megtisztelő figyelmet. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megköszönöm együttműködésüket. Az ülés vezetését átadom Latorcai János alelnök úrnak.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

ELNÖK: Házelnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket. Folytatjuk munkánkat. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoklatát két képviselőjük ismerteti. Elsőnek Mirkóczki Ádám képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

(11.00)

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném nulladik lépésben vagy talán nulladik mondatként hangsúlyozni, hogy ha önöknek valóban az a céljuk, hogy minél szélesebb konszenzussal itt, az Országgyűlés falai között támogatásra leljen egy ilyen javaslat, akkor ezt nem salátatörvényben nyújtják be, hanem tartalmilag jól tagoltan előkészítik, és nem kevernek össze közigazgatási bíróságokat például bevándorlás okozta problémákkal, határvédelemmel, büntető törvénykönyvvel, rendőrségi törvénnyel és a többi, és a többi.

Ezt önök pontosan tudják, ahogy azt is tudják, csak nem mondják ki, hogy a céljuk valójában nem a konszenzus megteremtése, hanem a céljuk az, hogy a következő, előttünk álló először európai parlamenti választásokon, majd önkormányzati választásokon lehessen mutogatni, hogy ki mit nem támogatott. Én éppen ezért a közigazgatási bíróságokról nem is szeretnék beszélni, sokkal inkább arról a nagyon súlyos problémáról, ami egyébként Európát valóban sújtja, Magyarországot tekintve pedig, hogy mondjam, hullámszó módon és mértékben érinti, de kétségkívül foglalkozni kell vele, és kétségkívül nem fog megoldódni egyik napról a másikra.

Önök nagyon sokat beszéltek identitásról, alkotmányos identitásról, a kereszténység védelméről és a többi, és a többi. Ezzel mind egyetértek. Tényleg, április 8-a után pedig különösen nem politikai vitát szeretnék, sokkal inkább, ha már ez a következő négy

évre a parlamenti felállás, egy konstruktív javaslattal és tényleg konstruktív kritikával élnék önök felé. Ha a kereszténység védelméről beszélünk, akkor bizony nézzük magunkba mi is természetesen ellenzéki pártként és önök meg különösen - kormányzó pártként -, hiszen a többségük nyilván nagyobb felelősséget is aggat magukra. Ami pedig a kereszténység védelmét illeti, akkor meg kell nézni, hogy a társadalomban mit okozott az elmúlt évek retorikája, dinamikája, amit és ahogy használtak a kampányban.

Vajon szolgálta-e a kereszténység védelmét az a kampány, amit a nemzeti konzultáció során tettek, amit a népszavazás során tettek és amit az egész választási kampányban tettek? Vajon az a keresztény értékrendnek megfelelő-e? Vajon az a „szeresd felebarátodat” jegyében történt-e? Nyilvánvalóan nem, önök is tudják, mi is tudjuk. A kérdés az, hogy a jövőre vonatkozólag valahol ezen túl tudunk-e lépni. Én egyetértek abban, hogy Magyarországot meg kell őrizni kulturális szempontból, vallási tekintetben, identitását erősíteni kell, és különösen keresztény értékeit erősíteni kell.

Viszont akkor nézzük meg, hogy ehhez mi a cél, mi az eszköz. Ha itt, az Országgyűlés falai között törvényalkotóként azt szeretnénk elérni, hogy a kereszténységet segítsük, akkor olyan javaslatokat kell írunk és elfogadnunk, ami azt valóban segíti. A nagy kérdés, hogy az ilyen javaslatok segítik-e. Én azt mondom, hogy a rendészeti oldala ennek a javaslatnak segíti, hiszen megőrzi azt az etnikai, kulturális értéket és adottságot, ami jelenleg van. Abban, amit az Alaptörvényben módosításra szánunk, már vannak kétélyeim, de el tudom fogadni, hogy ez a cél és ez a szándék.

Viszont lesz-e bennünk önkritika ahhoz, hogy ezekről őszintén beszéljünk? Nincs most kampány, nem is szeretnék kampánybeszédet tartani, gondolom önök sem, de akkor beszéljünk őszintén. Azt, ami az elmúlt hónapokban, az elmúlt két évben zajlott bevándorlás kapcsán, akár az önök részéről, és mondom, viselem a felelősséget ellenzéki oldalról is, akár a mi részünkről, lehet, hogy sokféleképpen lehet értelmezni, de egyet nem lehet mellétni, hogy az keresztényi volt.

Ezzel nyilván önök is tisztában vannak. Ha négy szemközt megkérdezzük bármilyen egyházi szereplőt, egyházhoz szorosan tartozó, bármilyen státuszt betöltő embert, akkor, azt hiszem, ezzel önök is elég gyakran találkoztak, ahogy én is. A nagy kérdés, hogy ezzel a felelősséggel hogyan fogunk bánni a következő években.

Ha a kronológiát vesszük, akkor az előző ciklus végén benyújtottak egy úgynevezett Stop Soros törvényjavaslatot, aminek lefolyt az általános vitája, talán a választások előtt egy-két hónappal. Annak a csomagnak a tartalmi részét tekintve ez a mostani csomag nemhogy nem felel meg, hanem szinte teljesen más javaslatról beszélünk. Föltehetjük a kérdést, hogy mi történt. Ugye, ebben a javaslatban már nem szerepel a civil szervezetek regisztrációja, a nemzet-

biztonsági kockázatot tekintő átvilágítás, nem szerepel illetékfizetés külföldi támogatás esetén, 25 százalékos illeték és a többi, és a többi. Ha egy analógiát szeretnék mondani, akkor azt is mondhatnám erre a javaslatra, hogy ez a Stop Soros csomag, ami most előttünk fekszik, elvesztette Soros-jellegét.

Ha az előző ciklus végén benyújtott törvényjavaslat volt az igazi Soros-ellenes csomag, akkor ez nyomokban sem tartalmazza azt, amit ott megfogalmaztak. A kérdésem, és tényleg erre őszintén érdekelne a válasz, hogy mi történt az elmúlt hónapok során. A néppárti kritika? Esetleg annak belengetése, hogy az Európai Néppártból esetleg kikerülhetnek? A civil szervezetek nyomása? Nem hiszem, önöket ez nem szokta zavarni. De mégis, tartalmilag, annak ellenére, hogy elmondták, sokkal szigorúbb, sokkal keményebb javaslatot fognak benyújtani, ez bizony nem lett szigorúbb és nem lett keményebb. Viszont kétségtelenül egy salátacsomagról beszélünk, sok mindent érint.

Viszont, ha a keménységét kellene megmutatni, akkor, túl azon, hogy én ezzel egyetértek, idéznék az Alaptörvény XIV. cikkelyéből egyetlen sort, ami most módosításként bekerült. Hozzáteszem, egyetértek vele. Így szól ez az egy mondat: „Nem jogosult menedéjogra az a nem magyar állampolgár, aki Magyarország területére olyan országon keresztül érkezett, ahol üldöztetésnek vagy üldöztetés közvetlen veszélyének nem volt kitéve.” Fordítsuk ezt le magyarra! Mit jelent? Ez konkrétan azt jelenti, hogy egyetlen bevándorló sem jöhet Magyarországra, aki nem repülővel érkezett. Ugyanis aki gyalogszerrel, vonattal vagy autóval jön, az kizárólag biztonságos országon keresztül érkezik.

Ha Magyarországon önkéntes a bevándorlást meg akarják akadályozni, akkor lényegében ez az egyetlen mondat meg is oldja, ha a hatóságok ennek az alaptörvényi mondatnak megfelelően járnak el. Ezen mondat alapján kizárólag a repülővel érkező migránsok, bevándorlók esetében lenne jogosítványa vagy helye a hatóságoknak mérlegelni, hogy vajon az jogosult-e bármilyen menekültstátuszra avagy sem, ez az egy mondat. És nem kellene mellé oldalakat írni, nem kellene mellé sok egyéb jogszabályt módosítani. Itt az egy mondat, és hozzáteszem, egyetértek. Én is azt gondolom, hogy aki biztonságos országból érkezik, az nem biztos, hogy jogosult menedékkérelemre. Hiszen ha valaki üldöztetés, háború vagy egyéb veszélyhelyzet miatt arra kényszerül, hogy elhagyja családjával együtt otthonát, akkor vélelmezem, hogy az első biztonságos országban megáll. Pláne, ha az vallási, kulturális értelemben sokkal inkább hasonlatos az ő anyaországához, mint egy teljesen más kultúra.

De akkor a kérdés, hogy mi szükség a többi módosító indítványra. Hát, vélelmezem, a szükségét az diktálja, hogy a gyakorlat és az írott törvények, jogszabályok merőben mást mutatnak. Sokszor emlegettük már itt, az Országgyűlés falai között is azt a bizonyos ócsényi esetet; tökéletes lakmuspapírja a

magyar társadalom állapotának. Ugye, emlékeznek a miniszterelnök úr azon szavaira, ezt számtalan esetben elmondta rádióban is, televízióban is, hogy ketté kell választani a menekültek sokaságát. Az egyik, aki illegálisan érkezik, vagyis berúgja az ajtót, lebontja a kerítést, felrúg minden írott és íratlan szabályt, a másik pedig az, aki segítségre szorul, udvariasan bekopogtat, és annak a magyar állam segít.

(11.10)

Hát, Ócsényben az történt, hogy - nem idézném fel, de mindenki bizonyára tisztában van vele - lincshangulat alakult ki gyermekek nyaraltatása miatt, menekültstátuszt kapott gyermekek nyaraltatása miatt. Hogyan alakult ki ez a helyzet? Erre mondtá a miniszterelnök, hogy nagyon helyes, hogy az ócsényiek véleményt mondtak, és nem kérnek a bevándorlókból. Csak azt nem tette hozzá miniszterelnök úr, hogy ezek a gyerekek voltak azok, akik az ő szavai szerint udvariasan bekopogtattak, segítséget kértek, és Magyarország segített nekik. Erre mondom azt, hogy a valóság és az írott szabály teljesen más.

Ugyanis az imént hivatkozott Alaptörvény egy mondata, amely szerint nem adható és nem szükséges adnunk semmilyen státuszt annak, aki biztonságos országból érkezett, ez azt jelenti, hogy ránk lényegében - fordítsuk le magyarra, és ne jogászkodjunk - a genfi egyezmény nem vonatkozik. Ugyanis azok a gyermekek és az a 3500, már letelepített vagy valamilyen menekültstátuszt kapott bevándorló, menekült, akiről Altusz Kristóf beszélt idén januárban, azok pontosan a genfi egyezmény alapján kaptak valamilyen státuszt. Viszont az a bizonyos kormányrendelet és az az alaptörvényi egy mondat, amit önként itt most beletettek ebbe a javaslatba, arról szólna, hogy ránk a genfi egyezmény olyan értelemben nem vonatkozik, hogy aki nem repülővel jön, ott fel sem merülhet az a lehetőség, hogy akár menekültstátuszt, akár bármilyen más státuszt Magyarországnak adnia kell.

Ezért kérdeztem én - Trócsányi miniszter úr biztos emlékszik rá - a Belügyminisztériumban azon az egyeztetésen, hogy ezt a dilemmát vajon hogyan sikerül majd a valóságban feloldanunk. Mert még egyszer mondom: én nem az ellen vagyok, hogy egy ilyen javaslat megszülessen, sőt egyetértek vele. Csak a kérdés, hogy beszélünk róla, és ilyen kemény mondatokat leírunk, aminek ugye a jogkövetkezménye teljesen világos, hogy mi: Magyarországon senki nem kaphat vasúton, autóval, gyalog, biciklivel, nem tudom, csónakkal érkező bevándorló semmilyen státuszt, hiszen az Alaptörvény ezt mondja ki. Mi elismertük Szerbiát, Montenegrót, Horvátországot, Romániát, mindenkit körülöttünk biztonságos országnak. Ha jól emlékszem, miniszter úr éppen azzal érvelt, hogy az Európai Uniót vettük bizonyos mércével, hogy aki már uniós tag, vagy ahol a csatlakozási

folyamatok egy bizonyos stádiumban és lépésben vannak, azt biztonságos országnak tekintjük. Egyet-érték.

A nagy kérdés, hogy a gyakorlatban ez hogyan fog működni. Ki meri-e önök közül jelenteni bárki, hogy elfogadjuk ezt a javaslatot, és innentől kezdve a menekültügyi eljárás kizárólag a repülőn érkező bevándorlók esetében lesz csak lehetséges? Hiszen ez a javaslat erről szól. Feketén-fehéren, világosan benne van: aki biztonságos országból érkezik, nem jogosult semmilyen státuszra. De akkor mi van azzal a 3500 emberrel, akiről Altusz Kristóf beszélt januárban egy máltai újságnak, hogy Magyarország ezeket lényegében a genfi egyezmény alapján befogadta? Én azt szeretném, ha ezeket a dilemmákat tudnánk valahogy feloldani. Ha meg tudnák nekem egzaktnak mondani és a társadalomnak világossá tenni, hogy ki a menekült és ki a bevándorló. És nem akarok jogászodni, de tőzből tizenkét (*sic!*) jogász elmondja, hogy elég problémás úgy jogszabályt alkotni, hogy például illegális bevándorlásról beszél bármilyen magyar passzus, miközben a bevándorlást mint olyat jogilag nem definiálja, nem értelmezi egyetlenegy magyar jogszabály sem. Akkor hogyan lehet az illegális, amit még csak nem is értelmez? De a probléma valós, kell vele foglalkozni. Én a jogászokdást meghagynám a jogászoknak, de az kétségtelen, hogy a valóság és az írott jogszabályok nincsenek köszönőviszonyban egymással.

És megint azt érzem, hogy önöknek valójában nem az a céljuk, hogy a legszélesebb konszenzussal Magyarország lakosainak, állampolgárainak pártállásra való tekintet nélkül hozzunk egy biztonságot - lehetőleg 100 százalékkal - szolgáló jogszabályt, hanem az a céljuk, hogy olyan lehetetlen csomagokat és passzusokat állítsanak össze, amelyre való hivatkozással valaki majd nem támogatja, és lehet mutogatni jövő tavasszal és jövő ősszel. Én pedig szeretném komolyan venni azt, hogy a választások után önök is komolyan veszik azt a sok milliárdnyi akaratot, akikre oly sokszor hivatkoztak nemzeti konzultáció, népszavazás vagy éppen április 8-i választás során mint akaratra. Ha megkérdeznék őket, hogy például a letelepedési kötvényeket szeretnék-e, hiszen ha nem telepíthető be idegen népesség, ha én egy kicsit túlterjeszkedően értelmezem, akkor ez bizony a letelepedési kötvényekre is igaz: pénzért sem telepíthető be és pénzért sem telepíthető le senki. De mégis ott van az a bizonyos jogi kiskapu.

Kocsis Máté frakcióvezető úr is elmondta, hogy 2016-ban bizony nem támogattuk azt a bizonyos alaptörvény-módosítást, valóban nem. És ha felteszük most, két évvel később annak helyességét vagy azt a kérdést, hogy helyes volt-e nem támogatni azt az alaptörvény-módosítást, akkor én egy statisztikával válaszolnék. 2016-ban önök azt mondták, hogy Alaptörvényben kell rögzíteni, hogy semmilyen brüsszeli kvóta alapján ide 1200 főt ne lehessen betelepíteni. Ehhez képest idén januárban - Altusz Kristóftól tudjuk - 3500 embert sikerült titokban

betelepíteni. Viszont, amit mi kitételnek szabtuk, hogy akkor támogatjuk az alaptörvény-módosítást, ha a letelepedési kötvények is megszűnnek: a letelepedési kötvények segítségével majdnem pontosan 20 ezer gazdag migráns jutott Magyarországon letelepedéshez. Ez a válasz arra, hogy vajon melyik volt a kiskapu és melyik volt a nagykapu. Alaptörvényt akartak módosítani 1200 fő miatt. Közben 2013 júniusa és 2017 júliusa között 19 980-egynéhány harmadik országbeli gazdag bevándorlót sikerült letelepedéshez juttatni, családdegysítésekkel együtt.

Akkor ennek fényében vizsgáljuk azt a szándékot, hogy kit engedünk be és kit nem. Nem voltak ahhoz bátrak, hogy azt mondják, hogy igen, nem kérünk a szegény bevándorlókból, de ha van pénze, jöhet. Erről szólt a letelepedési kötvénykonstrukció. És örülök, hogy jelenleg nem működik, nem lehet jegyezni ilyen kötvényeket, hiszen fel van függesztve. De nem vagyok nyugodt a tekintetben, hogy néhány hónap, esetleg egy év vagy két év elteltével nem fogják-e újra aktiválni ezt a bizonyos konstrukciót, hiszen ha komolyan gondolnák, hogy erre már nincs szükség, akkor egyetlen tollvonással lényegében el lehetne törölni ezt a passzust.

Én tényleg mindazt, amit mondtam, őszintén és konstruktív kritikaként mondtam. Túl vagyunk egy nem szép kampányon és választáson, de ha komolyan gondoljuk azt, hogy itt az ország biztonságáról van szó, akkor meghalljuk azokat a pozitív és konstruktív kritikákat pró és kontra, amelyek valóban az ország biztonságának egészét szolgálják. De látom a cinikus mosolyokat az arcokon. Pontosan tudom, hogy önök mire gondolnak, és pontosan tudom... (*Balla György: Ott a tietek! - Szászfalvi László: Ti soha nem vagytok cinikusok! Ti mindig cinikusok vagytok.*) Hát, hölgyeim és uraim, nem vagyok tükrös, tehát nem látják magukat bennem. (*Soltész Miklós: Senki nem figyel rá, de látja, hogy cinikus!*) De teljesen világos, amivel kezdtem: ha önök komolyan gondolják a konszenzust, akkor nem salátatörvényt nyújtanak be. Nem akarnak egyszerre közigazgatási bíróságokat és nem akarnak egyszerre Btk.-módosítást meg alaptörvény-módosításokat. És azt hiszem, hogy ebben a vitában fogjuk még részleteiben is folytatni a kritikáinkat.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoklatát Gyöngyösi Márton frakcióvezető úr folytatja. Parancsoljon, frakcióvezető úr, oné a szó.

(11.20)

GYÖNGYÖSI MÁRTON, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogy az már előttem is elhangzott, valóban nem lehet ezt a jelenlegi vitát

elvonatkoztatni attól a vitától, amit itt, ennek az évnek a februári hónapjában elindítottunk és lefolytattunk egy másik törvényjavaslat kapcsán, amely ugyancsak Stop Soros névre hallgatott. Annak a be-terjesztésnek a vitájánál szinte elveszítettük mindannyian azt a reményt, hogy valódi nemzeti sorskérdésekben itt a magyar parlamentben értelmes vitát lehet folytatni a pártok között. A migráció kérdéséről mi is úgy gondoljuk, hogy egy fontos kérdés, egy nemzeti sorskérdés, amire konszenzust kell találni itt a Parlament falai között.

A Fidesz ezzel ellentétben a parlamenti választásokhoz vezető kampányidőszakát választotta ezen előterjesztés első vitájának a helyszínéül, és ott, abban a vitában, mint ahogy egyébként az egész kampányban, önök a magyar társadalom legalantasabb érzelmeire apelláltak, és ijesztő volt látni és megtapasztalni azt, hogy ez a fajta kampány, amely alapvetően az irigységre, a félelemre és a gyűlöletre épít, akár sikeres is lehet. Én úgy gondolom, sok minden vezetett az önök jelenlegi kétharmados uralmához: a választójogi törvény, a függetlennek hazudott hatóságok Fidesz uralma alá hajtása, a média-, a sajtó- és szólásszabadság teljes felszámolása, és még hosszan sorolhatnám, de ez a gyűlölettel teli kampány is idevezethetett. Nekem ez egy gyerekkori olvasói élményemnek az egyik nagyon fontos stádiumát juttatja eszembe, amikor Orwell 1984-ét olvastam. Én naivan még azt gondoltam, hogy ez csak és kizárólag a kommunizmusról szól, és valóban arról is szól, de ezt a könyvet, az 1984-et önök abban a kampányban, és úgy tűnik, azóta is kézikönyvként használják. Ebben a könyvben van egy Emmanuel Goldstein, aki a Párt alapítója, de a Párttal szembe fordult, és a Párt elrendeli, hogy innentől kezdve mindennap két perc gyűlöletet, ilyen gyűlöletképerceket kell tartani Emmanuel Goldsteinnel szemben.

Önök megtalálták az önök Goldsteinjét, Soros Györgyöt, aki egyébként az önök pártjának az alapításánál az egyik legfontosabb szponzor volt, és önök közül nagyon sokakat juttatott nyugati egyetemekre olyan időkben, amikor ez még a halandó magyar emberek számára nem volt lehetséges. Önök ezzel az emberrel szemben nem kétperces gyűlöletet hirdettek, az orwelli két percet, hanem reggeltől estig tartó, hosszú hónapokon át tartó gyűlöletkampányt. Ez elképesztő károkat okozott nemcsak önöknek, mert egyébként önök nemzetközileg teljes mértékben elszigetelődtek még a saját pártcsaládjukon belül is. Szimbolikus az, hogy egy nappal az után tartjuk ezt a vitát - és önök itt ma is folyamatosan hivatkoztak arra, hogy külpolitikailag Magyarországot még soha nem ismerték el ennyire -, hogy önöket a saját pártcsaládjukból való kizárással fenyegetik, és önök még a saját holland testvérpártjukkal is összeveszttek, csúnyán összeveszttek különböző kérdésekben. Ez azonban legyen az önök pártügye, az önök belügye, de hogy Magyarországot sikerült teljes mértékben elszigetelni az elmúlt években, ez viszont már mindannyiunk ügye.

Hogy a magyar társadalomban milyen morális, erkölcsi károkat okoz az önök politikája, arról Mirkóczki Ádám képviselőtársam hosszasan beszélt. Az ócsényi eset ennek egy valóban szívfájdító lépcsőfoka volt, mint ahogy az is, hogy Magyarországon már azt kell megélnünk, hogy miközben az országunk és a fővárosunk az egyik leglátogatottabb helyszín Európában, közben magyar honfitársaink az önök agitpropos politikájának köszönhetően már turistákra is ráhívják a rendőrséget, mert úgy gondolják, hogy migránsok járkálnak a főtereiken vagy az utcájukon.

Önök az esélyét veszik el annak, hogy Magyarországon igen fontos sorskérdésekben normális vitát lehessen folytatni, olyan kérdésekben, mint amilyen a migráció. Annak az esélyét veszik el, hogy ennek a fontos sorskérdésnek a gyökerét hosszú távon tudjuk orvosolni, mint amilyen a multikulturalizmus, amivel szemben valóban Magyarországnak fel kell lépnie, és Magyarországot nem szeretnénk olyan multikulturális társadalomnak látni, mint amilyen sok elveszett nyugat-európai társadalom. Ennek a vitának valóban van helye, ugyanúgy, mint ahogy a civil szervezetek átláthatóságának a kérdésköréről is érdemes normális vitát folytatni.

És természetesen a vallások közötti párbeszéd-ről is, ugyanis ha a migrációs kérdéskört hosszú távon szeretnénk orvosolni, akkor nagyon remélem, hogy azt önök nem egy vallásháborúként képzelik el, hanem úgy, hogy a nagy világvallások moderált, nem szélsőséges képviselői leülnek, és közös megoldásokat keresnek. *(Soltész Miklós: Szürke Farkasok! Gratulálók!)*

A jó hír az, hogy ez a törvény módosult; hogy külső vagy belső nyomásra, azt majd eldönti a történelem, de úgy tűnik, önök meghátráltak, és valóban - ahogy Mirkóczki Ádám képviselőtársam nagyon helyesen fogalmazott - ez az új törvényjavaslat már teljes mértékben elveszítette a Soros-jellegét. Mindazonáltal ez a törvényjavaslat jogi és kodifikációs szempontból fércmunkának tekinthető. Ma napirend előtt képviselőtársaim hosszasan sorolták azt, hogy egy törvényjavaslatnak vagy egy jogi előterjesztésnek milyen feltételeknek kell megfelelnie. Úgy gondolom, ez az előterjesztés viszonylag kevés feltételt teljesít ezek közül.

Mirkóczki Ádám képviselőtársam beszélt azokról a paradoxonokról, amelyeket önöknek az elmúlt hónapokban nem sikerült feloldaniuk, és ez a törvény sem ebbe az irányba mutat. A genfi egyezmény alapján önök által letelepített körülbelül 3500 menekült, oltalmazott kérdéskörével kapcsolatban hallhattuk a Jobbik véleményét, illetve a letelepedési államkötvényekkel Magyarországon több mint 20 ezer ember számára biztosított letelepedési helyzetrel kapcsolatban is a Jobbik világossá tette az álláspontját. Ebben a kérdésben nem engedünk, mert úgy gondoljuk, hogy se szegény, se gazdag migráns ne telepedjen le Magyarországon állami felhatalmazással és hozzájárulással.

Nagyon örülünk annak, hogy a civil szervezeteket hátrányosan érintő javaslatok is kikerültek ebből a törvényből, a regisztráció, az illetékfizetési kötelezettség vagy a megbélyegzés kérdésköre. Mindazonáltal a Jobbik konstruktív módosítási javaslatokkal segíteni fog önöknek abban, hogy ebben a törvényben az olyan pongyola megfogalmazásokat, mint a „menekülteket segítő szervezetek” vagy az ezt jelentő tevékenységeket pontosan tudjuk definiálni, pontosan meg tudjuk határozni. Ezzel kapcsolatban a Jobbik módosító javaslatokkal fog élni.

Képviselőtársam beszélt arról a gyanúról, miszerint önök itt nem szeretnének összpárti egyetértést létrehozni ezekkel a törvényjavaslatokkal, hanem igen, önöknek az a céljuk, hogy a következő a következő hónapokban, években mutogathassanak más pártokra, hogy azok miért nem támogatják ezeket a javaslatokat. Igen, valóban méltatlan az, hogy önök salátatörvényeket hoznak ide. Úgy ollózzák össze a törvényjavaslatokat, hogy azt ne tudja minden párt jó szívvel támogatni. Én még élek azzal a gyanúperrel is, hogy önök a migráció kérdését nem megoldani akarják, hanem fenntartani, máskülönben nem vétózták volna meg Európában egyedül, az Európai Unióban egyedül azt az Afrika és Európai Unió között megszületett új javaslatot, amely a rabati folyamat egyik folyománya volt, amely megpróbálja a migrációs kérdést kontinentális szinten orvosolni egész Európa szintjén. Úgy gondolom, önök teljesen felelőtlenül járnak el akkor, amikor ezt a kérdéskört napirenden szeretnék tartani, és nem a hosszú távú megoldásokat keresik ehhez a globális kihíváshoz.

(11.30)

Mert valóban nagyon fontos az, hogy Magyarország egy kemény álláspontot foglaljon el ebben a kérdésben az Európai Unióban. Meggyőződésem szerint a diplomáciának a szerepét komolyan kellene vennünk ebben a vitában. Magyarországnak az lenne a feladata, hogy más közép-kelet-európai országokkal az Európai Unióban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, a brüsszeli tárgyalóasztalnál elmagyarázza a közép-kelet-európai álláspontot, hogy Magyarország és más közép-kelet-európai ország miért nem tudja elfogadni a multikulturalizmust és a korlátlan bevándorlás kérdéskörét, de ebben a diplomáciának komoly szerepe van.

Önöknek felelős magatartást kellene ebben a kérdésben is tanúsítaniuk. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Mielőtt a következő felszólásra lehetőséget adnék, Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak jelzem, hogy bejelentkezett kettőperces felszólalásra, de a vitának ebben a szakaszában nincs lehetőség kétperces felszólalásra.

Tisztelt Országgyűlés! A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Aradszki András képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! Én azzal kezdeném a vezérszónoki mondandómat, hogy idézek a Nemzeti hitvallásból, annak is az első mondatát idézem: „Büszkék vagyunk arra, hogy Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt szilárd alapokra helyezte a magyar államot, és hazánkat a keresztény Európa részévé tette.”

Úgy gondolom, hogy ez a mondat mindannyiunkat sok mindenre kötelez, és itt, a tisztelt Ház falai között arra is kötelez minket, hogy az alkotmányos rendünk, az Alaptörvény szellemiségét figyelembe véve folyamatosan tartsuk karban az Alaptörvényünket. Az Alaptörvény hetedik módosítása igazából az első olyan módosítás, amely ezt a karbantartási feladatot kívánja megvalósítani, jó okkal, nemes céllal és a Nemzeti hitvallás első mondatában foglalt indokokkal, illetve célokkal.

Nyilvánvaló mindannyiunk előtt, és az előttem szólók is ezt hangoztatták, hogy az Alaptörvény hetedik módosítása elsősorban abból indul ki, hogy meg kell erősíteni az önazonosságunkat, meg kell vizsgálni a nemzeti szuverenitás alkalmazhatóságának a kereteit, célját, és meg kell mondanunk azt, hogy melyek azok a dolgok, amelyek nem képezik vita alapját, amelyek nem képezik az Európai Unióval kötött szerződés alapján a jogátadás lehetőségét.

Nyilvánvaló az is, és az is elhangzott, hogy ennek az alaptörvény-módosításnak van egy másik okozója, kiváltója, nevezetesen az illegális bevándorlás, amely 2015-ben elementáris erővel zúdult hazánkra, áldatlan állapotokat okozva a közterületeken, és igazi terrorveszélyt teremtve veszélyeztette hazánk nyugalma, biztonságát, veszélyeztette nemzeti szuverenitásunkat.

Akkor és ott a magyar kormány gyorsan, egyedülállóan és hatékonyan reagált arra, hogy hogyan lehet ezt az illegális bevándorlást célszerűen és okos módon megakadályozni, ezt akkor kerítésépítéssel hajtottuk elsősorban végre, majd ennek lett egy jogi védelmi struktúrája is. Természetesen az akkori ellenzék, amely nagyrészt ugyanaz, mint a mostani, tiltakozott ez ellen, migránssimogató *(Gyöngyösi Márton: A mi szavazatunk kellett ahhoz, hogy fel tudjátok húzni a kerítést, ne viccelj már!)*, migránspárti hozzászólásokkal próbálták aláásni hazánk szuverenitását. És ugyanezt kaptuk természetesen a migránsbarát Soros-szervezetektől, valamint Európa azon országaitól is, amelyek történelmi vagy gazdasági okok miatt érdekelték voltak a bevándorlás támogatásában, érdekelték voltak abban, hogy az illegális bevándorlással idekerülő embercsoportok tartósan itt maradjanak, és miután már terhükre vált az ellátásuk, illetve az integrálásuk, célként tűzték ki, hogy áttelepítsék őket azokba az országokba kötele-

zően, amelyek nem akarják befogadni az illegális bevándorlókat, oly módon, ahogy azt az Európai Unió előírná számukra.

Fontos kérdés az is, hogy miért kell az Alaptörvényt módosítani a szuverenitás és az önazonosság szempontjából. Az időközben kialakult helyzet az Európai Unión belül... - gondolok itt a lisszaboni szerződés alkalmazhatóságára, amely jelentős területeken az egységes, egyhangú szavazás elvét átültette egy többségi kétharmados szavazás elvévé, ezáltal olyan területekre is bemenészkedtek az európai döntéshozók, amelyek korábban nem voltak olyan területek, amelyeken a tagállamok szuverenitását ásták volna alá. Jelen pillanatban azt látjuk, akármerre nézünk, ilyen a migráció kérdése, de más - például a klímavédelem, az energetika kérdése - is, ahol az egységes szavazás helyett kétharmados döntések születnek, hogy e tekintetben fontos meghatározni, hogy ezek a kétharmados döntések mely területeken nem áshatják alá, nem ronthatják le a magyar nemzet szuverenitását.

Úgy gondolom, hogy azok a területek, amelyeket az alaptörvény-módosítás tervezete rögzít, ilyen a népesség, az államforma és az állami berendezkedés megváltoztathatóságának tiltása az európai szerződés keretein keresztül, ez egy jó cél, ez erősíti a nemzet önazonosságát, és erősíti a nemzeti szuverenitásunkat is. Tehát e tekintetben vissza lehet csatolni a Nemzeti hitvallás első mondatának azon részére, hogy szilárd alapokra helyezte Szent István királyunk ezer évvel ezelőtt a magyar államot. Ezt a szilárd alapot fogja erősíteni a hetedik alaptörvény-módosítás az elfogadása esetén, és erre a szilárd alapra szükségünk is van a XXI. század kihívásai tekintetében.

A következő része az Alaptörvény módosításának a magánélet és a családi élet biztonságát és védelmét szolgálja. Mindenki tudja, hogy a modern világban leginkább kitett a családi élet a modern médiaeszközöknek, gondolok itt a gyerekek veszélyeztetésére, gondolok itt olyan életformáknak a bevitelére a családi élet keretei közé, amelyek a család által nem szándékoltak és nem követendő célok, de mégis elkerülhetetlenek, és igen negatív hatással tudnak lenni a családi élet továbbvitelére. De gondolok arra is, és politikusként mondom, ismerem olyan politikustársamat, akinek a családja hónapokon keresztül képtelen volt normális életet élni, mert a lakása, az ingatlana közelében, ahol lakott, rendszeresen tüntettek folyamatosan olyan ügyért, amihez a politikusnak egyébként nem sok köze volt, de kapóra jött, hogy nem kellett messzire utazni a tüntetőknek, hanem a közelben folyamatosan zaklathatták a családját, zaklathatták a kiskorú gyerekeit ennek a képviselőtársamnak.

Tehát nyilvánvaló, hogy ilyen szempontból fontos alkotmányos, alaptörvényi fundamentuma kell hogy legyen a magánélet és a családi élet védelmének, illetve tiszteletben tartásának, amelynek az elsődlegességét az előterjesztő is leírta, és

teljes mértékben jogi, jogelméleti alapokon támogatotta.

A következő terület, amely kapcsolódik az illegális bevándorláshoz is, kapcsolódik egy olyan dologhoz is, amit a magyar történelem során keserűen kellett megtapasztalnunk, nevezetesen az idegen népesség betelepítése tilalmának és a tömeges kitoloncolás, kitelepítés tilalmának Alaptörvényben történő rögzítése.

(11.40)

Azt gondolom, hogy ezek a területek megint csak oda vezetnek vissza, hogy biztosítják önazonosságunk megtartását, és biztosítják azt a képességét a magyar társadalomnak, hogy saját szokásai, kultúrája és hite szerint harmonikusan tudjon élni ebben a hazában, és saját döntésén alapuló változtatásokat hozzon létre adott esetben egy betelepítési kérdésben is.

Azt kell hozzátennem még ehhez a gondolathoz, hogy nyilvánvaló annak az alkotmányos szintű kezelése - és a szándékkal teljes mértékben egyet lehet érteni -, hogy nem lehet segíteni, nem lehet támogatni azokat a folyamatokat, amelyek olyan illegális bevándorlók számára biztosítják a Magyarországon való tartózkodást, akik egyébként olyan országokon jöttek keresztül, ahol nem veszélyeztette senki az életüket, biztonságukat. Azt látom ebben a kérdésben, hogy ennek is megvan a jogi és természetesen a politikai alapja is, és ez a politikai alap nem más - többször megkérdeztük az embereket, mi a véleményük erről -, a nemzeti konzultációkban is, valamint a 2016-os népszavazás során is elsősorú többséggel döntöttek úgy az emberek - és most a legutóbbi, 2018-as országgyűlési választáson is -, hogy nem kérnek az illegális bevándorlásból, nem kérnek abból, hogy Magyarország, a magyar társadalom ellenére átalakítódjék a népesség, a lakosság összetétele.

Fontos és része az alaptörvény-módosításnak a bíróságokról szóló rész. Már többször elhangzott, hogy a közigazgatási bíróság a háború előtt egy jól működő, és megfelelő szakértelemmel bíró testület volt, önállóan működött. Ma szomorú az, hogy közel harminc évnek kellett eltelnie ahhoz, hogy a kommunizmus után ismét lehet önálló közigazgatási bíróságról beszélni.

Azért indokolt egy ilyen bíróság létrehozatala és bizonyos ügycsoportok elbírálását biztosítani ennek a bíróságnak, mert egy nagyon speciális, az állam és az állampolgár kapcsolatát nagyon széles körben szabályozó jogterületet kell alkalmazni, és ehhez megfelelő, erre specializálódott bírói karra van szükség, amely bírói karnak és az önálló közigazgatási bíróságnak a létrehozatala felgyorsítja az ilyen ügyek elbírálását, egységesíti a joggyakorlatot, biztonságosabbá teszi a jogalkalmazást is, amely célnak az elősegítését jól szolgálja a létrehozatala az önálló köz-

igazgatási bíróságoknak, ezért úgy gondolom, hogy a törvénynek ezen szakasza is fontos dolog.

Nagyon érdekes és előremutató elképzelés az, amikor a bírósági szakaszban meghatározza az Alaptörvény tervezete, hogy milyen keretek között lehet alkalmazni, élni a bírósági mérlegeléssel. Ez nem idegen a magyar jogrendszerből, korábban a polgári perrendtartásban is volt ilyen keretrendszer, hogy a bírónak miket lehet, és milyen módon lehet mérlegelni. E tekintetben nagyon helyesnek és üdvözlendőnek tartom, hogy ezt a mérlegelési jogkört, a mérlegelési peremfeltételeket az Alaptörvény rögzíti, összhangban az Alaptörvény szellemiségével, szabályaival és meghagyva természetesen ezen belül az igen széleskörűen alkalmazható bírói szabadságot, illetve bírói mérlegelés egyéb szempontjait, amit a tényállásból lehet majd igazolni.

Úgy gondolom, hogy ez a törvényjavaslat jól fogja szolgálni a jövőben a magyar nemzet szuverenitását, erősíteni fogja az önazonosságunkat, és biztosítja azt, hogy ezekhez a feltételekhez kapcsolódóan biztosítani tudjuk a helyi népesség védelmét, az államrendszerünk és az állami struktúránk védelmét. Mindezek alapján a Kereszténydemokrata Néppárt támogatni tudja az előttünk lévő törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Harangozó Tamás képviselő úr, aki felszólalását itt az emelvényen mondja el. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Alaptörvény hetedik módosítása részben nettó politikai hatalmi számítás végrehajtását szolgálja, részben pedig normatartalom nélküli, politikai kommunikációs lózungokat rejt. Közös jellemzőjük azonban, hogy a jogellenes bevándorlás megakadályozására teljességgel alkalmatlanok, ellenben a magyar embereket évszázadok véres küzdelmeiben kiharcolt jogaitól fosztják meg. Igaz ez a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságára éppúgy, mint a bírói függetlenség tekintetében. Innen is gratulálunk minden országgyűlési képviselőnek, akik a pártállam és a kedves vezető iránti lojalitásból ezt a javaslatot támogatják és megszavazzák.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarország Alaptörvényét hetedik alkalommal tervezi módosítani az Országgyűlés. Ez azt jelenti, hogy a gránitszilárdságúnak szánt Alaptörvény hét év alatt hetedszerre módosul. A módosítások korábban minden egyes alkalommal a Fidesz hatalmi érdekeit szolgálták, ezért a hetedik módosítás megítélésekor sem tekinthetünk el attól, hogy a korábbi változtatásokat milyen célok vezették.

Az első módosításra az Alaptörvény elfogadása után alig egy évet kellett várni. A javaslatból rögtön

kiderült, a Fidesz nem tűr ellentmondást még az Alkotmánybíróságtól sem. Azt foglalták ugyanis az Alaptörvénybe, hogy még az átmeneti rendelkezések is az alkotmány részeit képezik, tehát azokat sem vizsgálhatja senki, az Alkotmánybíróság sem.

Ez a beszédes szándék készítette elő a második módosítást, amely a választási regisztrációt vezette volna be, a kormánypártok akkori politikai érdekeinek megfelelően. Ezeket az Alkotmánybíróság akkor még meg tudta akadályozni.

A harmadik módosítás célja nem volt más, mint a magyar termőföldtulajdoni viszonyok totális átalakítása, ami a későbbi földárverésekkel a NER oligarchiát juttatta hatalmas földbirtokhoz. Nem kell bemutatni, hogy kik jutottak több száz hektárhoz, akár több ezerhez, akár Felcsút környékén, Hódmezővásárhelyen vagy épp Kishantoson.

Az Alaptörvény magasztos negyedik módosítását nem lehetett másképp értelmezni, mint a leszámolást minden ellenvéleménnyel. Az Alkotmánybíróság által alaptörvény-ellenesnek minősített rendelkezéseket ugyanis egyszerűen beleírták az Alaptörvénybe. Sőt, a választási regisztráció bukása után - miatt - meg is kötötték az Alkotmánybíróság kezét, korábbi határozatait hatályon kívül helyezték, vizsgálatának kereteit leszűkítették. Biztosak akartak lenni abban, hogy soha többé nem akadályozza a taláros testület a kormány döntéseinek végrehajtását, ezért is elég érdekes, hogy miniszter úr expozéjában az Alkotmánybíróság értelmezési jogkörére hivatkozott.

Nem csak belföldön, nemzetközi szinten is számtalan kritika érte a kormányt a módosítások miatt. Az Unió, a Velencei Bizottság, de még az egyházak is felemelték a szavukat a hatalmi ágak szétválasztását megbontó, jogkorlátozó változtatások miatt. Ilyen előzmények alapján nyújtották be az ötödik módosítást, amely a legkirívóbb, legtöbb botrányt okozó rendelkezéseket módosította ugyan, de vissza nem vonta azokat. Amikor nem hatalmi célok vezérelték a kormánypártokat, akkor teljesen szükségtelen, kizárólag a propagandát kiszolgáló feladatot láttak el az alaptörvény módosításai. A hatodik módosítással ugyanis a Fidesz a terrorizmus elleni fellépés rendkívüli fontosságú kérdését is erre használta fel. A módosítás teljesen szükségtelen volt, hiszen a biztonsági kihívásokra adott válaszokat más törvényekkel azt megelőzően az Országgyűlés már rendezte.

Ilyen előzmények után jutunk el az immáron hetedik módosítást jelentő javaslatához.

(11.50)

A kormány azzal a kommunikációval nyújtotta be, hogy csak ennek elfogadásával lehet megvédeni a nemzeti szuverenitást és megakadályozni idegen népesség Magyarországra telepítését. Azonban a tüntetéseken részt vevők és a Kúria választási ügyek-

ben ítélező bírának megleckéztetésén kívül az Alaptörvény hetedik módosítása nem egyéb, mint politikai kommunikációs lózungok gyűjteménye és jogi tartalom nélküli frázisok pufogatása.

Két évvel ezelőtt a kvótanépszavazás után már nekifutott egyszer a kormányzat az Alaptörvény hetedik módosításának. Mivel a tisztelt Ház előtt fekvő javaslat e tekintetben azonos a két évvel ezelőtt benyújtott módosítással, ezért biztos állítható, semmit sem változtat az uniós jog és a magyar alkotmány 2004 óta fennálló viszonyán, sőt, éppen hogy teljes mértékben kompatibilis a kötelező menekültkvóták bevezetésével. A magyar közjog ugyanis, összhangban az európai fősodorról, eddig sem ismerte el az uniós jog elsőbbségét a magyar alkotmánnyal szemben.

Az immár 11 éve hatályos csatlakozási klauzula két korlátot a mai napig tartalmaz az Európai Unió jogával kapcsolatban, így az eddig is gátját képezte az alkotmányos önzonosságot sértő vagy az alapvető jogok lényeges tartalmát korlátozó uniós jogi aktusnak. Magyarán: ebben az alaptörvény-módosításban valójában semmilyen szigorítás nincs.

Ahogy az indoklás is elismeri, nem történik más, mint hogy az Alkotmánybíróság egyébként mindenkire kötelező határozataiban is kimondott korlátokat az Alaptörvénybe emelik. Hogy ettől mi és mégis hogyan erősödne, arra egy alkalommal sem tudott a kormány válaszolni. A kötelező menekültkvóta terve azt jelenti, hogy a menedékkérelmeket nem az Unió frontországainak, elsősorban Olaszországnak és Görögországnak kell elbírálnia, hanem kvóta szerint az egyes tagállamok menekültügyi hatóságai döntenek azokról. A javasolt módosítás az utóbbi eljárási szabályt erősíti csak meg, éppen ezért nem is tudná akadályát képezni a kötelező menekültkvóták bevezetésének.

A javaslat a menedékjogra vonatkozó alaptörvényi szabályokat ki kívánja egészíteni azzal, hogy a bíróság előtt kikényszeríthető alanyi jogként nem illeti meg a menedékjog azt a menekültet, aki olyan országon át érkezett Magyarországra, ahol nem üldözték, illetve annak közvetlen veszélye sem áll fenn. Ez azonban egyáltalán nem újdonság. A ma hatályos Alaptörvény is csak akkor biztosítja a menedékjogot, ha a menekültnek sem a származási országa, sem más ország nem nyújt védelmet.

Könnyen belátható, hogy az az ország, ahol a menekültet üldözték vagy az üldözés közvetlen veszélyének volt kitéve, nem nyújt számára védelmet. Értjük persze, hogy azt próbálja minden eszközzel hangsúlyozni a kormányzat, hogy a Szerbián át érkező menedékkérők esetén ne kelljen érdemben lefolytatnia a menekültügyi eljárást, ehhez azonban semmi szükség erre a módosításra.

A biztonságos harmadik országból érkező kérelmének visszautasítására, mint ahogy az biztos feltűnt önöknek is az elmúlt években, mind a hatályos törvények, mind az uniós jog lehetőséget adnak egyébként a mai napon is.

A kormány azt is javasolja, hogy a rendőrség Alaptörvényben rögzített alapvető feladatai egészüljenek ki a jogellenes bevándorlás megakadályozásában való részvétellel. A magunk részéről nem tudunk elképzelni olyan jogellenes bevándorlást, ami legalább a közrendet és az államhatár rendjét ne sértene, ezek védelme pedig ma is a rendőrség alkotmányos szintű alapvető feladata. Ettől a módosítástól nem lesz sem hatékonyabb, sem erősebb Magyarország szuverenitásának védelme.

A kormányzati propaganda a bevándorlás elleni fellépéssel akarja összekapcsolni a javaslatot, azonban az érdemi módosítások pont nem ezt a területet érintik. Az egyik legnagyobb visszhangot a javaslattal kapcsolatban ugyanis a gyülekezési jog korlátozásának szándéka váltotta ki. A módosítás kifejezetten a véleményszabadság és a gyülekezési szabadság korlátjaként kívánja nevesíteni a magán- és családi élet, valamint otthon tiszteletben tartásához való jogot, ténylegesen semmit nem változtat azonban a hatályos alkotmányos kereteken. A gyülekezési jog sosem volt és ma sem korlátozhatatlan, vagyis abszolút alapjog. Eddig is számtalan alkalommal tagadta meg a rendőrség egy tüntetés megtartását, akár csak a közlekedés rendjének védelmére való hivatkozással is. A valóságban ez az egyik leggyakrabban és legegyszerűbben korlátozható alapjog egy demokratikus jogállamban, éppen ezért beszédes, hogy a kormány még nagyobb korlátozást akar megvalósítani az otthon nyugalma való hivatkozással, ahogy az indoklásban fogalmaztak, a fáradt emberek utolsó mentevárának védelme érdekében.

Nyilvánvaló, hogy a gyülekezési jogról szóló törvény módosítása adja majd ennek a kereteit, azonban ennek még a tervezetét sem ismerjük. Így viszont ez a korlátozás, ha a szavak általánosan elfogadott jelentését vesszük alapul, azt jelenti, hogy lakott területen nem lehet majd tüntetést tartani, hiszen még a Kossuth téren is sérülhet valaki otthonának a nyugalma. Az viszont elég abszurd, hogy a jövőben csak Ópusztaszeren vagy éppen a Hortobágyon lehessen tüntetéseket tartani, gondolom, azokat is csak csendben. Valószínűleg nem járunk messze a valóságtól, ha azt feltételezzük: egyszerűen a miniszterelnököt hihetetlenül zavarják a háza környékén tartott tüntetések, most pedig az alkotmányozó többség birtokában ezt a kérdést örökre le kívánja zárni.

A véleménynyilvánítás szabadságával kapcsolatban is kiterjedt alkotmánybíróági és rendes bírósági esetjog áll az Igazságügyi Minisztérium rendelkezésére, ezért is nehezen érthető a szigorítás. Például következetes a gyakorlat abban, hogy a politikuskok magánéletére vonatkozó közlések, ha azoknak nincs a közéleti vita körébe tartozó eleme, nem élvezik a véleményszabadság kiemelkedő alkotmányos védelmét. Újabb, teljesen felesleges módosítást jelentő rendelkezésről van szó.

Ami a javaslat legfontosabb, mégis leghomályosabb része, az az igazságszolgáltatás átalakítását

érintő tervek. Módosítani kívánja a kormány az Alaptörvény egyik, a valódi alkotmányjogi panasz mellett szinte egyetlen vívmányát, az objektív jogértelmezést előíró szabályt. Legalább voltak eredményei ennek a rendelkezésnek, a bíróságok a törvény betűjének követése mellett egyre nagyobb hangsúlyt fektettek a törvények szellemének követésére, vagyis arra, hogy a jogszabályok szó szerinti értelmezésén túl azok józan ész szerinti tartalmának is tulajdonítanak jelentőséget.

Annak ellenére, hogy ezt a Fidesz tette a bíróságok számára nemcsak lehetővé, de kötelezővé is magának ennek az Alaptörvénynek az elfogadásával, nem olyan sok évvel ezelőtt, ma, 2018-ban az igazságügyi miniszter már arról tart sajtótájékoztatókat, hogy a bíróságok elvonták az Országgyűlés jogalkotási jogát. A valóság feltehetőleg az lehet, hogy a kormányzat mindezt a saját akaratvezérelt működésének korlátjaként fogja fel, ezért erőlteti mindenáron, hogy kvázi kötelezővé váljanak a legtöbbször minősíthetetlenül elnagyolt, színvonalatlan és önelentmondó miniszteri vagy akár képviselői indoklások. Épp elég, ha a Magyar Nemzeti Bank-alapítványok költségeinek eltitkolását célzó törvényjavaslatra gondoljunk. Ennek az indoklásában szerepelt, hogy az alapítványokhoz juttatott forrás elveszíti közpénzjellegét. A bíróságok akkor meg tudták védeni a magyar állampolgárok jogait, és a közvélemény megismerhette az alapítványok költségeit. Ha ez az értelmezési szabály akkor is létezett volna, amit most el akarnak fogadni, egyáltalán nem biztos, hogy a bíróságok el tudták volna látni feladatukat.

Amikor a miniszterek minden héten azt bizonygatják, hogy Magyarországon demokratikus jogállam van, akkor megdöbbenő azt hallani tőlük, hogy mégis, hogy jön ahhoz egy bíró, hogy a nép választott képviselőinek akaratát csak úgy elkezdje magától értelmezni. Hát úgy, kedves képviselőtársaim, hogy a hatalommegosztás elve alapján pont ez a dolguk, a hatalom egységének elvét ugyanis elsősorban dél-amerikai és ázsiai tekintélyuralmi rendszerek vallják; erre a magyar történelemből is lehet példákat hozni.

A legnagyobb hatású módosítási szándék a tervezetben minden bizonnyal az elkülönült közigazgatási bírósági szervezetrendszer felállítása. Félreértés ne essék, önmagában nem ördögtől való gondolat a közigazgatási bíróság továbbfejlesztése vagy önálló szervezetté alakítása. Itt azonban szó sincs erről! Úgy tűnik, a kormányzat szimplán a Kúria közigazgatási ügyszakos bíráin kíván bosszút állni. Az igazságügyi miniszter eredeti javaslata egyáltalán nem szólt arról, hogy a Kúria megszűnne a bírósági szervezetrendszer legfőbb szerve lenni. A közigazgatási felsőbíróság eredetileg a Kúria alatt helyezkedett volna el.

Most viszont az a kormánytöbbség, amelyik hat éve még megszüntette a Legfelsőbb Bíróság önálló közigazgatási kollégiumát, illetve még két éve sem kívánta a Kúria feladatkörét megváltoztatni, hirtelen ráébredt arra, hogy teljesen önálló felsőbb közigazgatási bíróságra van szükség. Ez a lépés semmi

másra nem jó, mint hogy a szakmailag autonóm, a hatalom szempontjából önjáró kúriai közigazgatási ügyszakos bíraktól megszabadulhasson a kormánytöbbség.

Ezért nehéz másként tekinteni erre a szándékra, mint a választási bíráskodás miatti politikai bosszúállásra; főleg akkor, ha figyelembe vesszük, hogy a Kúriának köszönhette a Fidesz a számára kényelmetlen ügyek felszínre bukkonását, a taopénzek felhasználásától kezdve, az MNB alapítványai által a fideszes oligarcháknak juttatott közpénzen keresztül, a vasárnapi zárva tartásról szóló népszavazás lehetővé tételéig.

(12.00)

Ez nem más, mint szintizta politikai bosszúállítás, ami felháborító és elképesztő, hiszen a bíróságok a magyar állampolgárok jogait védték.

Nem lehet nem észrevenni, hogy ezen javaslatuk ismét személyes bosszúállítás eszköze is egyben. Úgy tűnik, a Fidesz autoriter rendszerének már-már Soros György-i magasságokba érő ellensége a jogállami normákhoz tisztességesen ragaszkodó volt főbíró, Baka András, akiről annyiban mindenképp érdemes ma itt megemlékezni, hogy egy puccszerűen benyújtott, alkotmányellenes törvénymódosítással távolították el hivatalából önök még 2011-ben, amivel kapcsolatban aztán pert is nyert, és mintegy 31 millió forintos kártérítést kellett a törvénytelenesség miatt a magyar államnak részére fizetnie. Gondolom, ezt az összeget később a javaslatot szégyenteljesen itt a parlamentben védő Gulyás Gergely saját pénzéből az államkasszába azóta biztos be is fizette.

Ezek után a Baka András vezette kollégium nem volt rest az elmúlt években sorozatosan az adófizető állampolgárok, a magyar emberek oldalára állni azokban az esetekben, amikor a kormány közpénzek milliárdjainak elköltését kívánta eltitkolni saját polgárai elől. Nem csoda hát, hogy a nemzeti együttműködés rendszerének ökle keményen odacsap, és egy újabb szervezeti átalakítással ismét kiebrudalja a volt főbíró és társait. Mondjuk, szerencsénk van, járhatlak volna úgy is, mint Ihász főügyész úr, és éppen készülhetnének a koncepció perükre. Mondjuk, ez így tényleg elegánsabb. Utóbbi esetben, lehet, hogy újra százezres tömeg vonult volna az utcára, az meg kinek jó, ugye. Hiába jelezte a Pedagógusok Szakszervezete a kormánypártoknak is küldött üzenetében, hogy az Alaptörvény hetedik módosítása a polgári demokráciák hosszú küzdelem árán kivívott, megkérdőjelezhetetlen értékeit támadja, hiába kérte az Orvosi Kamara, hogy az Országgyűlés inkább a magyarok színvonalas egészségügyi ellátásához való jogát rögzítse az Alaptörvényben, ezeket a kéréseket meg sem fontolták.

Összefoglalva újra: az Alaptörvény hetedik módosítása részben nettó politikai hatalmi számítás végrehajtását szolgálja, részben pedig normatarta-

lom nélküli, politikai kommunikációs lózungokat rejt. Közös jellemzőjük, hogy a jogellenes bevándorlás megakadályozására teljesen alkalmatlanok, ellenben a magyar embereket évszázadok véres küzdelmeiben kiharcolt jogaiktól fosztják meg. Igaz ez a véleménynyilvánítás és a gyülekezés szabadságára éppúgy, mint a bírói függetlenség tekintetében.

Végezetül, kérem a tisztelt kormánypárti képviselőket, politikusokat, hogy fejezzék be a hazudozást és az ellenzéki pártok Országgyűléshez méltatlan, igaztalan lejáratását. Az MSZP soha nem értett egyet a kötelező betelepítési kvótákkal. Ennek legkézenfekvőbb bizonyítéka, hogy az Unió ez irányú javaslatát itt, e Ház falai között az úgynevezett sárga lapos eljárás keretei között az MSZP is leszavazta önökkel együtt.

Amennyiben ebben a kérdésben szeretnének politikai konszenzust, vonják vissza ezt a javaslatot, és nyújtsák be azt három külön javaslatban, hiszen önök is elismerték, hogy ez a salátatörvény három különböző, egymással össze nem függő tárgykörből áll. Így saját maguk teszik világossá, hogy eszük ágában sincs valódi nemzeti konszenzust teremteni ebben a kérdésben. Az egész egy politikai színjáték, amelyben a továbbiakban nem kívánunk így részt venni.

Sajnáljuk, hogy önöknek szemmel láthatóan tényleg semmi sem szent, ha pártpolitikai kérdésről van szó. De ez így biztosan nem a magyar emberek érdekét szolgálja, ami, lássuk be, egy alaptörvény-módosítás tekintetében nagyon-nagyon szomorú. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A DK képviselőcsoportjának vezérszónoka Arató Gergely képviselő úr, aki szintén innen az emelvényről mondja el beszédét. Megvárjuk, amíg képviselő úr fölérkezik. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az alkotmányozás, az alaptörvény-módosítás ebben az esetben egy normálisan működő parlamenti demokráciában az Országgyűlés munkájának csúcsa, legfontosabb tevékenysége, legmagasabb rendű tevékenysége. Sajnos, ennek a javaslatnak az esetében azonban sem a körülmények, sem maga a javaslat nem alkalmas arra, hogy itt érdemi, fontos alkotmányozó munkát lehessen végezni, hiszen az Alaptörvény módosítása nem szerves fejlődés eredménye, nem az élet által felvetett, súlyos dilemmákra keres megoldást, nem kiterjedt szakmai-társalmi vita, érdemi politikai egyeztetés után került a parlament elé, hanem aktuális politikai érdekeket szolgál.

Persze, nem először van így, nem véletlen, hogy az egykor gránitszilárdságúnak mondott Alaptörvény immár hetedik módosítására kerül sor hét éven belül. Valójában arról van szó, hogy a kormánytöbbség, engedve az alkotmányozó hatalom csábításának,

most egyetlen gyors jogi aktussal el kíván rendezni minden olyan ügyet, amelyet szükségesnek vél hatalmi érdekei alapján. Ez a magatartás tovább mélyíti azt a sebet, amit a köztársasági alkotmány helyére egyoldalú politikai akarattal állított Alaptörvény okozott.

Önök kormányzás helyett háborúznak. Ez a javaslat nem jogi eszköz, hanem az európai értékek ellen vívott kultúrháború fegyvere, a Magyarországot az Európai Unióból lassan kisodró csatározások újabb ütközetének ideológiai nehéztüzérsége.

Nézzük a javaslatot részletesen! Az alaptörvény-módosítás első fontos eleme, hogy Nemzeti hitvallásba emeli az alkotmányos identitás fogalmát, az alkotmányos önazonosság védelmét. Beemeli ezt a preambulumba, az alkotmányszövegbe, illetve kiegészíti az európai uniós osztott szuverenitásról szóló cikkelyt azzal, hogy ennek alkalmazása nem sértheti Magyarország területi egységét, népességét, államformáját vagy állami berendezkedését. Jogi értelemben ezek a szabályok semmilyen újdonságot sem jelentenek. Az Unió az átengedett szuverenitásra épül, tehát a tagállamok csak olyan mértékben mondanak le saját önállóságukról, amennyire ezt az általuk elfogadott szerződések kötelezővé teszik. Képviselő úr bírálhatja ugyan a lisszaboni szerződést, de ezt a lisszaboni szerződést Magyarország vállalta az uniós csatlakozással, ezek azok a játékszabályok, amelyekhez mi csatlakoztunk. Egyébként ez az értelmezés az Alkotmánybíróság töretlen gyakorlata is, amit legutóbb a 22/2016-os Ab-határozat erősített meg.

Legyen világos, hogy ez persze nem mond ellent az uniós jognak, hiszen az Unió alapszerződése is úgy fogalmaz a 4. cikk (2) bekezdésében, hogy az Unió tiszteletben tartja a tagállamoknak a szerződések előtti egyenlőségét, valamint nemzeti alkotmányos identitását. Tehát egy olyan szabályról van szó, aminek igazából jogi hatálya nincsen, a jelenleg is fennálló uniós és magyar jogi helyzetet rögzíti.

Nem is ez az igazán fontos eleme, hanem az, hogy mit értünk alkotmányos identitáson. Miniszter úr is ideidézte, hogy ennek a fogalomnak talán a legfontosabb, alapvető felvetődése, felmerülése a német alkotmánybíróság gyakorlatában gyökerezik. De miből is indul ki a német alkotmánybíróság? Abból, hogy vannak a német alaptörvénynek olyan, az alapjogokat védő szabályai, amelyeket nem lehet megváltoztatni - egyébként nem lehet megváltoztatni a német alkotmányos rendben sem -, s hogy ugyanezeket az alapjogokat védő szabályokat nem változtathatja meg európai uniós aktus sem. Tehát ez a fajta koncepció éppen abból indul ki, hogy az alkotmány szövege, az abban megjelenő elvek és értékek, a benne szereplő jogok védelme és gyakorlása jelenti az ország mint közösség politikai összetartó erejét és közös identitását, és nem valamifajta konstruált kulturális, világnézeti vagy akár nyelvi egyformaság.

De van az alkotmányos identitásnak egy másik felfogása is, és amennyire ezt látjuk ebből a vitából

is, ezt vallják önök. Hallhattuk ma is, hogy önök a keresztény európai kultúrát kívánják védeni ezekkel a passzusokkal, meg akarják tehát mondani azt, hogy melyik kultúra, melyik világnézet, milyen történelemfelfogás, milyen identitás a kívánatos, melyik illeszkedik az önkényesen kreált, egyszínű azonosságba. Maga az Alaptörvény is a Nemzeti hitvallásban meg akarja határozni, hogy mely hagyományokat és értékeket tart kívánatosnak és követendőnek.

Mi a Demokratikus Koalícióban abban hiszünk, hogy a nemzet alapja jogaink közös védelme és gyakorlása; abban hiszünk, hogy az Alaptörvénynek egyenlő jogokat kell biztosítania keresztény és nem keresztény vallású vagy éppen nem vallásos polgárai számára; hogy az emberi méltóság egyaránt megilleti polgártársainkat attól függetlenül, hogy milyen árnyalatú a bőrük színe, a világnézetük, hogy kit szeretnek; hogy nem az államnak kell megmondania, hogy mit kell gondolnunk egy-egy történelmi kérdésről, hogy miben hiszünk és hogy milyen értékeket tartunk fontosnak.

(12.10)

Mi abban hiszünk, hogy az alkotmányos identitás szíve és lelke éppen ezeknek az egyenlő jogoknak a közös védelme; önök abban, hogy az alkotmányos identitás felhatalmazás a szabadságjogoknak valamilyen magasabb célra hivatkozva történő korlátozására. Mi ezt nem tudjuk támogatni. Önök kereszténydemokráciáról beszélnek; mi olyan jelző nélküli demokráciát akarunk, ami Magyarország minden polgára számára egyenlő jogokat biztosít, amit minden polgár magáénak érezhet.

Ehhez képest már apróság, hogy a szöveg megfogalmazása is pongyola, a javaslat például minden állami szerv feladatává teszi, hogy részt vegyenek az alkotmányos önazonosság védelmében. Nehéz elképzelni, hogy a katasztrófavédelem vagy a védőnői szolgálat mivel járul majd hozzá az alkotmányos önazonossághoz azon túl, hogy kiteszi a Nemzeti hitvallást a falra.

Az Alaptörvénynek ez a módosítása tehát nem szolgál semmilyen konkrét célt, nem járul hozzá semmilyen módon ahhoz, hogy a magyar emberek jogai érvényesüljenek, kizárólag arra szolgál, hogy újabb ideológiai háborút lehessen erre hivatkozva indítani az Európai Unió ellen, európai szövetségeseink ellen.

Sokkal komolyabb közvetlen következményei is vannak a bíróságok függetlenségét korlátozó rendelkezéseknek. Hiszen az igaz, hogy a kormánynak korábban is szándéka volt az önálló közigazgatási bíráskodás megerősítése, s ezzel, mint tudjuk, erősen alkotmányellenes módon is megpróbálkozott. Önmagában azonban a szándék elfogadható lenne, a megvalósítás módja az, ami elfogadhatatlan.

Először is, a kormány itt biankó csekket kér. Úgy kér felhatalmazást az önálló közigazgatási bíró-

sági ág, sőt bírósági szervezet létrehozására, hogy egy sort sem láttunk még abból, hogy erre hivatkozva milyen bírósági törvényt, bírósági szervezetet akarnak kiépíteni.

Magyarán szólva, anélkül kell dönteni az Országgyűlésnek, hogy tudná, hogy mire használja majd pontosan a kormány ezt a felhatalmazást. Anynyi azonban világos, hogy a javaslat a kormány korábbi szándékain is túlmenő módon vonja el a rendes bíróságok hatáskörét. Teljes párhuzamos közigazgatási bírósági rendszert hoz létre, és ezt a rendszert kiveszi a már működő bírósági rendszer hatásköréből, a közigazgatási jellegű pereket, többek között a közérdekű adatok nyilvánosságával, az államigazgatási döntések felülvizsgálatával és vélhetően a választásokkal kapcsolatos ügyeket. Teljesen kiiktatja a Kúriát ebből a rendszerből.

Nehéz nem arra gondolni, hogy ez a javaslat legfontosabb célja. A kormánytöbbség bosszút áll a Kúrián, mert számára kedvezőtlen döntéseket mert hozni többek között arról, hogy az MNB-alapítványok vagyona mégiscsak közpénz; a DK kezdeményezésére arról, hogy ki kell adni a taopénzek adatait, más kérdés, hogy a Puskás Akadémia és Mészáros úr ezt az ítéletet a mai napig nem hajtotta végre; hogy lehet népszavazás a vasárnapi boltbezárásról, illetve legutóbb arról, hogy szabálytalanok a bontott borítékban érkező határon túli szavazatok. Önök meg akarják büntetni a Kúriát, mert nem viselik el azt, hogy létezzen olyan szervezet, amely korlátozza a hatalmukat a jog eszközeivel.

Azt is tudjuk, hogy a korábban nyilvánosságra hozott tervek szerint - amelyek, nem tudjuk, hogy most érvényesek-e vagy nem, de Trócsányi miniszter úr megerősítette a bizottsági ülésen, hogy továbbra is így tervezik - ezekre a bíróságokra a vezetők és a bírók jelentős része nem a bírósági szervezettől bírói gyakorlattal, hanem a közigazgatásból érkezik majd. Innen kezdve tehát, ha egy állampolgárnak vitája van az állammal és a közigazgatási bírósághoz fordul, akkor arra kell számítani, hogy olyan bírók fognak ítélni ebben az ügyben, akiknek a saját szervezetükkel, saját volt kollégáikkal szemben kellene ítéletet hozniuk. Hogyan várhatunk el független bíráskodást ilyen helyzetben, hogyan várhatjuk el azt, hogy ezek a közigazgatásból átvezényelt, kinevezett bírók valóban méltányosan fognak dönteni az állam és a jogkereső állampolgár, az állam és a gazdasági szervezetek vagy akár az állam és a nyilvánosság, a közvélemény vitáiban?

Innen kezdve az önök házi bíróságain sem a jogkövető állampolgár, sem a közvélemény nem számíthat méltányos ítéletekre. Éppen ez a célja annak, hogy létrehozzák ezt a bírósági szervezetet. Ez nemcsak az érintettek jogait korlátozza, de a jogbiztonságot, az igazságszolgáltatási rendszerbe vetett bizalmat is aláássa, és így gazdasági hatása is negatív lesz.

A másik, bíróságokat érintő szabály a bírói mérlegelést korlátozza, amikor új szabályként előírja azt, hogy a bíróságoknak a jogszabály értelmezésének

kiindulópontjaként a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály indoklását kell figyelembe venniük. Ez lényegében ismét a politika szolgáltatójává teszi a jogot, hiszen innen kezdve a bíróságoknak nemcsak az írott jog, hanem a politikai szándékok alapján kell ítélniük. Ez a későbbiekben számos alkalmat adhat majd a kormánynak nem tetsző ítéletek megtámadására, mondván, hogy az ítélező bíróság nem találta el kellően a kormányzati szándékot. Az indoklás alapján ráadásul itt is van további jogalkotási szándék, tehát önök még további szabályokkal kívánják meghatározni a bíróságok gúzsba kötésének szabályait, de ennek részleteiről továbbra sem tudunk semmit.

A Demokratikus Koalíció meggyőződése, hogy a demokrácia alapja a jogállam, a független bírósághoz. Ehhez képest megvédeni a polgárok jogait az állammal vagy akár a nagyvállalatokkal szemben, ez garantálja a gazdaság számára sorsdöntő jogállamiságot. Az is egyértelmű, például legutóbb a lengyel példából, hogy a jogállamiság az Unió által egyik lehatározottabban védett közös alapérték, éppen ezért teljesen világos, hogy ennek a megsértése további konfliktusokat, további harcot fog generálni az Európai Unió szervezeteivel és többségével is.

Ami a gyülekezési törvény és a véleménynyilvánítás jogának korlátozását illeti, az nagyon szépen hangzik, amikor a kormány a magánélet és az otthon védelméről beszél. De valójában itt nem jogot védenek, hanem éppen ellenkezőleg, jogot korlátoznak. Gulyás miniszter úr azt nyilatkozta: a cél, hogy megvédjék a politikusok házáat és szomszédainak nyugalmaát a tüntetésektől. Érdekes, hogy ez a szempont akkor nemigen érdekelte a fideszes politikusokat, amikor több alkalommal is Gyurcsány Ferenc háza elé szerveztek tüntetést. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Villája! - Derűltég a kormánypárti pad-sorokban.)* Mint ahogy az is nagyon sajátos, hogy önök beszélnek a magánélet védelméről, miközben a büntetőeljárás törvényben nemhogy kiskaput, hanem egy óriási nagyságú kaput nyitottak a jogtalan és ellenőrizhetetlen lehallgatások számára.

A mostani alaptörvény-módosításban szereplő szabályozásra semmi szükség. Korábban is védte a jogrend a magánélet nyugalmaát, és a bíróságok a körülmények megítélése alapján, egyedi mérlegelés alapján döntöttek el azt, hogy a gyülekezés nem jár-e mások magánélethez való jogának aránytalan korlátozásával. A mostani szabályozás azonban messze túlmege ezen, hiszen hierarchiát állít föl az alapjogok között, és ebben alárendeli a gyülekezés és a véleménynyilvánítás jogát a magánélethez való jognak. Ez azt jelenti, hogy nemcsak a politikusok lakása előtt válik lehetetlenné a tüntetés, hanem lényegében bárhol közterületen, hiszen bárhol azt lehet mondani, hogy ez az ott lakók jogait sérti, ennek alapján önök biankó csekket kapnak arra, hogy szinte bármilyen, önöknek nem tetsző gyülekezést betiltsanak. Bár arról az előterjesztők keveset árulnak el, de emellett a javaslat lehetőséget teremt ugyanezen

hivatkozás alapján a véleménynyilvánítás jogának korlátozására is, ami szintén rendkívül aggályos.

Összefoglalóan tehát a Demokratikus Koalíció szerint, ha a kormánynak valóban fontos az otthon nyugalmaának védelme, akkor tegyen végre hatékony intézkedéseket annak a sok-sok ezer devizahitelesnek a megmentésére, akinek veszélyben van az otthona, és akadályozza meg a fideszes önkormányzatok szívtelen kilakoltatásait Kőbányán és másutt. Ebben partnerek lennének, a gyülekezési szabadság korlátozásában nem leszünk.

Végül a menekültügyről is szeretnék beszélni. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Na!)* Miután évek óta próbálják hamisan beállítani az ellenzék álláspontját, először is tisztázzunk néhány alapfogalmat. A Demokratikus Koalíció szerint háború, diktatúra, erőszak elől menekülő embereket befogadni kötelezettség, amit a magyar állam nemzetközi szerződésekben vállalt, és az egyetértésünkkel született uniós jogszabályok is előírnak. De ne legyen félreértés, ezt nem csak mi mondjuk; ezt mondja a ma hatályos Alaptörvény is, és ezt mondta például Orbán Viktor is idén januárban a Die Weltnek egyébként a pápára hivatkozva, teljes joggal.

Lakóhelyet a jobb élet reményében szabadon megválasztani ugyanakkor valóban nem alapvető emberi jog. Minden ország joga, hogy eldöntse, hogy a gazdasági bevándorlás lehetőségét biztosítja-e és kinek. Az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága szerint a mostani migrációs hullám vegyes jellegű, valódi menedékkérőket és gazdasági bevándorlókat egyaránt tartalmaz. Ebben a helyzetben az érintett országoknak az a feladata, hogy méltányos menekültügyi eljárásban eldöntsék, ki az, aki menekültstátuszra jogosult.

(12.20)

Őket és csak őket kell beengedni, számukra kell tartózkodási jogot biztosítani. Mi, amikor bíráljuk a kormány menekültpolitikáját időnként, akkor ezt a méltányos eljárást kérjük számon.

A Közel-Keletről, Ázsiából, illetve Afrikából érkező menedékkérők által jelentett kihívás valóságos, a célország azonban nem Magyarország, hanem Európa más országai. Ez egy olyan közös európai kihívás, amire közös európai választ kell adni. A magyar kormány éppen ezt a közös európai választ akadályozza következetesen immár öt éve, és ennek a válasznak az elmaradására hivatkozva aztán állítja be tehetetlennek az Európai Uniót. Ha valami lassúvá teszi az Európai Unió reagálását erre a kihívásra, az éppen a magyar kormány és néhány hasonszórú kormány belpolitikai okokból gerjesztett álláspontja, a közös kompromisszumkereséssel való szembehelezkedése.

Senkinek sem célja tehát, hogy Magyarországra más intézmények által hozott döntés alapján, az

országra ráerőszakolva menekültek tömegét telepítse be. Minden ezzel kapcsolatos állítás félrevezető propaganda. A menekültügyi kérelmek elbírálása minden nemzetközi és uniós szabály szerint nemzeti hatáskör, és az is marad. Ehhez képest az Alaptörvény mostani módosítása semmilyen érdemi változást nem hoz.

A betelepítés tilalma és az, hogy csak a magyar jogszabályok alapján lehet menekült- vagy bevándorlóstátust kapni, semmilyen változást nem jelent. Ez ma is így van, és az uniós jog alapján így is marad. Sőt, a kvótadöntés éppen azt kérte Magyarországtól, hogy ezt a menekültügyi eljárást folytassa le, azt, hogy döntse el, hogy az illetők menekültek-e és befogadást kaphatnak-e. Mint ahogy a dublini rendszer felülvizsgálatára irányuló javaslatok, amelyekről egyébként ma is folyik a vita, sem tartalmazznak olyan szabályt, amelyek elvennék a tagállamoktól a menekültügyi kérelmek elbírálásának jogát.

Akármi is lesz ennek a vitának az eredménye, amiben egyébként a magyar kormány, sőt a Magyar Országgyűlésnek is lesz módja még hallatni a hangját, az biztos, hogy a kérelmek elbírálása továbbra is nemzeti hatáskör lesz, így ez az alaptörvény-módosítás ezt a kérdést nem érinti.

A menedékjogra vonatkozó másik módosítás a nemzetközi és uniós jogban is ismert és elfogadott biztonságos harmadik ország koncepcióját emeli be az Alaptörvénybe. Ez a megfogalmazás ugyan hiányos és maga a koncepció is ad módokat a visszaélésre, de az az igazság, hogy vannak ennél jóval nagyobb bajok is a menekültügyi rendszerrel. Ez a módosítás tehát megint csak nem biztosítja, nem terjeszti ki a magyar menekültügyi hatóságok jogkörét, nem biztosít jobb védelmet vagy jobb lehetőséget a kormányzatnak a menekültkérelmek elbírálásában, valójában nem jelent semmilyen újdonságot.

A határok őrzése, az Unió területére érkezők ellenőrzése és regisztrálása viszont biztonsági szempontból valóban kulcsfontosságú, az ország uniós kötelezettsége is. Egyébként ezt mulasztotta el a magyar kormány 2015 nyarán. A biztonság garantálása, az esetleg az országba érkező radikálisok és bűnözők kiszűrése azonban csak szoros európai együttműködésben lehet eredményes. Arról, hogy ez miért nem működik például a nemzetbiztonsági szolgálatok, a titkosszolgálatok területén, Vadai Ágnes képviselő asszony beszélt napirend előtti felszólalásában. Mert ehhez az kellene, hogy Magyarország a magyar és a közös európai érdekek mellett és ne idegen érdekek mellett kötelezze el magát, mint ahogy ezt önök gyakran teszik Oroszország esetében. A tapasztalatok alapján az is világos, hogy a letelepedési kötvénnyel, a vízumkiadással és a kedvezményes honosítással kapcsolatos visszaélések sokkal nagyobb biztonsági kockázatot jelentenek Magyarországon és az Európai Unió esetében, mint a menekültek érkezése.

Összefoglalva tehát, ezek a javaslatok nem segítik elő a menedékkérelmek gyors, méltányos és hatékony

kezelését, és nem járulnak hozzá az ország biztonságához sem.

Összefoglalva: az alkotmányos identitás tartalma és védelme, a közigazgatási bírósági szervezet kialakítása, a konkuráló alapjogok ütközésének feloldása, a menedékügy alkotmányos kezelése mind olyan ügyek, amelyekről lehet és szükséges is beszélni. Elképzelhető az is, hogy ezek között van olyan, amely az Alaptörvény módosítását is indokolta teszi. Éppen ezért szükségesnek tartanánk azt, hogy ezekről a kérdésekről érdemi, higgadt, nem gyűlölködő, szakmai, társadalmi, politikai vita folyjék. Ez a javaslat azonban nem ilyen vita eredménye, hanem kizárólag a kormányzati hatalom diktátuma, így számunkra egészen és részleteiben is elfogadhatatlan.

A javaslat célja nem jogi, hanem politikai. Az a célja, hogy korlátozza a magyar polgárok jogait, és újabb konfliktust generáljon az Európai Unióval. A DK régóta figyelmezteti az országot, hogy választania kell: Orbán vagy Európa - a kettő együtt nem lehetséges. A Demokratikus Koalíció Európát választja, ezért nemmel szavaz az európai normákkal ellentétes és a magyar polgárok jogait sértő alaptörvény-módosításra. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a DK és a Párbeszéd soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Keresztes László Lóránt, aki szintén itt az emelvényen mondja el a beszédét. Megvárjuk, amíg képviselő úr fölérkezik. *(Megtörténik.)* Képviselő úr, öné a szó, parancsoljon!

DR. KERESZTES LÁSZLÓ LÓRÁNT, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Valamivel hálásabb feladat, úgy vélem, a felszólalók sorában nagyjából a végén lenni, mert így van lehetőség, legalábbis korlátozottan reagálni az előttünk szólókra. Azt hiszem, mindenképpen tanulságos lesz, ha erre néhány perccel szánok.

Azt gondolom, a kormány előterjesztéséből, miniszter úr felszólalásából, valamint a kormánypárti frakciók felszólalásából is az tűnik ki, hogy igazából nem a valós problémáról szeretnének beszélni, hanem azt a kommunikációs hadjáratot szeretnék folytatni, amit az elmúlt években is megtapasztalhattunk. Ellenzéki képviselőtársaim megfogalmazták az aggodalmukat, hogy a kormány igazából nem ezt a problémát akarja kezelni, tehát nem a migrációs krízisről szeretne egy mély, világos, érthető és őszinte vitát folytatni, és nem a megoldások felé szeretné terelni a cselekvést, hanem szeretné ezt a kérdést fenntartani, mint egy politikai kommunikációs eszköz legalább az európai parlamenti választásokig.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy hibás ellenzéki reakció lenne, ha átesnénk a ló túloldalára, és minden másról beszélnénk, rendkívül fontos, nyomasztó társadalmi, gazdasági kérdésekről, és megpróbálnánk nem beszélni erről a krízisről. Azt

gondolom, hogy az ellenzék követett el hibákat az elmúlt időszakban a tekintetben, hogy nem fogalmazott elég világosan e kérdések kapcsán, és igenis feladatunk van ebben, hogy mi magunk is hozzájáruljunk ahhoz, hogy a problémák gyökereiről és az esetleges kiterjedésükről valódi vitákat folytassunk, őszinte, mély vitákat, és eljussunk odáig, hogy valóban lássuk, mi várható e kérdés tekintetében középtávon, és elkezdjük a valós megoldásokról beszélni.

Én ebben a felszólalásban kevésbé szeretnék egyéb társadalmi kérdésekről szólni, sokkal inkább konkrétan az alaptörvény-módosításban felvetett problémaköréről, tehát a migrációs krízis problémaköréről szeretnék beszélni. Ennek kapcsán szeretném elmondani azt is, hogy az LMP mint ökolitikai alapokon nyugvó politikát folytató párt miként látja, miként ítéli meg ezt a kérdést.

Kocsis Máté frakcióvezető úr megfogalmazott egy picit álnaiv gondolatot, hogy reméli, hogy sikerül majd valamiféle nemzeti minimumot megfogalmazni ebben a kérdésben, és sikerül egységesen a kormánypárt javaslatát támogatni az alaptörvény-módosítás, illetve az úgynevezett Stop Soros törvénymódosítás kapcsán. Azt gondolom, hogy ez egyértelműen egy kommunikációs fogás volt, mert pontosan tudja, hiszen része annak a kormányzati gépezetnek, hogy úgy lett előkészítve ez a két javaslat, hogy lehetőség se legyen rá, hogy ez ellenzék ezt el tudja fogadni.

Ellenzéki képviselőtársaim közül többen jelezték, hogy ha kellően komolyan venné a kormány ezt a problémát, a globális migrációs krízis problémáját, akkor nem egy ilyen salátajavaslatban rejtette volna el, nem emelt volna be olyan elemeket, amelyek egyébként lehetnek viták tárgyai, de semmiképpen nem egy olyan komoly kérdés kapcsán, mint a migrációs krízis. Azt gondolom, a kormány degradálta ezt a problémát azzal, hogy egy salátajavaslatot nyújtott be, beemelt olyan elemeket, amelyek egyértelműen nem elfogadhatók, és ezzel próbálja meg biztosítani, hogy az ellenzék ne hogy megszavazza ezt a kérdést. Ettől függetlenül azt gondolom, hogy vitát tudunk folytatni, és ha másra nem, arra mindenképpen jó lesz ez az alaptörvény-módosításról szóló vita, hogy megpróbáljuk kinyitni a kérdéskörrel szóló vitát.

Rendkívül fontosnak tartjuk azt tehát, hogy mi külön beszéljünk ezekről a kérdésekről, ami maga a problémafelvetés, maga a tárgy, ami egy rendkívül komoly és súlyos problémakör, és külön beszéljünk majd - én egy kicsit rövidebben fogom ezt tenni - a kormány konkrét javaslatáról, ami meggyőződésem szerint tehát nem a megoldást célozza.

Amikor azt mondom, hogy egy nyílt, kiterjedt vitát kell folytatni erről a kérdéssel, akkor ez alatt azt értem, hogy beszélünk kell arról, hogy 2015-ben mi is megtapasztaltuk ennek a globális migrációs krízisnek azokat a hullámain, amelyek már ilyen nagy mértékben elérték Magyarországot.

(12.30)

De beszélni kell arról, hogy középtávon milyen hatások várhatók e tekintetben, tehát milyen módon fog elmélyülni ez a krízis, és akkor milyen módon lehet kezelni, és hogyan kellene most cselekednünk, hogy ennek a volumenét már most csökkentsük. Egyértelmű, hogy a kihívás a jelenleg láthatóhoz képest csak növekedni fog.

Nem indult nyílt vita arról sem, hogy mik a konkrét okai ennek a migrációs krízisnek, a migrációs nyomásnak. Ilyen módon arról sem esett szó, hogy akár nemzeti szinten, akár az európai politikában, esetleg még azon túlterjeszkedően milyen intézkedéseket kell hozni, hogy ezeket az okokat csökkenteni lehessen vagy meg lehessen szüntetni. Ilyen szempontból rengeteg olyan mozgást látunk a kormány részéről különböző egyezmények megkötésekor, például a szabadkereskedelmi egyezmények támogatásakor, amelyek épp azokat a folyamatokat fogják erősíteni, amelyek ennek a globális migrációs krízisnek az egyik kiváltó okát jelentik.

Tehát összességében azt kell mondanom erről a javaslatról, hogy mindent megtett a kormányzat annak érdekében, hogy ez ne legyen elfogadható. Olyan elemeket emelt bele, amelyek kizárják, hogy megszavazzuk, és kísérletet sem tettek, még az indoklás szintjén sem, hogy elkezdődjön a vita a problémák gyökereiről.

Akkor nézzük azt, hogy milyen problémákról is beszélünk. Ugye, az előttem felszólaló, főleg kormánypárti képviselők igen gyakran hozták összefüggésbe a magyar politikát, illetve hazánk szuverenitását azzal, hogy Európában szerepet vállaltunk, és egy európai közösségnek, az Európai Uniónak a részei vagyunk. Én is tökéletesen egyetértek azzal a megállapítással, hogy a nemzeti szuverenitásunkat meg kell őrizni. Ugyanakkor néhány kérdésben közös döntéseket hozunk, és bizony, ha a migrációs krízis megoldásáról van szó, akkor rengeteg olyan kérdés van, amiben közösen kell fellépni, közösen kell döntéseket hoznunk, sőt nemcsak az Európai Unión belül, hanem egyéb partnereket is figyelembe véve. Erről is beszélni kell.

Tehát a jelenlegi migrációs krízis okairól, jelenlegéről az LMP-nek mint ökolitikai pártnak nagyon világos és határozott álláspontja van. Ezt egyébként én magam mint az Európai Unió régió bizottságának tagja, az elmúlt három évben a brüsszeli politikai vitákban is képviseltem, és sajnos azt tapasztaltam, hogy az európai politikában sem indult meg érdemi párbeszéd erről a kérdéssel. Valamelyik előttem felszólaló jelezte, hogy az egy példátlan folyamat, amivel most szembesülünk. Ezzel tökéletesen egyetértek, valóban, sok migrációs folyamat, tapasztalat, illetve az elvándorlás, bevándorlás, menekültügy mindig jelen volt, de most valami olyasminnek vagyunk tanúi, ami valóban példátlan.

Több okból is alátámasztható, hogy miért egy olyan jelenséggel nézünk szembe, amire korábban

nem volt példa, és miért is kell ilyen módon hozzáállnunk ennek a kérdésnek a megoldásához, kezeléséhez. 2015-ben tapasztaltuk itt meg, amikor Magyarország határán elért minket ez a migrációs folyamat, migrációs válság, és láthattuk azt, hogy az érkezőknek csak egy része menekült konkrét üldöztetés elől vagy éppen a klímaváltozás egyéb hatásai elől. Azt is megtapasztaltuk, hogy sokszor nem lehetett megállapítani a kibocsátó országokat sem. Az így megérkező migrációs hullám kapcsán azt tapasztaltuk, hogy a legtöbb ország és maga az Unió sem tudott igazából mit kezdeni ezzel a kérdéssel, nem tudta kezelni ezt a problémát.

Egészen kaotikus állapotokat teremtett ez, mondhatjuk, hogy az Unió működésének egyik legkomolyabb válsága volt, amikor szembesült az uniós politika, az uniós döntéshozatal ezzel a kérdéssel. Azt is el kell mondanunk, rendkívül fontos, hogy azzal együtt, hogy nem lehet pontosan meghatározni az érkezők kibocsátási országát, azt sem tudjuk, hogy pontosan mekkora utánpótlása lesz ennek a migrációs folyamatnak, tehát nem látjuk a végét. Azt gondolom, hogy ha az okokat elkezdjük kitérni, akkor azt is megláthatjuk, hogy tulajdonképpen nem is csoda, hogy nem látjuk a végét, és egy olyan krízisre kell felkészülnünk, ami akár évtizedes távlatokban is itt lesz velünk, és küzdenünk kell ennek negatív hatásai ellen.

Nézzük az okokat, hogy miért most ért ide néhány évvel ezelőtt ez a krízis, és miért most kezdett erről beszélni a politika, miért most kezdünk el ezzel ilyen aktívan foglalkozni. Egyrészt az látható volt, hogy korábban a jelenlegi kibocsátó országok területén nem volt meg az információ, nem volt meg a lehetőség, ilyen módon a szándék sem, hogy elinduljon ez a fajta elvándorlás. Illetve tudjuk azt is, hogy az embercsempész-hálózatok kiépítése, kiépülése önmagában katalizátorként funkcionál. Az is látható volt, hogy nagyhatalmi érdekek állítottak föl különböző rezsimeket, aztán buktatták meg ezeket, és megszűntek bizonyos olyan ütközőállamok, pufferállamok, amelyek eddig megállították ezt a nyomást. Ennek a hatása is, hogy hirtelen megindult egy ilyen volumenű folyamat.

De ha a mélyebb okokról, a gyökerekről beszélünk, akkor azt kell mondanunk, hogy generálisan ennek a fajta migrációs hullámnak a legfontosabb oka a globális egyensúlytalanságok mértéke és rendszere. Látszik az, hogy a centrum országai milyen mértékben törekednek arra, hogy kizsákmányolják a perifériákat, lerabolják az erőforrásaikat. Ebben egyébként nagyon sokszor globális multinacionális nagyvállalatok visznek vezető szerepet. A különböző geopolitikai csatározások, a geopolitikai érdekek érvényesítése is nagyon komoly szerepet játszik abban, hogy ilyen konfliktusok, háborús konfliktusok kialakulhatnak.

És önmagában az, hogy az egyik legjövedelmezőbb üzlet sajnos a háború és a fegyvergyártás, ez is bizony nagyon komoly kiváltó oka annak, hogy rend-

szeresek ezek a bizonyos háborús konfliktusok, amelyek részeként jelentkeznek a migráció kiváltó okainak.

Ezekről a kérdésekről, ezekről a nagyvállalati érdekekről, a szabadkereskedelem hatásairól alig-alig beszélünk. Sőt, ez a kormány is többször, nem olyan rég is világossá tette, hogy támogatja a korlátlan szabadkereskedelmet, a profitéség kiterjedését lehetővé tevő szabadkereskedelem rendszerét. Ennek kapcsán a Lehet Más a Politika az elmúlt ciklusokban is nagyon sok vitát kezdeményezett, konkrét határozati javaslatot is sikerült Schiffer Andrásnak, az LMP volt frakcióvezetőjének elfogadtatni. Sajnáljuk, hogy a kormány, a Fidesz-kormány, ezekkel az irányokkal tökéletesen szembemelve, támogatója a globális korlátlan szabadkereskedelem további kiterjedésének, ami, mondhatjuk, egy okozata ennek a folyamatnak.

Érdemes beszélni arról, bár említettem már, hogy az európai politika nem tudott mit kezdeni ezzel a helyzettel, és igazából még most sem. De érdemes beszélni arról, hogy konkrétan mit tapasztaltunk, mit láttunk az európai politikában. Az előttem szólók is szoltak arról, hogy bizony ebben a kérdésben bele kell helyeznünk magunkat bizonyos tekintetben abba a rendszerbe, amiben vagyunk. Tehát bizonyos kérdésekben közösen kell tudni fellépni, akár az Unió külső határainak megvédése is egy ilyen rendkívül fontos elvárás az uniós polgárok részéről.

Amit én tapasztaltam, mert ismét említettem már, hogy három évig az EU régió bizottságában szolgáltam a nemzeti érdekeket, az az, hogy az európai politika még a mai napig sem tudott eljutni arra a szintre, hogy őszintén beszéljen ezekről a problémákról. Vannak olyan kérdések, mint mondjuk, a társadalmi integráció kérdése, ami még mindig nem képezheti nyílt és őszinte politikai viták tárgyát. De a fegyvergyártó cégek érdekeiről, a nagyvállalatok, globális multinacionális vállalatok érdekérvényesítési technikáiról igazából nem esik szó az európai politikában. De nem esik szó arról sem, hogy a klímaváltozás középtávon várhatóan milyen hatást fog kiváltani a migrációs nyomás tekintetében, vagy éppen a jelenlegi kibocsátó területeken a mezőgazdasági termelés lehetőségének csökkenése milyen hatást fog kiváltani, és ennek ellentételezésére milyen cselekvésekre lenne szükség. Erről gyakorlatilag szó sem esik.

Egészen álszent megközelítések jellemzőek az Unióban. Egyrészt vannak olyanok, akik azt mondják, hogy ez a fajta migrációs nyomás vagy ez a folyamat valamiféle demográfiai megközelítésben még akár pozitív lehet az előregedő kontinens számára. Azt gondolom, hogy ez egészen felelőtlen és megdöbbentő megközelítés, tekintettel arra, hogy azok, akik azt gondolják, hogy az így Európába érkező fiatalok százazrei itt valamilyen módon majd a rossz demográfiai helyzetben utánpótlást jelenthetnek, nem gondolnak arra, hogy a kibocsátó térségek így gyakorlatilag elvesztenek generációkat, és lehetet-

lenné válik az, hogy ezekben a kibocsátó térségekben, a most összeomló államokban egyáltalán valaki államot szervezzen. Azt nem nehéz kikövetkeztetni, hogy ha ezek az államok végérvényesen összeomlanak, és ezek a térségek elveszítik fiatal generációik jelentős részét, akkor ez a konfliktus állandósulni fog. Tehát azt gondolom, hogy mindenképpen rendkívül felelőtlen és álszent magatartás ezt a kérdést így megközelíteni.

Talán még inkább elítélendő az a magatartás, és ez is, mondhatjuk úgy, hogy főleg multinacionális vállalatok lobbistái részéről fogalmazódik meg, hogy valamiféle olcsó munkaerő-utánpótlási lehetőséget látnak a migrációs nyomás kapcsán. Hasonlóképpen, mint ahogy az előbb indokoltam, ez is rendkívül álszent és elvetendő megközelítés. És sajnos odáig is merészkedett az európai politika, hogy amikor törént egy szörnyű eset néhány évvel ezelőtt, amikor egy hajó elsüllyedt a Földközi-tengeren, és több száz menekült vesztette életét, akkor ennek kapcsán, nagyon helyesen, kiadott egy közleményt a régió bizottsága, és kifejezte együttérzését az elhunytak kapcsán.

(12.40)

De ugyanebben a szövegben néhány sorral később már arról beszélt, hogy milyen remek munkaerő-utánpótlási lehetőség ez a fajta krízis. Tehát azt gondolom, megállapíthatjuk közösen, hogy az uniós politika nem tudott mit kezdeni ezzel a helyzettel, de a magyar kormány sem, vagy mondjuk, más európai kormányok politikusai sem tettek még hatékony lépéseket annak érdekében, hogy európai szinten beszéljünk ezekről a kérdésekről.

A kormány eddigi cselekvéséből, bár annyira nem szeretném ismételni az előttem megszólaló ellenzéki kollégákat, az teljesen egyértelmű, hogy a kormány a legkomolyabb hibát és a legkomolyabb bűnt azzal követte el, hogy egy egészen elképesztő gyűlöletkampányt folytatott, és olyan drasztikus hatásokat ért el a magyar társadalomban, amikről nehezen elképzelhető, hogy milyen módon lehet visszafordítani. Az ősényi esetet említették már képviselőtársaim, de én is számtalan olyan esettel találkozok, ahol a vidéken élő emberek olyan szinten meg vannak félemlítve, hogy egészen irracionális félelmek határozzák meg az életüket annak kapcsán, amit a kormány a gyűlöletpropagandájával elért. Ahhoz képest, hogy egy ilyen kiterjedt gyűlöletpropagandát folytatott, mondhatni, szinte már uszítást végzett, csak a felszínt kapirgálja a kormányzat kommunikációja e tekintetben, és kizárólag csővégi megoldásokkal, tüneti kezelésekkal kíván operálni. Tehát fel sem merült az, hogy a magyar kormányzat a súlyának megfelelően valamilyen módon részt vegyen nemzetközi szinten, mondjuk, az Európai Unió szintjén abban, hogy ennek a kérdésnek a kezelése a problémák gyökerénél megindulhasson legalább.

Tehát mondhatjuk azt, és ebben tökéletesen egyetértek ellenzéki képviselőtársaimmal, hogy nem a megoldásokat célozza a kormány intézkedése. Ezt a politikát szeretné a kommunikáció fókuszában tartani, hogy ezzel a saját politikai túlélését biztosítani tudja. Ezt pécsiként közvetlenül is megtapasztalhatuk 2015-ben, amikor még nem volt a kormány kommunikációjának középpontjában ez a kérdés. Azt talán önök is tudják, hogy Pécs mellé egy kistélepülésre, Martonfára kívánt Orbán Viktor kormánya egy kormányrendeletben egy ideiglenes befogadótáborot létesíteni.

Itt beszélünk szuverenitásról, önrendelkezésről nagyon helyesen, de elfelejtette ez a kormány, hogy kis közösségeknek, településeknek vagy akár Pécs városának is van joga, hogy önmaga döntsön a róla szóló kérdések tekintetében. Bizony ez a kormány, amikor a teljes ellenzék szinte egyöntetűen Martonfára bátor önkormányzata mellé állt, hogy ilyen döntéseket egy település lakosságán átnyúlva nem lehet meghozni, akkor a kormány volt az, amely populizmussal vádolta az ellenzékét, a Fidesz-kormány populizmussal vádolta az ellenzékét e tekintetben. Majd néhány hónap kellett, hogy ez a kérdéskör megjelenjen mint egy központi kormányzati direktíva, és azóta szinte mást nem tud mondani a magyar társadalom számára Orbán Viktor kormánya. Tehát ez is megerősítheti, és mi, pécsiek ezt jól látjuk, hogy ez a kormány számára kizárólag egy kommunikációs fogás.

Röviden szeretném ismertetni, hogy az LMP miként ítéli meg ezt a folyamatot. Ez rendkívül fontos ahhoz, hogy tudjunk arról beszélni, hogy milyen megoldásokat tartunk megfelelőnek. Mint azt már említettem is, egy ökopolitikai párt ezt a fajta globális krízist mindenképpen csak negatív jelenségként ítélni meg. Azt gondoljuk, elfogadhatatlan, hogy egy ilyen fajta nyomás, egy ilyen erőteljes népvándorlás leföli a kibocsátó országokat, gyakorlatilag ezek az országok elveszítik a társadalmuk nagyon fontos rétegeit, elveszítik a munkaerejüket, elveszítik egyébként az erőforrásaikat is. Tehát mindenképpen ezt egy negatív folyamatnak tudjuk tekinteni.

Azt is látjuk, hogy rendkívül sok probléma adódik az integráció tekintetében. Tudjuk, hogy sokan eltérő kulturális közegből érkeznek Európa területére, és bizony látható, főleg Nyugat-Európa nagyvárosaiban, hogy vannak kulturális konfliktusok, vannak nehézségek az integráció tekintetében. Hozzáteszem: erről sem folyik érdemi és a probléma súlyának megfelelő politikai vita. Utoljára európai formátumú politikusként Helmut Schmidt volt az szociáldemokrata politikusként, aki tudott és mert korrekt módon, őszintén beszélni ezekről a problémákról és kihívásokról.

Azt gondolom, ez mindenképpen egy figyelmeztető jel, hogy ezekről a kérdésekről valamiért most már nem lehet érdemi vitát folytatni, és ezzel a politikai erők tulajdonképpen átengedik a terepet a szélsőségesnek, és ez a fajta politika, hogy homokba

dugják a fejüket a hagyományos politikai pártok szereplői, ez nyit terepet a valós megoldásokat nem kínáló szélsőségesek számára.

Az LMP tehát rendkívül fontosnak tartja, hogy a problémákat tárjuk fel, ezekről őszinte és nyílt, mély vitát folytassunk. Egyértelműnek tartjuk ezt, ez a mi határozott állásfoglalásunk, hogy a bevándorlás-politikát nemzeti hatáskörben kell tartani. Az LMP mindig világossá tette, hogy semmiféle felülről nyílt kvótát nem támogat. Egyértelmű elvárás az Unió polgárai részéről, hogy az Unió külső határait meg kell tudnunk védeni, hiszen ha nem védjük meg az Unió külső határait, ha nem állítjuk meg az illegális migráció folyamatát, ha nincsenek ezek a folyamatok teljes irányítás és teljes kontroll alatt, akkor semmiféle egyéb politikáról addig nem lehet beszélni. Tehát a tizeneti kezelés nem elég, ez az LMP legfontosabb üzenete a Magyar Országgyűlés felé is.

A legfontosabb e tekintetben, hogy milyen célt kell kitűzni, ha ennek a krízisnek a megoldásáról, e problémák kezeléséről beszélünk. Mi ezt úgy fogalmazzuk meg, hogy a célunk az kell hogy legyen, hogy elérjük, mindenki a szülőföldjén tudjon boldogulni. Azt gondolom, ez a legfontosabb, és ez az érdeke mindenkinek.

Picit részletesebben a törvényjavaslatról, törekedve arra, hogy ne ismételjem ellenzéki képviselő-társaimat. Tehát azt elfogadhatatlannak tartjuk, hogy olyan elemeket hozott be egy ilyen fontos kérdés kapcsán az Alaptörvény módosításába a kormány, amelyek abszolút nem odavalók. Ezekről, a közigazgatási bíróságok javaslatáról lehetne egyébként részletes vitát folytatni, de ebbe nem mennék bele. Azt gondolom, van olyan fajsúlyú kérdés ez, sőt ha van, akkor ez az olyan fajsúlyú kérdés, amikor nem szabad, még akkor sem, ha a kormány ilyen módon próbál politikai tőkét kovácsolni magának, átterelni a vitát egy másik irányba.

Az Alaptörvény módosításának vannak olyan megállapításai, amelyekkel, mondhatjuk, egyet lehet érteni. Ezek olyan jellegű szövegbeemelések, amelyekkel nem is kell, nem is lehet vitatkozni, mondhatni, hogy ezekben a kérdésekben tartalmilag lehet is egyfajta konszenzust kimondani, ugyanakkor ezek a szövegbeemelések nem jelentenek igazi megoldást és nem is nagyon jelentenek a jelenlegi jogi helyzethez képest változást. Tehát ez is egyfajta kommunikációs eljárás, hogy a kormány a választási győzelmet követően megpróbál valamit tenni, amit kommunikációjában később egy hivatkozási alapként fel tud mutatni. Mondom, ezekkel a megállapításokkal, főleg az ilyen, a nemzeti önrendelkezésünkre, identitásunkra vonatkozó megállapításokkal, természetesen mindenki egyet tud érteni, de azt gondolom, hogy ezek nem jelentik e probléma kezelését és e krízis megoldását.

A gyülekezési jog korlátozásáról szeretnék még szólni. Azt gondolom, hogy ez az az elem, amit biztosítékként helyezett be a kormány az alaptörvény-módosításba, hogy egészen biztosra mehessen a

tekintetben, hogy ezt az ellenzéki pártok nem fogják tudni elfogadni. Valóban konstruktív magatartást tanúsítottunk, én magam is elmentem a belügyminiszter úr és az igazságügyi miniszter úr által összehívott tájékoztatásra. Feltettük a kérdéseinket és a mai politikai viszonyok között, azt gondolom, még viszonylag konstruktív is volt, még kérdéseket is lehetett feltenni, választ is kaptunk rá, csak ezek a válaszok nem igazán voltak megfelelőek tartalmilag.

Felvetettük mi is a gyülekezési jog korlátozásának lehetősége kapcsán valóban, amit a képviselő-társaim már elmondtak, hogy itt tulajdonképpen nem arról van szó, hogy bizonyos politikusok magánszféráját próbálja megvédeni ilyen módon a kormányzat. Itt egy olyan gumiszabályt állít fel, egy olyan helyzetet teremt, hogy bizony előállhat egy olyan helyzet - nem is tudom, ki, talán Harangozó képviselőtársam mondta -, hogy belterületen, lakott területen nem lehet tüntetést tartani. Azt gondolom, hogy önmagában ez a törekvés, hogy a magánszférát a politikai demonstrációk negatív hatásaitól védjük, ez legitim törekvés, ugyanakkor felelős jogalkotással meg lehetett volna úgy is valósítani, hogy az nem teremt egy olyan helyzetet, ami teljes mértékben és egyértelműen elfogadhatatlan lenne.

De mondom, ez most egyelőre érzés és a jelenlegi helyzet értelmezése részünkről. Egy ilyen helyzet alakul ki, amelyet önmagában nem tudunk elfogadhatónak tartani. Ezen az egyeztetésen is szó esett róla, hogy a gyülekezési törvény módosítása is vélhetően napirenden lesz. Azt gondoljuk, hogy ez így önmagában rendkívül rossz előjel a tekintetben, hogy a kormány olyan jogi helyzetet kíván teremteni, amivel sokkal inkább fel tud majd lépni politikai érdekvégyesítése tekintetében azáltal, hogy a gyülekezési jogot korlátozza, ahhoz próbál magának még több eszközt kreálni.

Tehát azt gondolom, ez a lépés az, ami, hogy úgy mondjam, az egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a kormány egy elfogadhatatlan alaptörvény-módosítást kívánt előterjeszteni, azzal együtt is, hogy legitim szándék lehet, hogy ezt a lépést megtegyük, hogy a magánszférát megvédjük.

Összességében azt mondom, hogy egy rendkívül fontos problémakör kapcsán indult egy vita. Ez a vita, remélem, lehetőséget ad arra, hogy a problémák hátterét, gyökereit érdemi vitákban kitérjünk, és hogy talán eljussunk odáig a magyar politikában és a nemzeti szintű politikában, illetve az európai politikában, hogy valóban elkezdjük beszélni a valós megoldásokról.

(12.50)

Összességében viszont mi azt látjuk, és az LMP-nek az a véleménye, hogy ebben a formában ez a javaslat nem támogatható, ezért mi nagyon bízunk abban, hogy még a szavazás előtt a kormány átértékeli a saját lépéseit, és felméri, hogy maga ez a kér-

déskör van annyira fontos, hogy benyújtson egy önálló, koherens olyan javaslatot, ami valóban egy nemzeti konszenzust fejezhet ki. Én azt gondolom, hogy ha a kormány felelős erőként lép fel, akkor ebbe az irányba mozdul el, visszavonja ezt a javaslatot, és egy olyan helyzetet teremt, hogy itt kialakulhasson egy nemzeti konszenzus. De ez az anyag egy ilyen nemzeti konszenzust nem tud megalapozni. Köszönöm. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A Párbeszéd, a PM képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabó Timea frakcióvezető asszony. Parancsoljon, öné a szó.

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Itt már sokan elmondták előttem, hogy elfogadhatatlan nemcsak tartalmilag ez az alaptörvény-módosítás, hanem hogy egy ilyen salátaként terjesztik elő. A saját maguk által gránitszilárdságúnak nevezett Alaptörvényt sem tartják annyira tiszteletben, hogy legalább olyan módosító indítványt terjesszenek elő, ami valóban méltó egy Alaptörvényhez. Ez nem gránitszilárdságú alaptörvény, ez egy vattacukor Alaptörvény. A mostani módosítások nagy része ráadásul teljesen értelmezhetetlen, alkalmazhatatlan, a bírának, az Alkotmánybíróságnak semmilyen támpontot nem fog nyújtani a továbbiakban sem, ugyanúgy nem fognak tudni erre támaszkodni például a gyülekezés kapcsán, mint ahogy azt korábban sem tudták megtenni az elmúlt években.

Ennek a módosítójavaslat-csomagnak, salátának egy jó része csak egy politikai lözveg azért, hogy a valódi problémákról, az ország valós problémáiról eltereljék a figyelmet egyrésztől, másrésztől pedig elrejtessenek olyan aljasságokat, mint például a Fidesz-bíróságok létrehozása, amiről önök természetesen azért beszélni nem nagyon akarnak. Valódi problémákról akarja egyrésztől elterelni a figyelmet ez az Alaptörvény, olyan problémákról, mint az egészségügy teljes szétverése, hogy a magyarok nagy része nem fér már hozzá ingyenes és jó minőségű betegellátáshoz; vagy arról, hogy gyakorlatilag nem emelkednek évek óta a nyugdíjak; vagy a katasztrofális demográfiai mutatókról, amiről tegnap napirend előtti felszólalásomban is beszéltem, hogy nemhogy nem nő a gyerekek születésének száma, hanem egyenesen csökken.

Ezekről akarják maguk megint mindenféle kilencvenéves emberrel kapcsolatban elterelni a figyelmet. Aljasság, amit ebben az alaptörvény-módosításban benyújtottak, aljasság az igazságszolgáltatás szétverése, helyette egy Fidesz-bíróság létrehozása, vagy éppen a gyülekezés szabadságának korlátozására tett kísérlet.

Itt elhangzott az előbb, hogy valóban volt a múlt héten Pintér Sándornak és Trócsányi Lászlónak egy úgynevezett tájékoztatása, csak hát éppen ezzel a tájékoztatással pont az volt a probléma, hogy semmi-

lyen érdemi kérdésre nem tudtak a miniszter urak válaszolni. Ebből is látszott, hogy ez szakmailag teljesen megalapozatlan, nemcsak az alaptörvény-módosítás, hanem az ezután tárgyalandó következő törvénynek a módosítása is. Semmilyen olyan alap szakmai kérdésre nem tudtak válaszolni, például, hogy ezek hogyan felelnek meg az egyértelműség követelményének.

Elképesztő az a hazugságcsoomag, amit ezzel az egész módosító javaslattal itt önök tolnak, amennyire hülyének nézik maguk a magyar embereket. Jönnek itt az idegen népek betelepítésével, hogy akkor azt most akarják betenni az Alaptörvénybe. Eddig sem lehetett idegen népeket betelepíteni Magyarországra, most úgy csinálnak, mintha valami óriási nagy újítást és újdonságot tettek volna be ebbe a módosító javaslatba.

Szánalmas az is, amit itt Dömötör Csaba korábban elmondott. De hiába próbálják önök eltitkolni a valóságot, azért ez nem fog sikerülni, azért vagyunk itt sokan a Házban, hogy az önök hazugságával szemben azért igyekezzünk rávilágítani a valóságra. De nézzük sorban akkor!

Az idegen népek betelepítése, a menekültjog és a menedékjog kérdése. Totálisan értelmetlen ez az egész javaslatcsomag, kizárólag arra szolgál, hogy önök folytathassák azt a hazug gyűlöletkampányt, azt a megfélemlítést, amivel sajnos valóban meg tudták nyerni a választókat, amivel félrevezették a magyar emberek többségét. Pontosan tudjuk ugyanis, hogy egyébként - ha már uniós jogról van szó, és itt megint Brüsszel az egyik ellenség - a magyar közjog eddig sem ismerte el az uniós jog elsőbbségét a magyar alkotmánnyal szemben, az immár 14 éve hatályos csatlakozási klauzula két korlátot is tartalmaz jelenleg is az Európai Unió jogával szemben. Ráadásul ez a módosítás egyébként, az a vicc, hogy ha valóban kötelező betelepítési kvótát akarnának itt megakadályozni, akkor arra sem alkalmas, mert ez a mostani módosítás nem fogja ezt megakadályozni.

Azért persze aranyos volt hallgatni egyébként Kocsis Máté felszólalását, aki itt a kvótanépszavazással kapcsolatban azt mondta, hogy mi hallgassunk a magyar emberekre, akik ezzel kapcsolatban szavaztak. Szeretném jelezni, hogy a kvótanépszavazás érvénytelen volt. Tehát lehet, hogy önök ezt nem vették tudomásul, de ez érvénytelen volt. Tehát többen voltak azok, akik vagy nem tartották ezt Magyarországra valódi problémájának, vagy nemmel szavaztak erre. Tehát lehet ezt csürni-csavarni, attól még a hazugság hazugság marad, amit önök tolnak ezzel kapcsolatban. *(Közbeszólások a Fidesz sorai- ból.)*

Azt mondta Kocsis Máté, hogy reméli, hogy partnerre talál bennünk a hazugságyáraik létrehozásában és működtetésében. Mi inkább abban reménykedünk, hogy mi találunk partnerre önökben abban, hogy fejezzük be közösen a hazudozást, és ha már kvótanépszavazásról volt szó, akkor tartsuk tiszteletben valóban a magyar emberek akaratát,

akik azt mondták, hogy legyen érvénytelen ez a népszavazás. *(Boldog István: Ilyet mondtak a magyar emberek?)* Hát, bizony, ilyet mondtak.

A rendőrség alkotmányos feladatainak határőr-zéssel való kibővítésével kapcsolatban: teljesen egyértelmű, hogy a rendőrség eddig is végzett ilyen tevékenységet, most azért emelik be az Alaptörvénybe, hogy ezt valamilyen módon legitimálják. Egyébként itt megint nem a valódi problémákkal foglalkoznak, azzal, hogy a határőrzés miatt már a határokon kívül alig vannak rendőrök, nem tudják ellátni az elsődleges feladataikat, hiány van nagyvárosokban és kisvárosokban is rendőri állományból. Inkább azzal kellene foglalkozni, tisztelt kormányparti képviselőtársaim, hogy megbecsüljék önök valóban a rendőrök munkáját, adjanak egy tisztességes fizetést a magyar rendőrállománynak, a túlórákat fizessék ki, pont azoknak a rendőröknek, akik egyébként a határon teljesítenek szolgálatot, azoknak a rendőröknek biztosítsanak ott megfelelő körülményeket. Pontosan a menekültválság derekán tapasztaltuk azt, hogy étlenszomjan 12-24 órát voltak rendőrök állományban. Erről fényképes híradások jelentek meg. Lehet ezt tagadni, én tudom, hogy önök iszonyatosan szeretik állandóan elhallgatni a valóságot, ettől még az sajnos megtörtént. Többek között olyan fotók jelentek meg, ahol a határon szolgáló rendőrök egy bottal szárították a mező közepén a vizes bakancsukat, mert semmilyen ellátást nem kaptak, nem mehettek haza 24 órán keresztül, még rendes szállást sem kaptak. Erről ennyit.

Nézzük a harmadikat, ami már eggyel súlyosabb, ez a gyülekezési kérdése. Ezzel kapcsolatban is ellenzéki képviselőtársaim már elég sok mindent elmondtak. Ugye, önök beszéltek az otthon szentségéről, a magánszféra jogairól, itt Trócsányi László külön említette a drónokat, meg talán még Kocsis Máté is.

Először kezdjük azzal, hogy az önök megbízásából ne szálljon fel, mondjuk, Vona Gábor háza fölé az ő gyerekeit megfigyelő drón. Ehhez nincs szükség Alaptörvényt módosítani, ehhez az kell, hogy maguk fejezzék be ezt az aljas viselkedést, és ne kémkedjenek ellenzéki képviselők után! Vagy éppen szintén az önök megbízásából, a TV2 riportere ne kamerázzon már be Juhász Péter magánlakásának az ablakán! Ehhez nem kell alaptörvény-módosítás, ehhez az kell, hogy önök ezt a mocsok viselkedést fejezzék be, a lakájmédiájuknak ne adjanak ki ilyen megrendeléseket, és akkor ebből semmi baj nem lesz ebben az országban!

A mostani módosítással egyébként - itt a gyülekezéssel kapcsolatban ez szintén elhangzott - az a legnagyobb baj, hogy semmilyen formában nem fogja megoldani a problémát. Mert azt mi is elismerjük, hogy szükség van a magánszféra védelmére, csak az egész probléma 2014-ben kezdődött, az Orbán Viktor háza előtti tüntetésnél, amikor is a devizahitelek szerettek volna ott tüntetni, majd ezt adminisztratív eszközökkel megakadályozták.

(13.00)

Ekkor az Alkotmánybíróság nem tudott ebben érdemben dönteni, és kérte is a jogalkotókat, hogy valahogy orvosolják azt a kérdést, hogy ha két alapjog ütközik, a magánszféra védelme, illetve a gyülekezési szabadság, akkor melyiket hogyan kell alkalmazni. Nagyrészt egyébként a bíróságok tudják ezt alkalmazni, de vannak olyan esetek, amikor nem tudják, például ebben az esetben is pont nem tudták. Ehhez képest önök négy éve a gyülekezési törvényhez nem tudtak úgy érdemben hozzájárulni, hogy valóban segítsék a bírák munkáit ezen a téren.

Az a probléma, ahogy itt elhangzott, hogy megint olyan szinten nem felel meg ez a módosítás az egyértelműség követelményének, hogy innentől kezdve kérdés az, hogy mi számít a magánszféra védelmének. Az is a magánszféra védelme lesz-e, hogyha valaki, mondjuk, az Alkotmány utcában akar egy tüntetést tartani? Hiszen az Alkotmány utcában is laknak emberek, ott is zavarhat bárkit egy szimpla tüntetés. Azzal egyetértünk, hogy mondjuk, egy kertvárosi részben éjszaka ne lehessen bömbizni, mert az valóban zavaró, de ez meddig terjed ki, tisztelt képviselőtársaim? Erre semmilyen módon nem reflektál ez a mostani alaptörvény-módosítás, viszont lehetőséget ad a teljesen önkényes jogalkalmazásra, pláne, ha önök létrehozzák a Fidesz-bíróságokat, és gyakorlatilag lehetőséget biztosítanak arra, hogy sehol semmilyen formában ne lehessen a későbbiekben tüntetéseket tartani.

Egyébként erre is rákérdeztünk Trócsányi Lászlónál és Pintér Sándornál. LMP-s képviselőtársammal ellentétben én azért nem tartanám ezt a fajta tájékoztatást olyan konstruktív megbeszélésnek, pontosan azért, mert az a konstruktív megbeszélés, ha valódi válaszokat kapunk a kérdéseinkre, és utána, ahogy egyébként a két miniszter úr megígérte, figyelembe veszik az aggályainkat, a javaslatainkat, és azt valamilyen módon beépítik, de erre nem került sor, és nagyon kétlem is, hogy erre sor fog bármilyen formában kerülni.

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

A negyedik és a legaljasabb módosítása ennek az Alaptörvénynek, amiről nem véletlenül alig esett szó itt a miniszteri expozéban, de akár a Fidesz vagy a KDNP felszólalásában is, a közigazgatási bírósági szervezetrendszer felállítása. Erre sem tudott sem Trócsányi László, sem Pintér Sándor érdemben válaszokat adni, és érdemben nem tudták elmondani, nem tudták egyszerűen megmagyarázni azt, hogy miért van szükség ennek a bíróságnak a felállítására.

Teljesen egyértelmű számunkra, hiszen ők ezt nyilván nem fogják elmondani, hogy ez semmi más, mint az, hogy Orbán Viktor egyszerűen beváltja március 15-ei fenyegetéseit, és jogi és politikai elégtételt vesz azokon, akiket ő az ellenségeinek tart, akik

megpróbálják megakadályozni bármilyen demokratikus és legitim módon az ő ámokfutását, legyen az egy civil szervezet, legyen az magánemberek gyűlékezete vagy éppen most a bíróság. Magyarul: most ezzel a javaslattal a Fidesz és a kormánypártok a független Kúrián és a bíróságokon akarnak bosszút állni, le akarnak számolni önök a független igazságszolgáltatással, ezzel végleg be akarják zárni a demokrácia kapuit, megszüntetni a jogállamiság maradványait; semmi másról nem szól ez a javaslat.

Orbán Viktor Magyarországból egyszerűen Észak-Koreát akar csinálni, és most már semmilyen eszközben nem válogat. Olyannyira nem... (*Moraj a kormánypártok soraiban.*) Hőböröghetnek, ez sajnos így van, és ez a legeslegáljasabb része ennek az egész alaptörvény-módosításnak, hangsúlyozom, nem véletlenül nem beszélnek önök erről. Orbán Viktor ezzel egy Fidesz-bíróságot akar létrehozni. Hogy miért? Mert a kormánytöbbség meg akar szabadulni a szakmailag túl autonóm kúriai közigazgatási ügyszakos bíraktól, ez ilyen egyszerű. Orbán Viktor maga üzenté meg a választás után, idézem, hogy „a Kúria intellektuálisan nem nőtt fel feladatához”, a legfelsőbb bírói fórum szerint súlyosan beavatkozott ugyanis a választásba, miután helybenhagyta a Nemzeti Választási Bizottság döntését, amely négyezer határon túlról érkezett levélzavazat érvénytelenítésével elvett egy listás mandátumot a kormánypártoktól.

Vagy gondoljunk csak azokra a fideszes elszámoltatási biztos kezdeményezte ügyekre, amelyek egyáltalán eljutottak a vádemelésig; nem sok ilyen volt. A bíróságok részben felmentő ítéletet hoztak, részben az elvártnál lényegesen enyhébb szankciókkal éltek, és ezek után tavaly, emlékezzünk vissza, év végén Budai Gyula egyszerűen lekomcsizta az egész magyar bíróságot. Ennek fényében ezért nehéz másként tekinteni erre a javaslatra, mint szimpla politikai bosszúállásra. Ilyen mértékű politikai bosszúállásra, tisztelt képviselőtársaim, a felsőbbbírósági bírákkal szemben utoljára az 1956-os forradalom utáni megtorlás idején volt példa.

A fideszes felsőbbbíróságot bizonyosan a kormányhoz lojális emberekkel, jogi szakvizsgával rendelkező kormánytisztviselőkkel fogják feltölteni, akik a ranglétrát végigjárt bírókhoz képest egészen más közegben szocializálódtak. Ezzel kapcsolatban nincsenek kétségeink, a közigazgatásban szó sem lehet ugyanis függetlenségről, ezt pontosan tudjuk, hiszen a rendszer egyértelműen az alá-fölé rendeltségi viszonyon alapul. Egyébként a közigazgatási bírák számát idén novemberig már egy tavalyi döntés alapján kétszázal meg kellett volna emelni, szóval majd jöhetnek a bíróságoknál a megbízható fideszes katonák.

Ha pedig olyan botcsinálta bírók dönthetnek az állam és polgárai közötti jogvitákban, akik korábban megszokták, hogy utasításra cselekszenek, ettől a beidegződéstől bizony, pontosan tudjuk azt is, nehezen fognak megszabadulni. Gondoljunk bele, mit

lépne egy ilyen bíró vagy bíróság, ha Orbán Viktor számára kínos ügyről lenne szó; ha mondjuk, egy milliárdos áfaper, egy kormányhoz közeli vállalkozó, ne adj' isten, Tiborcz István közbeszerzési pályázatának megítélése, a választások eredményét befolyásoló kifogás, esetleg egy, a kormány számára kínos közérdekűadat-igénylés megítélése a tét. Pontosán tudjuk, hogy mire számíthatunk egy önök által kinevezett bíró esetében ilyen döntésekben.

Gulyás Gergely egyébként, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, az első általa tartott kormányinfón el is mondta, hogy a felsőbbbíróság elnökét a parlament kétharmados többséggel választaná. Miután a játékszabályokat a Fidesz határozza meg, teljesen világos, hogy a szervezet élére nem egy hivatalban lévő bíró, hanem egy lojalitását már bizonyított kormánytisztviselő kerülhet. Nekünk ez legalábbis világos, de szerintem önöknek is világos ez.

Egyetlenegy esetben lenne hihető az, hogy az új bíróság nem a Fidesz házi bírósága: ha a Kúria közigazgatási ügyszakos bíráit automatikusan átvénné ez az új bíróság, azaz nem kellene pályázni vagy bármilyen más módon szelektálni ezek között a bírák között. De amikor én ezen az úgynevezett tájékoztatáson megkérdeztem Trócsányi László minisztert, hogy automatikus lesz-e ezeknek a bíráknak az átvétele, vagy kell bármilyen módon pályázni, akkor azt mondta, hogy nem lesz automatikus, feláll egy bizottság, és majd valamiféle versenyvizsga fogja eldönteni azt, hogy kik folytathatják a munkát.

Tisztelt Képviselőtársaim! De ez az egyik része, hogy önök politikai célokra akarják használni ezt az új Fidesz-bíróságot; más, ennél sokkal banálisabb oka is van ennek a létrehozásának: az, hogy maguk imádnak lopni, és ezt a szokásukat nem hajlandók feladni. Folytatni kívánják az uniós pénzek lenyúlását, és nem hajlandóak vizsgálni majd a közbeszerzéseket, vagy nyilvánvalóan, ha bármi probléma merül fel ezeknek az uniós közbeszerzéseknek a megszerzésénél, akkor majd kiosztják erre az új Fidesz-bíróság által alkalmazott új Fidesz-bíróra.

De sem a politikai bosszút, tisztelt képviselőtársaim, sem az uniós közbeszerzések további lenyúlását, ellopását nem fogjuk hagyni, és végig fogjuk járni a megfelelő fórumokat annak érdekében, hogy ezt megakadályozzuk. Attól tartok, hogy ugyan eddig önök rendesen feszegették azért az Unió határait, de sem a maguk pártcsaládja, ahonnan éppen most akarják önöket kidobni, sem az egész Unió nem fogja ezt most már hagyni.

Még egy utolsó dolog: ha már mindenáron farigcsálni akarják ezt a vattacukor Alaptörvényt, akkor a Párbeszéd nevében hadd adjak pár olyan hasznos tippet, amely valóban az egész magyarság érdekét szolgálná. Állítsák például vissza a kockázatközösségen alapuló társadalombiztosítást, amit önök kivettek az Alaptörvényből, azaz biztosítsák végre, hogy minden magyar ember hozzájuthat ingyen megfelelő minőségű egészségügyi ellátáshoz.

(13.10)

Önök ugyanis nem véletlenül vették ezt ki az Alaptörvényből, megkezdték az egészségügy privatizációját, a betegellátás szétverését, pont azért, hogy ezt leoszthassák aztán a saját haverjaiknak a magánellátásba, ahol majd mindenki fizethet, ha normális minőségű betegellátásra vágyik. Tegyük vissza a társadalombiztosítást az Alaptörvénybe, azt fogjuk tudni támogatni.

Vagy éppen foglalják Alaptörvénybe a lakhatáshoz való jogot! Pontosan tudjuk azt, hogy 900 ezer - éppen Trócsányi Lászlótól tudjuk, 900 ezer - végrehajtási eljárás van folyamatban Magyarországon adósokkal szemben. Több százezren rettegnek attól ma Magyarországon, hogy kilakoltatják őket. Éppen tegnap mondtam el annak az asszonynak, a többgyermekes asszonynak a történetét, akinek egy rossz munkagép levágta a kezét, ezért elvesztette a munkáját, nem tudja fizetni a hitelét, és éppen most áll kilakoltatás előtt. Önök miért nem segítenek ezeknek az embereknek? Miért nem ebbe az irányba módosítják az Alaptörvényt? Vagy állítsák vissza éppen a fékek és ellensúlyok rendszerét, szabadítsák fel az Alkotmánybíróság, a NAV, az ÁSZ, az ügyészség vagy éppen a Magyar Nemzeti Bank intézményeit a saját fideszes pártkatonáiktól, azt fogjuk tudni támogatni. Vagy állítsák vissza az egyházak 2012 előtti státuszát, tegyenek egyenlőséget a családok között, vezessenek be egy igazságos és arányos választási rendszert, vagy éppen fejezzék be és szüntessék meg a hajléktalan emberek vagy más kiszolgáltatott társadalmi csoportok folyamatos üldözését és büntethetőségét. Ezeket az alaptörvény-módosításokat fogjuk tudni támogatni, tisztelt képviselőtársaim.

Sokat és hosszan lehetne még sorolni azokat a módosításokat, amiket tudnánk támogatni. Ezt a jelenlegi, önök által benyújtott, aljas és hazug csomagot nem fogjuk tudni támogatni. Jó lenne, ha végre egyszer egy olyan Alaptörvényt is írnának, amit az emberekkel közösen alkotnak, és ami nem egypárti támogatottságot élvez, hanem a magyar emberek többségének támogatását is. Köszönöm. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem, hogy van-e független képviselői hozzászólás. *(Nincs jelzés.)* Nincsen.

Tisztelt Országgyűlés! Az általános vitát elnapolom, folytatására a mai ülésnapon kerül sor.

Soron következik az **egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/333. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Kontrát Károly államtitkár úrnak, a Belügyminisztérium államtitkárának,

a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A nemzeti kormány számára Magyarország az első. A magyar emberek választáson is kifejezett egyértelmű akaratának megfelelően a kormány benyújtotta a parlamentnek a Magyarország védelmét szolgáló akciótervet, mert meg kell védenünk Magyarországot és a keresztény kultúrát az illegális migrációtól. A Belügyminisztérium és az Igazságügyi Minisztérium a parlamenti frakciók részvételével közös hétpárti tájékoztatót tartott 2018. május 30-án. Pintér Sándor miniszter úr arra kérte a résztvevőket, hogy tegyenek javaslatokat, amelyeket a minisztérium meg fog fontolni. Javaslat ez idáig egyetlen frakció részéről sem érkezett.

Javaslatunk két részből áll. Az egyik az Alaptörvény módosítása, amelynek tárgyalását az imént kezdte meg a tisztelt Ház, a másik pedig a büntető törvénykönyvet is módosító Stop Soros törvénycsomag. A Stop Soros törvénycsomag lényege az, hogy büntethető legyen, ha valaki illegális migrációt szervez, vagy ennek érdekében a magyar törvények kijátszására buzdít. Ma azért támadják Magyarországot és annak kormányát, mert az a Soros-terv útjában áll, amelynek végrehajtása egyre sürgősebb ellenfeleinknek.

Az előttünk álló időszakban meg kell küzdenünk a Brüsszel által tervezett kötelező kvótákkal, és azzal is számolnunk kell, hogy milliók készülnek még Európába vándorolni Afrikából és a Közel-Keletről. A kormány által felépített műszaki, élőerős és jogi határzár eddig megvédte Magyarországot, de a jövőben ennél is több védelem kell. A Magyar Országgyűlésnek mint a népképviselő legfőbb szervének - szem előtt tartva a magyar emberek teljesen egyértelműen kifejezett akaratát - tehát meg kell védenie az országot.

Tisztelt Országgyűlés! Most pedig a törvényjavaslat egyes szakaszait fogom ismertetni a tisztelt Országgyűléssel.

Az 1. §-sal kezdem. Figyelemmel az Alaptörvény rendelkezéseire és a Magyarországra nehezedő migrációs nyomásra, indokolt megállapítani a rendőrség jogellenes bevándorlás elleni fellépésének biztosítását. Mivel Magyarországon a határellenőrzés a rendőrség hatáskörébe tartozik, így a rendőrségi törvényt javasoljuk kiegészíteni a jogellenes bevándorlás megakadályozására vonatkozó hatáskörrel.

2. §: bevezetésre kerül a határbiztosítási távöltartás intézménye. Bizonyos bevándorlással összefüggő bűncselekmények, például embercsempészés vagy határzár megrongálása gyanúsítottjai nem tartózkodhatnak az államhatáron, valamint annak 8 kilométeres sávján belüli területen. Az új rendőri intézkedés bevezetésével a rendőrség eleget tud tenni az Alaptörvényben rögzített, államhatár vé-

delmét előíró kötelezettségének. A törvényjavaslat kimondja, hogy aki a határbiztosítási távoltartásra vonatkozó kötelezettségét megszegi, az szabálysértést követ el.

A beterveztett törvényjavaslat 3. §-a biztosítja a rendőrség számára, hogy az említett bűncselekmények elkövetése esetén kezelhesse a gyanúsítottak adatait, ezzel is áthidalva azt az időszakot, amíg az adatok feltöltésre kerülnek a bűnügyi nyilvántartási rendszerbe.

A 4. és 5. § az Alaptörvény XIV. cikk módosítása miatt szükséges, a javaslat szerinti jogtechnikai módosításokat tartalmazza.

6. §: az Alaptörvény hetedik módosítása értelmében a szabad mozgás jogával nem rendelkező külföldiek magyarországi tartózkodására irányuló kérelme benyújtásának alapvető szabályait sarkalatos törvény határozza meg, így szükséges volt a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény Alaptörvényben meghatározott rendelkezései kapcsán a meghatározott eljárásjogi előírások tekintetében a sarkalatosságról rendelkezni.

A benyújtott törvényjavaslat 7. §-a: a menedéjogról szóló törvény módosítása következtében a menedékjog iránti kérelem nem fogadható el, ha a kérelmező olyan országon keresztül érkezett Magyarországra, ahol nem volt közvetlen veszélyben. Ezt azt jelenti, hogy Magyarország nem fogadja be azon bevándorlók menekültkérelmét, akiket nem üldöznek.

Tisztelt Országgyűlés! Az államhatárról szóló törvényben kell kimondani, hogy a határvédelemmel és az államhatár rendjével összefüggő bűncselekmények elkövetése miatt az eljárás alatt álló személy a határjeltől számított 8 kilométeres sávon belül nem tartózkodhat. Ezt a javaslat 8. §-a fogalmazza meg.

9. §: a rendőrség határbiztosítási távoltartással kapcsolatos feladatának ellátása céljából szükséges a bűnügyi nyilvántartási rendszerből való adatátvétel lehetőségének megteremtése. Az adatátvétel csak abban az esetben lehetséges, ha az ellenőrizendő személlyel szemben a megjelölt bűncselekmények miatt folyik büntetőeljárás.

A 10. § azt tartalmazza, hogy az államhatárról szóló törvény meghatározza azt a személyi kört, akik a büntető törvénykönyvbe ütköző magatartásuk miatt nem tartózkodhatnak az államhatárról szóló törvényben meghatározott területen. Ennek ellenőrzésére a rendőrség jogosult, azonban biztosítani kell a rendőrség számára a megfelelő szankcionálás lehetőségét arra az esetre, ha az adott személy nem tesz eleget a jogszabályban előírt kötelezettségének. A szabálysértés ismételt elkövetése esetére a törvény már tartalmazza a fokozatosságot biztosító eljárási szabályokat.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A beterveztett törvényjavaslat 11. §-a a büntető törvénykönyv módosításával új büntetőjogi tényállást vezet be. A javaslat szerint a jogellenes bevándorlás

elősegítése tényállásának megalkotásával lehetővé válik a jogellenes bevándorlás szervezői tevékenységével szembeni hatékony és eredményes fellépés. Hangsúlyozandó, hogy a törvényjavaslat célja a szervezői tevékenység szankcionálása.

(13.20)

Azt a szervezői tevékenységet kívánjuk tehát büntetni, amely alkalmas arra, hogy a menedéjogi eljárás kezdeményezését lehetővé tegye olyan személyeknek, akik olyan országból érkeznek, ahol nincsenek közvetlen veszélynek kitéve. A szervezőtevékenység megvalósulhat arra irányultan is, hogy a jogellenesen Magyarországra belépő személynek tartózkodási jogcímet szerezzen.

A törvényjavaslat tehát büntethetővé teszi az illegális bevándorlás szervezését, minősített esetnek fog számítani a javaslat szerint, ha valaki anyagi eszközökkel segíti az illegális bevándorlást, vagy tevékenységét rendszeresen folytatja. Szervezőtevékenységnek minősül különösen a határmegfigyelés szervezése, az információs anyagok készítése, terjesztése és a hálózatépítés. A jogellenes bevándorlás elősegítése mint bűncselekmény elzárással sújtható, és elkövetőjével szemben a 8 kilométeres zónából való kitiltásnak van helye.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat 12. és 13. §-a az érintett törvénymódosítások hatálybalépését állapítja meg. Az Rtv. rendelkezéseire figyelemmel a sarkalatossági záradékot tartalmazza. A jelen törvényjavaslatban szereplő törvénymódosítások, tisztelt Országgyűlés, megfelelő garanciát jelentenek a jogellenes bevándorlás elleni hatékony fellépéshez.

Arra kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és támogassa, hiszen ennek elfogadásával is hozzájárul a magyar emberek és Magyarország biztonságának további erősítéséhez és annak eléréséhez, hogy Magyarország ne váljon bevándorlóországgá. Köszönöm figyelmüket, kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a javaslatot tárgyalja meg és fogadja el.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ezek közben kétperces felszólalásokra nincsen lehetőség. Elsőként megadom a szót Kósa Lajosnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának. Oné a szó.

KÓSA LAJOS, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársak! Akkor, amikor a Stop Soros törvénycsomagot tárgyaljuk, akkor néhány olyan problémára szeretnénk megoldást keresni, ha nem is a probléma gyökerére, de arra, ami a legnagyobb feszültséget okozza

a mi rendszerünkben, amely problémát ugyan korábban minősítettek úgy, hogy fideszes álprobléma, mert migráció, bevándorlás nem is létezik, de ma már, azt hiszem, senki nem tart ott, hogy a migrációt egész egyszerűen negligálja, és azt mondja, hogy ez a probléma nincs; nemcsak hogy van, hanem nyugodtan mondhatjuk, az Európai Unió, a mi politikai közösségünk előtt álló legkomolyabb feladat.

És akkor, amikor arra keressük a választ, hogy hogy lehet a migráció ellen védekezni, mert azt látjuk, hogy alapvetően veszélyeztetni azokat az értékeket, amelyeket, úgy hiszem, közösen vallunk Európában, a demokrácia, a szabadság, az egyenjogúság, a keresztény kultúránk által közvetített értékvilág mind-mind veszélyeztetve van akkor, amikor azt látjuk, hogy milliószámra özönlenek be lényegében ellenőrizetlenül azok az emberek, akiknek a döntő többsége nem üldöztetés elől menekül, hanem egész egyszerűen a saját hazájához képest jobb vagy más életre vágyik.

Az ugyanakkor, hogy az Unió közösen keresi a megoldást, nem szabad, hogy elterelje a figyelmünket arról az egyszerű tényről, hogy Magyarország nekünk fontos igazán. Nem az Uniónak, ha Magyarországot akarjuk megvédeni, azt nekünk kell megvédeni, nem az Uniónak, és ugyan ennek a közösségnek mi elkötelezett tagjai vagyunk, de nem várhatjuk azt, hogy ugyanúgy viszonyuljanak Magyarországhoz, mint azok a képviselők, politikusok, mint mi, akiknek Magyarország a legelső, és Magyarország a legfontosabb.

Amikor az Európai Unió különböző fórumai - Európai Tanács, a Bizottság, a Parlament - keresik a válaszokat, akkor azt láthatjuk, hogy koránt sincs egyetértés; nemcsak az egyes politikusok között nincs, hanem a választók és a választottak között sincs egyetértés. Márpedig Magyarországon nem is olyan régen teljesen világosan és félreérthetetlenül többször is a választók kinyilvánították azt az akaratukat, ami kapcsán világos volt az üzenet: védjük meg az országot. Ezért azt hiszem, hogy helyes, hogy az egyik legelső, általunk benyújtott törvényjavaslat maga az a törvényjavaslat, ami arra hivatott - nem egyedül és nem kizárólag -, hogy egy olyan intézkedési csomag, egy olyan, Magyarország védelmében meghozott intézkedéscsomagnak a része legyen, ami azt szolgálja, hogy hatásosan védekezzünk a bennünket fenyegető migráció ellen.

A mostani csomag alapvetően azt a jelenséget próbálja akadályozni és üldözni, amelyet... - nyugodtan idézhetjük az európai politikusokat, akik úgy fogalmaztak, hogy egy perverz koalíció jött létre az embercsempészek és azok között az úgynevezett NGO-k között, amelyek mind a ketten ugyanazt akarják. Az embercsempészek pénzért csempészik a migránsokat Európába, az NGO-k pedig ezt a tevékenységet segítik. Az olasz államügyész jelentette ki, hogy adatai vannak arra, hogy ez az együttműködés létezik, és ezt az együttműködést meg kell akadályozni, mert arra szolgál, hogy egyébként illegális,

szabályellenes cselekményeket, bűncselekményeket, azoknak a megvalósítását segítse.

Éppen ezért a magyar parlament és a magyar kormány is reagál erre a helyzetre, és azt mondja, hogy az illegális migrációt, az illegális határátlépést segíteni, ösztönözni, támogatni nem szabad, és aki ilyen cselekményeket valósít meg, azt a rendőrség és az illetékes szervezetek a bűnüldözés erejével és a törvény erejével is arra kell hogy szorítsák, hogy ezt a cselekedetet, ezeket a tevékenységeket hagyják abba, függesszék fel, mert ez Magyarország biztonsága, Magyarország, a magyar emberek életformája és a magyar emberek által közösen vallott értékek elleni cselekmény.

Az eddigi jogszabályegyüttes is számos ponton egyébként üldözte ezt a cselekményt. E a rendszer, amit most a parlament tárgyal, ez összefoglaló, egységes és az illegális migrációt segítő, azt támogató cselekmények összességét segít üldözni, megakadályozni. Egész Európában, az Európai Unió országainak egy jelentős részében hasonló lépések következtek be, az olaszoktól a németeken át a franciáig, mert mindenki érezte azt, hogy az az áradat, ami Európát fenyegeti, ha nem csinálunk semmit, magától nem fog leállni. Tulajdonképpen önmagában is abszurd az a helyzet, hogy az Európai Unió és a Bizottság maga fittyet hány a saját szabályaira, ugyanis a schengeni egyezmények világosan rögzítik azt, hogy hogyan lehet átlépni a schengeni övezet határát, és ezt egész egyszerűen nem tartják be.

A Bizottság nem az lenne a feladata, hogy politizáljon meg politikát csináljon, hanem az lenne a feladata, hogy az Európai Unió által megfogalmazott és elfogadott szabályokat betartsa és betartassa, a schengeni övezet kapcsán azt az álláspontot foglalta el, hogy a schengeni övezet működésképtelen. De nem működésképtelen, be kell tartani a szabályokat. Senkit nem kell beengedni a schengeni övezetbe, akinek nincsenek a belépéshez jogos iratai, és nem felel meg a feltételeknek. Ettől teljesen különálló tény és jogi helyzet az, hogyha valaki üldözött. Ha valaki üldözött, azt az ENSZ menekültügyi egyezményei alapján világosan oltalomban vagy védelemben kell részesíteni. Magyarország egyébként ennek a nemzetközi, általunk is elfogadott és támogatott szabálynak maximálisan megfelel. A problémát az jelenti, hogy részben az embercsempészek, illetőleg az úgynevezett NGO-k, a Soros által előszeretettel finanszírozott szervezetek teljesen tudatosan összemossák a két teljesen különböző jogi helyzetet.

(13.30)

A nemzetközi szabályok úgy szólnak, hogy aki üldöztetést szenved a saját hazájában, annak meg kell állni az első olyan országban, ahol nem üldözik, ott kell menedékkérelmet kérni, és az ENSZ által egyébként támogatott rendszerben ezekben az országokban menedékben kell részesíteni. Nem kell mond-

jam, az Európai Uniót övező országok szinte mindegyike - talán egyedül Ukrajna kivétel ez alól - olyan, ahol egyébként nem szenvednek üldöztetést az emberek. Tehát amikor Magyarországra, a magyar schengeni határra érkeznek a migráció kapcsán emberek, akkor nekik már jóval korábban érvényes menekültstátusz iránti kérelem beadásával kapcsolatban kellene hogy papírjaik legyenek. Nem véletlen, hogy ezek az emberek egyáltalán nem működnek együtt a hatóságokkal, eldobálják a papírjaikat, nem is olyan országból jönnek, ahol egyébként az üldöztetés ténye igazolható lenne.

A saját adataink szerint - ha visszaemlékszünk rá -, miközben beérkezett 2015-16-ban durván 400 ezer migráns Magyarországra, eközben a magyar hatóságok 290 menedékiügyi eljárás végén menedékstátuszt tudtak adni a 290 embernek azért, mert egyébként a szabályok be nem tartásával kötelező lenne az illetőnek megvárni abban az országban az eljárás végét, ahova beadta a kérelmét, ezek az emberek egyszerűen elmentek. Itt a joggal súlyosan visszaélő tömegekről van szó, akiket egyébként az úgynevezett NGO-k, azok, akik segítik a migrációt, az illegális bevándorlást, felvilágosítják, hogyan lehet visszaélni a joggal, hogyan lehet megkerülni a különböző európai eljárásokat, és hogyan lehet teljesen tudatosan hazudni a hatóságoknak azzal kapcsolatban, hogy azt a látszatot keltsék, mintha egyébként ők menedékstátusz iránt joggal folyamodnának.

Ennek a folyamatnak nyilvánvalóan véget kell vetni. Egyrészt üldözni kell az embercsempészeket. Ne felejtsük el, hogy a tudatos szervezett bűnözői magatartástól kezdve az álnaiv civil fellángolásig minden van. Ne felejtsük el, arra is volt példa az elmúlt években, hogy Ausztriában és Németországban civilnek mondott szervezetek, amelyekről később kiderült, hogy Soros György finanszírozásába tartoznak, az újságban közzétett hirdetésre kerestek embereket, akik egyébként a Magyarországon lévő illegális migránsokat Németországba szállítják. Ez épp olyan embercsempészet egyébként a nemzetközi jog szerint, mint amikor a Földközi-tengeren Líbiából hajózzák be az olasz partokra a migránsokat. Legfeljebb itt valamifajta naivitásról lehet szó, de nem véletlen az, hogy azt mondjuk, hogy a megtévesztett embereket természetesen figyelmeztetni kell arra, hogy amit csinálnak, az tilos, nem szabad, jogszabályellenes, ugyanakkor akik szervezik ezt, azoknál szigorúbban kell fellépni a büntető törvénykönyv erejével is, hiszen nem lehet azt a jóhiszeműséget feltételezni, mert számtalanszor bebizonyították ennek az ellenkezőjét, hogy itt bizony teljesen tudatos cselekvésről van szó, a törvények tudatos kijátszásáról, arról, hogy tömegeket ösztönöznek arra, hogy visszaéljenek a joggal, csapják be a hatóságokat, és éljenek vissza a helyzetükkel.

Különösen veszélyes ez akkor, amikor a menekültekkel kapcsolatosan gondolkodunk, hiszen senki nem vitatja el, hogy valóban vannak sajnos sokan a világban, akik valós üldöztetést szenvednek a saját

hazájukban. De akkor, amikor ezek a szervezetek, amelyek egyébként az illegális bevándorlást segítik, támogatják, szervezik, tudatosan összemosás a két státuszt, akkor nagyon-nagyon sokat ártanak a valódi menekülteknek. Egyébként az egyszerű kívülálló, aki szemléli az eseményeket, tényleg nem tudja megkülönböztetni, hogy itt milyen emberekről van szó, sőt nagyon sokszor a hatóságok is nagyon komoly munkát fektetnek abba, nagyon sok energiát, pénzt, hogy kiderítsék, hogy az illető, aki nem működik együtt, mindenki ugyanazt a nevet mondja, mindenki egy időpontban született, velük kapcsolatban mi a valós helyzet.

Azt hiszem, nekünk, magyar képviselőknek az a dolgunk, hogy a saját országunkat megvédjük legelső sorban, a saját hazánkat, a saját választóinkat, a magyar polgárokat. Ennek kapcsán nemcsak meg kell védeni őket, hanem világossá kell tenni, hogy aki a védelmet akadályozza, azt pedig mindenképpen arra kell szorítani, hogy ezt hagyja abba. A büntető törvénykönyvnek az a módosítása, amit most a Ház tárgyal, ezt a célt szolgálja. Nem gondoljuk azt, hogy ez teljes körű megoldása a migrációs problémának. Ezen a helyen egyébként csak jelzésszerűen megemlítem, hogy mi mindig is azt az álláspontot képviseltük, hogy nem importálni kell a bajt Európába, hanem oda vinni a segítséget, ahonnan ezek az emberek jönnek. Ez lehet valamifajta távlatos megoldás.

Azonban a saját hazánk megvédése nem elhanyagolható. Addig, amíg Európa nem tud egy hatékony segítséget vinni a migráció kapcsán a kibocsátó országokba, nekünk akkor is meg kell védenünk a hazánkat és a magyar embereket minden eszközzel. Arra kérjük önöket, hogy ebben segítsenek bennünket, ebben segítsük a rendőrséget és a saját hazájukat. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

MIRKÓCZKI ÁDÁM, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy picit kapcsolódnék az előző vezérszónoki körhöz, ami az Alaptörvény módosításáról szólt, de lényegében ugyanaz a dilemma fekszik most is előttünk. Az imént Kósa Lajos képviselőtársunk éppen arról beszélt egy statisztikát idézve, hogy 290 ember volt jogosult, akik a magyar hatóságok által valamilyen menedékstátuszban pozitív elbírálásban részesültek.

Ennél a dilemmánál maradnék egészen rövid ideig. Kérdezném, van-e tudomásunk arról, hogy ez a 290 ember, aki pozitív elbírálásban részesült a magyar hatóságok részéről és kapott valamilyen menedékstátuszt, mivel érkezett Magyarországra. Vajon repülővel érkezett-e, autóval, gyalog vagy vonattal? Pontosan arról beszélek, amit a vezérszónoki körben már említettem, hiszen azon kormányrende-

let alapján, amit önök 2015-ben elfogadtak és azon alaptörvény-módosítás alapján, amelyet most kívánnak elfogadni, Magyarországra nem érkezhettek menekült, csak repülővel, hiszen ha... (Kósa Lajos: *Ukrajna háborús ország! - Zaj. - Az elnök csenget.*) Ukrajna esetében akkor egy újabb komoly kaput kell kinyitni, hiszen ott, hogy mondjam, az ukrán-magyar határszakaszon eléggé virágozik oda-vissza akár a munkavállalók tekintetében, akár a kettős állampolgárok tekintetében, akár a turizmus tekintetében a forgalom. Újabb kérdéseket vetne fel, ha ez így működne.

Egyébként továbbra is az a probléma, hogy ha Magyarországra nem érkezhettek menekült, hiszen mi biztonságos országnak tekintjük, maradunk akkor csak a déli határszakasznál, akkor hogyan kaphattak menekültstátuszt egyébként a genfi egyezmény alapján azok az emberek, akik az elmúlt években - több mint négyezren vannak - megkapták azokat. A valóság és a magyar jogszabályok köszönőviszonyban nincsenek egymással, és még ehhez jönnek a magyar jogszabályok által felül nem írható nemzetközi egyezmények, amelyeknek részesei vagyunk. Ilyen a genfi konvenció is.

Én erről beszéltem azon a sokpárti egyeztetésen is a napokban a Belügyminisztériumban, hogy itt van egy óriási eltérés a valóság és a jogszabályok között, a szándék és az alkalmazott gyakorlat között. Egyetértek azzal, hogy nem háborús országokkal vagyunk... - most az ukrán helyzet egy picit sajátos, de a déli határszakasz tekintetében nincsenek háborús országok, más kérdés, hogy az ENSZ mit minősít biztonságos országnak, megint más, hogy az Európai Unió. Megvan az a szabadságunk, hogy az Uniótól belül minden tagállam, mivel nincs közös gyakorlat, saját maga döntheti el, hogy mely országokat tekinti biztonságos országnak és melyeket nem. Ilyen értelemben egyébként én el tudom fogadni azt a logikát, amellyel Pintér Sándor belügyminiszter úr és Trócsányi miniszter urak érveltek, amelyek szerint, ha valaki az Unió tagja, vagy már megkezdődött a csatlakozása és bizonyos lépéseket megtett, azokat tekinthetjük biztonságos országnak.

(13.40)

Csak akkor még egyszer mondom, választ kell tudni adni arra, hogy akik viszont menekültstátuszt kaptak, azok hogyan kaphattak. Mert nem Ukrajnából jöttek, ezt pontosan tudjuk. Az a 3500 ember, akikről Altusz Kristóf beszélt januárban, azok nem az ukrán-magyar határszakaszon érkeztek Magyarországra, és nem is Aleppóból szálltak fel repülőgéppel és érkeztek a Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtérre. Ők bizony Szerbián keresztül érkeztek, és nyilvánvalóan együttműködtek a hatóságokkal, megvárták a tranzitónában az elbírálásuk végét, kivárták úgy mond a sorsukat, és igazolták, hogy bizony ők a háború sújtotta Irakból, Szíriából vagy más pontjáról a

világnak érkeztek, és megkapták a genfi egyezmény szerint Magyarországtól azokat a státuszokat, amelyekre jogosultak voltak.

De ezek után mi lesz? Mert jelen állás szerint az Alaptörvény felül kívánja írni a genfi egyezményt, csak ez nem fog menni. De még egyszer mondom, én támogatom és elfogadom azt az érvelést, amelyet a miniszter uraktól hallottunk, és szerintem is biztonságos ország Szerbia. Csak a kérdés az, hogy kommunikációs szinten ezt tovább fogjuk folytatni, hogy ide aztán nem jöhet senki, aztán majd lesz egy államtitkár, aki véletlenül majd elkotyogja, hogy éppen hány embert sikerült ilyen meg olyan státuszban részesíteni, mert ez történt januárban. Nyilvánvalóan nem dicsérték meg a külügyi államtitkárukat azért az interjúért, amit Máltán megtett. Mert papíron arról szólt a hivatalos kommunikáció, hogy ide aztán senki nem jött, és nem is jöhet. Közben meg hogyne jöhetne, hiszen tagjai vagyunk a genfi egyezménynek.

(Móring József Attilát a jegyzői székben
Földi László váltja fel.)

De térjünk vissza a javaslatához, viszont ez szorosan összekapcsolódik azzal, ahogy expozéjában államtitkár úr is elmondta, hogy mit tekintünk biztonságos országnak, csak a valóság ezzel szemben azért más.

Szeretném hangsúlyozni, hogy mi konstruktív és egyértelmű partnerei vagyunk annak, hogy Magyarország biztonságos legyen, a magyar emberek biztonságát szolgáljuk, és az elmúlt ciklusban is számtalan olyan példát tudnék mondani, hogy melyek voltak azok a lépések, akár a büntető törvénykönyv, akár a rendőrségi törvény, akár a nemzetbiztonsági törvény módosításai, amelyek nyomán a Jobbik mindig támogatta az önök javaslatait. Ilyen volt, amikor különleges jogrendet vezettünk be a terrorveszélyhelyzet címén - támogattuk. Ilyen volt, amikor a déli határszakaszra a Magyar Honvédségnek meg kellett teremtenie a jogszabályi hátterét, hogy őket be lehessen vetni a határvédelem tekintetében - a Jobbik biztosította önöknek a kétharmadot. Amikor a bevándorlás okozta válsághelyzethez a menedéjogról szóló törvényt kellett módosítani, azt is támogatta a Jobbik. Minden olyan javaslatot támogattunk, amely érdemben hozzájárult a magyar emberek biztonságához. De mindig el is mondtuk azokat a kritikákat, azokat a javaslatokat, amelyek vagy nem szolgálták Magyarország érdekét, vagy módosításra szorultak, mert nem voltak köszönőviszonyban a valósággal.

Most is ezt kívánom tenni. Egyetértek azzal, hogy nyúljunk hozzá akár a rendőrségi törvényhez, akár más jogszabályokhoz, hogy minél hatékonyabb legyen a hatóságok munkája, akár a bűnmegelőzés, akár a bűnüldözés tekintetében, de most is sikerült azért elkövetni olyan elnagyolt megfogalmazásokat,

melyek alapján finoman fogalmazva nem látom azt, hogy a gyakorlatban ez hogyan fog működni.

Ilyen például, hogy büntetni kívánják azokat, akik úgymond szervezik a bevándorlást, azokat, akik megpróbálnak segítséget nyújtani azoknak az embereknek, akik éppen úton vannak. Ezt elmondtuk ott a minisztériumi egyeztetésen is, hogy itt akár taxatív felsorolást is el tudnék képzelni, hogy anomáliák ne keletkezzenek. Miért kellene megbüntetni - ugye, ezen jogszabály alapján lehetne, ha ez így ebben a formában lépne életbe -, mondjuk, a Máltai Szeretetszolgálatot vagy a Katolikus Karitást, ha az a már ideérkezett és itt lévő bevándorlóknak bármilyen humanitárius segítséget nyújt? A jelen jogszabály alapján meg lehetne büntetni. Nyilvánvalóan nem ez a cél, nyilvánvalóan nem ez a szándék, de nincs meg az a kitétel, hogy milyen segítségről szól.

Trócsányi miniszter úr érvelt azzal, hogy majd az indoklást is figyelembe lehet vennie a bíróságnak, és az alapján ki fog alakulni az a gyakorlat, hogy ő mit tekint bűncselekménynek, és mit nem. Ezért javaslom a pontosítást, mert nyilvánvalóan tudjuk, hogy itt különböző civil vagy nem civil szervezetek között tevékenységük kapcsán óriási különbségek vannak. Nagy különbség, ha egy civil szervezet, mondjuk, már Belgrádban a Magyarország felé tartó menekülteket arról tájékoztatja, hogy a magyar jogrendben milyen kiskapuk vannak, vagy egy az egyben lefordítja az ő anyanyelvükre a vonatkozó magyar Alaptörvényt, Btk.-t, menekültügyi eljárásról szóló törvényt, és arról tájékoztatja, hogy ha te megérkezel a déli határszakaszhoz, akkor ezen törvényeknek kell megfelelned. Viszont a jelen javaslat alapján nincs különbség.

Ez el is hangzott ott több ellenzéki képviselőtől, hogy mi számít tájékoztatásnak, mi számít bűncselekménynek, és ez nincs felsorolva. Mi akkor azt mondtuk, hogy ennek találjuk meg akár az általános, akár a részletes vita időszaka alatt azt a... - ha nincs jobb ötlete senkinek, akkor legyen egy taxatív felsorolás, de azt semmiképp ne büntessük, ha valaki arról tájékoztatja az idevágókat, hogy milyen törvényeknek kell megfelelni. Viszont jelen állás szerint simán benne van az is, hogy a legjobb szándékú civil szervezetet is meg lehet adott esetben büntetni.

Mert mi a szervezés? Ott sincs egyértelműen kifejtve a javaslat során, hogy mit tekintünk bevándorlást segítőnek és szervezőnek. Ha valaki véletlenszerűen, nem tudom, fölvesz egy stoppost az autójába, mert mondjuk, egy kisgyermekes anyuka, nyilvánvalóan nem azzal a céllal veszi fel, hogy ő most embercsempészként elvigye A-ból B-be az illegális bevándorlót, hanem sima emberi gesztust gyakorol. És vannak azok, akik pedig kőkeményen pénzt keresnek ezen, akár már más országokban, akár Magyarországon. Itt sincs meg adott esetben az a taxatív felsorolás, vagy az az egyértelmű megfogalmazás, hogy kit tekintünk szervezőnek, kit tekintünk segítőnek, és hol van a határ a törvényes és a törvénytelen között. Ezekre az elnagyolt, vagy mondjuk úgy, egy picit

felületes vagy nem kellően pontos jogszabályi részekre utalok, amikor azt mondom, hogy szükséges hozzányúlni, és megnyugtatom államtitkár urat, attól, hogy eddig nem nyújtottuk be, hiszen nem volt mihez benyújtani az egyeztetésig a módosító indítványokat, természetesen a határidőre meg fogjuk tenni itt is azokat az észrevételeinket módosító indítványok formájában, amelyekről a minisztériumi egyeztetésen is beszéltünk, és amelyekről most itt a vita során is beszélünk.

De számos olyan pont volt, ahol teljesen egyértelműen kirajzolódott, hogy egyetértünk, értjük a szándékot, értjük a célt, csak látjuk, hogy a jelenleg előttünk fekvő javaslat mint eszköz nem minden ponton elégséges.

És nagyon nehéz azt elmagyarázni egy laikusnak vagy egy kétkedőnek, hogy egyébként ezen javaslat-csomag alapján mi az a pluszjogosítvány, amivel eddig nem rendelkezett, de ezután rendelkezni fog a magyar rendőrség. Itt van a rendőrségi törvénynek is módosítása, de - és én nem ágálok ellene - nem értem és nem látszik még előttem tisztán, és szerintem nem csak én vagyok így ezzel, hogy hol van az a pluszjogosítvány, amely hatékonyság tekintetében újabb eszközöket ad akár a magyar rendőrség, akár valamely más hatóság vagy titkosszolgálat, vagy egyéb során, hiszen nekik akár a műszaki határzár rongálása ügyén, akár embercsempészet ügyén eddig is megvoltak a világos jogszabályi hátterek, hogy mit kell tenniük, és nem látszik, hogy ez hol adja azt a pluszt, amitől úgy kell erre a javaslatra tekinteni, ahogy az az elmúlt napokban be lett harangozva, hogy micsoda szigor és micsoda hatékonyság lesz ezen javaslat elfogadása után.

(13.50)

Kívánom, hogy így legyen, csak nehogy a ló túloldalára essenek, és olyanokat kívánjanak szankcionálni vagy olyanok essenek majd a szankciók áldozatául, akik egyáltalán nem rossz szándéktól vezérelve tesznek bármit, legyen az humanitárius segítség, legyen az jogi segítség vagy legyen bármi más. Tehát a pontos, egzakt jogalkotást egy ilyen ügyben különös tekintettel kell elvégezni, hiszen bőven van arra lehetőség, hogy adott esetben egy-egy bíróság vagy bíró ne úgy értékelje ezeket a passzusokat, ahogy azt önök szerint értékelni kell. Szerintem van még időnk arra, hogy a következő napokban ezt úgy módosítsuk, hogy mindenki számára világos legyen, meddig terjed a legális segítség, és honnan van illegális bűnözés.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Aradszki András képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. ARADSZKI ANDRÁS, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Úr! Fontosnak tartom elmondani a vezérszónoklatom elején azt, hogy a törvényjavaslat, amit T/333. számon nyújtott be a belügyminiszter úr, a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekről szól. Azért fontos ezt aláhúzni, mert az elmúlt években, főleg 2015-től kezdődően, amikor az illegális bevándorlás egyre nagyobb mértéket öltött nemcsak Magyarország irányába, hanem Európa többi része felé is, sajátos keveredése történt a fogalmaknak. A jogszabályt követő emberek kettéváltak az illegális bevándorlást és a menekültkérdést, azaz a migráció jogszerű alkalmazását.

Úgy gondolom, hogy amiről szó van, az azért fontos, mert arra nem volt igazán felkészült Európa, hogy hogy kezelje ilyen nagyszámú jogellenes bevándorló érkezését. Számos válasz született erre Európában. Voltak olyan válaszok, amelyek azt mondták, hogy nem kellenek a határok, mindenkinek alapvető joga, hogy a lakóhelyét megváltoztassa, s joga van arra is, hogy kedvezőbb életkörülmények céljából bármikor bármelyik országba, Európába bejöhessen. S természetesen ott voltak a hatályos jogszabályok, amelyek a schengeni szabályok és a hatályos menekültügyi eljárások értelmében ezt a fajta értelmezést jelentősen korlátozták, korlátozzák, sőt szöges ellenében állnak ezzel az értelmezéssel.

Úgy gondolom, Európának közös érdeke az, hogy az illegális bevándorlást ne engedje meg. Ezért születtek azok az európai szintű jogszabályok, amelyek a schengeni határokon lévő országokat kifejezetten arra kötelezték, hogy mint Európa határát nagyobb erővel és nagyobb szakmai, jogi képességgel védelmezzék. Magyarország is egy ilyen ország, nekünk is van schengeni határunk Ukrajna, Szerbia, Románia és Horvátország irányában, így nekünk alapvető kötelezettségünk volt az, hogy először fizikai határvédelmet alakítsunk ki, majd azt követően a jogi határvédelem eszközeit is megteremtjük, amit a magyar parlament a kormány betérjesztése alapján időben és hatékonyan meg is tett. Ma már ott tartunk, hogy Magyarország a schengeni határ védelme tekintetében példaként említett ország, példa az itt felhasznált módszerek, technikák, más országok által is szívesen átvett technikák.

Sőt, Magyarország azt is megtette, hogy a schengeni határtól távolabb, Macedóniában is segítette az illegális bevándorlás elleni küzdelmet. Mert nemcsak nekünk, az Európai Unión belül élő polgároknak nem jó az illegális bevándorlás, hanem világossá vált az elmúlt időszakban, hogy nem jó azoknak sem, akik nem tagjai ugyan az Európai Uniónak, de jelentős terheket kénytelenek elviselni az illegális bevándorlás kapcsán.

Gondolok itt Macedóniára, vagy arra, hogy a legutóbbi híradások alapján Bosznia-Hercegovinában áldatlan állapotok vannak, és az ottani kormányzás potenciális képessége ennek a megoldásához kevésnek bizonyulhat, ezért ott akár humanitá-

rius katasztrófa is kialakulhat, főleg ha úgy nézzük, hogy az a Horvátország, amelyik sokáig gyalázta Magyarországot a határvédelmi intézkedések megtétele miatt, ma azt mondja, hogy Horvátországból nem válik olyan terület, ahová bárki beléphet, és az ehhez szükséges intézkedéseket a mostani horvát kormány meg fogja tenni.

A kiindulási pontból levezetve tehát úgy gondolom, hogy a jogellenes bevándorlás elleni küzdelem szükséges a magyar lakosság, a magyar szuverenitás, a magyar kultúra és a magyar identitás megvédése érdekében. Nem gondolhatunk azon túl másra, csak az európai uniós közelségünkre, meg arra, hogy számunkra a magyar polgárok védelme az első. Ezért is szükségesek azok az előterjesztésben megfogalmazott törvényi módosítások, hogy még hatékonyabban tudjuk a magyar érdekeket képviselni, még hatékonyabban tudjuk a magyar polgárok érdekeit és védelmét szolgálni.

Hozzá kell tennem azt is, hogy ennek a benyújtott törvényjavaslatnak, illetve az abban foglalt Btk., rendőrségi törvény és menedékjogi törvény módosításának az is az indoka, hogy az elmúlt három-négyöt évben kiderült, hogy ez az illegális bevándorlás nem egy szervezetlen dolog, nem egy spontán kialakult valami, hanem igenis vannak olyan szervezetek, amelyek általam nem ismert okok miatt készek arra, hogy több tízezer, több százezer, de akár több millió embert eljuttassanak olyan államokból, ahol az életüket, a létüket veszély nem fenyegeti, tehát nem jogosultak a menekültügyi ellátásra és biztonságra, hanem illegális bevándorlóként árásszák el ezt a kontinentet, amelyik talán a legvédtelenebb a többi kontinenshez képest az illegális bevándorlással szemben.

S ezek a módszerek, ezek a szerveződések, ezek a szervezkedések, ezek a struktúrák, ezek az anyagi eszközök, ezek a tevékenységek egyre inkább követhetővé és nyilvánvalóvá váltak az elmúlt időszak alatt, amire a kormánynak nagyon helyesen reagálnia kell, és mintegy preventív módon, mintegy figyelmeztetőleg meg kell hozni a Magyar Országgyűlésnek egy olyan szabályozást, amely figyelmezteti az ilyen tevékenységet folytató személyeket és szervezeteket, hogy ez kifejezetten jogellenes lesz.

Most már nem arról beszélünk, hogy lehet játszani a jogszabályi értelmezésekkel, vissza lehet élni a jó szándékúan megalkotott jogszabályok esetleges hibáival, úgymond kiskapuival - egyébként kiskapuvál visszaélni soha nem lehet jó szándékúan -, hanem egyszerűen arról van szó, hogy preventív módon, preventív jelleggel egy zárt rendszerben, egy fontos eseteleírás bemutatásával, illetve jogszabályi keretekbe történő beemelésével meg tudjuk őket büntetni, ha az illegális bevándorlást továbbra is támogatják, és ezáltal veszélyeztetik Magyarország biztonságát.

Mert azért ne felejtjük el, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy ha magát az illegális bevándorlást nézzük, az forrása a terrorizmusnak. Erre számos

példa volt a nyugat-európai országokban. A szerencsének és a szerencsén túl a kormány és az arra hivatott szervek áldozatos munkájának köszönhetően ilyenfajta események Magyarországon nem következtek be. Ez köszönhető a fizikai határvédelemnek és köszönhető a jogi határvédelemnek, és remélhetőleg köszönhető lesz a benyújtott javaslat elfogadása után az új jogi szabályozásnak.

Mindezeket összegezve azt kell mondanom, hogy az illegális bevándorlás elleni jogszabályalkotásnak egy fontos lépése előtt állunk, amikor ezt a törvényjavaslatot tárgyaljuk, mert ez a törvényjavaslat hatékonyan, világosan és egyértelmű szabályok mellett tudja biztosítani azoknak a tevékenységeknek a szankcionálását, amelyek elősegítik az illegális bevándorlást, és amely illegális bevándorlás veszélyezteteti Magyarország biztonságát.

(14.00)

Úgy gondolom, miután tegnap a miniszterelnök úr, Gyurcsány Ferencre gondolok, azt mondta, hogy ő nem ismer olyan szervezetet, amelyik tömegesen be akar telepíteni, nincsenek olyan intézkedések, amelyek az illegális bevándorlást támogatnák, ez azt is jelenti, hogy az önöket a parlamentbe küldő választópolgárok is ugyanígy gondolják, hogy nincs helye Magyarországon vonatkozásában illegális bevándorlásnak. Magyarország az illegális bevándorlással szemben határozottan fel tud lépni, e mögött megfelelő erős és biztos társadalmi támogatottság van. Emiatt a Kereszténydemokrata Néppárt a benyújtott törvényjavaslatot támogatni tudja. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Aradszki képviselő úr. Most megadom a szót Molnár Zsolt képviselő úrnak, a Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja vezérszónokának.

*(Szilágyi Györgyöt a jegyzői székben
Arató Gergely váltja fel.)*

DR. MOLNÁR ZSOLT, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Stop Soros I.-et követte a Stop Soros II., azt is mondhatnám, hogy „van másik”, vagy Stop Soros újratöltve. Valójában nincs másról szó, mint egy Btk.-módosításról. Azt is mondhatnám, hogy sok húhó viszonylag kevés céllal. Természetesen a Stop Soros II. az I.-hez képest jobb, látszik, hogy a Belügyminisztérium próbálkozott némi jó szándékkal, azonban ez sok sikerre nem vezetett.

De nézzük, hogy mit vontak vissza, hiszen néhány mondatot megér, hogy februárban benyújtottak egy olyan javaslatot, amelyik köszönőviszonyban sincsen a Stop Soros II.-vel. Egyébként nagyon he-

lyes, hogy visszavonták. De miről is szólt az első javaslat a kampányban, ami, ugye, a Fidesz kommunikációjának központját jelentette: a menekültet támogató szervezetek engedélyhez kötése, aztán illetékkötelezettség, végül idegenrendészeti távolságtartás, némi 50-es évekbeli hangulattal. Ezek voltak a Fidesz kampányának hangsúlyos elemei.

Ehhez képest 2018. május 29-én szépen csendben, egyébként nagyon helyesen, visszavonták ezt a javaslatot. Keveset beszélünk arról, hogy önök nyilvánvalóan megtévesztették a választóikat, hiszen akkor és ott azt ígérték, hogy azt a Stop Soros I.-et fogják átvinni. Ehhez képest beszélünk most egy teljesen más történetről. *(Balla György: Ez szigorúbb.)* Ez nem szigorúbb, képviselő úr, ebben némi picit szakmaiság látszata azért van. Azt is kérdezhetnénk, hogy miért vonták vissza, de ez nem számít, mert egyébként helyes, hogy visszavonták.

A támogathatóság kérdése. Nyilvánvalóan ebben a formában ez nem más, mint egy Btk.-módosítás, hiszen a rendőrségi törvény jelenleg is feladatául adja a rendőrségnek a közrendvédelmet és a határbiztosítást. Tehát abban semmi új nincs. A menekültügyi eljárásban pedig, azt kell mondjam, hogy a jelenlegi európai uniós és magyar szabályozás szerint is a biztonságos harmadik országból érkezők számára meg lehet tagadni az ilyen típusú menekültügyi eljárást, amennyiben ez így van. Tehát itt sincsen újdonság.

Újdonság egy helyütt van, pontosabban két Btk.-módosításban. Az egyik elem az, amelynek a célja támogatható. Azt kell mondjam, a jogellenes bevándorlás elősegítése, amely egy társadalomra veszélyes cselekményről beszél, az embercsempészet enyhébb megítéléséről, büntetőjogi nyelven azt is mondhatnánk, hogy privilegizált esete az embercsempészetnek. Ennek a célja támogatható, azonban az eszköze nem sikerült, hiszen két olyan, jogdogmatikailag pontatlan fogalmat vezet be, az egyik a szervezőtevékenység, a másik a hálózat működtetése, amelyek a magyar büntetőjogban idegen módon, nagyon elnagyoltan vannak meghatározva. De mondhatnánk a Visinszkij-féle határozatlan jogfogalom elemét, amelyik a bírói jogalkalmazásra próbálja terhelni ennek a felelősségét. Ez nem helyes.

Az pedig, hogy különösen meghatároz törvényi tényállásokat, akkor tisztelettel kérdezem, hogy a nem különösen szervezőtevékenység mit jelent. Mert ha tudjuk, hogy mi számít különösen annak, akkor nyilván a nem különösen is számít. Ezért azt mondom, hogy sokkal szabatosabban kell majd meghatározni az embercsempészet enyhébb megítélése alá eső jogellenes bevándorlás elősegítését, mert ebben a formában ez túl tág, és a bíróságok számára alkalmazhatatlanná fog válni.

A határbiztosítási távöltartás elfogadhatatlan, a jogállamisággal összeegyeztethetetlen, még a célja sem igazából érthető. Ez a 8 kilométeres schengeni sáv esetében, aki ellen büntetőeljárás meghatározott esetben folyamatban van, az ártatlanság vélelmébe

ütközik elsőként, aztán az arányosságba, hiszen aránytalan egy enyhébb fokú bűncselekmény esetén valakinek a mozgási, helyváltoztatási szabadságát elvenni. Ez aránytalan jogsérelem, alapvető jogokat korlátoz, ezért ez elfogadhatatlan. Itt is azt mondanám, hogy a vasfüggöny korszakát idézi ez a határbiztosítási távoltartás.

Visszatérve, amennyiben a büntető törvénykönyvben szabatosabban sikerülne a szervezőtevékenységet és a hálózat működtetését megfogalmazni, akkor el lehetne gondolkodni, hogy azon a társadalomra veszélyes tevékenységen, ami az embercsempészetnek egy előkészületi magatartását jelenti, és összefüggésben van nyilván azzal, hogy a hatóságok számára könnyebb bizonyítani ezt a bűncselekményt, mint az embercsempészetet, ami célzatos bűncselekmény és vagyoni haszonszerzéshez van kötve, ebben az esetben ezen a törvényi tényálláson érdemes lenne elgondolkodni. De akkor viszont szó nincs Stop Soros csomagról, akkor egyszerűen arról beszélünk, hogy egy társadalomra veszélyes, jogellenes cselekedetet enyhébb fokban büntetni rendelné a büntető törvénykönyv. Ez helyes lehetne, de sajnos itt még nem tartunk, itt még általános politikai kommunikációs célok pufogatásával találkozunk.

Ismétlem, a menekültügyi eljárással kapcsolatosan nyilvánvaló az a célzat, hogy a Szerbia felől érkezők esetében ne kelljen lefolytatni az eljárást. Ehhez nincs szükség jogszabály-módosításra, hiszen a jelenlegi uniós és magyar jogszabályok ezt lehetővé teszik.

Tehát ez kommunikációs célokat szolgál. Ugyanez igaz a rendőrségi törvény módosítására, hiszen nehéz elgondolni, hogy a közrendet és az államhatár védelmét ne szolgálnák a rendőrségi törvény jelenlegi paragrafusai. Nincs új a nap alatt. Véleményünk szerint nincs szükség ennek módosítására. A hatályos törvények alapján bőven a rendőrség feladatai közé tartozik a határ biztosítása és a közrend védelme, ezért amennyiben a jogellenes bevándorlás megakadályozása bekerül a büntető törvénykönyvbe, ennek a biztosítása a rendőrségnek most is feladata. Nincs szükség ilyen típusú változtatására.

Tehát ezt kérem, azt javasoljuk, hogy ennek a törvényi tényállásnak a pontosítása az a minimum, hogy ez a paragrafus támogatható legyen, az összes többi politikai kommunikációs célokat szolgál, nincs rájuk szükség. Vagy azért nincs rájuk szükség, mert az 50-es éveket idézik, vagy azért nincs rájuk szükség, mert a jelenlegi rendőrségi törvény és a menekültügyi eljárásról szóló különböző törvények jelenleg is ugyanezt a célt szolgálják.

Zárásképpen, tisztelettel. A Magyar Szocialista Párt nem támogatja, csak azért mondom el, hogy ne kelljen majd erre reagálni, nem támogatja a kerítés lebontását jelen biztonsági körülmények között, és semmilyen módon nem támogat kötelező betelepítési kvótát. Ezt azért tartom fontosnak elmondani, mert ezek a nemzeti szuverenitás részei. Viszont

elfogadhatatlannak tartjuk, hogy a Fidesz-KDNP a kampányban megtevesztette a magyar embereket a Stop Soros I. csomaggal. Elfogadhatatlannak tartjuk azokat a vádaskodásokat, amelyek a baloldalt, köztük a Magyar Szocialista Pártot érintik a nemzeti szuverenitással vagy akár a határvédelemmel kapcsolatosan. És elfogadhatatlannak tartjuk, hogy állandóan kommunikációs és pártpropaganda-kérdéseket csinálnak olyan ügyekből, amelyek alapvetően biztonsági kérdéseket érintenek. Ebben egyébként a kormánynak nem szakpolitikusi élen járnak ebben a tekintetben. Kérném szépen nagy tisztelettel a Belügyminisztériumot, hogy segítsen abban, hogy visszatérjünk a szakmaisághoz. Pontosítsák azt a törvényi tényállást, a többit pedig vegyék ki, hiszen szükségtelen, elfogadhatatlan. Arra kérem tisztelettel, hogy ne a Fidesz kommunikációs gépezete mondja meg a szakmának, hogy mi történjen, hanem fordítva, a szakmaiság előzze meg a pártpolitikai célokat.

Ha dönteni kell, változatlan formában nem lehet támogatni, a rendőrségi törvény és a menekültügyi eljárás módosítására nincs szükség. A két Btk.-paragrafus közül az egyik pontosítása esetén juthatunk el oda, hogy akár támogatható legyen. Minden másra nincs szükség, minden más a Fidesz pártpolitikai céljait szolgálja. Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Molnár Zsolt képviselő úr. Most megadom a szót Vadai Ágnes képviselő asszonynak, a Demokratikus Koalíció képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VADAI ÁGNES, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A T/333. számú törvényjavaslat az egyes törvényeknek a jogellenes bevándorlás elleni intézkedésekkel kapcsolatos módosításáról szól. Én egyetlen szavával szeretnék foglalkozni első körben: jogellenes. A Demokratikus Koalíció meglátása szerint a törvény jogellenesen kíván fellépni a magyar állampolgárok ellen, a magyar polgárok egyes csoportjai ellen, az európai és a magyar értékek ellen. Ez a javaslat gúnyt űz mindabból, ami bennünket emberré, európaivá és magyarrá tesz.

Fölmerült a menekültek kérdése több vezérszónoknál is. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha valaki háború elől menekül, ha valakinek, legyen ő terhes nő, kisgyerek, egyetemre készülő diák, barna hajú, kék szemű, el kell hagynia a hazáját azért, mert földig rombolják, szétbombázzák a házát, vagy azt látja, hogy körülötte mindenkit, de mindenkit megölnek valakik valamiért, akkor, tisztelt képviselőtársaim, nem azért segítünk ezeknek az embereknek, mert a genfi konvenció vagy az Európai Unió ezt előírja, hanem azért, mert normálisak vagyunk, mert emberek vagyunk.

Önök ezt szeretik elfelejteni, és azt gondolják, hogy segítséget csak akkor kell nyújtani, ha azt va-

lamilyen szabály előírja. Talán ez azért van, mert az elmúlt években mindenféle emberi vonásuk feloldódott abban a mocskos goebbelsi propagandában, amit a kormány nyomott az adófizetők pénzén.

(14.10)

Önök úgy mutattak be háború elől menekülő embereket, mint akik nem is emberek, pedig higgyék el, a legtöbbjük hétköznapi ember: asztalos, villanyszerelő, bolti eladó, tanár, közgazdász, netán orvos. És higgyék el, hogy ők is szeretik a gyerekeiket, sőt, jobb sorsot szeretnének a gyerekeiknek, csak éppen olyan helyzet alakult ki a hazájukban, ahonnan menekülni kellett. Éppen ezért volt az, hogy a Demokratikus Koalíció volt az egyik olyan párt ebben az Országgyűlésben, amely támogatta azt, hogy ha kell, katonai erővel is fellépjünk azokkal szemben, akik ezeket az embereket elüldözik onnan. De önök ezeket az embereket mindig úgy mutatták be, mint valami horda, és elfeledkeztek arról, hogy ők is emberek, ugyanolyanok, mint önök.

Aztán ugyanebben a goebbelsi propagandában önök embertelenné tették az országot, minden lehetséges csatornájukon, megvásárolt médiafelületen, maguk alá gyűrt köztelevízió, közrádió keresztül azt hirdették, hogy gyűlölni, az egy normális viselkedés. Képviselőtársaim, nem! Az nem normális, ha egy politika és egy haza csak gyűlöletre épül. A Demokratikus Koalíció soha nem fogja elárulni az emberi jogokat. Képviselőtársaim, előbb vagyunk emberek, és csak azután magyarok, szírek vagy németek. Az emberi jogok tisztelete csak az önök világában ellentétes a hazaszeretettel és a hazafiassággal, mindenki más, normálisan gondolkodó ember világában ez nem ellentétes. Lehet úgy szeretni a hazát, hogy közben nem a genfi konvencióra hivatkozva segítünk másoknak, hanem csak azért segítünk másoknak, mert azt gondoljuk, hogy ez az a keresztényi erkölcs, amiről önök nagyon szívesen beszélgetnek itt a Házban, de igen ritkán gyakorolják. Önök ebben a javaslatban teljes mértékben szembemennek Európával. Persze, ezen nem nagyon lepődünk meg, hiszen teljesen világossá válik, hogy lassan Orbán Viktor és az, hogy Európa, kizárják egymást.

Mindannyian tudjuk, erről más vezérszónokok is beszéltek, hogy a migráció kérdése valóban egész Európát, sőt az egész világot érinti. Ezt a globális problémát nem tudja egyetlen nemzet egyedül megoldani, sem rövid, sem közép-, sem hosszú távon, éppen ezért mi azt gondoljuk, és azt gondoltuk korábban is, hogy közös európai megoldás kell. Volt is ilyen az Európai Unió előtt, amelyet minden ország elfogadott, de elbukott Magyarország vétóján.

Az EU-Afrika-csúcs zárónyilatkozata nagy lépés lett volna az illegális migráció felszámolása felé. Éppen önök, pont önök voltak azok, akik megvétózták ezt a javaslatot. A spanyol, a francia, az osztrák, a finn, a belga és a portugál kormány szerint az önök

vétója az illegális migrációt segíti. Itthon a menekültek ellen hergelnek, az EU-ban pedig megakadályozzák az európai megoldást. Világosan ki kell mondani, önök érdekeltek ennek a helyzetnek a fenntartásában, önök érdekeltek az illegális migrációban, mert migránsoszás nélkül már a saját szavazóik sem néznék el többé önöknek az elmúlt nyolc év rombolását.

Az pedig csak ráadás ebben az egész történetben, hogy nincs olyan európai hivatal vagy olyan szervezet, amely Magyarországot arra köteleznék, hogy embereket fogadjon be. Mellesleg megjegyzem, önök azért pont 1294 menekültről beszéltek mindig, és valahogy a szám is pont annyira jött ki, amennyit sikerült az elmúlt években befogadni. Hozzáteszem, aztán hazudtak is nagyot, mert azt állították, hogy több ezer kopt keresztény családot fogadtak be, majd kiderült, hogy egyetlenegy kopt keresztény menekült családot sem fogadtak be. Ezt is teljesen véletlenül kellett megtudnom, a Parlament folyosóján tudtam meg a Bevándorlási Hivatal főigazgató asszonyától, aki nagy félve volt hajlandó ezt elmondani. Szóval, lehet hazudni azt, hogy befogadnak menekülteket, és ezáltal a keresztényi szeretet mellett teszik le a voksukat és ennek fényében tündökölnek, de aztán az igazság mindig csak kiderül.

Nem lehet Magyarországra olyan dolgot kényszeríteni, amit nem szeretne. Önök végighazudták ebben a dologban az elmúlt éveket, magyarok millióit tartották hazugságban. Egy nem létező ellenség ellen küzdöttek, miközben, képviselőtársaim, megeshzi az országot az igazi gond, az igazi problémák tömege, amellyel szembenézünk, és amelyről önök nem hajlandók beszélgetni.

Ugyanakkor, képviselőtársaim, szeretném önöket még egy dologra emlékeztetni. Önök a legjobb példa arra, hogy attól, hogy valaki Európában születik, még nem európai, mert minden egyes lépésük, amit ebben az ügyben kommunikációban műveltek, azt mutatta, hogy önök nagyon távol állnak az európai kultúrától.

Ebben a javaslatban önök gumiszabályok megalkotását találták ki annak érdekében, hogy az önkéntesen szerveződő magyarok csoportjait hátrányosan érintse az önök intézkedése. Itt már említésre kerültek különféle civil szervezetek, de azért szeretném azt világossá tenni, hogy a mi meglátásunk szerint ez a gumiszabályzat, amit önök beleírnak, nemcsak a jogvédőkkel vagy a menekültekkel törvényesen foglalkozó szervezetekkel kapcsolatos, hanem önök mindenkivel szemben le akarják rombolni a civil társadalmat. Ezt láttuk, az elmúlt években pontosan nyomon lehetett követni, hogy melyek azok a szavak, azok a kifejezések, azok a szervezetek, azok a személyek, amelyek és akik az önök politikájának, gyűlöletpolitikájának a középpontjában voltak. Most úgy látjuk, hogy a civilek, a civil világ az, amelyikkel szemben önök háborút hirdetnek.

Szóval, önök mindenkivel le szeretnének számolni, persze, akik nem az önök oldalán állnak, de tudják, aki ismeri egy kicsit a honvédelem világát,

szokták mondani, hogy van járulékos veszteség. Nyilván lesz olyan civil szervezet, amely önközös kötődik, járulékos veszteségként mégis elhullhat ebben a törvényjavaslatban. De tegyük világossá, hogy önök ezt a törvényjavaslatot használják fel arra, hogy a horgászegyesületektől kezdve a rákos betegeket ápoló szervezetekig mindenkivel megpróbáljanak leszámolni, akik nem önök mellett vannak, akik nem az önök politikáját szolgálják.

És miért is teszik ezt? Mert a kormány veszélyesnek érzi, hogy van még a kormánytól függetlenül tevékenykedő civil szervezet. Nehogy már a civilek adjanak tűzifát a szegényeknek, mert azért nem lehet szavazatot szerezni és szavazatot kérni, ahogy azt láttuk. Nehogy már a civilek adjanak enni a rászorulóknak, mert azért sem lehet szavazatot kérni. És nehogy már a civilek táboroztassák nyáron a rászoruló gyerekeket, akik még soha nem látták a Balatont, mert akkor majd nem lehet megszarolni az édesanyját, hogy a gyerek csak akkor mehet a nyári táborba, ha ő a Fideszre szavaz. Erről szól ez az egész civilezés, amit önök az elmúlt időszakban folytattak. Azt kell mondjam, ez egy aljas és embertelen feudális uralkodói logika gátlástalan tombolása.

És természetesen világossá kell tenni azt, ami ennek az egész törvényjavaslatnak leginkább a magyar polgárok ellen irányuló mozzanata, ez a határbiztosítási távoltartás. Mit mond ki a javaslat? Azt, hogy ha valaki a határtól 8 kilométerre elősegíti a jogellenes migrációt, azt ki lehet tiltani ebből a 8 kilométeres körzetből. Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmúlt időszakban megtapasztalhatták állampolgárok, hogy önök bárki ellen, bármikor, bármilyen ürüggyel, megfelelő asszisztenciával, képesek büntetőeljárást indítani, ezt láttuk. Itt ül Konrád Károly államtitkár úr. Az ön főnöke, aki ezen a bizonyos megbeszélésen... - mert ez nem volt egyeztetés, ami ezekben a törvényjavaslatokban folyt, ez csak egy megbeszélés volt, vagy leginkább, hogy mondjam, egymás mellett történő elbeszélés volt. Szóval, az ön minisztere volt az, aki például a kémperben halálra vált arccal beszélt nekünk azon a bizonyos Nemzetbiztonsági bizottsági ülésen arról, hogy milyen szörnyű bűncselekményeket követtek itt el magyar állampolgárok. Ön is ott ült, ha jól emlékszem, de legalábbis részese volt ennek a folyamatnak. Felvonult ott mindenki, az atyáúristen is annak érdekében, hogy bizonyítsák az igazukat.

Eltelt majdnem tíz év, és világosan kiderült, hogy az, amit önök állítottak, az hazugság volt. Közben tönkretettek családokat. Közben átgyalogoltak magyar állampolgárokon, és azok az emberek, akiket önök megvádoltak, korábbi politikusok voltak, mégiscsak olyanok, akiknek, azt gondoljuk, hogy talán van jogi segítsége, talán van pénzügyi lehetősége arra, hogy ezt a jogi segítséget kifizesse.

Önök bárkit képesek és bárkit meg is szoktak vádolni. (*Konrád Károly nemet int.*) Ne rázza a fejét, államtitkár úr, mert ez így van, bárkit - bárkit! - bemocskolnak, ha kell, ezt láttuk, megvan hoz-

zá a saját, az adófizetők pénzén vásárolt médiájuk, és megvan hozzá a közmédia, amivel el tudják ezt érni, és megvannak hozzá a mocskos jogi eszközeik, amiket csináltak az elmúlt években. Ezt végignéztük.

(14.20)

Most szeretném arra felhívni a figyelmet, hogy ártatlan embereket lehet ezzel kitiltani nemcsak a határ nyolc kilométeres körzetéből, hanem Budapesten Ferihegy környékéről is, és a nemzetközi folyami kikötő környékéről is. Hiába mondta azt az önök egyik államtitkára - nem tudom már, melyik, mert annyi van -, hogy ez nincs így; a törvényjavaslat nem erről szól, és nem tudom, hogy honnan veszik ezt, hogy azért, mert önök azt mondják, hogy Ferihegyről nem, akkor ez így is lesz. Akkor ezt be kellene írni talán a törvénybe.

Az már csak a következő lépés, hogy akivel szemben bizonyos ügyekben büntetőeljárás folyik, azt a törvény erejénél fogva kitiltják ebből a nyolc kilométeres határszakaszból - szerintünk mindenhol, ahol határszakasz van -, ez ellen, nem látjuk, hogy hol van a jogorvoslati lehetőség. De még ennél is kínosabb szerintem, és igazán kellemetlen az önök kormányzására nézve - mindig arról beszélnek, hogy mennyire fontos az illegális migráció elleni küzdelem, és bebizonyosodott ezen a megbeszélésen is, hogy ezt nem gondolták át -, hogy ha van olyan külföldi, aki mégiscsak illegálisan lépi át a magyar határt, és tíz kilométeres sugarú körben, a határtól tíz kilométerre elfogja egy rendőr, és vele szemben megkezdődik nyilván azokat a lépéseket, és elindul vele szemben a büntetőeljárás, akkor ezt a külföldit nem lehet kikísérni a tranzitzőnába, mert a törvény ezt tiltani fogja, hiszen Magyarországon a szabályozás értelmében mégiscsak a magyar törvény az irányadó. Ha pedig nem indít eljárást vele szemben, és kikíséri a tranzitzőnába, akkor azt tudom mondani, hogy hivatali bűncselekmény és netán katonai bűncselekmény megvalósítására fogják rábírnai az embereket.

Összességében is azt gondolom, hogy egészen elképesztő ez a határbiztosítási távoltartás, amivel kapcsolatosan több alkalommal felhívtuk a figyelmet, hogy ez nem megvalósítható.

A határzár kérdésében, hogy önök mennyire hatékonyan, jogi eszközökkel és fizikai eszközökkel megvédték a határt, szeretném az államtitkár úr figyelmét föl hívni - itt van Simon képviselő úr, vagy már nincs itt -, nem megsértve a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei lakosokat, de a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei határszakasz lényegében egy átjáróház, átrepülnek ott kisrepülőgéppel, sárkányrepülőgéppel. Ön rázza a fejét megint, de az országos rendőrfőkapitánytól igen hosszú listát kaptam, hogy melyik napokon mikor repültek be vagy mikor érkeztek a Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei határszakaszon illegális határátlépők. Talán ezzel kellene foglalkozni, no meg azzal, hogy a nagy védelem

kellős közepén a röszkei határszakasról éppen most vittek el, talán hat napja 32 rendőrt, és ebből 10-et előzetes letartóztatásba helyeztek - a hírek szerint, ezt az információt kaptuk; nyilván, ha önök nem beszélnek ezekről a kérdésekről, akkor nagyon nehéz, de a hírek azért mégiscsak eljutnak ide, Budapestre is -, merthogy a tevékenységük nem éppen felelt meg a rendőri eskünek.

Összességében azt tudom önöknek mondani, hogy a Demokratikus Koalíció álláspontja szerint ez egy embertelen, Európa-ellenes, magyarságellenes gondolkodás, amit önök képviselnek - tőlem rázhatja a fejét, akkor is ezt gondolom és ezt gondoljuk -, éppen ezért a Demokratikus Koalíció ezt a törvényjavaslatot nem támogatja, összességében is javíthatatlannak tartja. De mi mindig nyitottak vagyunk arra, hogy beszéljünk arról, mik azok a közös ügyeink, amivel foglalkozni kell, hogyan lehet például ezt a kérdést közösen megoldani.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vadai Ágnes képviselő asszony. Most megadom a szót Demeter Márta képviselő asszonynak, a Lehet Más a Politika képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Nagyon sajnálom, hogy nincsenek itt a miniszterek, hogy nincs itt például az ön minisztere sem, és egyébként nem látom már Kósa Lajost sem, aki a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnöke lesz. Én arra szeretném kérni önt - mivel úgymond szakavatottként ön van itt a teremben -, hogy legyen kedves, nyomjon gombot majd, és mondja el a véleményét, mondja el a kérdéseinkre a válaszokat, amiket várunk ebben a vitában. Tehát ne úgy nézzen ki ez a vita, hogy mindenki elmondja a vezérszónoki hozzászólást meg egyébként a felszólalásokat, a kormánypárti képviselők is az előre megírt felszólalásukat, és egyébként semmilyen érdemi válasz nincs azokra a kérdésekre, amiket fölteszünk; én is jó párat fel fogok önnek tenni, államtitkár úr, úgyhogy kérem, hogy ezekre mindenféleképpen válaszoljon, amennyiben tényleg komolyan gondolják ezt az egész dolgot.

Az teljesen egyértelmű, hogy a bevándorlás-politika nemzeti hatáskörben kell maradjon. Hozzáteszem, egyébként ez már évtizedes gyakorlat, tehát ez nem egy újdonság, ezt nem is kérdőjelezi meg az LMP sem. Az, hogy minden államnak joga van eldönteni, hogy kivel él együtt, az pedig szintén egy alapvetés, tehát ez természetesen Magyarországra is érvényes, és ez a szuverenitásnak egy fontos alapja. Viszont az is alapvető fontosságú, hogy Magyarország biztonságát érdemben lehessen garantálni, és egyébként ezt jogállami keretek között kell megtenni, és az EU-s partnerekkel együttműködésben kell biztosítani.

Amit az illegális migráció elleni fellépésben mindenféleképpen meg kell tenni, azt gondolom, hogy három pontban lehet összegezni: hatékonyság, átláthatóság és nemzetközi együttműködés, amelynek természetesen része az, hogy a magyar kormányoknak is be kell tartania az egyébként Magyarország által, saját maga által vállalt nemzetközi kötelezettségeket is.

Ami javaslatcsomag most előttünk fekszik, az egy összetakolt és nagyon-nagyon gyenge javaslat. Államtitkár úr, ez nem biztosítja Magyarország biztonságát, ezt ön is pontosan tudja. A legfontosabb az Európai Unió külső határai védelmének a megerősítése. Ha valamiért egyébként nagyon erőteljesen kell fellépjen a kormány például az Európai Unióban, akkor ez egy ilyen pont, ebben igenis nagyon aktív politikára és cselekvésre van szükség.

Emellett nagyon érdekelné az majd, államtitkár úr, hogy önök támogatják-e a Frontex megerősítését, hiszen most számos olyan javaslat van az Európai Unióban, és elindult róla egy diskurzus, amely egyébként konkrétumokat fogalmaz meg végre, és ennek egy nagyon fontos része például az európai határőrizeti, határvédelmi ügynökség megerősítése. A Frontex létszámát egyébként tízezer főre kellene emelni, és szó volt arról, hogy azon túl, hogy a tagállamok hozzárendelik ehhez a megfelelő forrásokat is, jelenleg egy 2027-es dátum van kitűzve célként, ami azt gondolom, egy rendkívül kései dátum, tehát ezt a dátumot is előre kell hozni. A kormány fel fog-e lépni azért, hogy jóval előbb megerősítésre kerüljön a Frontex mind a létszám bővítéssel, mind pedig a források emelésével?

Továbbá az Európai Uniót képessé kell tenni arra, hogy egy aktív cselekvést tudjon megvalósítani a külső határain kívül, tehát olyan érdemi, cselekvő, regionális fejlesztések legyenek - a regionális fejlődési különbségek kiegyenlítése és egyébként az adott területek fejlesztése fenntarthatóan valósuljon meg -, ami biztosítja azt, hogy meg lehessen állítani azt a globális folyamatot, ami ezekből az egyenlőtlenségekből adódóan elindult, és egyébként sokkal nagyobb nyomást helyezhet a teljes Európai Unióra, a tagállamokra, így egyébként Magyarországra is, mint amivel eddig például találkozni lehetett.

Nagyon kíváncsi vagyok, mi a kormány véleménye például egy új előrejelző rendszer kialakításáról, ami a nemzetközi együttműködés jegyében, mondjuk, a balkáni országokkal együttműködésben hozna létre egy olyan hatékony előrejelző rendszert, ami időben jelzi a migrációs folyamatokat.

Aradszki képviselőtársam megemlítette Macedóniát. Nem gondolom, hogy az, hogy odaküldünk három rendőrt, egyébként ott bármit is megoldana. Tehát amikor nemzetközi együttműködésről beszélünk, akár bilaterális, akár multilaterális alapon, akkor nem ennyiben kellene ez a dolog kimerülni. Egyébként például egy ilyen balkáni országokkal való együttműködés, akár egy olyan központnak a létrehozása, ahová ezek az előrejelzések időben befutnak,

és ezek kiértékelésre kerülnek, azt gondolom, hogy például a Frontexet is nagyban erősíthetnék, és egy olyan aktív szerepvállalás valósulhatna meg, amiben igenis közvetlenül ez Magyarország biztonságát javítaná érdemben, és biztosítékot jelentene a jövőre nézve, hogy sokkal kiszámíthatóbbá válnak bizonyos folyamatok, és föl lehet erre készülni.

(14.30)

Emellett egyébként kezdeményezzük, és ezt végig is fogjuk vinni szintén, hogy a kormány számoljon be a Honvédelmi és rendészeti bizottságban arról, hogy például a '20-27-es ciklusra szóló európai uniós költségvetés elfogadását miért akarja elodáznia az európai parlamenti választások utánra, hiszen ez a költségvetés jóval markánsabb védelmi ráfordításokat határoz meg az Unió számára. Elemi érdeke Magyarországnak, hogy ez mielőbb elfogadásra kerüljön, nem várhat ez az európai parlamenti választások utánig. Erről mi a kormányzat elképzelése?

Mi az elképzelése a Frontexről? - ezt említettem már. Milyen konkrét szakmai javaslatai vannak a kormánynak az Európai Unió felé, amiket meg kellene tenni, mondjuk, a külső határok védelmének a megerősítésére? Ez is nagyon érdekelne. Továbbá, egyébként öt éve egy migrációs stratégiát fogadott el a magyar kormány, és nagyon érdekel minket, hogy abból például milyen intézkedéseket hajtottak végre, hiszen ez egyébként öt fejezetet tartalmaz, öt fontos fejezetet, és ebből csak egyetlenegy, ami az illegális migrációval foglalkozik. Úgyhogy önök is maguknak számos feladatot határoztak meg, és még egyszer mondom, ez már öt évvel ezelőtti történet.

Látnunk kell, hogy egy mit csináltak az elmúlt években. Látjuk, hogy épült egy kerítés. Ez rendben is van, elmondtuk, igen, szükség van a kerítésre. Emellett számos más dologra lenne szükség; egyrészt a saját magunk által vállalt nemzetközi kötelezettségeknek a betartására. Hiszen például, ha ez nem történik meg, akkor milyen alapon lehet azt várni, hogy mondjuk, a Frontex majd segít megvédeni a határokat?

Milyen felkészítést kapott az állomány, a határ- vadászok milyen kiképzést kaptak, milyen jogi felkészítést kaptak, milyen nemzetközi jogi felkészítést kaptak? A magyar hatóságok például hány embercsempészt fogtak el, és milyen bilaterális vagy multilaterális együttműködések indított el a kormány annak érdekében, hogy tényleg érdemben aktualizálisan meg tudja szerezni az információkat, és föl lehessen készülni az esetlegesen előálló helyzetek kezelésére?

Konkrétan a Btk.-módosítás kapcsán azt kell mondjam, hogy már most is megvannak a megfelelő tényállások. Eleve van egy embercsempészés és egy jogellenes tartózkodás nevű tényállás, amelyek egyébként bőven elegendőek ahhoz, hogy az illegális cselekményeket meg lehessen akadályozni és meg-

felelően lehessen büntetni, amennyiben ilyen valósul meg. Tehát most sincsen semmi akadály a illegális migráció elleni küzdelemnek. Az a kérdés, hogy egyébként csinál-e valamit a kormány, és mondjuk, az érintett szervezetek mit tesznek ebben az ügyben. Hiszen ha bárki most bűncselekményt követ el, akkor büntethető és elfogható.

Ezenfelül viszont az látszik, hogy telerakták ezt az egész javaslatot gumiszabályokkal, amit mindenki úgy értelmez nagyjából, ahogy akar. Ez egyébként zavart is okozhat, és ténylegesen akár később hivatalos személyek is bíróság előtt állhatnak akár jogértelmezési problémák miatt, és nyilván nagyon sokan elszenvedői lehetnek ezeknek a problémáknak.

Tehát, államtitkár úr, most már végre azt kellene lássák, hogy nem falmelléki jogászkodással lehet megvédeni Magyarországot, hanem valós, aktív kormányzati cselekvéssel. Ezt várjuk önöktől, és ezt akarjuk látni, és ezt is fogjuk számonkérni. Ezt meg fogjuk tenni a Honvédelmi és rendészeti bizottságban, és egyébként nyilvánvalóan minden migrációval kapcsolatos intézkedésről is ugyanúgy, mint ahogy nyilván más szakterületeken is.

Tehát nem vagyunk arról meggyőződve, hogy ez a most benyújtott javaslat egyáltalán hatékony eszköz lehetne, és ezért is mondtam azt, hogy ez egy rendkívül gyenge javaslat, amennyiben tényleg az a célja a kormánynak, hogy küzdjön az illegális migráció ellen, ami ellen egyébként küzdeni kell. Hatékonyan kell küzdeni, tehát az illetékes szervezeteknek el kell tudniuk látni a feladatukat, sajnos ez most nem valósul meg. Átlátható kell legyen az egész folyamat, hiszen minden ezzel kapcsolatos beszerzés és eljárás transzparens kell legyen, hiszen nem keveset költenek a közösből ezekre a feladatokra, az állampolgároknak joguk van látni, hogy ezek a pénzek mire mennek el, és megfelelő nemzetközi együttműködésben szükséges megtenni ezeket az intézkedéseket.

Egyébként a 2015-ös migrációs hullám eredményeképpen arra készítette az Unió tagállamait ez a menekültválság, hogy újragondolják a bevándorlással kapcsolatos politikájukat, és egyébként újra kell fogalmazni közös uniós politikájukat is természetesen, és össze kell hangolni a magyar emberek jogos biztonságigényét, az uniós polgárok jogos biztonságigényét a nemzetközi szerződésekben vállaltakkal is és hatékony, hathatós intézkedésekkel.

A migrációs politika alakításában az államok építhetnek ezen a területen az évtizedek óta működő civil szervezetek tapasztalataira és a segítő közreműködésükre. Egy olyan bonyolult helyzetben, amiben egyébként ma is vagyunk, nagyon nagy könnyelműség lenne lemondani az ő tapasztalataikról és erről a segítségről. A magyar kormány egyébként megteszi, hiszen lemond erről. Ahelyett, hogy erőforrásként tekintene ezekre a szervezetekre, kriminalizálni próbálja őket és elriasztani a tevékenységüktől. Közben pedig az látszik, hogy semmilyen kö-

zép- vagy hosszú távú stratégiája nincsen a kormánynak. Hiszen, ahogy említettem, nagyon érdekes, hogy 2013-ban tudták, hogy szükség van átfogó koncepcióra, és azt is tudták, hogy a nemzetközi vállalatokat be kell tartani. Úgy tűnik, mintha ezt azóta elfelejtették volna, és ténylegesen az érdemi cselekvés az, ami érdemben elmarad.

További kérdéseim államtitkár úrhoz: mit gondol arról, hogy ha Schengent fenn akarjuk tartani, és a külső határokat meg akarjuk védeni... - márpedig ezt akarjuk, mi legalábbis ezt szeretnénk, nagyon remélem, hogy a magyar kormány is, egyébként Berlinben pár mondat hangzott el Szijjártó Pétertől a mai napon ezzel kapcsolatban, csak az az érdekes, hogy amikor hazaér külföldről, akkor valahogy mindig elfelejti, hogy ott miket mondott. Jó lenne, ha nem tenné ezt; lehet, hogy tényleg a néppárti nyomás egyébként működött akár ebben az ügyben is. De tudják-e, hogy ehhez egyébként valós együttműködésre van szükség?

Miért gondolják azt, hogy később kell elfogadni az európai uniós költségvetést? Mit gondolnak a Frontextről? - ezt már említettem. Mi az álláspontja a magyar kormánynak arról, hogy többen egyébként Schengen felülvizsgálatán gondolkodnak az Európai Unióban? Nem gondolják-e, hogy a külső határokat kellene megerősíteni, és nem lenne-e érdekünk, hogy Schengen valójában érdemben tudjon működni?

Sajnos az látszik, hogy azon túl, hogy ennek a falmelléki jogászknak, amit most elénk raktak, semmilyen haszna nincsen, ettől nem lesz nagyobb biztonság, minden eszköz rendelkezésükre áll, minden jogi eszköz, anyagi eszköz ahhoz, hogy megtegyék a megfelelő intézkedéseket, hogy elfogjanak bűnözőket, elfogjanak embercsempészeket. Azt akarjuk most már látni, hogy ezt tényleg meg is valósítják, de emellett egyébként felmerülnek azok a kérdések, amikor önök saját maguk szegik meg a saját maguk által hozott törvényeket, és egyébként például a schengeni rendszeren is lyukakat és biztonsági réseket ütnek.

Például megnézhetjük itt a letelepedési kötvények ügyét, hiszen maguk az offshore cégek azok, akik szervezik ezt a fajta bevándorlást, Rogán Antal ötletére és egyébként a fideszes körök hasznára bízták meg ezeket a cégeket. Felmerült itt a vitában, hogy újsághirdetést adnak föl bizonyos szervezetek, hogy szervezzék a migrációt; hát, újsághirdetést adtak föl ezek az offshore cégek, amelyek Rogán Antalhoz köthetőek, hogy minél többen jöjjenek ide letelepedési kötvénnyel úgy, hogy nem estek át ezek az emberek érdemi ellenőrzésen. Egy konkrét példát hadd emeljek ki: az Aszad-rezsim pénzmosó embere az, aki például letelepedési kötvénnyel érkezett, élethosszig tartó letelepedési engedélyt kapott, tehát a schengeni övezetben is szabadon mozog, és úgy érzi a Bevándorlási Hivatal vezetője meg önök is, hogy ezzel nincsen semmi probléma.

Tehát ad hoc rendészeti és rendőri intézkedéseken túl terveznek-e még valamit, államtitkár

úr? - mert ezek önmagukban borzasztó törekenyek, és nem jelentenek megoldást. Egyébként nem egy tömegoszlátási feladatról beszélünk, hanem egy olyan komplex problémáról (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.*), amit érdemben kell kezelni.

Tehát ez a törvényjavaslat csupán egy pótcselekvés, hiába halmozzák a paragrafusokat, az semmit nem fog megoldani. Úgyhogy mi a magunk részéről nem tartjuk támogathatónak ezt a javaslatot. Köszönöm. (*Taps az ellenzéki pártok padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Demeter Márta képviselő asszony. Most megadom a szót Szabó Timea képviselő asszonynak, a Párbeszéd Magyarországi képviselőcsoportja vezérszónokának.

(14.40)

SZABÓ TIMEA, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Kósa Lajos úgy kezdte a felszólalását, illetve nem úgy kezdte, de elmondta, hogy nekünk, magyar képviselőknek az a dolgunk, hogy megvédjük hazánk határait. Ez így van. Ezzel teljesen egyetértünk, ebben köztünk nincs vita. Csak az előttünk fekvő törvényjavaslat erre teljesen alkalmatlan. Államtitkár úr is, miniszter úr és a Fidesz felszólalói is egyetértenek abban velünk, hogy a menedékkérőknek, a menekülteknek kutya kötelességünk segítséget nyújtani. Ebben nincsen köztünk vita, ha jól értem. Az illegális bevándorlást, ahogy önök nevezik, viszont ez a törvényjavaslat nem fogja megoldani. Nem fogja megoldani, mert semmilyen olyan szigorítás, semmilyen olyan intézkedés nem szerepel ebben a törvényjavaslatban, amely segítené ezt a tevékenységet.

Sajnos, az a helyzet, hogy ez a törvényjavaslat megint egy szemfényvesztés, önök megint átverik a magyar embereket. Hazug már a neve is a törvényjavaslatnak. A Stop Soros nevet adták neki, ami egyébként egyetlenegyszer nem szerepel magában a szövegben. Ráadásul: tényleg, hol tartunk?! Maguk egy 90 éves emberrel riogatják még mindig a magyar embereket. Egyébként, amikor Orbán Viktor Soros-ösztöndíjas volt, nem hallottam, hogy annyira meg kellett volna állítani Soros Györgyöt önök szerint. De tényleg elképesztően méltatlan, '30-as éveket idéző módon riogatnak egy 90 éves emberrel, nem létező, általa állítólag szervezett valami tevékenységgel kapcsolatban. Az a helyzet, hogy ezt a törvényjavaslatot nem Stop Sorosnak kellene nevezni, hanem legális segítségnyújtást börtönnel fenyegető törvényjavaslatnak és egy szívtelen, embertelen törvényjavaslatnak kellene inkább nevezni.

De nemcsak a nevében elfogadhatatlan ez a törvényjavaslat, hanem tartalmilag is elfogadhatatlan. Nem erősíti meg a határokat, nem erősíti meg a határvédelmet, nem bünteti szigorúbban az ember-

csempészetet, és semmilyen olyan dolgot nem szigorít, ami valóban a magyar jogban jelenleg hiányosság lenne. Az embercsempészetet eddig is, most is bünteti a magyar jog, az illegális bevándorlást szintén. Egyébként megjegyzem, államtitkár úr, hogy azt a kifejezést, hogy „illegális bevándorlás”, nem ismeri a magyar jog. Jó lenne tehát ezt is tisztázni ebben a szövegben. Már csak ezért is teljesen elfogadhatatlan és szatócsmunka ez az egész törvényjavaslat. Olyan kifejezéseket használnak, amelyeket egyébként a magyar jogban sehol máshol. Nézzen utána, ilyen szó, hogy „bevándorlás”, nem szerepel!

Ennél egy sokkal nagyobb probléma azonban, hogy alapvető jogi követelményeknek sem felel meg ez a törvényjavaslat. Itt megint az egyértelműség követelményének nem tud megfelelni. Nem lesz olyan bíró, bíróság, amely ezt a törvényt majd alkalmazni tudja. E törvénynek egyetlen célja van, ugyanúgy, ahogy egyébként az Alaptörvény módosításának is: eltereljük a figyelmet a valós problémákról, folytassák azt a megfélemlítő, gyűlöletkeltő politikát, amire az egész kampányukat és az egész négy évüket építették, és egy olyan öncenzúrát vezessenek be a civil szervezeteknél, amelyet egyébként a média-törvény módosításánál is megpróbáltak alkalmazni és kikényszeríteni sajtómunkásoknál.

Miért alkalmatlan ez a törvény? Itt már elhangzott több ízben, hogy a fogalmak egyszerűen értelmezhetetlenek, tisztázatlanok. Mit jelent a határmegfigyelés például? Államtitkár úr, válaszoljon erre a kérdésre! Ha én odamegyek bámészkodni a határra, akkor én határmegfigyelést végzek? Mit jelent ez a fogalom? Nincs definiálva pontosan ebben a törvényjavaslatban. Pontosán tudjuk, hogy ez megint egy lex Helsinkii Bizottság, nekik volt megállapodásuk egyébként a magyar rendőrséggel, illetve a határőrséggel azzal kapcsolatban, hogy hogyan végeznek közösen határmegfigyelést, de azt is tudjuk, hogy ez a megállapodás már egy éve nem létezik. Akkor mi más a határmegfigyelés?

Mit jelent az információs anyag illegális terjesztése? Ha én, teszem azt, lefordítom a teljes magyar menekültügyi anyagot angol nyelvre, és azt felteszem a saját honlapomra vagy akármilyen honlapra, az már akkor információs anyag terjesztésének számít? Tessék definiálni ezeket a fogalmakat!

Mit jelent az, hogy hálózat? Egy civil szervezet, amelynek, mondjuk, van Budapesten egy irodája meg van két vidéki irodája, az hálózat? Vagy már önmagában egy darab irodával rendelkező civil szervezet az egy hálózat?

Mi a közvetlen üldözés? Sokszor elhangzott Szerbiával kapcsolatban, hogy a magyar kormány biztonságos harmadik országnak tekinti, miközben egyébként nemzetközi szervezetek, például az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága sem tekinti annak. Tisztázzuk tehát! A biztonságos harmadik ország nem azt jelenti kizárólag, hogy ott nem fenyegetik közvetlenül, mondjuk, a testi épségét egy menedékkérőnek vagy menekültnek, nem fenyegetik halállal vagy kín-

zással. Az az ország sem biztonságos harmadik ország, amelynek nincs működőképes menekültügyi eljárása. Márpedig Szerbiáról tudjuk, hogy nincs menekültügyi eljárása, azaz a menedékkérők 98 százalékát, de az is lehet, hogy 100 százalékát, visszaküldik a származási országba. Tehát ha visszaküldenek Szerbiába egy menedékkérőt, mert önök azt mondják, hogy az egy biztonságos harmadik ország, akkor igenis veszélynek teszik ki, hiszen Szerbia azonnal visszatoloncolja abba az országba, akár Szíriába, ahonnan a menedékkérő jött.

Mi a szervezett segítségnyújtás? Ez is egy nagyon érdekes kérdés. Azt gondolom, hogy egyébként a szervezett segítségnyújtásnak egy eklatáns példája volt, amit 2015 nyarán a magyar kormány művelt, amikor szervezeten buszoztatta a menedékkérőket a röszkei határtól az osztrák határig. Tehát akkor a magyar kormány is ennek alapján bűncselekményt követett el, hiszen maguk szállították buszokkal a menekülteket.

Zárójelben jegyezném meg, illetve kérdezném szintén, még visszatérve az üldözésre és az üldöztetésre, hogy egyébként az már közvetlen üldözésnek számít, amit a magyar kormány a civil szervezetekkel művel. Az még közvetlen üldözés? Mert amit most önök a civil szervezetekkel művelnek, az például igenis megfelel a közvetlen üldözés fogalmának. Azzal, hogy önök ártatlan segítségnyújtást biztosító embereket börtönnel fenyegetnek, az bizony kimeríti már az üldözés fogalmát.

De a segítségnyújtással kapcsolatban szeretnék még egy példán keresztül kérdezni szintén az államtitkár úrtól. Segítségnyújtásnak számít-e az, ha mondjuk, egy illegálisan itt tartózkodó külföldi, legyen az akár menedékkérő, akár nem menedékkérő, vesz egy buszjegyet egy távolsági buszra és el akar menni A-ból B pontba, és a buszvezető felengedi őt a buszra? Az már akkor egy illegális segítségnyújtásnak számít? (*Kontrát Károly: Szerbiába szól a buszjegy?*) Nem Szerbiába. Itthon. Tehát az egyik magyar városból átmegegy egy másikba, de nyilvánvalóan a buszvezető nem tudja, hogy kicsoda az az ember. Ha én egy buszjegyet vásárolok bármelyik járművön, akkor nem kérik el a személyi igazolványomat vagy bármilyen úti okmányomat. Tehát ez is egy kérdés, hogy teljesen tisztázatlan fogalom, amit megint nem sikerült megugrani ebben a törvényjavaslatban.

De azt is kérdezném, akkor még egy példa: ha például egy japán mérnöknek lejár a tartózkodási engedélye Magyarországon, és egy ügyvéd segít neki a tartózkodási engedélyt meghosszabbítani, akkor az az ügyvéd bűncselekményt követ el? Hiszen már egy illegálisan itt tartózkodó bevándorlónak nyújt segítséget. Hát, segítsenek már eligazodni ebben a törvényben, mert semmi nem derül ki belőle! Ezért mondjuk azt, hogy az alapvető egyértelműség követelményének nem felel meg, nem lesz bíró, aki ezt alkalmazni fogja.

Az igazi botrány viszont és valóban elfogadhatatlan ebben a törvényjavaslatban, most túl azon a

szatócsmunkán, amit végeztek, hogy pontosan tudjuk, hogy itt nem az illegális bevándorlás megállítására volt a cél, hanem ez megint egy kommunikációs trükk, hogy ezt a témát önök fenntartsák, mondjuk, az egészségügy problémáinak megoldása helyett. De van egy igazi aljasság is ebben a törvényjavaslatban. Mégpedig az, hogy mindenféle bírói felügyelet nélkül önök megengedik azt, hogy kényszerintézkedést lehessen alkalmazni bárkivel szemben. Azaz, magyarra lefordítva, ez azt jelenti, hogy ha bejön egy menedékkérő az országba és azt állítja, hogy ő Szíriából menekült, egy ügyvéd pedig jön és jogi segítséget nyújt neki, de aztán jön egy rendőr is, aki azt mondja, hogy én bizony nem hiszem el, hogy ön szír állampolgár, hanem ön szerintem egy pakisztáni bevándorló, akkor megindíthatja a büntetőeljárást az ügyvéddel szemben anélkül, hogy bármilyen bírói felügyelet lenne ezzel kapcsolatban.

(14.50)

És a jogkövetkezmény az, hogy ki is tilthatja onnan a 8 kilométeres határsávból ezt a jogi segítségnyújtót. Megint ismétlem: nem lesz bíró, aki ezt egyébként alkalmazni fogja, és ha alkalmazza is, az összes pert Strasbourgban meg fogják nyerni. De ez nem erről szól, ez arról szól, hogy önök megint börtönnel fenyegetnek, megfélemlítenek, gyűlöletet keltenek teljesen értelmetlenül.

Ráadásul már csak azért sem értelmezhető ez az egész illegális segítségnyújtás, mert ezt azért nem úgy kell elképzelni, hogy egy jogvédő szervezet jogászai vagy aki jogi segítséget nyújt egy ilyen esetben, az ott fekszik a susnyásban a határon, és amikor meglátnak egy embert, aki átlépi a határt, akkor odakúsznak hozzá, hogy te, kell-e neked segítség, hogy belépjél az országba. Ez nem így működik, és önök ezt pontosan tudják. Ez úgy működik, hogy egy menedékkérő belép az ország területére, ott van a tranzitónában, ahol már legálisan tartózkodik, a tranzitónában a Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal megkezdi a menekültjogi eljárását, és ott a tranzitónában már azoknak a menedékkérőknek, akik benyújtották a kérelmet, nyújtanak segítséget például az önök által annyira gyűlölt Helsinki Bizottság munkatársai. Tehát értelmezhetetlen az, hogy milyen illegális tartózkodásról beszélünk akkor, amikor a tranzitónában legálisan van, benyújtotta a menedékkérelmét és már megkezdődött egy menekülteljárás.

Én egy kicsit reménykedem abban, hogy önök ezt tudják és nem ilyen teljes ostobaságban leledzenek ebben a kérdésben. Akkor viszont végtelenül gonoszak, embertelenek és szívtelenek. És az, aki egy ilyen törvényt át akar tolni, az gyakorlatilag a jogállamiság utolsó pillérére akarja kirúgni itt Magyarországon. Aki börtönnel fenyeget ártatlan, segítséget nyújtó embereket, az nem méltó arra, hogy képviselő legyen, az nem méltó arra, hogy azt mondja, ő a magyar emberek érdekeit nézi.

Itt szóba került a valódi megoldás egyébként a valóban létező menekültproblémára, mégpedig az, hogy a probléma gyökerénél keressük a megoldást - ezt maga Kósa Lajos mondta. Csak az a probléma, hogy maguk pontosan azzal az emberrel és azzal a kormánnyal kooperálnak - Orbán Viktor Vlagyimir Putyinnal -, amely pontosan annak az ellenkezőjében érdekelt, hogy ezt a problémát megoldjuk. Amikor Oroszország és Putyin abban érdekelt, hogy fenntartsa a menekültválságot, hogy ne engedje, hogy az Aszad-rezsim ellen hatékonyan fellépjen a nemzetközi közösség, akkor ő azt akarja elérni, hogy Európát azzal gyengítsék, hogy ide tömegével jöjjenek menedékkérők. Amikor Putyin megvétózta azt, hogy nemzetközi katonai fellépés legyen az Aszad-rezsimmel szemben, és önök ezt támogatják, Orbán Viktor ezt támogatja, akkor maguk nem a probléma gyökerét akarják kezelni, ez a legnagyobb probléma.

Tudják, egyszer beszéltem egy olyan menedékkérővel a debreceni táborban, akinek nyolc fiát ölték meg az Aszad-rezsim katonái. Nyolc fiát! Ez nem illegális bevándorló, nem azért jön ide az az ember, mert ő dolgozni akar, hanem azért, mert még az utolsó családtagjait próbálja menekíteni, és megpróbál életben maradni. Na most, ezeket az embereket önök nem segítik, hanem ezeket az embereket támadják, az ezeknek az embereknek segítséget nyújtó szervezeteket támadják, viszont támogatják azokat, akik a háború fenntartásában érdekeltek. Ebből látszik, hogy ez az egész törvényjavaslat értelmetlen, félrevezető, szemfényvesztés, hazugságokkal teli, és ráadásul a jogállamiság alapjait nem tartja tiszteletben akkor, amikor nem létező bűncselekmények miatt börtönnel fenyeget embereket.

Ráadásul elhangzott itt az is, hogy nehegyez az azt higgyék, hogy itt a Helsinki Bizottságon fognak boszszút állni. Vannak olyan, embereket segítő egyházak, akár a katolikus egyház, akár a református egyház vagy a Máltai Szeretetszolgálat, amelyik ugyanúgy áldozatául eshet ennek a törvénynek, csak azért, mert önök nem hajlandók tudomásul venni azt, hogy itt egy kormánynak nem ezekkel a problémákkal kellene foglalkozni, a határ valódi megerősítésével kellene foglalkozni és azokkal a problémákkal, amelyek a magyar embereket valóban érintik, mint például az alacsony bérek, az egészségügy vagy az oktatás romló helyzete.

Ne ilyenekkel foglalkozzanak, nézzék végre a magyar emberek valós érdekeit! Köszönöm. *(Taps a Párbeszéd soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Szabó Timea képviselő asszony.

Tisztelt Országgyűlés! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az elsőként jelentkezett független képviselő szólalhat fel. Megadom a szót Bósz Anett képviselő asszonynak.

BÓSZ ANETT (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselő-

társaim! Az elmúlt években hozzászoktunk már ahhoz, hogy az Orbán-kormány minden egyes konstruktív kritikára durva támadással válaszol. Ha valakinek javaslata van az önök gondolataihoz vagy törvényjavaslataihoz, Soros-bérencsé, migránssimogatóvá vagy éppen hazaáruló liberálissá válik. A liberálisokkal szomorúan tapasztaljuk, hogy a magyar közéletben a szakmai párbeszéd, az építő vita helyét a zsigeri indulat vette át, a Fidesz minden kritikára támadással válaszol, ez pedig a magyar társadalom megosztásához, a közéleti viták elmérgesedéséhez vezet.

Az elmúlt napokban hallhattuk a civilek hangját. Hallhattuk, mit gondol az ENSZ és az Európai Unió. Tudjuk, hogy a Fidesz európai pártcsaládjából is sokan elítélik azt, amit a Fidesz a magyar civil szervezetekkel szemben tenni kíván. Ismerjük azt a mesét, hogy a kormány meg akarja védeni az országot, és bárki, aki ellenvéleményt fogalmaz meg vagy akár más véleményen van, hogyan is kellene biztonságban, ugyanakkor megőrizve az ország állampolgárainak szabadságát, mégiscsak valami konstruktív javaslatot letenni menekültügyben az asztalra, aki pedig nem támogatja a kormány törekvését, az mind a magyar nemzet ellen cselekszik önök szerint és a magyar emberek érdekei ellen cselekszik; aki nem a gyűlöletkampány vagy a bezárkózó nacionalista felfogás szerint határozza meg a menekültekkel kapcsolatos álláspontját, azt önök itthon hazaárulónak, Európában pedig felelőtlennek és ostobának bélyegzik.

A Stop Sorost nem pusztán emberiség és elvi alapon utasítjuk el, számos szakmai érv szól mellett, hogy a kormány civileket megbélyegző, keleti autoriter rendszereket idéző törvényét elutasítsuk. A törvényjavaslat szembe megy az alapvető európai értékekkel, az alapvető emberi jogokkal és a demokratikus értékekkel. Pontosan tudom, hogy önöknek ez a három nem jelent semmit. Egyidejűleg azonban fel kell hívnom arra a figyelmet, hogy önök nagyságrendileg 20 ezer embert fogadtak be a letelepedésikötvény-programon keresztül, mindenféle ellenőrzés nélkül. Önök összeveszejtettek magyart és magyart, majd becsapták a magyar társadalmat, amikor titokban Magyarország teljesítette a kvótát és 1300 menekültet befogadtak. Tízmilliárdokat költöttek arra, hogy a segítségünkre szorulókat gyűlöljék a magyarok. Nem pusztán a menekülteket, de az őket segítőket és a más véleményt megfogalmazókat is tömegek gyűlölik ebben az országban. Ezért a történelmi bűnért önök a felelősek.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor azzal kezdte meg harmadik ciklusát, hogy kijelentette, régi vágású kereszténydemokráciát építenek majd az elkövetkezendőkben. Szemmel látható, hogy a demokratikus értékek, a szabadságjogok és az európai értékek önöknek már nem számítanak. Emiatt szeretném felhívni a figyelmüket arra, amit az önök miniszterelnöke mondott: Orbán Viktor a keresztény Európa és a keresztény Magyarország megvédésén

dolgozik, legalábbis ezt állítja. Kérdezem önöket, hogy amikor az adófizetők tízmilliárdjainak elköltésével egyedüli céljuk az, hogy az idegenek és a más-hogy gondolkodó magyar társadalmi csoportok ellen gyűlöletet szítsanak, az hogyan fér bele a kereszténység középpontjában álló szeretetbe.

Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretném megtudni önöktől, hogy a kereszténység nevében hogyan adhatják nevüket egy olyan törvényjavaslatához, amely homlokegyenest szembe megy a kereszténység legfontosabb tanításával, a felebaráti szeretettel. Önök egy olyan törvényt akarnak elfogadni, amely végérvényesen el akarja lehetetleníteni azokat a magyar civil szervezeteket, amelyek segítséget nyújtanak más embereknek. Önök bűnözőkként tekintenek azokra, akik emberségesen bánnak felebarátaikkal. Egyéves börtönnel fenyegetik azokat, akik jogi tanácsokkal vagy információkkal kívánják segíteni a határainkhoz érkező embereket.

(15.00)

Mégis, hogyan lehetséges ez? Ez volna a régi vágású kereszténydemokrácia? Ez volna a keresztény felebaráti szeretet? Ezt az értékrendet kívánják önök megvédeni a menekültektől?

Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hallgassanak a hitükre, az önöknek fontos vallási tanításokra! Ne támogassák az embertelenség és a gyűlölet törvénycsomagját! Ha a demokráciáért, az európai értékekért és az alapvető jogokért nem akarnak kiállni, álljanak ki a kereszténység értékeiért! Álljanak ki mindazért, amit a második világháború utáni Európa jelent! Álljanak ki az egységért a sokszínűségben! Álljanak ki azért, hogy Európa megmaradjon ilyennek! Vessenek véget a saját kirekesztő politikájuknak, csak így maradhatnak igazán európaiak. Úgy hallom ki a szavaikból, hogy ezért szeretnének küzdeni, hát tegyenek érte!

A fentiek fényében pedig bízom abban, hogy a kirekesztő nacionalizmus, a gyűlöletkeltő propaganda és a bezárkózó nemzet helyett önök is Európát és az Európai Uniót választják. Válasszanak egy szabad, demokratikus európai Magyarországot, amely nem a látszatkerítés mögé bújlik a kihívások elől, hanem megoldani kívánja az elének gördülő problémákat! Tegyék le a voksukat egy olyan Magyarország mellé, amely nem falakat emel ember és ember közé itt a magyar társadalomban vagy akár határainkon túl, hanem a társadalmi kohézióért küzd! Miért nem tűznek ki célul egy olyan Magyarországot, amely mind a jogállami normákat, mind a demokratikus intézményrendszert tiszteletben tartja, mind pedig az emberi méltóságot, valamint az alapvető jogokat alapvetésnek véli? Erre köteleznék önöket a felebaráti szeretet.

Ennek fényében bízom abban, hogy önök is, csakúgy, mint minden jóéremű demokrata az ellenzék padsoraiban, nemet mondanak a Stop Sorosra.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Bósz Anett képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Most kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Némiképp vitatkoznék az előttem szóló ellenzéki szónokokkal a tekintetben, hogy a határainkat többségében segítségre szorulóknak közelítették volna meg. Vitatkozom ezzel a tényállással, legalábbis az általam vizsgált területen, időszakban, régióban - márpedig elég alaposan bejártam Röszkét, Magyarkanizsát, Ásotthalmot és egyéb területeket - jellemzően a gazdasági megközelítésből érkezők domináltak. De ha a bevándorlás szervezését vizsgáljuk, és úgy gondolom, ez egy alaposan vizsgálandó kérdés, akkor leginkább a Fidesz-KDNP tevékenységét kell, úgy gondolom, vizsgálni.

Államtitkár úr nagyon direkt, konkrét, tömör véleménye, válaszadása érdekelne a tekintetben, hogy a magyar történelem egyik legnagyobb betelepítési programját, amit letelepedésikötvény-programnak hívnak, önök hajlandóak-e megszüntetni, tehát véglegesen kitörölni a rendszerből, nemcsak felfüggeszteni, nemcsak átmenetileg szüneteltetni, hanem véglegesen megszüntetni. Államtitkár úr, hogyan kívánnak önök kellő komolysággal elénk állni egy, a bevándorlás szervezését korlátozni szándékozó csomaggal, ha ezenközben az úgynevezett kötvényüzletágon a magyar adófizetők több mint 17 milliárd forintot veszítettek, az ideértendő közvetítő cégek pedig 150 milliárdnál nagyobb nyereségre, közvetítői díjra tettek szert, és ezenközben több tízezer embert a magyar állampolgárság előszobájához juttattak? És ne komolytalanokdjanak, államtitkár úr, hogy a nemzetközi körözési listákon való lefuttatás teljes körű nemzetbiztonsági átvilágításnak felelt volna meg, ez nem igaz!

Államtitkár úr személyes véleménye is érdekelne arról, mennyiben tartja elfogadhatónak, hogy a híradások szerint a letelepedési kötvényes ügyfelek 81 százalékát egy kajmán-szigeteki társaság közvetítette az önök feltételezhető jó barátaihoz, akik 150 milliárdnál nagyobb közvetítői jutalékot szakítottak azon, hogy Magyarországot egyértelmű veszélybe sodorták. Hajlandóak-e tehát megszüntetni ezt a rendszert örökre és végérvényesen? Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a további képviselői felszólalások következnek. Elsőként megadom a szót Bajkai István képviselő úrnak, Fidesz.

DR. BAJKAI ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársak! A fiatalon Mauthausen-Gusenben

sajnálatosan mártírhalált halt debreceni teológus, ifjú dr. Varga Zsigmond jelmondata, hasonlóan az Andrássy-családéhoz, a következőképpen szól: „Non videri, sed esse”, létezni, nem pedig látszani; mai modern szóhasználattal: cselekedni és nem fecsegni, nem egy látszólagos, művi világot építeni vagy vetíteni, hanem a valóságot megmutatni és az igazságot mindenekelőtt szem előtt tartani. Az okos ember az árhullám megérkezése előtt emel gátat, a felelős gazdálkodó a vihar előtt tereli be a nyáját biztonságos helyre, a jó pilóta útvonaltervet készít, és megnézi az időjárás-jelentést, mielőtt felszállna.

A kormány előttünk fekvő törvényjavaslata abban a hatáskörben, amelyben intézkedni képes, egy válasz arra, ami ma a világban történik, válasz és cselekvés mindarra, ami ma mindannyiunk létét veszélyezteti. Komplex jogi szemlélettel, harmonikus rendben, összhangban nemzetközi kötelezettségvállalásainkkal védi a határbiztonságot, egyértelműbbé teszi a jogalkalmazói hatásköri és cselekvési terepet, fellép a jogszabályokat kijátszani szándékozók szemben, és mindezeket túl természetesen szolgálja a schengeni rendszert.

A kormány törvényjavaslata jó lelkiismeret szert szél, jogi gátat emel a menekültügyi konvenciót kijátszani szándékozók és a jogellenes magatartást segítőkkel szemben. A javaslat érvényesíti államunk erejét és az itt élők érdekeit. Némi egyszerűsítéssel: ami a magánjogban a magánszféra, a tulajdonjog és a birtokvédelem, az a közjogban, államjogban az állami intézmények és közrendünk védelme. Ahogy a javaslat indoklásában áll, védett jogi tárgy hazánk közrendje és közbiztonsága. Jogászként tudjuk, hogy általános jogelméleti szabályként minden bűncselekmény sérti a közrendet, de én mindig amellet szóltam, ahogyan az a Magyar Zoltán és Concha Győző közötti, múlt század eleji jogtudományi vitában is megjelent, hogy a közrendiségnek része nemcsak az állam alkotmányos berendezkedése, intézményrendszere, hanem a szélesebb értelemben vett alapértékeink is.

Amikor hazánk és magyarságunk megmaradásáról van szó, nem lehetünk eléggé óvatosak, és ha kell, nem lehetünk eléggé szigorúak. A körülöttünk lévő világ nem pusztán biztonságpolitikai szempontból válik egyre veszélyesebbé, kiszámíthatatlanabbá, hanem olyan, nem nyilvánosan, változatos színpadi klisék mögött, sokszor rejtőzködve, bármiféle politikai felhatalmazás és kontroll nélkül működő erők akarják Európát és vele együtt hazánkat is megváltoztatni, átalakítani, amelyek végkifejlete, ne legyen kétségünk, létünk, kultúránk leromlása és végleges elsüllyedése.

Ezek az ellenőrizhetetlenül működő erők a háttérben egyes szervezeteket, nemzeti és nemzetközi intézményeket bábjátékosnak tekintő módon kívánják céljaikat elérni. Ezek az erők a nemzetállamokat szolgáló jogszabályokat, azok erkölcsi és jogi rendjét meghaladni kívánt akadályoknak tekintik. És ha még nem is tudnak minden nemzetközi és nemzeti

jogi normát megváltoztatni, arra képeznek jogászokat, szakértőket, azért támogatnak úgymond emberbaráti segítőket, hogy hogyan rontsák le az egyes jogi fogalmak értelmét és gyakorlatát. Arra adnak politikai és jogi útmutatókat, hogy hogyan lehet majd jogszabályainkat kijátszani, azért finanszíroznak olyan szervezeteket, amelyeknek valós célja a nemzeti politika befolyásolása, arra adott politikai felhatalmazás vagy politikai szervezetként történő öndefiníció nélkül.

Pontosan tudjuk, az egyes nemzetállamok képességeit is meghaladó erők működnek az európai nemzetekkel szemben, akiknek útjában áll a hosszú évszázadok alatt súlyos véráldozatok, nehéz történelmi tapasztalatok és kompromisszumok árán kivívott békés kereszténység és annak mindent átható kultúrája, az abból kisarjadó keresztényalapú politikai gondolkodás és világszemlélet.

(15.10)

Vajon Soros György és társai miért éppen Európát látják egyfajta korlátlan befogadóképességű, némi szerzői jogi áthallással, szabad felhasználású területnek, és egyetlen megoldásnak a migránsáradattal szemben? Miért nem a háborús konfliktusok okainak megszüntetésében érdekeltek? Vajon miért nem az egyes válságövezetekben dúló háborúk okozóit, finanszírozóit, fegyverszállítóit, haszonlesőit tartják célkeresztben, kritikai tűzben? Európa helyett miért nem a háborús övezetek szomszédos, biztonságos országait látják az egész világot megrengető migránsáradat befogadói közegének? Vajon miért egyedül nekünk, európai történelmi népeknek van szegezve az a lelkiismereti kérdés, hogy a háborús övezetekből a jobb életre vágyó, bennünket alacsonyabb rendűnek tartó, kultúránkat nem tisztelő és nem ismerő migránsok millióiról mi gondoskodjunk egy életen át?

Józan ésszel elemezve a világ helyzetét, nem az van-e mind e mögött, hogy Európa gyenge, s a gyengeséget politikai, biztonságpolitikai, gazdasági vagy éppen haszonszerzés céljából ki lehet, és ahogy a természet nem túri az úrt, ki kell használni? Vajon nem az van-e mindennek a hátterében, hogy mindaz a kereszténységből táplálkozó szellemi, erkölcsi és gazdasági érdekközösség, piac, továbbá nem lebecsülve, vagyontömeg, amelyet Európa még felmutatni képes, spekulánsi megfontolásból megszerzésre vár?

A spekuláns örök célja a haszon, eszközei: a megtévesztés, a fortélyos félelem megteremtése, a bizonytalanság fokozása és sokszor a jól megtervezett káosz. Már sok tőzsdeügynök lett tehetős a fenti módszerekkel, és Soros Györgytől sem áll távol a fenti módszerek alkalmazása, spekulánsi tevékenységét nemzeti gazdaságok megtámadása és tönkrement családok ezrei sírják és szenvedik ma is. A tőzsde világa farkastörvényeken alapul, és a pénz

megszerzése irányítja az ott üzletelők mindennapjait. Hogy is mondják a spekulánsok egymás között? Amit ma megszerezhetsz, ne halaszd holnapra, vagy még cinikusabban fogalmazva elegáns klubokban: ma egy hazugság, holnap tízezer dollár.

Balliberális közegben egyfajta védőbeszédként felhangzik az a mondat, hogy emberbaráti szeretet vezérli Soros Györgyöt és tőzsdei spekulációkból, devizák bedöntéséből finanszírozott szervezeteit. Milyen emberbarátság az, amely egy egész földrész több ezer éves kultúráját teszi tönkre, és amely nők megalázásával, meggyalázásával, hívók és nem hívó emberek fenyegetésével, sőt számolatlan meggyilkolásával jár? De elgondolkozhatunk azon is, hogy milyen emberbarátság az, amelyik csírájában fojtja el a jóérzésű keresztény gondolkodást, és amely a saját gondolati felsőbbrendűségét megkérdőjelezhetetlennek tartja.

Valahogy ismerősen cseng nekem ez a két szó így együtt: megkérdőjelezhetetlenség és emberbarátság. Emlékezzünk csak, a kommunista eszmerendszer is a kommunisták szerint megkérdőjelezhetetlen és úgymond emberbaráti volt. A sztálini alkotmány értelmezésében az ember volt a legfőbb érték. A kommunista rendszer megkérdőjelezhetetlensége és úgymond emberközpontúsága országok, kultúrák, polgári értékek, történelmi hagyományok és vallási közösségek, valamint több mint százmillió ártatlan ember elpusztításával járt. Szörnyű hatását még ma is megszenvedjük. Ne legyenek kétségeink: a migránsáradat, ha Európa vezetői engedik, a végén elborítja ezt a történelmi kontinenst, és elmossa még az emléket is.

Mi Trianon példáján is tudjuk, szenvedjük, hogy a hatalmi és területi szerzésvágyának nincs határa. A békediktátum irányítóit által hangoztatott wilsoni elvek, az emberiességi ígéretek, a népek egyenlősége és önrendelkezése soha nem valósult meg, sem szándék, sem eszköz nem volt azok megvalósítására. Mi, magyarok tudjuk és érezzük, hogy csak magunknak higgyünk. Semmilyen más külföldi erő nem viseli szíven a sorsunkat, ők a saját érdekeiket követik, saját jogukat keresik, és azért ügködnek. Most azonban a megmaradásunkról van szó. Az a tény, hogy az uniós vezetők nem akarják vagy nem tudják felismerni a veszélyt, az fakadhat tudatlanságból is, de én nem lennék ilyen naiv: ők már magukat Európa felszámolóbiztosainak tartják, és tudjuk, a felszámolásban a vagyon leértékelődik, annak felvásárlói pedig felértékelődnek. Amikor ezt a törvényjavaslatot a kormány betervezte, kötelességét teljesítette, hogy hazánkat megvédje, magyarságunkat, közösségeinket, köztük zsidó honfitársainkat megőrizze, életfeltételeinket, kultúránkat, hagyományaink megőrzését biztosítsa, ezt a földet ápolja, és magyar országgként továbbadja gyermekeinknek.

Amikor szavazni fognak az ellenzéki sorokban ülők, úgy a figyelmükbe ajánlom ifjú dr. Varga Zsigmond már idézett jelmondata mellett még egy, a nyelvünk gazdagságát és nagyságát is jelző hazafias

népi bölcsességet, amelyet sok magyar ház portája fölött lehet olvasni még ma is, és amely ekképpen szól: házad lehet bárhol, de hazád csak itt. Ezért kérem, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Bajkai képviselő úr. Most megadom a szót Z. Kárpát Dániel képviselő úrnak.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Igen nehéz dolgunk van, ha úgy próbálunk véleményt nyilvánítani az úgynevezett Stop Soros és egyáltalán a bevándorlás szervezése kapcsán, hogy azzal ne ácsoljunk színpadot a kormányzatnak, hiszen a jelenlegi kormányzat elemei érdeke az, hogy ezen a színpadon minél tovább táncikálhasson, és azon egy létező és az erre rápakolt nem létező feszültségeket fenntartsa. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint hogy nagyjából ugyanebben a felállásban vitatkoztunk mi erről a kérdéstről emlékeim szerint 2015-ben, amikor a Jobbik frakciójának tagjai elmondták, hogy létező és valós probléma a Magyarország határait fenyegető migrációs nyomás kérdésköre, erre pedig a Fidesz-KDNP államtitkárai úgy reagáltak, hogy ilyen probléma nem létezik, és különben is háromezer rendőrt avattak a Hősök terén; nagyjából ez volt a válasz lényege. *(Derűltég a Jobbik és a DK soraiban.)*

Aztán a történelem egy kicsit fordult. Miután lényegében a Jobbik javasolta a fizikai határzár létrehozatalának szükségességét, egy év késéssel ezt a kormányzat olyan módon, amilyen módon ismeretes, de szerencsére meglepte, szerencsére megtette, tegyük hozzá, hogy az önálló határőrség felállításának elmulasztásával. Talán emlékeznek, hogy a Jobbik biztosította a kétharmadot azon a szavazáson, amikor a honvédséget sikerült a fizikai határzárhoz rendelni. Tehát amikor a Jobbikot különféle, a fizikai határzár kapcsán negatív színben próbálják feltüntetni, emlékeztetném önöket, hogy a Jobbik támogató szavazatai nélkül önök egy üresen ott állógáló és csonka fizikai határzár tudtak volna felmutatni a nagyvilág előtt. Kellott hozzá egy konstruktív partner, egy együttgondolkodó, nemzeti érzelmű fél, aki ezt a kétharmadot biztosította. Önök ezt hajlamosak elfelejteni. Egy nem túl gáláns, nem túl elegáns kormányzatról van szó, tehát én ezt nem rovom fel önöknek, nyilván nem az itt ülők többsége dönt erről, önök csak áldozatai ennek a döntésnek, bár kiszolgáló áldozatai, de el kell hogy mondjam, nem túl elegáns akármelyik ellenzéki szereplőt hazaárulással vádolni a kérdésben.

Van, akit feltételezhető módon lehet, akár egyes megnyilvánulásai miatt, de azt, aki a szavazatok, a számok, a matematika szintjén kiállt a nemzeti érdekek mellett, legalábbis nem szerencsés, hiszen abban talán önök is egyetértenek velem, hogy nem lesz örökké Fidesz-kormány Magyarországon, fognak önök még ellenzékben ülni, és akkor nagyon fog hiányozni egy konstruktív kormányzó fél. Ígérem önöknek, ha a Jóisten egyszer úgy dönt,

hogy mi lehetünk majd abban a szerepkörben, igyekszünk elegánsak és konstruktívak lenni; azt megtanultuk önöktől vagy egyes képviselőiktől, hogy hogyan ne viselkedjünk ellenzéki képviselő-társainkkal szemben.

Visszatérve a témához, nagyon fontosnak tartanám tisztázni azt, hogy a bevándorlásszervezés minden formáját elutasítom, nincsen olyan formája, amit támogatni tudnék, ily módon az előttünk fekvő törvényjavaslat mögötti elvi megfontolásokat nagy vonalakban tudom támogatni. Hogy ennek milyen fizikai kivételése van és milyen kodifikációs katasztrófát hoztak önök létre, azt már többen elmondták előttem; maximálisan azonosulni tudok azzal a tuddal, hogy egy végzett jogász jó szívvel biztos, hogy nem támogatja ezt a slendrián munkát. De azt is el kell hogy mondjam, ha már a bevándorlásszervezés semmilyen formáját nem támogatom, akkor válaszként kiált az önök által kitalált letelepedésikötvény-program.

(15.20)

Még egyszer mondom, az a 17 milliárd forintos veszteség, amit önök okoztak a magyar adófizetőknek, és az a 150 milliárd forintos hiány, ami a közvetítői díjak tekintetében mutatkozik meg. De azt is látnunk kell, hogy ha nem támogatjuk a bevándorlást szervező szervezeteket, egyesületeket, civil társaságokat, akkor hogyan fordulhat elő és meddig fordulhat elő még az, hogy a kormány támogatja ezeket költségvetési soron, költségvetési pénzből, vagy akár az uniós forrástömeg mellé hazai önrészt tesz. Ez még akkor is így van, ha Boldog István nem értesült erről, vagy nem érti a felvetésem látható módon, hiszen szereti ingatni a fejét. Remélem, majd érdemben reagál erre, miután utánanézett, mert van mire reagálni.

Kérdés például, államtitkár urak, hogy a Menedék-Migránsokat Segítő Egyesület a menekültek beilleszkedését támogató program megvalósítása tekintetében kapott 25 millió forintot, amihez önöknek azért volt némi közük. A kérdésem lényege az, hogy a költségvetési vitában majd szembesülünk-e ezzel a sorral közvetlen vagy közvetett módon, tehát tervezik-e még ezen szervezet támogatását bármilyen forrásból.

Még nem tértem ki Budapest városának a migránsokat támogató lakhatási programjára, merthogy ilyen is létezik, és ennek a papírjait is kikérte Tokody Marcell Gergely fővárosi képviselőnk a fővárostól, s meg is kapta ezeket a papírokat. Nem kívánom az általános vita kereteit szétfeszíteni, leginkább az idetartozó tételek érintenének, de megnyugtató választ szeretnék kapni arra, hogy ezeket a szervezeteket önök a továbbiakban nem támogatják. Hiszen értem én a retorikai háborút az óriásplakátokon, de ennek akkor van értelme, hogyha a valóság terében alá tudják támasztani mindezeket.

S azt is nagyon fontos lenne tudni, hogy miközben az Európai Unió 75 százalékos támogatást nyújt ezekhez a projektekhez, azért itt valaki döntött egy magyar 25 százalékos önrész odapakolásáról. Érdekelne az, hogy ez kormányzati szinten dől-e el, miniszterelnöki szinten dől el, vagy kormányúléseken vitatják ezt meg. Lehet, hogy az én tudatlanságomról árulkodik az, hogy a döntés pontos platformját nem ismerem, de feltételezem, hogy államtitkár úr ezen vita során tud nekem segíteni ebben, és így az én épülesemet is tudja támogatni ebben a kérdésben.

Hozzá szeretném tenni, hogy a menekültek foglalkoztatásának növelésére - idézek végig - és stabil megmaradásuk elősegítésére a munkaerőpiacon egy 2015-ben kiírt pályázaton 63 millió forintot kapott egy Soros-féle szervezet, és ez a program bizony 2018 júniusáig tart. Talán akkor most illendő és idomos rákérdezni, hogy az idejuttatott milliőkat honnan, kinek a döntése alapján, milyen forrásból fogantatosították. Értem én, hogy mindenre azt fogják válaszolni, hogy az Európai Unió, az Európai Unió adta, akikkel önök egyébként folyamatosan háborúban állnak, de itt azért nagyon csúnyán felsejlenek a magyar forrásból odaadott tízmilliók. De ne is menjünk tovább a „Befogadó óvodák és iskolák” című projektnél messzebbre, amely szintén 34 millió forintot nyert ebben a tárgykörben.

Higgyék el, hogy nem szőrszálhasogató módon szeretnék vitatkozni önökkel, hanem azt szeretném, hogy a cselekvés, a kommunikáció és a valóság tere, tehát ez a három tér végre találkozzon önöknél, mert azt tapasztaljuk, hogy miközben a bevándorlás szervezésével szemben retorikailag fellépnek - és helyesen teszik, én ebben támogatom önöket -, addig a valóságban önök megvalósítottak egy oltalmazotti tudatos betelepítési programot, ahol túlteljesítették a Brüsszel által elvárt kvótát. Ne ingassa a fejét, államtitkár úr, önök több embert fogadtak be oltalmazottként, mint amennyit Brüsszel önöktől elvárt! Emellett egy kötvényprogram megvalósításával, minősített korrupciós mechanizmusok mentén tízezreket juttattak a magyar állampolgárság előszobájához. S azt is láthatjuk közben, hogy arra sem a genfi konvenció, sem az önök által sokat szidott Unió, sem az ENSZ nem kötelezte önöket, hogy Magyarország fővárosában lakhatási programot dolgozzanak ki oltalmazottak, menedékkérők vagy bármiféle migránsok számára. Tehát önök azokon a területeken, amiről úgy gondolták, hogy nem fog kiderülni, túl is teljesítették a nemzetközi elvárásokat. S hát bizony Altusz államtitkár úrhoz hasonlóan lesznek még olyan tisztségviselőik, akik ezekről interjúkat fognak adni, lesznek Tokody Marcell Gergelyek, fővárosi képviselők, akik az adatokat ki fogják kérni, tehát ezek a dolgok ki fognak derülni.

Ezért sokkal korrektebb lenne - Boldog képviselőtársamnak is mondom, ne morogjon az orra alatt, nyomjon gombot - őszintén beszélni ezekről a kérdésekről. Ön egy kormánypárti képviselő, hát sokkal könnyebben hozzájut ezekhez az adatokhoz,

mint én, és egy konstruktív vitát tudnánk folytatni egy nemzetiminimum-kérdésben, ahol a pártállás elvileg nem kellene hogy számítson. Hiszen az alapvetéseink ugyanazok, nem? Hívó emberek lévén, aki a határainkat megközelíti, szükségét szenved, annak ön is meg én is - képviselőtársam, ugye, így van? - ételt, italt és nagyon rövid időre szállást szerettem mind a ketten emberbaráti szeretetből adnánk. De az a nagyon rövid idő ne szóljon tartós itt-tartózkodásról, ne szóljon betelepedésről, letelepítésről, hanem menjen tovább az illető Isten hírével abba a célországba, ahova elindult.

A helyzet az, hogy az alapvetésekben a normálisan gondolkodó magyar emberek egyetértenek. Csak önök nem beszélnek őszintén ebben a kérdésben, hiszen miközben zéró toleranciát tesznek le a papírra, tömegesen fogadják be azokat az embereket, akik ellen az óriásplakátokon háborúznak. S ennek a választási kampány vége volt a csúcса, amikor az önök fő kampányüzenete egy nagyon jól behatárolható tömeg volt és egy stoptábla. Ez az önök konstruktív politikai üzenete.

Azon vagyok elképedve, hogy miért nem tudnak őszintén kommunikálni. Nem azt kifogásolom önmagában, hogy ezeket a Soros-hálózathoz tartozó vagy ahhoz közel álló vagy hasonló tevékenységet folytató szervezeteket önök feltételezhető módon tízmilliókkal támogatták. Én csak az őszinte beszéd hiányát kérem számon, amellet, hogy vannak olyan slendriánságok ebben a javaslatban, amelyek tisztázást kívánnak. Példának okáért a 8 kilométeres sugárú körre kiterjedő tiltás tekintetében, ha önök egy határvidéken élő embert adott esetben a saját otthonából vagy az otthona környékéről tiltanak ki, akkor az hajléktalan lesz, vagy hova fog kerülni? Nyilván nem azokért aggódom én itt, akik csalárd módszerekkel a Magyarországra történő bevándorlást szervezik, de azért egy magára valamit adó jogászcsapat, egy kodifikátorcsapat ilyenkor végiggondolja, hogy mit csinál, és megoldásokat talál ezekre a felmerülő kérdésekre.

Tőlem az sem állna távol, hogy a bevándorlás szervezése kapcsán taxatívén sorolják fel, hogy mire gondolnak, milyen szervezetek milyen tevékenységére, milyen szankcióval számolhat az, aki beleszalad egy ilyen tevékenységbe. Én is azt mondom, hogy számoljon a szükséges, arányos, kemény szankciókkal, de hát ezt normális, körülhatárolt és a szakmai normáknak megfelelő törvényjavaslat alapján lehet megtenni. Az, ami előttünk fekszik, nem feltétlen az.

Nagyon remélem, hogy a számomra egyik legfontosabb kérdést nem akarják elsunyulni az államtitkár urak. Igen, itt arról van szó, hogy a letelepítésikötvény-konstrukció tekintetében az Államadósság Kezelő Központ adatai szerint a költségvetést 17 milliárdnál többet károsították meg, a közvetítők 150 milliárdnál többet tettek zsebre, egy olyan konstrukción belül, ahol az ügyfelek 81 százalékát a híradások szerint egy kajmán-szigeteki társaság közvetítette. Minősített korrupciós mechanizmusról lehet itt szó.

Érdekelne legalább az, államtitkár úr, hogy hajlandók-e végleg megszüntetni ezt a konstrukciót, nemcsak felfüggeszteni, nem táncikálni körülötte, hanem megragadni a problémát, és megoldani végre.

Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő asszonynak, Jobbik.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Képviselőtársaim! Itt fekszik előttünk egy törvényjavaslat, amit ha egy jogászember maga elé vesz, akkor az első kérdése az, hogy ez most minek. Merthogy ennek sem az eredeti Stop Soroshoz nincs köze, sem a migrációhoz nincs köze, sem ahhoz nincs köze, hogy önök meg szeretnék védeni a magyar polgárokat a migrációtól. Szerényen megjegyezném, hogy ebben az országban a Fidesz-kormány volt az első, amely bebizonyította, hogy nem képes a migrációval megküzdeni, mert ha egészen a Keleti pályaudvarig eljuttottak migránsok, azért az elég kellemetlen, bármely kormány is tette volna ezt. Az is igaz, hogy természetesen csak így lehetett jól megijesztetni Budapest lakosságát, hogy akár ez is várhatna rátok, ha ez a rendkívül áldozatkész kormány nem védene meg benneteket. Na, de menjünk bele a részletekbe!

Az első kérdés, amikor szabályozni akarunk valamit, hogy van-e olyan életviszony vagy olyan szabályozatlan viszonyrendszer, olyan bizonytalanság a joggyakorlatban, ami azt kívánja meg, hogy szabályozni kell. Ez az első kérdés. Ebben az ügyben a válasz az, hogy Magyarországon a szabályrendszerünkben és az intézményrendszerünkben semmiféle hiány nincs abban, hogy ne tudnánk az országot megvédeni a migránsoktól. Nincs. Van tiltott határátlépés tényállása, van embercsempészet tényállása, van számtalan olyan, mind a szabálysértési törvényben, mind a büntető törvénykönyvben foglalt jogellenes magatartás, amiért szankcionálunk, amiért bíróság elé lehet állni.

(15.30)

A következő kérdés: a határaink megvédeése érdekében vannak olyan jogszabályok, amelyek meghatározzák, mi a határsáv, abban hogy kell viselkedni, hogy kell belépni a határra, hogy kell jelentkezni, milyen okmányoknak kell lenniük az embereknél? Van ilyen? Van. Hiányzik? Nem.

A következő kérdés: a rendőrség látja el az államhatár védelmét, ez ebben a javaslatban is szerepel. Na de bocsánatot kérek, három éve ezt csinálja! Azt nagyon remélem, hogy egy kétharmados kormánynak nem most jutott eszébe, hogy három éve úgy védi a határt, hogy nem volt hozzá felhatalmazása. Mert akkor már csak egy lépés előre afelé, hogy mondjuk, valamely nemzetközi szervezet kitalálja,

hogy egy külföldivel szemben való intézkedés esetleg nem volt jogszerű. És akkor esetleg még jönnek a kártérítési perek is hazánk feje fölé? Tényleg elképesztő, hogy három év után jut valakinek eszébe, hogy ezt egy törvénycsomagban szabályozni kellene?! Ha eddig nem volt szabályozva, akkor miért csinálta, ha most süksz... süksz... szükséges szabályozni *(Kontrát Károly: Útelágazódás.)*, elnézést kérek, akkor így kell ezt szabályozni? Lesz még olyan, társaim, hogy önöknek is lesz nehézsége, ez nem ritka alkalom; de drukkolok, hogy soha ne legyen egy darab sem.

Aztán a másik kérdés, hogy ezek az eszközök, amelyek ebben a törvénycsomagban szerepelnek, hiányoznak-e a jogrendszerünkben ahhoz, hogy meg tudják védeni az országot a migrációtól. Amit itt a szabályozásba belevettek, az nem jelent hiányt. Nincs olyan, hogy enélkül ezt ne tudták volna megtenni. De ha azt mondják ebben a Házban: képviselőtársaink, úgy ítéltük meg, hogy a jogszabályok nem elég szabatosak, nem elég pontosak, nem elég körülírtak ahhoz, hogy a joggyakorlatban ezt jól tudják alkalmazni, és igazából mi is tudjuk, hogy ezek nem kardinális kérdések, amiket önök elé tártunk, de úgy érezzük, hogy pont azért, hogy a joggyakorlat elvárásai a mi politikai szándékunk szerint valósuljanak meg, ezért kell nekünk ezt ideterjeszteni.

De bocsánatot kérek, akkor nem kellene az M1 híradójában óránként bemondani, hogy most tárgyalja a parlament azt a Stop Sorost, amivel majd az országot a migrációtól meg fogjuk védeni, és különben, ha ezt nem szavazza meg a parlament, akkor aztán migránsok milliói fognak az országba bejönni. Mert azért szerényen megjegyzem önöknek, hogy a Bakony hegyeiben, a választási kampány során nagyon megdöbbentett engem, hogy az 50 ezer forintos nyugdíjú ember, aki él egy 40 négyzetméteres dűledező házban, jobban félt attól, hogy ott találkozik egy migránssal, mint hogy lesz-e két-három év múlva még nyugdíja. El tudják ezt képzelni?

Micsoda propaganda az, amit maguk megvalósítottak, hogy egyszerű szerencsétlen emberek, akik tulajdonképpen az éhhalál szélén élnek, és pontosan tudja mindenki önök közül, hogy a Bakony hegyeibe egyetlen délről jövő migráns soha az életben egyiknek sem fogja se az otthonát, se a nyugdíját elvenni, mégis el tudták arra a lélekállapatra vinni, hogy jobban fél ettől, mint a holnap vagy holnapután rá leselkedő konkrét veszélytől, ami rá nézve biztos, hogy nem a migráció.

Természetes, nincs egyetlen magyar ember, különösen egy képviselő, aki ne akarná, hogy ezt az országot minden olyan személytől, szervezettől megvédjük, akinek nincs itt helye. Ez nem kérdés, a migrációt el kell utasítani. Magyarország amúgy objektíve és szubjektíve alkalmatlan is arra, hogy bármely népcsoportnak otthonául szolgáljon, bármely kultúrát Magyarország be tudja fogadni. Ez nem kérdéses.

Pár órája itt, ebben a Házban azt adta elő képviselőtársunk, Hende Csaba alelnök úr, hogy bizony rá

kell szólni a magyar bírákra, ellenőrizni kell a magyar bírákat, mert úgy ítélik, hogy az a kormányzatnak és a parlament többségének nem tetszik. No de kérem szépen, ha pár órája még ez volt a legnagyobb probléma, akkor miért tetszenek olyan törvényjavaslatot ide a Házba betervezni, hogy ha ezt megszavazzák, nincs az a bíró, aki tudja majd alkalmazni. Olyan silány, definíciók nélküli, ellentmondásos és értelmezhetetlen szabályokat ültettek ide be, amit bíró legyen a talpán, aki pontosan tudja értelmezni és pontosan így fogja tudni alkalmazni.

Csak egy példát mondok önöknek. Azt mondja a 11. cikkely, hogy akit hazájában vagy a szokásos tartózkodási helye szerinti országban nem üldöznek faji, nemzetiségi hovatartozása, társadalmi csoporthoz tartozása, vallása, politikai meggyőződése miatt, tehát akit nem üldöznek, és aki neki segít, annak következménye kell legyen a büntető törvénykönyvben pönanzizált tényállás. Na de kérem szépen, arról már biztos tetszetek hallani, hogy a vád képviselője az ügyészségé, és arról is, gondolom, tetszetek hallani, hogy az ügyészségnek bizonyítania kell a vád tényállásszerűségét.

El tetszenének mondani, hogy egy Eritreából ideérkező migránsról hogy fogja bebizonyítani az ügyészség, hogy őt ott nem üldözték? Tehát nem a ténylegest kell bizonyítani, hanem a nemlegest kell bizonyítani. Tudjuk mindannyian, akik valaha bíróságon megfordultunk, hogy a nemlegest egyébként nem lehet bizonyítani. Csak a tényeket lehet bizonyítani. És miután a szervezőnek akkor lesz felelőssége, ha azt bizonyítja az ügyészség, hogy nem volt üldözött az az ember, akinek segített, hát, meg fogom nézni, hogy a magyar ügyészség hogy fogja a bíróság előtt a nemlegest, egy, mondjuk 10 ezer kilométerről származó ember ottani élethelyzetét a magyar bíróság előtt bizonyítani.

Nincs az a mai magyar jogászember, aki azt mondaná, nemcsak itt, a Házban, hanem a Házon kívül is, hogy ennek a törvényjavaslatnak van haszna, értelme és alkalmazhatósága. És én már látom, hogy amikor ezt megszavazzák, és esetlegesen ilyen cselekmények miatt büntetőeljárás alá vonnak embereket, és majd elkerül a bíróságra, három év múlva Hende Csaba alelnök úrtól mit fogunk hallani: hogy a magyar bírák nem hajlandók a kormány érdekei szerint ítélni, mert odavittünk 10 darab segítő meg szervezőt, és egyet se ítélték el. Azért nem fogják tudni elítélni, mert az ügyészség nem fog tudni bizonyítani, ha pedig az ügyészség nem tud bizonyítani, akkor nem lehet senkit elítélni. Legalábbis úgy érzem, ha nem az '50-es években vagyunk, és gondolom, egyikük sem ott szeretné ezt a tevékenységet gyakorolni, akkor lehetetlen.

Ott van ugyanennek a jogellenes bevándorlásnak az elősegítésében a 364. §, ami tulajdonképpen egy már meglévő szakasz különböző törvényi tényállásokkal kiegészítve. Az a vége, hogy kitiltásnak van helye. Na most, az előző jogszabályi rendelkezésekben még az embercsempészet és a tiltott szerencsejá-

ték ügyében körülbelül a bírák azért tudták, hogy honnan lehet kitiltani azt a valakit, ha jogerősen elítélik. Na de, amikor ezeket a kiegészítő tényállási elemeket beleveszik, akkor majd azt tessék megmondani, remélem, még ebben a vitában valamikor megmondja valaki, hogy a bíró honnan fogja eldönteni, hogy honnan tiltsa ki. A 8 kilométeres határsávból? A megyéből? Az országból? Honnan tiltsa ki? Mert hiszen a határ körben igencsak hosszú területű. Annak 8 kilométeres sávja se kis terület, de hogy fogja meghatározni a bíró az ítéletében, hogy honnan tiltsa ki, arról már nem beszélve, csak szerényen megjegyzem, hogy ezt ki fogja tudni ellenőrizni.

Azt látjuk, hogy a joganyagot, sőt biztos vagyok benne, hogy a különböző törvények módosítását ebben a salátatörvényben nem ugyanaz a kéz írta. Azért gondolom, hogy nem ugyanaz a kéz írta, mert a különböző jogszabályok módosításában a terminológiákat sem egymáshoz harmonizálóan alkalmazzák. Csak egy példát mondok. Amikor azt mondja, hogy nem tartózkodhat vagy nem léphet be ebbe a határsávba az, aki, ez teljesen rendben van, akár át akar menni, akár ott akar tartózkodni, van jogkövetkezménye. Igen ám, de aztán következik az a passzus, amikor az államhatárról rendelkezünk. Ott már azt mondja, hogy aki büntetőeljárás hatálya alatt áll, nem tartózkodhat bent.

Na de most akkor bocsánat, a tartózkodás a tartós otlét. Ugye, azért elég gyakran alkalmazzuk bármilyen életviszonyban ennek a jogi terminológiáját. Átmehet rajta? És ha valakit elkapnak, és az utcán van, akkor ő majd mondhatja azt, hogy én csak áthaladok, nem tartózkodok itt?

(15.40)

És akkor nem is beszélek arról, amikor az előbb valamelyik képviselőtársam mondta, hogy és egyébként mi van akkor, ha ott van a 8 kilométeres határsávban az állandó lakóhelye, és a szerencsétlen, mondjuk, taxit üzemeltet, és véletlenül pont segített három afgánnak áthaladni a határsávon, és egyébként majd a saját otthonából fogják ezek szerint kitiltani. Tehát ezek a szabályok nem alkalmasak arra, nem alkalmasak arra, amire a jogalkotó e Ház elé idehozta.

Ugye, meg lehet kérdezni, hogy ha ennyi probléma van ezzel, ha ennyire alkalmazhatatlan, ha ennyire nem igazán látjuk, hogy a gyakorlatban ez valóban a migráció megakadályozására szolgál, akkor meg kell kérdezni, hogy akkor mi itt a valódi cél. Nagyon-nagyon egyszerű: kommunikáció. Semmi egyébéről ez nem szól: kommunikációs trükk. Az összes közszolgálati és kormányhoz közeli sajtóban naponta, óránként be lehet mondani, ez belejut az egyszerű, szerencsétlen emberek tudatába, hogy a Fidesz megint beterveztett egy törvényjavaslatot, mert csak ez az egyetlen lehetősége, hogy hazánk polgárait a migrációs válságtól, a migrációs tehertől

megvédje. Csak én azt az egyet szeretném önöktől megkérdezni: ha ezt ilyen lazán, könnyedén csinálják, akkor azt miért nem mesélik már el ugyanennek a társadalmi csoportnak, hogy 2015 nyarán ugyan a mi belügyminiszterünk nem volt hajlandó megszavazni azt az elsődleges letelepítési kvótát, amit meghatároztak, ami mindössze 890 körüli volt, majd két héten belül a magyar kormány még 2015 nyarán leírta Brüsszelbe, hogy vállaljuk ennyi ember letelepítését. És amikor szeptemberben már a miniszterelnöki találkozó volt, akkor az 1294-es szám mint kvóta nem a befogadandó személyekről szólt, hanem az eljárások lefolytatásáról. Tehát bárhol lehet az Unió területén az adott migráns vagy az adott oltalmat, menedékkérelmet kérő, az eljárását folytatjuk le mi, és szó sem volt befogadásról.

De ehhez képest önök, ahogy már korábban itt előttem a képviselőtársaim elmondták, álságosan befogadtak 20 ezer migránst pénzért, és körülbelül 4500 embernél tartunk, szeretném jelezni, mert én folyamatosan a Bevándorlási Hivatal statisztikáját figyelemmel kísérem, körülbelül 4500 embernél tartunk, akit befogadtunk az elmúlt években. Tehát sokszorosan túlteljesítettük, amit nem akartunk vállalni, és ami gyakorlatilag a küzdelme ennek az országnak ez ellen a probléma ellen.

Önöknek minden lehetősége megadatott kormányként megvédeni az országot, és ne ilyen silány törvényekkel akarják, hanem azzal a tényleges kormányzati tevékenységgel, ami az önök kötelezettsége! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Varga-Damm Andrea képviselő asszony. Megkérdem, hogy kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* További felszólalásra senki nem jelentkezett, az általános vitát lezárom.

Megkérdem az előterjesztőt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. Konkrét Károly államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Legelőször is szeretném visszautasítani a legutóljára szóló Varga-Damm Andrea, de több ellenzéki képviselő azon megjegyzését is, hogy ez silány, elfogadhatatlan, szatócsmunka, rossz minőségű törvényjavaslat. Szeretném elmondani, hogy Felkai László közigazgatási államtitkár úr vezetésével a Belügyminisztérium munkatársai, akik itt is jelen vannak a mostani általános vitán is, készítettek ezt a javaslatot legjobb tudásuk szerint, Magyarország érdekeit figyelembe véve, az Országgyűlés törvényhozói igényeit kiszolgálva készítettek ezt a javaslatot, és a legjobb tudásuk szerint. Kitűnő, felkészült szakemberek, akik régóta szolgálják Magyarországot. Tehát ezt a hangot, képviselő asszony, meg mindenki, aki ezt a törvényjavaslatot gyalázta, visszautasítom, hiszen ezek a megállapítások megalapozatlanok, ezt semmi nem

támasztja alá. Ezzel kezdem. *(Demeter Márta: Miért nem a vitában mondta, hogy lehessen rá reagálni?)*

A másik, amit szeretnék elmondani... Én is meghallgattam önt nagy türelemmel, tisztelt Demeter Márta képviselő asszony, kérem, tegye ön is! Tehát amit szeretnék másodjára elmondani, és ez legalább ilyen fontos, hogy azért nyújtottuk be ezt a törvényjavaslatot, mert a kormánynak az a célja, hogy megvédjük Magyarországot, megvédjük a magyar embereket. Varga-Damm Andrea nem volt itt 2015 szeptemberében, amikor is elfogadtuk azokat a törvényjavaslatokat, részben kétharmados, részben feles törvényeket, amelyek lehetővé tették a jogi védelem, az élőerős védelem és a műszaki zár, a kerítés felépítését, és meg tudtuk állítani azt a migrációs hullámot, amely előzőlött Európát, és el akarta özönlöni Magyarországot is. Ezek a javaslatok szűkegesek voltak, és akkor is a kormány megtette azokat a javaslatokat. De tudja, képviselő asszony, és mindenkinek mondom, akit ez érint, hogy a biztonság egy olyan fontos kérdés, amelyért holnap vagy holnapután sokkal többet kell tenni, mint ma vagy tegnap vagy tegnapelőtt. *(Dr. Vadai Ágnes: Ez nagyon nagy bölcsesség!)* Ezért van itt ez a javaslat, mert a cél nem változott. Mi azt ígértük a kampányban, tisztelt ellenzéki képviselőtársaim, azt ígértük a kampányban, hogy megvédjük Magyarországot, és ezt is tesszük. És ezt az ígéretünket be fogjuk váltani, mint ahogy eddig is beváltottuk minden ígéretünket. *(Dr. Vadai Ágnes: Az biztos!)* Örülök annak, hogy a magyar emberek ezt a munkát értékelték 2018. április 8-án, és kétharmados felhatalmazást adtak Magyarország Kormányának, a Fidesz-KDNP-kormánynak arra vonatkozóan, hogy a munkáját Magyarország érdekében végezze.

Mirkóczki Ádám képviselő úr is részt vett a május végi tájékoztatón - mert ugye ez is elhangzott, hogy mi volt ez, nem volt egyeztetés -, ez egy tájékoztató volt, ahol két miniszter, Pintér Sándor belügyminiszter úr és Trócsányi László igazságügyi miniszter úr vezetésével a parlamenti frakciók képviselői felé adtuk, adtak egy tájékoztatót, hogy mi is ennek a két törvénynek, az Alaptörvény hetedik módosításának, illetve ennek a most tárgyalt törvényjavaslatnak a célja, milyen célokat fogalmaztunk meg. Kértük a tisztelt ellenzéki frakciókat, hogy ha van javaslatuk, támogassák. És még arra is fel szeretném hívni a figyelmet, hogy Mirkóczki Ádám elnök úr, aki a Jobbikot képviselte, akkor is és most is a mai vita során azt mondta, hogy összességében támogathatónak tartja bizonyos korrekciók elvégzésével ezt a javaslatot. Ezzel szemben ön, képviselő asszony - mintha nem ugyanabban a frakcióban ülnék -, egész másról beszélt. Még egyszer mondom: az volt a legszomorúbb, higgye el, én régóta itt vagyok a parlamentben, és régóta van szerencsém abban a megtiszteltetésben részesülni, hogy az ellenzéki képviselők kérdéseire tudok válaszolni, hogy ilyen gyűlölködő felszólalást, mint amit ön tett, régen nem hallottam - szerencsére.

Nos, Mirkóczki Ádám képviselő úrnak, akit tisztelek egyébként, annak ellenére válaszolok, hogy nincs itt. Azt mondja, hogy a Szerbián keresztül érkezett személyek miért kaptak védelmet, miért kaptak menekültstátuszt. Szerbia nem tett eleget a vizsavételi kötelezettségének, ebben az esetben a magyar hatóságnak kötelezettsége volt a menekültügyi eljárást érdemben lefolytatni. Ez történt. Nem segítségről van szó, hanem szervezői tevékenységről, ami büntetendő. És megkérdezte, hogy a Katolikus Karitást vagy a Máltai Szeretetszolgálatot ez alapján lehet-e szankcionálni. Szeretném elmondani, hogy szó sincs erről, hiszen akár a Magyar Máltai Szeretetszolgálat, akár a Katolikus Karitás nem szankciót kap a magyar kormánytól, hanem támogatást, hogy végezze azt a tevékenységet, amiről önök említést sem tettek itt a mai vita során. Ennek a törvényjavaslatnak az a célja, hogy azokat szankcionálja, akik egyértelműen olyanoknak nyújtanak segítséget, szervezői segítséget vagy tevékenységet, akikről tudják, hogy nem voltak üldöztetésnek kitéve. És még ismételt elmondom itt a válasz során is, hogy mi is ennek a ma tárgyalt törvényjavaslatnak a célja: az a célja, hogy Magyarország nem fogadja be azon bevándorlók menekültkérelmét, akiket nem üldöznek. Tehát világosan kimondjuk, hogy akiket nem üldöznek, azok ne jöjjenek, azoknak a menekültkérelmét, ha a törvényjavaslatot a parlament elfogadja, nem fogják a magyar hatóságok támogatni.

Mirkóczki képviselő úr azt is kérdezte, hogy mi a rendőrség pluszjogosítványa e törvényjavaslat alapján.

(15.50)

Erre egyértelműen az a válasz, hogy a határbiztosítási távoltartás ezt egyértelműen rögzíti ebben a kérdésben.

A Molnár Zsolt képviselő úr - aki a Magyar Szocialista Párt vezérszónoka volt - által elmondott hozzászólásra is szeretnék reagálni szintén, annak ellenére, hogy nincs itt. Egy a célja ennek a javaslatnak: az illegális bevándorlás megállítása. A szervezőtevékenység fogalmát a most hatályos Btk. is ismeri, tiltott szerencsejáték szervezése, a bírói gyakorlat képes mérlegelni, és képes konkrét ügyben meghatározni, hogy megvalósul-e a bűncselekmény. Azt gondolom, fontos az, hogy bízunk a magyar bíróságokban és a szakmai tevékenységükben.

A következőkben Vadai Ágnesnek, a Demokratikus Koalíció képviselőjének a hozzászólására, vezérszónoki hozzászólására szeretnék reagálni. Elmondtuk egyébként a Belügyminisztériumban tartott tájékoztató megbeszélésen is, hogy a Ferihegyi reptérre nem vonatkozik a 8 kilométeres szabály, világosan elmondtuk (*Dr. Vadai Ágnes: Vonatkozik! Határ!*), és itt is elmondom.

Említette a genfi konvenciót, a genfi konvenció kérdését. Tájékoztatom, hogy a genfi konvenció ki-

mondja az első biztonságos ország elvét. Ez azt jelenti, hogy az első biztonságos országban kell benyújtani a menedékkérelmet. Ez a gyakorlatban sajnos nem így történik. (*Dr. Vadai Ágnes: Nem tetszett figyelni!*) Büntetőeljárás alatt álló embereket tilthatnak ki majd a 8 kilométeres zónából, az ártatlanság vélelme nem korlátlan, ennek korlátozását most is ismeri a most hatályos büntetőeljárás jog. A Ferihegyi reptérről beszéltem.

Itt is szeretném elmondani, hogy Vadai Ágnes goebbelsi propagandának nevezte ezt a javaslatot. (*Dr. Vadai Ágnes: Az is! Az is!*). Ezt én visszautasítom. Tisztelt Képviselő Asszony! (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Ez nem goebbelsi propaganda. Ez Magyarország, a magyar emberek védelme. A magyar emberek április 8-án értékelték ezt, és mi a bizalomnak a jövőben is eleget fogunk tenni, tehát ezt a megjegyzését, ezt a hasonlatát visszautasítom, amit tett.

Demeter Márta, az LMP képviselő asszonya hozzászólására is szeretnék reagálni. Szeretném tájékoztatni, hogy a magyar parlament tegnapi döntése alapján Kósa Lajos képviselőtársunk a Honvédelmi és Rendészeti Bizottság elnöke, tehát nem leendő elnöke, ezt csak pontosításként mondom. (*Dr. Vadai Ágnes: Alig várjuk, hogy megérkezzen! - Demeter Márta: Várjuk! - Dr. Vadai Ágnes: Ha olyan vicces lesz, mint eddig, akkor biztos! - Derültség. - Zaj. - Az elnök csenget.*) Remélem, tisztelt Vadai képviselő asszony, és aki hozzászólt, Demeter Márta, hogy a várakozásaikat be fogja teljesíteni elnök úr. (*Zaj. - Az elnök csenget.*) Be fogja teljesíteni.

A Frontexszel kapcsolatban kérdezett, illetőleg az Európai Határ- és Parti Őrséggel kapcsolatban. Magyarország Kormánya kezdettől fogva támogatta az Európai Határ- és Parti Őrség létrehozását. 1500 fővel jött létre, de Magyarország a számára előírt létszámot biztosította, tehát magyar rendőrök és magyar emberek is szolgálnak ebben a parti őrségben és határőrségben. Egy a probléma, hogy ennek az 1500 fős létszámnak a jelentős része nem effektív határvédelmi tevékenységet végez. Mi azt szeretnénk, ha az Európai Határ- és Parti Őrség létszáma erősödne, gyarapodna, és ténylegesen olyan feladatra hozná létre, ami a határok védelmét illeti.

A másik kérdés, ami szintén elhangzott, a schengeni határok védelme. Szeretném elmondani itt is, a tisztelt Országgyűlés előtt, hogy Magyarország Kormányának alapvető érdeke, illetve alapvető célkitűzése, hogy a schengeni övezet fennmaradjon, hogy a szabad mozgás jogát tudjuk biztosítani. Mi ezért mondjuk azt, hogy mindenkítől, minden országtól elvárjuk azt, hogy védje meg a schengeni külső határt. Magyarország miniszterelnöke tett egy olyan javaslatot korábban az Európai Tanácsban, hogy aki nem teljesíti ezt a kötelezettségét, ahelyett lehessen teljesíteni más ország révén ezt a kötelezettséget. A schengeni határok védelme alapvető, a szabad mozgás jogát fenntartjuk. Magyarország, valamennyi magyar ember, valamennyi magyar demokrata érdeke, hogy ez meglegyen, és Magyaror-

szág példát mutat. Szeretném itt is elmondani, hogy mi 2015 szeptemberétől több mint 300 milliárd forintot fordítottunk erre a célra, hogy megvédjük a schengeni határt. Amikor Magyarország miniszterelnöke az Európai Bizottsághoz fordult, hogy legalább az 50 százalékát térítsék meg, elutasító választ kaptunk, tisztelt képviselő asszony. Mi ennek ellenére a mai napig is óvjuk és védjük a schengeni külső határt. Magyarország az az ország egyébként, amely az európai uniós kötelezettségének, valamennyi kötelezettségének szeretne eleget tenni és eleget akar tenni. Ezt szeretném hangsúlyozni. A Frontexről beszéltem.

Őn azt mondta, hogy nem az a szolidaritás, hogy Macedóniába odaküldünk három rendőrt. Ez megint olyan sértő, tisztelt képviselő asszony! Nem nekem sértő, nem a kormánynak, hanem a rendőrségnek, a magyar rendőrség számára sértő, és a magyar erőfeszítések, a magyar emberek számára sértő. Elmondom az adatokat. Nem három rendőrt küldtünk Macedóniába, ahogy ön mondja, hanem 696 fő vett részt a misszióban, tehát közel 700. Ez egy komoly erő, higgye el nekem! Macedónia vonatkozásában ez komoly erőt jelent. *(Demeter Márta: Lesz előrejelző rendszer, államtitkár úr?)* Magyarország komoly erőfeszítéseket tesz, és komoly áldozatokat vállal annak érdekében, hogy segítsen. Ebben az évben egyébként 150 rendőrt küldtünk Macedóniába, Szerbiába pedig 300 rendőrt. Magyarország erejéhez viszonyítva ez egy óriási kötelezettségvállalás, de kifejezi a szándékainkat, hogy mi segíteni akarunk, mi szolidárisak vagyunk, és segíteni akarunk Szerbiának, Macedóniának, ha kell, Bulgáriának is. Ezt csak azért mondom, hogy azt javasolom nagy tisztelettel képviselő asszonynak, fontolja meg, amikor ilyet mond. Nem tudom, honnan vette ezt az információt, hogy három rendőr, ez sértő, és szerintem magához sem méltó, hogy országgyűlési képviselőként ilyeneket mondjon. *(Demeter Márta: Ne állítsa be így, államtitkár úr!)*

Az embercsempészekkel kapcsolatban tett fel kérdést. Az embercsempészekkel kapcsolatban a mai napig 44 eljárás indult. 2017-ben, 2016-ban, illetőleg '15-ben ez ezres nagyságrendű eljárást jelentett. Mi határozottan fellépünk az embercsempészek ellen. A jelenleg hatályos törvény szerint csak az embercsempészek ellen lehet fellépni, akik úgymond pénzért végzik ezt a tevékenységet, de ennek a törvényjavaslatnak az elfogadásával azok ellen is fel lehet lépni, akik csak úgymond odaszállítják a határra a migránsokat.

Szabó Timea képviselő asszony - sajnálom, hogy nincs itt - hozzászólására is szeretnék reagálni. Szatócsmunkának nevezi szintén. Olyan fájdalmas, hogy így leszólják a Belügyminisztérium kitűnő munkatársait... *(Dr. Vadai Ágnes: Annyira fáj, ó, annyira fáj...)* Szerintem a szatócsokat is megsértik egyébként. Ez egy dupla sértés és valótlan is, hogy... *(Dr. Vadai Ágnes: Nehéz ez! - Zaj. - Az elnök csenget.)* Azt kérem a tisztelt képviselőtársaimtól, hogy tény-

leg tiszteljük meg egymást. Én azt feltételezem, és biztosan tudom, hogy a munkatársaink, a kormánytisztviselők is Magyarország érdekeiért dolgoznak, mi is, a kormány is, és abban bízom, hogy talán önök is így gondolják, és együtt tudunk működni.

Egyébként azért is hívta össze Pintér miniszter úr ezt a hétpárti tájékoztatót és kérte - aki ott volt, hallotta -, hogy nyújtsanak be javaslatot, tegyenek javaslatot, azt ígérte, hogy érdemben meg fogja fontolni. *(Dr. Vadai Ágnes: Ne vicceljen már!)* Én azt mondom most így a reagálások végén, hogy ha komolyan gondolják, hogy önök is Magyarország érdekeit szolgálják, akkor tegyenek módosító javaslatot, hiszen a házszabály szerint van erre lehetőség, hogy módosító javaslatot nyújtsanak be azokban a kérdésekben, amelyeket önök fontosaknak tartanak, hogy még jobb legyenek, még jobban szolgálják azt a célt, ami Magyarország érdeke.

Szabó Timea azt vonta kétségbe, hogy ez a törvényjavaslat nem mond többet, mint a jelenleg hatályos jogszabályok. Mi ezt cáfoljuk, sőt azt mondjuk, hogy eddig a szervezői tevékenység nem volt szankcionálható, most az lesz. Tehát ez mindenképpen nívum, és mindenképpen új lehetőséget ad a magyar hatóságok kezébe.

(16.00)

Hangsúlyozni szeretném azt is, hogy a legális jogi segítségnyújtás továbbra sem lesz büntetendő, amit itt megpróbáltak feketére festeni az ellenzéki képviselőtársaim.

Azt mondja: határmegfigyelés, információs anyag terjesztése, hálózat. Mivel a bűncselekmény csak szándékosan követhető el, ezért fontos, hogy mi volt a célja, a szándéka ezeknek a tevékenységeknek. Tudniuk kell, hogy az elkövető olyanoknak végez szervezőtevékenységet, akik nincsenek üldöztetésnek kitéve, közvetlen veszélynek kitéve, aki meg tudja fizetni azt a díjat, akiknek az okostelefonján be tudják azonosítani, hogy hova megy, tehát nem üldözött emberekről van szó, hanem gazdasági menekültekről, akik igénybe akarják venni azokat a szolgáltatásokat, amelyek annak az államnak a lehetőségei, ahova el akarnak jutni.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Azt mondja: segítségnyújtás-e, ha valaki buszjegyet vesz, és a buszvezető felengedi a buszra? Én erre kérdeztem, hogy ugye, Szerbia felé veszi a buszjegyet, de erre nem válaszolt. Nem, mert a buszvezető tevékenysége nem szervezőtevékenység, de természetesen az, ha valaki azért szervez buszokat, hogy ilyen személyeket utaztasson például Szerbiából Magyarországra, elhozza a határig és ott útba indítja. *(Dr. Vadai Ágnes: Maguk béreltek buszokat annak idején Röszkéné!)* Tehát világosan ezeket el kell mondani.

Egyébként, ha megfigyeljük, a Jobbik-frakció részéről hárman szoltak ebben a vitában, Mirkóczi elnök úr, aki támogatólag nyilatkozott, nyilván a kritikát is megfogalmazta, de elmondta, hogy elképzelhetőnek tartja, hogy támogatják, és akkor utána jött a két, ezzel ellentétes hozzászólás. *(Dr. Vadai Ágnes közbeszól.)* Nos, Z. Kárpát Dániel képviselő úr kérdésére válaszolva szeretném elmondani, hogy Magyarország Kormánya és a Belügyminisztérium nem biztosít lakást Magyarországon nemzetközi védelemben részesülőknél és menedékkérőknél. A kormányzat őrzött és nem őrzött szálláshelyeket tart fenn, a védelemben részesültek elszállásolását ezeken a szálláshelyeken oldjuk meg. Az Európai Unió Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapja egy 2013-ban meghirdetett programon keresztül nyújtott támogatást. Tehát még egyszer, az Európai Unió Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapja egy 2013-as programon keresztül nyújtott támogatást a hazai önkormányzatoknak a nemzetközi védelemben részesülők szálláshelyeken kívüli lakhatási szükségletének felmérése és szociális munka biztosítása érdekében.

A Belügyminisztériumnak nem tartozik feladat- és hatáskörébe az európai uniós programok minősítése, a Belügyminisztérium a kötelezettségének tett eleget azzal, hogy a pályázni kívánók számára a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alaphoz való hozzáférés feltételeit biztosítja, tisztelt képviselő úr. Tehát azt gondolom, hogy nagyon fontos, hogy az igazságot mondjuk ezekben a kérdésekben, és önök meghallják az igazságot, csak azért, mert ezt olyan súlyos vádként fogalmazta meg, hogy erre mindenképpen reagálni kellett.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, hogy egy nagyon fontos törvényjavaslat általános vitáján vagyunk túl, és végezetül, de elsősorban szeretném megköszönni a kormánypárti frakcióknak, mert azzal kellett volna kezdenem, hogy köszönöm szépen Kósa Lajos elnök úrnak és Aradszki András képviselő úrnak, hogy a Fidesz, illetve a KDNP frakciója támogatásáról biztosította ezt a nagyon fontos törvényjavaslatot. Ez adja azt a gerincet *(Dr. Vadai Ágnes: Gerincet ez se tud adni!)*, ez adja azt a hátteret, ami alapján azt tudjuk mondani nyugodtan a magyar embereknek, hogy igenis az ígéreteinket teljesítjük, és megvédjük Magyarországot. De mi azt szeretnénk, ha ez a támogatás minél szélesebb körű lenne, és ezért fordultunk az ellenzéki pártokhoz, hogy ők is fontolják meg, hogy ezt a javaslatot tudják-e támogatni.

Arra kérem önöket, megköszönve hozzászólásaikat egyébként, és azokat a kéréseket, amelyek a mi munkatársaink, a kormánytisztviselők vonatkozásában... - nagy tisztelettel és szeretettel kérem, hogy őket ne bántásák, mi meg álljuk a sarat. Tehát azt kérem, hogy ha vannak javaslataik, akkor módosító javaslat formájában terjesszék elő, és mi azokat érdemben megfontoljuk. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény jogharmonizációs célú módosításáról** szóló törvényjavaslat általános vitája a lezárásig. A kormány-előterjesztés T/335. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Völner Pál úrnak, az Igazságügyi Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mint önök előtt is ismert, az általános adatvédelmi rendelet május 25-e óta kötelezően alkalmazandó az Európai Unió valamennyi tagállamában, így hazánkban is.

A törvényjavaslat, amelynek tárgyalását a mai napon kezdi meg a tisztelt Ház, az uniós adatvédelmi rendelet megfelelő végrehajtásához nélkülözhetetlenül szükséges rendelkezéseket állapítja meg. Ennek keretében így elsősorban a személyes adatok védelme felett őrködő hatóság kijelölésére kerülne sor annak érdekében, hogy az Alaptörvényben megalapozott jogállásából fakadóan elláthassa a rendelet alapján tagállami adatvédelmi hatóság számára fenntartott feladatokat.

Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Bizottság 2012 januárjában terjesztette elő a jelenleg alkalmazandó adatvédelmi előírások reformját célzó javaslatcsomagját, amelynek szükségességét a gyors technológiai fejlődéssel, valamint a globalizáció által előidézett új kihívásokkal indokolta. A rendelet a funkciója szerint teljes jogegységesítésre törekszik, így a hatálya alá tartozó jogterületeken horizontálisan alkalmazandó előírások közvetlenül hatályosulnak és válnak alkalmazhatóvá a magyar jogban, ugyanakkor a rendelet alkalmazásának megkezdésével a rendelet biztosította szűk mozgástér keretein belül hazánkban elsősorban deregulációs kötelezettsége keletkezett.

Emellett a rendelet előírásainak érvényesülése, végrehajtása érdekében a magyar jogalkotót pozitív jogalkotási kötelezettség is terheli. A rendelet tekintetében ezen kötelezettség elsősorban az anyagi jogi szabályokhoz kapcsolódó megfelelő intézményi és eljárási jogi keretek biztosítását jelenti, így különösen a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének biztosítására létrehozandó szerv, az adatvédelmi felügyelő hatóság, Magyarországon a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság kijelölését, működése feltételeinek és eljárásrendjének biztosítását.

A törvényjavaslat célja ezért elsődlegesen a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság kijelölése az uniós adatvédelmi rendeletből faka-

dó, a nemzeti hatóságok részére megállapított feladat- és hatáskörök gyakorlására.

Tisztelt Ház! Fontos kiemelni azt a tényt, hogy Magyarország a személyes adatok védelmére már a rendszerváltástól kiemelt hangsúlyt fordított. A személyes adatok védelmének európai összehasonlításában is magas szintjét biztosította az alkotmány, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló törvény, illetve az ezek nyomán kialakult alkotmánybírói gyakorlat. A személyes adatok védelmének magas szintű védelmét az Alaptörvény és az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény nemcsak fenntartotta, hanem a személyes adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének ellenőrzésére és elősegítésére létrehozta autonóm államigazgatási szervként a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot.

A hatályos magyarországi jogszabályi környezet alapján megállapítható, hogy a személyes adatok védelmének hazánkban biztosított szintje az Európai Unió tagállamai között az egyik legmagasabbnak tekinthető. Erre figyelemmel Magyarország Kormánya a rendelet tárgyalása során következetesen képviselte azon álláspontját, hogy az uniós összehasonlításban is igen magas szintű védelmet nyújtó magyar adatvédelmi szabályozásra tekintettel az új európai uniós adatvédelmi szabályozás ne rendeleti, hanem irányelvi jogforrásban kerüljön megalkotásra. Azonban az uniós intézmények és a tagállamok többsége arra törekedett, hogy az Európai Unió területén egységes, közvetlenül alkalmazandó szabályösszegesség kerüljön kidolgozásra. E törekvést megalapozó meggyőződés szerint az egységes szabályozással el lehet kerülni, hogy az egyes multinacionális nagyvállalatok, a tagállamok eltérő adatvédelmi rezsimeit kihasználva, a számukra legkedvezőbb szabályokat biztosító országokban folytassák adatkezelési tevékenységüket.

Tisztelt Országgyűlés! Fontos kiemelni, hogy éppen a fenti okokból az új uniós adatvédelmi szabályozás egyik fontos eleme, hogy az az Európai Unió 28 tagállamában egyaránt közvetlenül alkalmazandóvá vált. Ahhoz, hogy elkerülhető legyen az, hogy egyes, elsősorban multinacionális háttérrel rendelkező adatkezelők a tagállamok eltérő rezsimeit kihasználják, egy közös, minden tagállamban egyaránt alkalmazandó uniós joganyag megalkotására volt szükség.

(16.10)

Az új uniós adatvédelmi rendelet kikényszeríthetőségéhez komoly visszatartó erővel bíró szankcióknak is társulniuk kellett, ezért a rendelet meghatározott esetekben legfeljebb 10 millió, a még súlyosabban minősülő esetekben pedig 20 millió eurós, vagy amennyiben ez magasabb összegű, az éves árbevétel 4 százalékát kitevő bírság kiszabását teszi

lehetővé a nemzeti hatóságok számára. Hangsúlyozandó azonban, hogy a sajtóban is megjelent 20 millió eurós bírság lehetősége csak a rendelet által kiszabható maximum, amely csak a legsúlyosabb, leginkább kirívó esetekben lesz alkalmazható.

A kormány azonban figyelembe vette azt a tényt is, hogy Magyarországon igen nagyszámú kis- és középvállalkozás működik, amely vállalkozásokra jelentős terheket ró a rendeletnek való megfelelés biztosítása. Éppen ezért a törvényjavaslat tartalmaz egy, a hatósági jogalkalmazást elősegítő szabályt is, amelynek értelmében az információs önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény új 77/A. §-a, hasonlóan az osztrák jogban alkalmazott megoldáshoz, kijelölné a hatósági jogalkalmazás kiindulópontjait is. A hatóságnak a rendelet szerinti hatáskör gyakorlásával összefüggésben a törvényjavaslat meghatározza, hogy a hatóság a rendelet 83. cikk (2)-(6) bekezdésben foglalt hatásköreit az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja.

A törvényjavaslat megjelöli azt is, hogy a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások első alkalommal történő megsértése esetén a hatóság a jogsértés orvoslása iránt az általános adatvédelmi rendelet 58. cikkével összhangban elsősorban az adatkezelő vagy adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik. Ez a rendelkezés álláspontunk szerint elsősorban arra orientálja a hatóságot, hogy a jogsértés orvoslása során a jogsértés összes körülményét mérlegelve, a tisztességes eljárásból való jog részét képező arányosság követelményével összhangban alkalmazza a szankciót. Példával megvilágítva: egy kisebb súlyú jogsértés esetén kézenfekvő és a jogsértő magatartás megszüntetéséhez elegendő lehet az adatkezelővel szemben figyelmeztetés alkalmazása, míg a nyilvánvalóan súlyos, vagy hogy a legextrémebb példát hozzam, szexuális irányultsággal összefüggő személyes adattal visszaélés esetén ugyanakkor a törvény elfogadása esetén is lehetséges és álláspontunk szerint szükséges is a tételes és kellő visszatartó erővel rendelkező pénzügyi bírság kiszabása. Ahogy a példa is mutatja, hangsúlyozandó az is, hogy a törvényjavaslat nem a hatóság rendelet adta autonóm működésébe kíván beavatkozni, ahogy arra a jogalkotónak jogállami keretek között nem is volna szándéka és lehetősége sem, kizárólag az Alaptörvény 24. cikkéből, azaz a tisztességes hatósági eljárásból való jogból levezethető módon annak deklarálására kerülne sor, hogy a hatóság az általános adatvédelmi rendelet 83. cikk (2)-(6) bekezdésében foglalt hatásköreit az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja.

Ez összhangban áll a rendelet előírásaival, ahogy a rendelkezés azon fordulata is, amely kimondja, hogy a hatóság a személyes adatok kezelésére vonatkozó jogszabályban vagy az Európai Unió kötelező jogi aktusában meghatározott előírások első alkalommal történő megsértése esetén a jogsértés orvoslása iránt az általános adatvédelmi rendelet 58. cik-

kével összhangban elsősorban az adatkezelő vagy az adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik.

Tisztelt Ház! Az előbbiekkal kapcsolatban fontos kiemelni tehát, hogy a hatósági jogalkalmazást e szabály csak orientálja. Ezen orientáció pedig a hatóság tekintetében csak abban nyilvánul meg, hogy a hatóság a számára rendelkezésére álló hatásköröket az arányosság elvének figyelembevételével gyakorolja, és a jogsértésről első alkalommal elsősorban az eset összes körülményére, így a jogsértés súlyára, annak ismétlődő jellegére, valamint az érintetti kör nagyságára is figyelemmel az adatkezelő vagy adatfeldolgozó figyelmeztetésével intézkedik.

Ismételten felhívom a figyelmet, hogy a T/335. számú törvényjavaslat csak a rendelet végrehajtásához nélkülözhetetlen rendelkezéseket állapítja meg. A rendelet és az információk önrendelkezési jogról és információszabadságról szóló törvény teljes összhangjának biztosítására, továbbá a bűnüldözési célú irányelv átültetésére további jogalkotás keretében kerül majd sor.

Tisztelt Országgyűlés! Kérem a tisztelt képviselőket, hogy támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormányzati pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor; ezek közben 2 perces felszólalásokra nincs lehetőség. Megadom a szót elsőként Ovádi Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

OVÁDI PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország a személyes adatok védelmére már a rendszerváltástól kiemelt hangsúlyt fordított, ugyanis az adatok védelmének európai összehasonlításban is magas szintjét biztosította az alkotmány, a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992-ben elfogadott törvény, illetve az ezek nyomán kialakult alkotmánybírósági gyakorlat.

A 20 év elteltével felülvizsgált területen komoly változtatásokra volt szükség, amelyeket az Alaptörvény és az információk önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény hidalt át. Ez nemcsak biztosította a korszerű jogszabályi környezetet, hanem az adatok védelméhez fűződő jog érvényesülésének ellenőrzésére és elősegítésére autonóm államigazgatási szervként létrehozta a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóságot.

A hatályos magyarországi jogszabályi környezet alapján megállapítható, hogy a terület szabályozásának hazánkban biztosított szintje az Európai Unió tagállamai között az egyik legszínvonalasabbnak tekinthető.

Az Európai Bizottság 2012 januárjában terjesztette elő a jelenleg alkalmazandó adatvédelmi előírások reformját célzó javaslatcsomagját, amelynek

szükségességét a gyors technológiai fejlődéssel, valamint a globalizáció által előidézett új kihívásokkal indokolta. Az előttünk fekvő javaslat tehát az Európai Unió által nemrégiben elfogadott sztenderdek elfogadását jelenti, amely uniós tagságunkból eredő kötelezettség.

Erre figyelemmel Magyarország Kormánya a rendelet európai színterén zajló tárgyalása során következetesen képviselte azon álláspontját, hogy e magas szintű védelmet nyújtó magyar adatvédelmi szabályozásra tekintettel az új európai uniós jogszabály ne rendeleti, azaz közvetlenül alkalmazandó uniós aktus formájában, hanem irányelvi, azaz tagállami mozgásteret biztosító, átültetést igénylő jogforrásban kerüljön megalkotásra.

Azonban a uniós intézmények és a tagállamok többsége arra törekedett, hogy az Európai Unió területén egységes, közvetlenül alkalmazandó szabályösszesség kerüljön kidolgozásra. Az e törekvést megalapozó meggyőződés szerint az egységes szabályozással el lehet kerülni, hogy egyes multinacionális nagyvállalatok, a tagállamok eltérő adatvédelmi rezsimeit kijátszva és kihasználva, a számukra legkedvezőbb szabályokat biztosító országokban folytassák az adatkezelési tevékenységüket. Erre figyelemmel Magyarország Kormányának az új általános adatvédelmi szabályozás irányelvi jogforrásban történő elfogadására vonatkozó javaslata nem került elfogadásra.

A rendelet alkalmazásának megkezdésével szükséges - a rendelet által biztosított szabályozási mozgáster adta kereteken belül - a magas védelmi szintet biztosító magyar adatvédelmi szabályozás megőrzése mellett a rendelet végrehajtásához nélkülözhetetlen rendelkezéseket is megalkotni.

Tekintettel arra, hogy a rendelet 2018. május 25-étől alkalmazandóvá vált, ezáltal közvetlenül hatályosuló normaként alkalmazandó az Európai Unió tagállamaiban. Az előterjesztés tehát kizárólag azon rendelkezéseket tartalmazza, amelyek feltétlenül szükségesek ahhoz, hogy a rendelet által kijelölendő nemzeti felügyeleti hatóság a most elfogadandó törvény szerinti jogosítványait gyakorolhassa.

Ekként tehát az előterjesztés ezen változata az infotörvény 38. §-ában sarkalatos rendelkezésként megállapítaná, hogy a felügyeleti hatóság részére kiszabott feladat- és hatásköröket a Magyarország joghatósága alá tartozó joganyag tekintetében az általános adatvédelmi rendeletben, valamint az e fejezetben és a VI. fejezetben meghatározottak szerint a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság gyakorolja. Ahogy a törvényjavaslat indoklása is kimondja, a kormány álláspontja szerint a rendeletet elsősorban a tagállami jogrendszerek közötti különbséget kihasználó multinacionális gazdasági társaságok ellen fellépve szükséges alkalmazni, míg a többi gazdasági szereplő, elsősorban és kiemelten a kis- és középvállalkozások tekintetében - az arányosság elvét figyelembe véve - a figyelmeztetés jogkövetkezményét indokolt alkalmazni.

(16.20)

Az Európai Bizottság számításai szerint a javaslata alapján az eltérő tartalmú, az irányelvekre épülő tagállami előírások helyébe lépő, uniós szinten egységtelt jogi szabályozásnak köszönhetően csökkenni fognak a tetemes adminisztratív költségek, és ez évente mintegy 2,3 milliárd eurós megtakarítást jelent majd a vállalkozásoknak az Európai Unióban. Továbbá gazdasági hatása lehet a javaslatcsomagnak, hogy az interneten keresztül nyújtott szolgáltatásokba vetett fogyasztói bizalom erősítéséhez is hozzájárul, ami ösztönző hatással lesz az európai növekedésre, munkahelyteremtésre és innovációra.

A most előttünk fekvő javaslat elkészítése során kiemelt cél volt, hogy a hazai vállalkozásokat ne terhelje életszerűtlen kötelezettség, valamint fenntarthatóak legyenek a Magyarországon ez idáig életben lévő szabályozásból eredő adatvédelmi előnyök. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Staudt Gábornak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Hallhattuk a felvezetőkből, hogy Magyarországnak az új rendeletet, ha nem is átültetnie kell, hiszen a rendelet közvetlenül hatályos, viszont a magyar jogszabályokat hozzá kell igazítani.

Amikor felkészültem erre a napirendi pontra, illetve amikor először láttam a meghívóban, hogy erről lesz szó, akkor egy hosszabb javaslatot vártam, megmondom őszintén, államtitkár úr. Talán ön a legutolsó szavai közt el is ismerte, hogy még várható néhány javaslat, ami egy irányelv átültetését és talán még a rendelettel kapcsolatos paragrafusok átültetését, illetve a magyar jogszabályoknak a pozitív jogi megváltoztatását fogja jelenteni. Én azt gondoltam, hogy ez most be fog jönni, lévén hogy tavaly egy talán társadalmi vitára bocsátott... - ezt majd ön fogja tudni jobban megmondani. Létezik egy javaslat - láttam -, ami még nem a kormány álláspontja volt, de talán társadalmi vitára bocsátották. *(Dr. Völner Pál bólint.)* Akkor jól tudom, tehát a társadalmi vita szakaszában volt. Ez egy 66 oldalas anyag volt, amiben már az irányelv is benne lett volna, illetve a rendelethez is több passzust tartalmazott volna a magyar jogszabályok tekintetében. Kérem, hogy majd államtitkár úr válaszoljon, hogy mi az oka, hogy nem ez került ide az Országgyűlés elé. Milyen módosítások kerülhetnek esetleg még bele?

Tudom, hogy kampány volt tavasszal, tehát most ez egy különleges helyzet, hogy a parlament ilyen későn ül össze, mondjuk, a februárhoz képest, de a május 25-ei határidőn már így is túllógtunk. Tehát ha tudták önök, hogy kampány lesz, akkor ezt illetett volna - ahogy egyébként tervezték és társadalmi

vitára bocsátották - akár 2017-ben elfogadni, annál is inkább, mert a vállalkozások, amelyeknek fel kell készülniük az új szabályok alkalmazására, nyilvánvalóan egy nagy tehertétellel találkoznak, és most, amikor már közvetlenül hatályos lett május 25-től az EU-s rendelet, a GDPR, tulajdonképpen ezen túl kerül kihirdetésre az a magyar jogszabály, ami még csak a hatóságot, a NAIH-ot jelöli ki mint a rendeletben meghatározott hatóságot. Tehát tulajdonképpen sajnálatos módon már túl vagyunk a határidőn, és ha még ezek után jönnek bizonyos szabályok be az Országgyűlés elé, akkor aggályos jogilag, hogy ezt előbb meg kellett volna tenni. Nyilvánvalóan ezt ön majd meg fogja tudni mondani, hogy miért nem került ez be az Országgyűlés elé.

Annak örülünk, hogy elhangzott a sajtóban és most államtitkár úrtól is, hogy a hatóságok, illetve Magyarországon a Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság nem fog rögtön büntetni a kis- és középvállalkozások tekintetében. Ez természetesen örömteli, persze, ahogy mondtam, az még örömtelibb lett volna, ha a felkészülési idő kellően hosszú lett volna. Azért ez a rendelet 2016-os; már többször elmondtam a jelen Ház plénuma előtt, hogy azt érzem, hogy mindig az utolsó pillanatban próbálják ezeket a szabályokat átültetni a magyar jogba. Ez egy rossz gyakorlat, tehát ezen lehet, hogy a mindenkori kormányoknak változtatni kellene.

Természetesen az is örömteli, hogy az arányosság elvét, ahogy mondtam, beemelik, de azért el fog telni néhány év, amíg ezeket a szabályokat használni tudják a magyar kis- és középvállalkozások. Arról nem is beszélve, hogy bár látjuk az előremutató uniós próbálkozásokat, hogy mindenhol ugyanazok a szabályok legyenek, de azért informatikai szempontból azt is el kell mondani, hogy akikkel beszéltem, informatikusok, elmondták, hogy azért technikailag ezek is elavult szabályok. Nyilván lehet, hogy az Unióhoz kellene címezni ezeket a kritikákat, de attól még esetleg, ahol a magyar jognak megmarad a rendelkezési hatálya, rendelkezési lehetősége, ott lehet, hogy a kormánynak is lehet teendője.

Az önök felszólalásai, amikben azt mondták, hogy először irányelvet javasolt a magyar kormány rendelet helyett, utána hozzátették, talán a Fidesz szónoka és államtitkár úr is, hogy a rendelet mellett az szól, hogy mindenhol ugyanazok a szabályok érvényesüljenek, és a multcégek ne tudjanak kibújni, hogy abba az országba rakják a telephelyüket, székhelyüket, ahol éppen enyhébbek a szabályok, számomra azt támasztják alá, hogy a rendelet jobb, egy hatékonyabb megoldás, és ez le is van írva az indokolásban. Számomra itt tulajdonképpen nem a magyar kormánynak a korábbi álláspontját, hanem a rendeleti formát támasztja alá az indokolás. Való igaz, hogy ahol, mondjuk, egy irányelv túl nagy keretet jelöl ki, ott ezek a nagy cégek meg fogják találni a lehetőséget, hogy kibújjanak a szabályozás alól, és egyébként ez nemcsak az adatvédelmi szabályoknál van így, hanem egyéb szabályozóknál. Az is termé-

szetesen előremutató, hogy akár az Európai Unió kívüli vállalkozások is az új rendelkezések hatálya alá eshetnek, ha az Európai Unió belülré irányulnak vagy uniós állampolgárok adatait kezelik.

Egyébként pont az utóbbi időben - nyilvánvalóan ez csak részben függ össze a rendelettel, illetve a rendelet kidolgozásával, mert az jó néhány éve tartott az uniós szinten - azért a Facebookkal kapcsolatosan és a nagy cégekkel kapcsolatosan több olyan botrányt láthattunk, hogy bizony-bizony ezek a cégek adják-veszik, néha ingyen csereberélik az adatokat, arról nem is beszélve, hogy a nagy cégeken kívül különböző kisebb, akár középvállalkozások is adatként, elméletileg anonimizált adatként meg tudnak venni akár a nagy cégektől - a Google-tól, Facebooktól - olyan adatcsomagokat, amelyekből akár szenzitív információk is visszaállíthatók.

Pont Németországban volt - ha nyomon követték - néhány hónapja óriási botrány abból, hogy minden további nélkül a felhasználók által böngészett adatokat csomagban megvehette gyakorlatilag bármelyik cég, és ennél fogva ezek nem voltak teljesen anonimizáltak, visszaalakíthatók voltak, és ez elég súlyosan sérti a személyhez fűződő jogokat, a személyiségi jogokat. Tehát érthető, hogy az Európai Unió ezzel a szabályozással próbál foglalkozni. Hozzáteszem, amit mondtam, hogy azért mindig a szabályozó ezen nagy cégek után kullog, és azért a lépéshátrány kimutatható. De bízunk benne, hogy legalább, ha egy lépést előre teszünk, akkor ez a hátrány csökken, de azt azért nem lehet mondani, hogy az egész feladat megoldásra kerülhet.

Várjuk, ahogy elmondtam, még arra a kérdésre a választ - ha tud államtitkár úr válaszolni -, hogy mikorra fog bejönni a kiegészítő, tehát az irányelvnek a magyar jogszabályba ültetése, illetőleg az egyéb, jelen rendeletből fakadó passzusok. Ehhez még annyit szeretnék hozzátenni, hogy természetesen a rendelet jogilag közvetlenül hatályos, viszont a magyar jogalkalmazóktól nehezebben elvárható, hogy egyik szemükkel az uniós joganyagot vizsgálják, másik szemükkel meg a magyar jogszabályokat, és próbálják kitalálni, hogy mondjuk, egy uniós rendeletben egy passzus a magyar jogszabályoknak hogyan feleltethető meg.

(16.30)

Tehát ebben az esetben valóban az lenne a jó vagy az lett volna a jó, ha ez időben megtörténik - de még azért bízunk benne, hogy ez bekerül az Országgyűlés elé -, ha a releváns részek áttemelésre kerülnek. Hiszen azt nem tiltja az uniós joganyag, hogy ezek a részek, amelyek egyébként összhangban vannak a rendelettel, beemelésre kerüljenek akár a magyar jogi szabályok közé is. Úgyhogy, államtitkár úr, természetesen értjük az előterjesztés lényegét, az indokát, de azt kell mondjam, hogy ez így nem túl elegáns az időzítés tekintetében, és egy jóval vaskosabb csomagot vártunk volna.

Ezzel együtt ennyit tudtam elmondani a javaslatról, és államtitkár úr válaszait nagyon várom, mert az nagyon sokat segít ahhoz, hogy eldöntsük majd, hogyan szavazunk róla. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VARGA LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nagyon sok minden elhangzott a konkrét javaslatról és annak előzményeiről, úgyhogy ezeket a mondatokat én magam nem ismételném meg. Inkább egy kicsit megpróbálnám az állampolgárok vagy a magyar kvk-k szempontjából bemutatni ezt a kérdést. Mert ami a legfontosabb szerintem, hogy igazából az utóbbi néhány napban, egy-két hétben lett ez a kérdés közéleti téma. Azelőtt nem sokat hallhattunk erről a kérdéstről, pedig elhangzott itt előttem is, hogy 2016. április 27-én került ez az európai parlamenti és tanácsi rendelet elfogadásra, tehát több mint kettő éve.

Azt gondolom, hogy ez egy nagyon hosszú idő, és mindenképpen nagyon komoly időt biztosított a tárca és a kormány számára ahhoz, hogy társadalmassítsa a kérdést, ami egyébként egy fontos kérdés. Tehát a személyes adatok fokozott védelme, azt gondolom, hogy egész Európában és így Magyarországon is egy olyan kérdés, amellyel kapcsolatban jó az egységes szabályozás és az egységes fellépés. Azonban ezt a két évet nagyjából kihasználatlanul töltötte a kormány, vagy nem használta ki a felkészülés szempontjából megfelelően. Mondom ezt úgy, hogy egyébként, ha visszanéznénk a jegyzőkönyveket, a jogharmonizációs célú javaslatokat szinte kivétel nélkül az ellenzéki politikusok is szokták támogatni, természetesen ezek nem azok a javaslatok, mint például ami ma a Házban volt előttünk két olyan javaslat, ami nagy vitát váltott ki, nagy belpolitikai vita van ezek kapcsán. A jogharmonizációs célú javaslatokat nem szokta ilyen vita övezni.

Mégis ez a késlekedés és az, hogy 2018. május 25-étől, tehát már most is közvetlenül alkalmazandóvá válik az Európai Unióban és így hazánkban is ez a rendelet, ez a késlekedés komoly problémát okoz álláspontunk szerint. Nyilván maga a tartalom világos, tehát a NAIH-hoz telepíti azokat a feladatokat és hatásköröket, amelyeket egyébként ez a rendelet megállapít. Ez rendben van. Az, hogy a záró rendelkezésekben ott van, hogy az arányosság elvének figyelembevételével kell mindezt tenni, és a személyes adatok kezelésére vonatkozó szabályok megsértése esetén pedig hogy figyelmeztetéssel éljen elsősorban a hatóság, ez is rendben van. Tehát azt kell mondjam, hogy a lehető legtöbb ilyen kérdéssel nem szállnék vitába tartalmilag, ugyanakkor azt látom, hogy ennek a két évnek a kiesése és az is például, hogy a NAIH maga is a közleményében elismerte, hogy még

számos jogszabályt kell a későbbiekben módosítani, ez okozza szerintem az elmúlt néhány nap, néhány hét problémáját a kkv-k és a magyar emberek szempontjából. Tehát egyrészt a kkv-szektor az adminisztrációs és pénzügyi terhektől tart és fél, ugyan az első a figyelmeztetés, de mégiscsak olvasni az interneten is olyan híreket, hogy a későbbiekben tarthatnak bírságoktól is.

Úgyhogy összefoglalva azt szeretném mondani, hogy számos probléma és aggály felmerült, ezekről lehet olvasni, ha nem is ennél az előterjesztésnél, de azt gondolom, hogy az egyébként remélhetőleg felgyorsuló jogharmonizációs folyamat során az adott témában az érdekképviseleti szervek és az egyéb észrevételek kapcsán szerintem ezeket figyelembe kell venni. Nyilván megfelelően módosítani kell az előterjesztéseket, és arra kell törekedni, hogy mind a magyar emberek szempontjából ne okozzon ez egy felesleges terhet, illetve hogy a kkv-k szempontjából ne jelentsen egy olyan plusz adminisztrációs és pénzügyi terhet, ami az ő életüket nagyon megnehezíti.

Azt kérem még a legvégén a felszólalásomnak, hogy gyorsítsa meg a kormány az ilyen és ehhez hasonló jogharmonizációs célú jogszabályi javaslatok Országgyűlés elé kerülését. Szerintem ez méltányolható. Nem az ilyen javaslatokban lenne amúgy sem a legnagyobb vita, tehát értetlenül állok az előtt, hogy az elmúlt kettő évben mi történt az adott témában. Köszönöm szépen, elnök úr, és várjuk az észrevételekre adott válaszát. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Arató Gergelynek, a DK képviselőcsoportja vezérszónokának.

ARATÓ GERGELY, a DK képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk álló törvényjavaslat elsősorban technikai jellegű, és az Európai Unió adatvédelmi rendeletének zökkenőmentes alkalmazásához szükséges. Maga a rendelet egy olyan előrelépés az uniós szintű adatvédelemben, amelyik egyébként minden magyar polgár jogait is garantálja és biztosítja, reméljük, nemcsak a nagyvállalatokkal szemben, hanem a kormányzat és a kormánypártok adatgyűjtő hajlamával szemben is.

Azt kell mondanom, hogy az is egy fontos és támogatható szabály, amelyik szerint a hatóságot kötelezik arra, hogy csak fokozatosan, első alkalommal figyelmeztetést alkalmazva járjanak el a szabályok megsértése esetén. Hozzá kell tennem, hogy mi ezt minden állami szervezetnél mindenfajta ellenőrzésnél követendőnek és szükségesnek látjuk, nem csak az Adatvédelmi Hatóság esetében.

De azért én is szeretném aláhúzni azt a fontos kérdést, hogy mégis mi történt két évig. 2016 áprilisa óta ismert, hogy megszületett ez a rendelet, amelyik Magyarországon kötelező lesz. Az Európai Unió komolyan veszi a hatályba léptetéshez szükséges

felkészülési időt, éppen ezért volt ennyire hosszú itt ez a hatályba léptetési idő, éppen arra szolgált ez a két év, hogy a jogalkalmazók és maguk a tagállamok is felkészülhessenek a rendelet alkalmazására. Mi került ennyi időbe, mire a parlament elé kerülhetett ez a javaslat? Hallhatta az előbb a képviselő úrtól, hogy meglett volna az ellenzék támogatása a kétharmadhoz ebben az esetben. Ha ez így van, akkor miért van az, hogy a vállalkozók már hónapok óta vagy akár évek óta izgatottan készülnek erre az új szabályozásra, ennek a hatálybalépésére? Ők izgulnak, közben a kormány pedig nem végezte el a házi feladatát, és most egy olyan jogszabályt terjesztett elénk, amelyik sarkalatos törvényként a kihirdetés napján lép hatályba, ami tulajdonképpen teljes abszurditás, nyilván ebben az esetben szükséges azért, mert már egy hatályos európai uniós rendelet alkalmazása teszi szükségessé ezt a módosítást.

Tehát nem ez lenne a normális rendje a dolgoknak, a jogbiztonságot, a vállalkozások kiszámítható működését az szolgálná, ha a kormány maga is elvégezné az ilyen típusú jogalkotó feladatait idejében, és megfelelő hatálybalépési időt, felkészülési időt biztosítana. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Az LMP tagjai közül nincs itt senki, így ők nyilván nem szólnak fel. Megadom a szót Tordai Bencének, a PM képviselőcsoportja vezérszónokának.

TORDAI BENCE, a Párbeszéd képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz folyamatosan azt próbálja sulykolni, hogy az ellenzék nem kormányzóképes. *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Így van!)* Most bebizonyosodott, hogy ki az, aki nem képes a kormányzásra. A Fidesz-kormány két éve volt, hogy a hazai jogi környezetet összhangba hozza az uniós általános adatvédelmi rendelettel, a GDPR-ral. Két év alatt nem sikerült megoldani ezt a feladatot, két éve tartanak bizonytalanságban 10 millió állampolgárt, 1,7 millió vállalkozót és kkv-t, valamint több mint 60 ezer civil szervezetet. Két év alatt annyit sikerült elérni, hogy két hét késéssel a Nemzeti Adatvédelmi és Információs szabadság Hatóságot kijelölik a GDPR-t végrehajtó magyar hatóságként. A 88 oldalas rendeletből, mire Magyarországra ér, egy egyoldalú törvénymódosító javaslat marad. Nem merem felemelni, nehogy megbüntessenek, de látjuk, hogy hat darab paragrafusból áll az egész, amiből kettő hatályba léptető rendelkezés.

(16.40)

Nyilvánvaló, hogy további jogalkotási lépésekre lesz szükség, amik újabb igazodási kényszert, újabb terheket jelentenek majd az érintetteknek. Sőt, feleslegessé tehetnek korábban megtett, visszafordíthatatlan lépéseket, adattörléseket, költséges informati-

kai és egyéb fejlesztéseket. Egyértelmű, hogy maguk nem végezték el a munkájukat, ezzel tízmilliárdos nagyságrendű kárt okoztak a magyar vállalkozásoknak és nonprofit szervezeteknek.

A GDPR elfogadott szövegét 2016. május 4-én hozták nyilvánosságra, és 2018. május 25-től kellett volna alkalmazni a tagállamokban, így Magyarországon is. Az Európai Bizottság idén januárban azt írta - idézem -: „A rendelet kétéves, 2018. május 25-ig tartó átmeneti időszakot írt elő, hogy időt adjon a tagállamoknak és az érdekelteknek az új jogi keretbe való teljes felkészülésre.” Látjuk, hogy ez nem sikerült. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság idén május 25-én azt jelezte egy közleményében: „A hatályos magyar jogi előírások, így különösen az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény - infotörvény - az általános adatvédelmi rendelet teljes körű végrehajtásához, illetve a büntelmi adatvédelmi irányelv teljes körű átültetéséhez szükséges módosítására és a további, e célból szükséges jogalkotási intézkedésekre még nem került sor. A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság mindaddig, amíg a hatályos magyar jog és az általános adatvédelmi rendelet, illetve a büntelmi adatvédelmi irányelv közötti teljes körű összhangot megteremtő magyar jogalkotási intézkedésekre sor kerül, a személyes adatok védelméhez való jog érvényesüléséhez és annak elősegítéséhez kapcsolódó feladat- és hatáskörének gyakorlása során az alábbiak szerint kíván eljárni” - és itt következik egy felsorolás, nem jogszabályban, hanem egy egyszerű közleményben.

Hadd ismétljem meg a lényegét még egyszer: a szükséges jogalkotási intézkedésekre a május 25-ei határidőig nem került sor. Ma, 2018. június 5-én ott tartunk, hogy elkezdjük ennek az egyoldalú papírfecneknek az általános vitáját. Néhány hónap múlva talán sikerül majd betérjeszteni a további szükséges törvénymódosításokat, amihez aztán megint alkalmazkodhatnak az adatkezelők újabb pluszmunka és újabb pluszköltségek árán.

Összegezve: a Fidesz-kormány nem végezte el a munkáját az elmúlt két évben, ezzel jogbizonytalanságot teremtett, továbbá jól számszerűsíthető, tízmilliárdos károkat okozott közel kétmillió vállalkozásnak és nonprofit szervezetnek. Tényleg csak találgatni tudok, hogy ennyire alkalmatlan a Fidesz-kormány egy egyszerű jogharmonizációs feladat megoldására, vagy egyszerűen arról van szó, hogy mivel ezzel sem kampányolni nem lehet, sem lopni nem lehet belőle, ezért nem voltak motiváltak a munka elvégzésére. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Ezzel a vezér-szónoki felszólalások végére értünk. Most az előre bejelentkezett felszólalók következnek. Megadom a szót Hadházy Sándor képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja részéről.

HADHÁZY SÁNDOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon súlyos vagy súlyosnak tűnő kritikák hangzottak el az ellenzék soraiból, de ezek a tényekkel igazából nincsenek összhangban. Szeretném elmondani, hogy például a magyarországi adatkezelési jogszabályok messze megelőzték az Európában alkalmazott jogszabályokat úgy minőségben, mint szigorúságban, mint részletességben. Éppen ezért nálunk egy papírfecnek tűnő módosításra van szükség csupán ahhoz, hogy ezt a jogharmonizációs folyamatot be tudjuk fejezni a magyar jogalkotásban.

Tisztelt Országgyűlés! Mint tudjuk, egyre több adatot kezelünk elektronikus formában, amely jó dolog természetesen, hiszen rendkívül gyorsan tudjuk intézni az ügyeinket, ugyanakkor egy új veszélyforrást is jelent számunkra, elsősorban a lakosság, a magánszemélyek számára. Ezek az adatkezelések ugyanis értelemszerűen nem mindig átlátható módon történnek, zajlanak, és igazából nem lehet tudni azt, hogy az adatainkkal milyen formában élhetnek vissza a felhasználók, illetve az internetkezelők.

Csodálkozhatunk azon, hogy ha mondjuk, az interneten keresünk valamilyen terméket, például egy hűtőgépet, akkor egy héten keresztül vagy akár több héten keresztül akármilyen oldalakat látogat meg az ember, ezek az információk előjönnek, és találkozhatunk különféle hűtőgéptípusokkal. Ez nyilvánvalóan azt mutatja, hogy a Nagy Testvér rendkívüli módon figyel, figyel minden egyes mozdulatunkra, minden egyes érdeklődésünkre. Nyilvánvalóan ennek van egy logikája, hiszen a keresőmotorok és különféle internethasználatot elősegítő, támogató rendszerek valamilyen formában bevetelhez kell hogy jussanak, és a leglogikusabb forma a marketingeszközök használatából, a reklámbevételekből származik. Azonban szeretném elmondani azt, hogy a New York Timesban, de szerintem máshol is, nem olyan túl régen megjelent egy írás. Ezekből az információkból magyar internetes híroldalak és más oldalak is átvettek és közzétettek információkat, szeretnék ebből néhányat bemutatni.

A Facebook még évekkel ezelőtt - ugye, ez egy közösségi oldal, amelyről azt gondolná az ember, hogy egy közösséget teremtő oldal, holott azért ettől nagyon távol van, de mindegy -, tehát a Facebook még évekkel ezelőtt legalább 60, különböző hardvergyártó cégnek adott az eddig ismertnél sokkal mélyebb hozzáférést a felhasználói adatahoz - tudta meg a New York Times. A cégek között olyan óriásokat is találni, mint az Apple, a Samsung, a Microsoft, az Amazon, a HTC, a BlackBerry és mások. A gyártók ráadásul nemcsak az adott felhasználók adataihoz férhettek hozzá, hanem a barátaikéhoz is, ahogy ez már az utóbbi hónapokban nagy vihart kavart Cambridge Analytica botrányból ismerős is lehet. Az adatokat gyakran kifejezett hozzájárulás nélkül tette elérhetővé ez a szimpatikus közösségi oldal. Ez a széles körű hozzáférés a lap szerint sérthette az amerikai Szövetségi Kereskedelmi Bizottság egy 2011. évi

rendeletét is. Nem véletlenül egyébként a Facebook-vezérnek nem olyan túl régen az amerikai bizottság előtt is válaszolni kellett néhány kérdésre. Mondjuk, ez a kérdés-felelet több napig tartott, közel egy hétig.

A Facebook közleményben is reagált erre a cikkre. A közlemény szerint minden partner, amely ilyen hozzáférést kapott, aláírt egy megállapodást arról, hogy csak a fentiekre használhatja fel ezt a hozzáférést, és a Facebook nem is tud a visszaélésekről. Hát, nagyon tájékozatlan ez a Facebook-tulajdonos! Érdemes megjegyezni, hogy elvileg a Cambridge Analytica is beleegyezett, hogy nem használhatja fel az adatokat, amelyek, igaz, az ő esetükben nem teljesen legálisan, hozzájuk kerültek. Aztán, úgy tűnik, mégiscsak felhasználhatták.

A helyzet tehát eléggé furcsa és eléggé veszélyes, mert igazából az adatokkal való visszaélés nagyon sok ember személyes, intim szféráját is érzékenyen érinti, érintheti, és ha ezeknek a kereskedelmi célú felhasználása is történik, ami az elmúlt időszakban jellemző volt, akkor ez mindenképpen egy olyan tevékenység, amelyet erősen korlátozni kell.

Az Európai Unió ezt az intézkedést, a GDPR bevezetését ennek logikája mentén határozta el és írta elő. Az európai szabályozás mind ez ideig nem volt teljesen egységes, ezért a cégek kiválaszthatták a számukra legkedvezőbb adatkezelési szabállyal rendelkező tagállamot, és ott folytathatták ezt a tevékenységüket. 2018. március 25-én hatályba lépett az Európai Parlament és Tanács által elfogadott adatvédelmi rendelet, ismertebb nevén a GDPR. Ennek a célja, hogy a visszaélések visszaszorítása érdekében az EU tagállamainak adatvédelmét közös szintre emelje, és egységes gyakorlatot alakítson ki. A rendelet alkotóinak szándéka, hogy szélesebb ellenőrzési lehetőséget adjon a felhasználóknak, és magas fokú védelmet biztosítson részükre az adathalászokkal, valamint magukkal az adatokat kezelő szolgáltatókkal szemben is.

(16.50)

A rendelet egyik fő újítása a bírságok mértékének radikális növelése. A GDPR hatálybalépését megelőzően a kiszabható maximális bírság 20 millió forint volt, most ez a 20 millió maradt, csak éppen euróban értelmezendő, tehát most 20 millió euró a bírság maximális mértéke. Rendkívül fontos hangsúlyoznom azt, hogy a hazai kvv-k számára egy átmeneti intézkedést tettünk lehetővé, tehát az első időszakban nem bírságolás, hanem figyelmeztetés és a szabályokra való felszólítás történik, ezt követően pedig ha nem tud vagy nem akar eleget tenni, akkor természetesen ők is megfelelő mértékű bírságra számíthatnak.

Mindezek alapján tisztelettel javaslom, hogy a Fidesz-frakcióhoz hasonlóan támogassa a Magyar Országgyűlés a benyújtott javaslatot. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Megkérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a mai vitához. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok jelentkezőt. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem az előterjesztőt, hogy kíván-e válaszolni az elhangzottakra. *(Dr. Völner Pál jelzésére:)* Államtitkár úr jelzi, hogy igen. Öné a szó.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Először is szeretném megköszönni mindazoknak, akik támogatták az előttünk lévő javaslatot a hozzászólásaikkal. Köszönöm Staudt Gábor képviselő úrnak is a konstruktív közreműködést, és a kérdésfelvetéseket Varga László képviselő úrnak szintén.

A másik tervezetnek, amiről beszéltünk, a társadalmi vitája már valóban lezajlott. Az, hogy ez a javaslat van előttünk, a legszükségesebb módosítást, a NAIH bevonását tartalmazza, és az első benyújtási napon természetesen benyújtásra is került a parlamenthez. Szerintem még ennek a lezárása előtt már tárgyalni tudunk a következőről, hiszen a társadalmi vitája és az egyeztetései nagyrészt megvoltak, tehát az utolsó simítások alatt van a tervezet.

A figyelmeztetés valóban egy olyan lehetőség a NAIH részére, amelyben talán segíteni is tud, orientálni tudja - mondjuk így - a hibázókat, hogy mit javítsanak ki a következő vizsgálat előtt, tehát egyfajta segítségnyújtásként is felfogható ez a lépése az ellenőrző hatóságnak.

A következő megjegyzésem általános, nem is annyira itt hangzott el, hogy önmagában a rendelet egy alkalmazható joganyag, sőt kötelezően alkalmazandó joganyag. Többeknél felmerült az a része is a dolognak, hogy, mint említettem a felszólalásomban is, a magyar szabályozásban inkább irányelvi megfogalmazást szerettünk volna elérni. Ez lehetőséget adott volna arra, hogy adott esetben nemzeti keretek között szigorúbb szabályozást is életbe léptessünk bizonyos területeken. Ez most nem lehetséges, hanem valóban ezt kell egységesen alkalmazni. Reméljük, hogy ennek az előnyeit is élvezni tudjuk, főleg a multinacionális cégekkel szemben; ha lennének puhább országok, akkor ők sem tudnak eltérni ettől a szabályozástól.

Varga László képviselőtársam említette, hogy volt kétévnyi idő, de maga a rendelet szövege ismert volt, és a rendelet, mint említettem, közvetlenül alkalmazandó, tehát az érintettek a piacon, vagy akiket érint, magának a rendeletnek a szövegét ismerhetik. Azok a módosítások, amelyek most következnek, inkább egyértelművé teszik és a magyar szabályozás hozzáigazítását fogják jelenteni, de semmiféle kétsédelembe nem estek azok, akik fel akartak volna készülni vagy éppen tájékozódni akartak volna ebben a kérdéskörben, hiszen a joganyag szövege ismert volt.

Arató Gergely képviselő úr hozzászólását nem teljesen értettem, nevezetesen hogy ez miért nem került korábban elfogadásra. Ő talán nem emlékszik

rá, hiszen nem volt a parlament tagja, hogy egy sarkalatos törvényről beszélünk. Amikor kétharmados szavazásokra került sor, no, abban az egy esetben a DK tagjai - akkor még nem volt frakció - bevonultak a parlamentbe, hogy a kormánytöbbség ne tudjon kétharmados törvényeket elfogadni. Tehát, hogy úgy mondjam, egyfajta obstruálása volt az ő részükről a parlamenti jelenlétnek is, illetve amikor megjelentek, akkor pedig magát a jogszabály elfogadását obstruálták a kétharmados szavazásoknál.

A figyelmeztetésnél, amit említett, természetesen más hatósági eljárásokban is alkotmányos alapelvek, hogy a tisztességes eljáráshoz való jogot mindenkinek biztosítani kell, tehát más esetekben sem ismeretlen ez a kitétel.

Amit Tordai Bence képviselőtársam mondott, arra a választ talán már nagyrészt megadtam, hogy ez a rendeletszöveg már ismert volt, aki konkrétan érintett, az fel tudott rá készülni. Az első benyújtási napon magát ezt a tervezetet be tudtuk nyújtani, el tudjuk fogadni, a hatósági rész tisztázva lesz, és utoléri a második benyújtás is. De mint említettem, nem irányelvi átültetésről van szó, ahol a késelem az alkalmazást akadályozná. Megjegyzem egyébként, ha megnézzük az Unió honlapján, tehát a Bizottság honlapján, hogy a többi ország hogyan áll az átültetésekkel, azt látjuk, hogy Magyarország maximum a középmezőnyben helyezkedik el abban a tekintetben, hogy mennyire gyors vagy mennyire nem, de semmiképp sem a sereghajtók között tartózkodik a többi esetben sem. Köszönöm a figyelmet, ennyivel szerettem volna kiegészíteni az elhangzottakat. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, államtitkár úr. A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **Magyarország Alaptörvényének hetedik módosítása** általános vitájának folytatása és lezárása. A kormány-előterjesztés T/332. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az általános vita megkezdése során sor került az előterjesztői nyitóbeszédre, a vezérszónokok felszólalására, valamint az elsőként jelentkező független képviselő felszólalására.

Most a további képviselői felszólalásokra kerül sor. Egyelőre egy ilyen jelentkezés van. Megadom a szót Ovádi Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja tagjának.

OVÁDI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kötelező betelepítési kvóta kapcsán szeretnék hozzászólni a vitához. Ezt a módosítást kiemelten fontosnak tartjuk, mert Európa és Magyarország olyan új kihívásokkal áll szemben, amelyek nemzeti szuverenitásunk megerősítését teszik indokolttá. Úgy is mondhatnám, hogy a javaslat ezen módosítása közös nemzeti ügyünk.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem győzzük hangsúlyozni, hogy Magyarország alkotmányos identitásának, a keresztény kultúrának és biztonságos jövőnk védelme érdekében minden lehetséges jogi eszközt meg kell adnunk a kormánynak. Az előttünk fekvő törvényjavaslat, amely kimondja, hogy idegen népesség nem telepíthető be az ország területére, éppen ezt a célt szolgálja. Sajnálatos módon ennek elfogadását az ellenzék egyszer már megakadályozta. A magyar emberek viszont mind az április 8-i országgyűlési választáson, mind az elmúlt években lezajlott nemzeti konzultációkon egyértelművé tették, hogy nem akarják, hogy biztonságos jövőjük, keresztény kultúrájuk és nemzeti identitásuk veszélybe kerüljön. Egyértelműen elutasítják a kötelező betelepítési kvótát, ezért a kormánynak minden lehetséges eszközzel fel kell lépni. Álláspontunk szerint nekünk itt az Országgyűlésben pedig ehhez minden támogatást meg kell adnunk.

Azzal, hogy az Alaptörvényben kimondásra kerül az idegen népesség betelepítésének tilalma, a módosítás megerősíti azt a nemzetközi jogban egyébként bevett alapelveket, hogy az államnak jogában áll meghatározni azt, hogy a területén ki élhet. Többek között erre kaptunk felhatalmazást a magyar emberektől, amikor kifejezték, nem kérnek a brüsszeli bürokraták törekvéseiből, nem vehetik el Magyarország szuverenitását, és nem akarnak betelepítési kvótát. Országosan több mint 3,3 millióan, Veszprém megye 1. számú választókerületében pedig több mint 32 ezren szavaztak a betelepítési kvóta ellen 2016 októberében.

Ahhoz, hogy meg lehessen védeni Magyarországot, új szabályokat kell alkotni, amelyek egyértelműsítik a magyar jogi rendelkezéseket, és képesek a Brüsszeltől érkező támadásokat visszaverni. Ha pedig az Alaptörvény rögzíti, hogy Magyarországra tilos betelepíteni, akkor sokkal könnyebb megalkotni a részletszabályokat és megvédeni őket a nemzetközi szinten. A Fidesz-Magyar Polgári Szövetség frakciója éppen ezért támogatja a törvényjavaslatot, és kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy amikor szavazásra kerül a sor, a nemzet érdekeit szem előtt tartva szavazzanak. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Most megadom a szót Varga-Damm Andrea képviselő aszszonynak, a Jobbik részéről.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ki kell javítanom Ovádi Péter képviselőtársamat, nem ezt a törvényt terjesztette be a Fidesz-KDNP körül lévő kormány, hanem egy teljesen más javaslatot. Mi magunk is egyébként, szeretném tájékoztatni önöket, hogy amikor a választás után talán a kormányfő jelezte, hogy újra lesz Stop Soros törvénycsomag, mi is azt gondoltuk, hogy ugyanazt fogja betervezni, amit már korábban

beterjesztett, és amiből aztán egy elég komoly nézeteltérés támadt a kormányzat, a kormánypártok és a Jobbik között, mondván, hogy a Jobbik migráns-simogató, és egyébként még a kerítést is le kívánja bontani.

Ez egy teljesen más törvénycsomag, hogy úgy mondjam, egy nagyon lightos törvénycsomag. Nagyon valószínűnek tartom, hogy nemzetközi térből valamifajta olyan nyomás nehezedhetett a kormányra, aminek alapján nem merte erőteljesebben ezt a szabályozást kezdeményezni. Szerényen azért megjegyezném azt, hogy ha valóban ez a törvénycsomag, ez az alaptörvény-módosítás azt a célt szolgálná, hogy a legmagasabb jogalkotói szinten igyekezzünk a nemzetünk szuverenitását megőrizni, és semmiképpen ne lehessen Magyarországra, akár nemzetközi szervezetek nyomása alapján sem, különböző népcsoportokat, bevándorlókat, menekülteket befogadni, akkor azt kell mondjam, mint az előbbi felszólalásom alkalmával, hogy ez önmagában sajnos erre nem lesz elég.

(17.00)

Hiába szabályoz bárki bármilyen magas szintű szabállyal, ha fizikai adottságainál, szerveztségénél, elkötelezettségénél és állhatatosságánál fogva nem képes erre. Azt már láttuk a korábbi években, hogy mégiscsak migránsok tömege tudott Magyarországra bejönni akkor, amikor már 2015 januárjában az összes, még a házi nemzetbiztonsággal foglalkozó szakértők is, akik azóta is folyamatosan a riogatók tevékenységét folytatják a közszolgálati televízióban, hangsúlyozták, hogy egy védelmi rendszert ki kell alakítani, meg kell határozni azokat az eljárásrendeket, azokat a kötelező közigazgatási szervezetségeket és eljárásokat, amelyek akadályozni tudják a tömeges bevándorlást, ezt önök elutasították, bagatellizálták. De ma már tudjuk, hogy nem a bagatellizáció volt a lényeg, hanem az, hogy elterelődjön a figyelem a mérhetetlen korrupcióról, és egy olyan kérdéssel lehessen akár évtizedeken át riogatni társadalmunkat, amiből hosszú távon politikai tőkét lehet kovácsolni.

Mi örülnénk a leginkább, a Jobbik képviselőcsoportja, pártja, pártvezetői, ha valóban olyan anyagokat terjesztenének elő, akár nem alaptörvényi szinten, hiszen nem az Alaptörvény szabályai fogják megakadályozni, hogy ide valaha valaki be akarjon jönni, hanem az tudja megakadályozni, ha itt egy olyan ország van, aminek erős hadserege, erős rendőrsége, állhatatos és őszinte vezetői, egységes társadalma van, gyűlöletmentes társadalma, hangsúlyozom, a szeretetre, az együvé tartozásra épülő társadalma van. Na, akkor bármitől meg tudjuk az országunkat védeni.

De akkor nem fogjuk tudni megvédeni, ha ilyen lágy, „nesze semmi, fogd meg jól” szabályokkal próbálunk operálni. Ebből lehet sajtót csinálni, órán-

ként az MTV különböző csatornáin be lehet mondani. A társadalom nagy része, amelyik a Kossuth Rádiót hallgatja és az M1-et nézi, azzal találkozik folyamatosan, hogy most aztán a Fidesz-kormány megvédi a társadalmat a migrációtól. De hát önök tudják leginkább, hogy egy törvénnyel, egy papírral még senkit semmitől nem lehetett megvédeni. Különösen akkor nem, amikor azért abban az Alaptörvényben, ami ugyan gránitszilárdságú, de már hetszáz módosítják, benne van az is, hogy minden nemzetközi szerződést tiszteletben kell tartanunk, és nem állhat magyar törvény vagy bármilyen magyar szabályozás ellentétben nemzetközi kötelezettségvállalásainkkal.

Ezt az M1 műsorában vagy a Kossuth Rádióban soha nem mondják be. És önök is tudják, hogy a migrációnak azon részét, amely valóban krízisterületről, valóban menekültekként, valóban oltalmazottaknak kijáró feltételek okán érkezik akár hazánkba, akár az Európai Unió területére, ha még 28-szor módosítják az Alaptörvényt, és már mindent kizárnak, amit csak ki lehet zárni, a genfi egyezményt akkor is alkalmazni kell. Hangsúlyozni kívánom, még véletlenül se gondolja bárki, hogy a Jobbik párt, a Jobbik-frakció, a Jobbik vezetői bármennyire is azt szeretnék, ha ide emberek tömegesen, akár a genfi egyezmény hatálya alatt bejönnének, mert a magyar társadalom, ez a magyar kultúra nem viseli el az idegen kultúrát és az idegen emberek létét sem.

A magyar társadalom sem erőforrásban, sem érzelmekben, sem kultúrában, semmiképpen nem tudná bármilyen okból Magyarországra tömegesen bejönni szándékozó emberek fogadását teljesíteni. Mindenki tudja, nem akarjuk. Ezt tehát le szeretném szögezni, hogy nem akarjuk. De azért azt is hadd hangsúlyozzam, hogy ilyen árnyékbokszolásokat csinálni, amivel, önök úgyis tudják, nem fogjuk tudni megvédeni önmagában ezekkel a szabályokkal a társadalmunkat ettől a rendkívüli nehézségtől... Nem akarom ismételni, a Házban ma már számtalanszor elhangzott, hogy egyébként pedig önök túlteljesítettek a befogadásokkal azokat, amit a nemzetközi szervezetekhez való kapcsolódásunk okán egyrészt vállaltak, másrészt pedig előírtak számunkra.

Szeretnék pár szót szólni, hiszen ez egy úgynevezett salátatörvény. Azért azt meg kell mondanom, rendkívül kellemetlen, különösen jogászként az, hogy 2011-ben meg tetszettek egy új jogalkotási törvényt hozni. Abban a jogalkotási törvényben is egyértelműen szabályozták, az önök kezdeményezésére, hogy egyfajta életviszonyt, egyfajta szabályrendszert egy jogszabályban szabályozzunk. Ezt önök vállalták kötelezettségként, és egy-egy törvénybe folyamatosan egymástól teljesen idegen, semmilyen összefüggésben nem lévő viszonyrendszereket vezetnek be úgynevezett salátatörvényekkel. Eredetileg a salátatörvényeknek nem az volt a céljuk, hogy egymástól teljesen független viszonyokat szabályozzanak, hanem az volt a céljuk, hogy ha egyfajta szabályozási csomagra szükség van, de az azonos életviszonyok-

nak különböző jogágak szerinti módosítását igényli, akkor valóban ne kelljen külön jogszabályokat hozni. Már bocsánatot kérek, de teljesen idegen a mai viszonyainktól az, hogy egyszerre szabályoznák azt, hogy a magánlakást és az otthont védik, és azt, hogy az alkotmányunk önazonossága sérthetetlen.

Tehát ennek a kettőnek ebben a kontextusban, ebben az összefüggésben nincs köze egymáshoz. Mi azt tudjuk, hogy ez mind azért van, mert önök pontosan tudják, hogy ebben az alaptörvény-módosításban van több olyan elem, amit bármely tisztességes magyar képviselő azonnal megszavaz, mert nem kérdéses az, hogy igenis a magánlakás, az otthon legyen védett. Alaptörvényi szinten legyen védett. Pontosán tudja mindenki, hogy minden tisztességes politikai képviselő azt mondja, hogy az alkotmányos önazonosságunk sérthetetlen. Egyértelmű.

Azt is tudjuk, hogy nem szeretnénk, ha bárki bárki arról dönthetne, hogy népcsoportokat vagy idegen országbéli emberek sokaságát betelepítsék. Miért ne akarnánk ezt megakadályozni? De ez a csomag, amit ide előterjesztettek, megint tele van olyan csapdákkal, olyan bizalmatlansági faktor van sajnos a politikai térben, amit önök 8 év alatt alakítottak ki, hogy bizony azt mondjuk nagyon sokszor, igen, ez támogatható. De majd az a kérdés, hogy az alaprészletszabályokban, hiszen ez csak egy alapvetés, ez csak az elvek kifejtése, ami ebben az alaptörvény-módosítási tervezetben van, majd milyen olyan szabályokat fognak ennek égisze alatt elénk tárni, ami meg már majd nem vállalható.

Még egyre szeretném a figyelmüket nagy tisztelettel fölhívni. Ugye, itt, ebben az 5. cikkben a népeség szót használják.

(17.10)

A népességet egyrésztől jó lenne definiálni, de ha azt mondjuk, hogy a népesség definíciója az, ami az Értelmező kéziszótárban található, akkor a népesség az egy társadalmi közösség, egy nép összessége. Még soha nem hallottunk arról, hogy az Európai Unióban bármilyen döntés arról szólt volna, hogy - mondjuk - Eritrea teljes populációját bármely európai országba akarták volna áthelyezni, vagy azt mondták volna, hogy Líbia teljes lakosságát betelepítik az Európai Unióba. Lehet, hogy népcsoportra tetszettek gondolni, de akkor népcsoportot kellene beírni, mert olyan, hogy népesség, ebben a kontextusban semmilyen módon nem tud megjelenni, mert a népességnek van egy közös eleme: ugyanabból a népből való, teljes mértékben egységes, homogén emberek közössége. Tehát én azért ezt a szóhasználatot megfontolnám, már csak azért is, mert majd, gondolom, lesznek ennek részletszabályai később, és amint az előző felszólalásomban elmondtam, ne tessenek a joggyakorlókat abba a helyzetbe hozni, hogy valamikor is azt kelljen mondaniuk akár egy ítéletben, vagy bármely jogerős döntésnek az legyen

a végeredménye, hogy kérem szépen, nem tudok dönteni, mert a szabályozás nem értelmezhető megfelelően.

Itt van a magánlakás kérdése. Teljesen osztom az önök álláspontját, igen, védeni kell, de nem szeretnénk azt, hogy ennek majd az legyen a vége, hogy azért nem engedélyeznek majd tüntetéseket, mondjuk, az Andrássy úton, mert minden második ház lakóház, és védeni kell az otthon nyugalma. Ugyanis ez ebben a javaslatban teljesen egyértelműen mint lehetőség benne van. Már olyan szintű a bizalmatlanság - amit, hangsúlyozom, nem mi teremtettünk meg -, hogy amikor ránézünk egy ilyen szabályra, az első kérdés az, hogy na, a végén mit akarnak ebből kihozni. És én azt javaslom önöknek erre az újabb négyéves ciklusra - már 2011-ben is több politikai megfogalmazta ezt -: kinek kétharmada van, az akár nagyvonalú is lehet, hiszen minden hatalom az ő kezében van, és gyakorlatilag a nagyvonalúsága semmibe se kerül. Egyébként is, amikor gazdag vagy befolyásos emberekről beszélünk, mindig azt szoktuk mondani, hogy közülük az a valaki, aki tud nagyvonalú lenni, tud dolgokról lemondani, mert ő már megengedheti magának, hogy akár le is mondjon dolgokról. Én úgy ítélem meg, hogy ha önök azt szeretnék, és Völner Pál államtitkár úr előbbi szavaiból is azt vettem ki, hogy örül annak, amikor egy együttműködő, konstruktív felszólalás van, egy olyan, ami támogatja az önök céljait és az önök elképzelését, akkor azt a lehetőséget is adják meg nekünk, hogy teljesen el tudjuk oszlatni a kételyt vagy a bizalmatlanságot. Nem tudják elképzelni, mennyire vágyunk arra ellenzéki képviselőkként is - és valóban, ez független attól, hogy milyen ideológiai alapon jöttünk ide -, hogy mi nagyon szeretnénk együttműködni a kormánnyal, a kormánypártokkal. Miért akarunk együttműködni? Azért, mert van egy nagyon nemes cél: a hazánk polgárainak olyan képviselete, hogy ők úgy érezzék, biztonságban élnek, az érvényesülési lehetőségeik korlátlanok, és ha ők betartják a szabályokat, akkor méltósággal, szeretetben, örömben, egy szép közösségben tudnak élni, és nem a gyűlölet, a megosztás, az árokásás az, ami őket körülveszi, és bizonytalanná válnak.

A biztonság nem attól múlt el, hogy ide migránsokat akarnak betelepíteni, a biztonság attól múlt el leginkább Magyarországon, hogy az embereket ezzel a durva propagandával elbizonytalanították. A bizonytalan ember gyenge, a bizonytalan ember nem tud teljesítményt nyújtani, és én nem tudom elképzelni azt, hogy ebben az országban bármely képviselőnek az lenne a célja, hogy a népünk elveszítse alkotó erejét. Úgyhogy azért szóltam most inkább picit szentimentálisabban önökhöz, mert azt gondolom, ha ezen elvek szerint terjesztenek akár ilyen javaslatot a Ház elé, akkor számíthatnak a támogatásra, de ne legyen benne a kétely csírája sem, ne teremtsék meg azt, hogy a kétely csírája is benne lehessen!

Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik sorából.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő asszony. Most Staudt Gábor képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Onnan folytatom, ahol képviselőtársam, Varga-Damm Andrea abbahagyta. Én egy kitekintéssel élnék az előző ciklusra, amikor is itt a parlamentben, illetve államtitkár úr is elmondta talán, hogy egy népszavazásra került sor, ami bár nem lett eredményes, de elég sokan kifejtették a véleményüket a mellett, amit egyébként tudtunk, hogy Magyarország állampolgárai nem szeretnék bevándorlóország lenni, és azt szeretnék, hogyha az illegális bevándorlást valaki valamilyen formában - de nyilván itt a kormánynak van kiemelt feladata és felelőssége - meggátolná. Már akkor elmondtuk, hogy egy alaptörvénymódosításra lett volna már 2016 elején szükség, lévén, hogy a népszavazás, még ha eredményes lett volna, akkor is nyilván az Országgyűlést kötelezi, de az Országgyűlésben a Fidesz-KDNP és a Jobbik abban egyetértett, hogy a bevándorlás nem egy jó irány, és gátat kell neki szabni.

Hozzáteszem, hogy azért egy kis idő elteltével egyéb ellenzéki pártok is felsorakoztak. Hogy aztán politikai taktikázásból, mert látták, hogy a magyar társadalom nem vevő a bevándorlásra, vagy tényleg így gondolták, ezt most tegyük is félre, nem is fontos, de a lényeg az, hogy már akkor egy alaptörvénymódosítást kezdeményeztünk, hogy ne menjen az idő. Akkor egy népszavazás került kiírásra, aminek az égisze alatt - ezt nyilván megértem - jelentős kampányt lehet folytatni. És utána, amikor ez megtörtént, akkor terjesztették be az alaptörvénymódosítást, amit mi tényleg szeretünk volna elfogadni, csak ugye - ezt is már sokszor elmondták képviselőtársaim előtt - a letelepedési kötvények, és nemcsak a letelepedési kötvények, hanem bármely olyan forma, amely ellenszolgáltatásért cserébe engedne be bárkit ebbe a hazába, ennek az örökre az Alaptörvényben való kizárása lett volna a mi feltételünk. Ez akkor sajnos nem jött létre, bár hozzáteszem, hogy azt azért sikerült elérni, hogy legalább szüneteljen a kötvények, tehát hogy most ilyeneket nem lehet venni, és ez nyilvánvalóan annak volt köszönhető, hogy akkor ott a figyelemfelhívás erre a problémára megtörtént.

De ami miatt nagyon röviden áttekintettem ezt a helyzetet, az az, hogy ez a javaslat, ami itt előttünk fekszik, bár kiegészítésre került néhány ponttal, illetve beemelésre kerültek a közigazgatási bíróságokra és az otthonvédelemre vonatkozó rendelkezések, de alapvetően, ami a bevándorlás illeti, az nagyjából illeszkedik ahhoz a javaslatához - leszámítva az ellenszolgáltatásos történetet -, amit egyébként egy ötpártinak induló, de aztán a végére ez nem ötpárti lett, de a Jobbik végig az egyeztetéseken részt vett, és hozzájárultunk ahhoz, hogy hasonló irányba szakmai módon olyan javaslatokat találjunk, ami valamiféle védelmet nyújthat az Európai Unió rendelkezései

ellen. Hogy miért fontos ez? Ez a védelem nem százszázalékos, de azért egy fontos lépés. Arról van szó, és ez való igaz, elhangzott ez is előttem, Németországban - Trócsányi miniszter úr mondta talán az exozéjában - van egy olyan jogi vita, illetve a német alkotmánybíróság hozott egy olyan döntést, hogy vannak olyan passzusai a német alkotmánynak, egyébként ez azért van, mert a német alkotmány bizonyos részeit a szövetségesek diktálták tollba, és a második világháború után ezeket a részeket úgy emelték a német alkotmány részévé, hogy ezeket nem lehet megváltoztatni. Tehát a német törvényhozó sem tudja bizonyos részeit, a magját a német alkotmánynak megváltoztatni. Ez egy érdekes történelmi kérdés. De a német alkotmánybíróság azzal érvelt, hogy azért nem lehet ezekben, amit akár nevezhetünk önazonosságnak is vagy nemzeti önazonosságnak, amit itt ilyen formában emelnek be, tehát ezekre vonatkozóan azért nem adhatta át Németország az Európai Uniónak a hatásköreit, mert a német törvényhozó sem rendelkezik ezzel, és amit a német törvényhozó sem tud megváltoztatni, azt nagyon egyszerű, hogy átadni sem tudja. Tehát ez volt az a jogi dolog, amire felfűzve a német jogászok, alkotmánybíróság elkezdett azon gondolkodni, hogy hogyan lehet olyan passzusoknak ellenállni, amelyeket az Európai Unióban meghoznak kötelező jelleggel, de egy adott országnak az önazonosságát, alkotmányának, alaptörvényének a szerves gyökerét sérti.

(17.20)

Ez még egy előttünk álló vita, hogy erre az EU hogyan fog reagálni, ha több alkotmánybíróság ilyen döntéseket meghoz. A magyar Alkotmánybíróság hozott egy hasonló döntést, de ezen passzusok nélkül az egy kicsit azért billegő lábakon áll. Azt gondolom, ha a nemzetek Európájában hiszünk, akkor az egy fontos dolog, hogy ha egy jogi vitára kerül sor az Unióval, akkor legalább valami legyen a fegyverben, aztán kiderül, hogy az a töltény mekkorát fog szólni, de legalább legyen jogi érvrendszer. Tehát önmagában én ezt egy jó szabályozásnak tartom, de ahogy elmondtam, ez nem fogja megoldani a problémáinkat, csak a harchoz egy segítséget adhat.

Ennyit a bevándorlási részről, illetve még annyit hozzátevé, hogy amit Mirkóczki Ádám elmondott, én is osztom azt a véleményt. Bár amit az 5. cikk (2) bekezdésében írnak, hogy nem jogosult menedékjogra az, aki már áthaladt biztonságos országokon, az nekem tetszik, államtitkár úr, megmondom őszintén, de nem tudom én sem, nem vagyok benne biztos, hogy ez a genfi egyezményel mennyiben egyeztethető össze. Ezt önök nyilván megnézték, megtárgyalták, a minisztériumban megvannak azok a szakértők, szakemberek, akik ezt meg tudják tenni. Tehát ebben van némi bizonytalanság, de ha inkább úgy tesszük fel a kérdést, hogy magyar szempontból pozitív irányba tévedjünk, aztán majd lesz valami, akkor

természetesen jobb, ha szigorúbb a szabályozás, de azért ezt meg kéne vizsgálni, hogy mire számíthatunk.

Akkor viszont rátérve a törvény többi szabályozására. Varga-Damm Andrea képviselőtársam valóban jól mondta, hogy amikor egy keretrendszert fogalmazunk meg, akkor abból bármilyen szabályozás kijöhet, ha csak az Alaptörvény szintjén látunk egy keretjogsabályt. Ha csak arról lesz szó, hogy politikusok háza előtt, mondjuk, a több száz napig tartó tüntetés zavarja-e a szomszédokat vagy nem, vagy lehet-e, kell-e ennek valamiféle korlátot szabni, akkor nyilván ezen még el lehetne gondolkozni, főleg úgy, ha mondjuk, ezt ellenzéki politikusok tekintetében is alkalmazzák, illetőleg ha akár a drónozásokat vagy egyéb megfigyeléseket, paparazzik ellenzéki politikusokra való küldését is szigorúbban vesszük, akkor azt mondhatjuk, hogy ennek lehet némi értelme. De valóban igaz, és hangozzék el a vitában, hogy ha egy tüntetést vagy tüntetéseket arra hivatkozással lehet, mondjuk, akár az Andrassy úton megtiltani, hogy ott magánlakások is vannak, az viszont már aggályos lehet. Természetesen, ahogy mondtam, különböző, például a gyülekezési törvényben is ki kell majd ezt fejteni, nem tudom, hogy erre van-e terv. Talán a legelegánsabb az lett volna - bár tudom, hogy most az alaptörvény-módosításról beszélünk -, ha mondjuk, párhuzamosan beterjesztik ezeket a törvényeket is, és akkor a szkeptikus ellenzéket is meg lehet győzni, hogy taxatívén látjuk, hogy mire vonatkozik a szabályozás.

Ami a 4. cikk (2) bekezdését illeti, ami arra vonatkozik, hogy általánosságban is védelemben részesíti az otthont, az otthon nyugalma az állam, erre ugyanazt tudom mondani: ha ennek a passzusnak lesz, mondjuk, olyan hatása, amit egyébként nagyon sokszor láttunk önkormányzatok területén is - elmondják önkormányzati képviselők, hozzánk is szoktak fordulni lakossági panaszokkal, hogy mondjuk, egy kocsmánál vagy egy kisboltnál, ahol hajnalig dajdajoznak az utcán meg akár a bezárása után is a különböző személyek, ez bosszantja, zavarja az ott élőket, de nem tudnak mit tenni, mert az önkormányzat vagy egy csendredekletet hozott, vagy nem, de mire, mondjuk, a rendőr kiér, lehet, hogy odébb állnak vagy eldobálják az üvegeket, és nehéz ezt szankcionálni a gyakorlatban, illetve ha mondjuk, valakinek a szomszédja gyakran nagy bulikat tart, és mire kiérnek a rendőrök, és a decibelmérőt kihozzák, akkor lehet vitatkozni azon, hogy ez pontosan milyen hangos.

Tehát ha ennek lehet ilyen hatása, akkor ebben is természetesen benne rejlik egy pozitív szabályozás lehetősége, ahogy mondtam, ugyanúgy a veszélyek is, arról nem is beszélve, hogy én azért beleértem ebbe azt is, államtitkár úr, azt gondolom, hogy ha mondjuk, valakinek, főleg vidéken láttunk ilyen, népes szomszédsága van, aki a köznyugalmat szereti zavarni vagy terrorizálni a szomszédait, akkor ez alapján a passzus alapján ő azt mondhatja, hogy neki

bizony alkotmányos joga van ahhoz, hogy nyugodtan élhessen. Úgyhogy ezért is jó lett volna, ha tisztábban látunk, hogy hogyan kerülnek kifejtésre ezek a részletsabályok, illetve a részletsabályok mik lesznek pontosan.

Ami a közigazgatási bíróságokat illeti, mert ez is egy fontos pont, ami ebben az Alaptörvényben leírásra kerül, az itt is csak egy keretrendszer. Nyilván annyit tudunk, hogy egy felsőbíróság létre fog jönni. A Kúriának megmaradhatott volna azért... - ahogy a szóbeli kérdésemben az államtitkár úrnak mondtam, az időzítés nem túl szerencsés, én ezt fenntartom. Ezt elismerte ön is, hogy még önök sem tudják, még szakértői egyeztetések vannak, hogy pontosan ez hogyan fog kinézni, már a közigazgatási bíróságok rendszere, de itt ez megint csak lehet egy jó rendszer, meg lehet egy rossz rendszer.

Na most, bár sokan belelátják, de itt ebben a passzusban még önmagában a bírói függetlenségről nincs szó. Az egy másik kérdés, hogy sajnos az OBH működése és Handó Tünde működése már önmagában sok esetben felvetette a bírói függetlenség kérdését, lévén, hogy ha egy személyhez delegálunk minden jogkört, ő megteheti azt, hogy rugalmasan fogja a jogszabályokat értelmezni, és Handó Tünde sajnos megtette ezt: az Alkotmánybíróság az integritási szabályzatnál kimondta, az Országos Bírói Tanács határozatában kimondta, hogy nem volt szabályos számtalan bírósági vezető kinevezése.

Nagyon fájó, hogy a kormány tulajdonképpen ilyenkor felteszi a kezét, és azt mondja, hogy ő nem szól bele a bíróságon belüli harcokba, de ezt értsék úgy, hogy az Országos Bírói Tanács elméletileg - önök is ezt szokták mondani, meg törvényileg is így van - a felettese az Országos Bírósági Hivatal elnökének. Ha ez így van, hogy egy felettes szerv kimondja azt, hogy szabálytalanul járt el az OBH elnöke, akkor bizony annak valami szankciójának kell lennie, akkor igenis a kormánynak és az Igazságügyi Minisztériumnak valamit lépni kell az ügyben. Ez sajnos nem történt meg, tehát tulajdonképpen itt sajnos az igazságszolgáltatás függetlensége nap mint nap sérül. Azt ugye kikérték maguknak, hogy a Helsinki Bizottság képzéseket... - ebben nem voltam benne, hogy ezek pontosan milyen képzések voltak, hogy itt megvalósult-e esetleg a bírák befolyásolása vagy nem, ez nyilván majd ki fog derülni, de az biztos, hogy a kinevezési gyakorlat, illetve az OBH gyakorlata felveti sajnos a bírói függetlenség csorbulását.

Ezért mondom azt, hogy azt a javaslatot egyébként, amely korábban tervezetként szerepelt, és az igazságügyben voltunk egyeztetni róla, sajnos vagy nem sajnos, de azt mondom, hogy sajnos nem sikerült olyan szintre hozni, hogy az elfogadható legyen, de ott nem egyszemélyi vezetés ült volna a közigazgatási bíróságok élén, hanem testületi, és kivette volna az OBH rendszeréből a közigazgatási bíróságokat. Nem tudom, hogy ebbe az irányba tartanak-e a dolgok, vagy mi lesz a végső javaslat, de nagyon

fontos megjegyezni, hogy önmagában az, amit az Alaptörvényben itt javasolnak, még a részletszabályokra így sem világít rá.

Úgyhogy, államtitkár úr, így a felszólalásom végére érve: a javaslatnak vannak pozitív, egyértelműen pozitív pontjai, és vannak olyan pontjai, amelyekbe sajnos nagyon sok mindent bele lehet látni. Az elmúlt nyolc év tapasztalata alapján én meg tudom érteni azt is, amikor valaki a legrosszabbra készül, amikor egy kinyitott kaput lát (*Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.*), de ha ezeket a törvényeket beterjesztették volna párhuzamosan, akkor el tudták volna oszlatni ezeket a kételyeket. Köszönöm szépen. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

(17.30)

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. Egy kétperces felszólaló jelentkező van Z. Kárpát Dániel képviselő úr személyében. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Nem kívánok visszaélni az általános vita biztosította keretekkel, azért azt el kell mondanunk, hogy az otthon és a magánélet szentsége védelmének tekintetében elvárom államtitkár úrtól, nyilván nem személyesen felelős ellenzéki politikusok vegzálásáért vagy akár drónok felküldéséért, de mindenképp közvetítse azt a munkaadóinak, főnökeinek, hogy egészen elképesztő helyzet ezen védelemről beszélni, ennek egyébként jogosan kiállni a fontosságáért, és a cselekvés másik terében szervezett módon vegzálni ellenzéki politikusok, közszereplők családtagjait, adott esetben idős hozzátartozóit, gyermekeit.

Az, hogy erre tulajdonképpen egy függetlennek tűnő médiahálozat rááll, s adott esetben direkt elveszti a sajtópereket, mert a költségvetésébe beágyazza azt a pár százezer forintos veszteséget perenként, az már egy másik vetület, nyilván nem ennek a napirendnek a tárgya, bár szeretném megjegyezni, hogy az úgynevezett Habony-médiával szemben a Jobbik több mint 110 pert nyert meg úgy, hogy eközben ezen médiumokkal szemben pert az én tudomásom szerint nem vesztett el. Tehát látszik, kirajzolódni látszik egy szervezett hazugsággár, de az a tiszteletteljes kérésem, hogy ha tárgyalunk ennek a kérdésnek a fontosságáról, és én egyetértek ezzel, tehát én sem az ön családtagjait, sem Orbán Viktor családtagjait semmilyen vetületben, semmilyen kontextusban nem vegzálnám, nem tüntetnék tőle egy méteren belül, tehát kihagynám abból a politikai forgatagból, ami itt közöttünk azért évek óta zajlik, de kutya kötelességem felhívni a figyelmét arra, hogy ez az elvárás kölcsönösen kellene hogy teljesüljön és működjön. Nagyon bízom abban, hogy minden jóérezésű politikai szereplő azonosulni tud velem abban, hogy a családtagjaink nem lehetnek áldozata annak, ami ebben az arénában történik, ha

pedig ez a közös belátás őszinte lesz, akkor, úgy gondolom, hogy ezen a területen érdemi elmozdulás érhető el. Én azt fogom képviselni, hogy akármelyikünk családtagjai ne lehessenek vegzatúrának kitéve. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Megkérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. (*Nincs jelentkező.*) Nem látok jelentkezőt. Az együttes általános vitát így lezárom.

Megkérdezem Völner Pál államtitkár urat, hogy kíván-e hozzászólni. (*Jelzésre:*) Jelzi, hogy igen. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki körökben is számtalan felvetés elhangzott, illetve a mostani hozzászólások is tartalmassá tették a vitát. Nagyon köszönöm mindazoknak a felszólalásait, akik vagy magát a javaslatot támogatták, vagy legalább a céljával egyetértettek, és tartalmi kérdéseken természetesen további egyeztetések lehetségesek.

Elnézést, ha csapongok; Staudt képviselő úrnak volt a legtöbb felvetése a felszólalások során. Tehát nyilvánvaló, hogy azt a csomagot, ami a részletekben való kibontását jelenti például a véleménynyilvánítási szabadság kontra magánélet verzióinak, ezt ki kell dolgozni, a Háznak meg kell vitatni, a kereteit adtuk meg ennek a további folyamatnak. De ugyanígy a közigazgatási felsőbbbírásról is ezt tudom mondani. Van most már egy közigazgatási perrendtartásunk, hogy ahhoz igazodóan milyen szervezet alakul ki, ehhez most egy szakértői munkabizottság összehívására került a miniszter úr részéről. Nyilván ők le fogják tenni az eddigi nemzetközi, magyar hagyományok alapján azokat a lehetséges modelleket, amelyekről tárgyalni lehet, természetesen akár áttekintve azt a kérdéskört is, hogy milyen bírósági igazgatási modellek léteztek 1990 óta Magyarországon, hogy a rendszerváltás utáni időszakról beszéljünk elsősorban. Tehát mindhárom modellnek az előnyeit, hátrányait remélhetőleg szakértői szinten elemzéssel tudják kimutatni, s azt követően van értelme egy olyan közös gondolkodásnak, ami aztán a parlamenti munkában tud majd megjeleníteni.

De visszatérve a sorrendre, tehát alapvetően arról van szó, hogy az alaptörvény-módosítást az tette elsősorban szükségessé, egy szuverenitási kérdésből indultunk ki, hogy maga az Unió gyakorlatilag egy gazdasági integrációra jött létre, azóta elértünk aztán a lisszaboni szerződésig. Most látható az, hogy a brüsszeli vezetők gyakorlatilag akár szuverenitási kérdésekbe belegázolva is próbálnak irányelveket, határozatokat, akár rendeleteket hozni, s itt ki kell jelölni azokat a cövekeket, ahol a nemzeti önazonosságunk van. Képviselő úr említette a német mintát, a cseh alkotmánybírásnak is van hasonló tárgyban már precedens döntése, a franciák is, ha jól tudom, foglalkoztak már ezekkel a kérdésekkel. Tehát min-

den nemzetállam felfigyelt arra, hogy gyakorlatilag itt egy lopakodó hatáskör-kiterjesztés van az Unió részéről. Most éppen a migráció kérdése az, ahol mi a legnagyobbat ütköztünk, tehát nyilvánvalóan ez provokálta ki ezt a módosítást.

Szeretnék azért néhány fogalmat tisztázni, itt szó volt a betelepítésről, a letelepítési kötvények többször elhangoztak. Emlékezetes az az ötpártinak indult egyeztetés, ami a hetedik módosítás kapcsán lezajlott. Én úgy emlékszem, hogy akkor gyakorlatilag betűre leegyeztettük a Jobbikkal a szövegtervezetet, gyakorlatilag befogadtuk azokat a módosító javaslatokat, amiket kértek, majd mint kalapból a nyuszi, került elő ez a gazdasági téma, ami az államadóság-finanszírozás kapcsán létezett a palettán, és tulajdonképpen ez volt az a töréspont, ami miatt a kétharmados törvény nem került elfogadásra. Nem akarom feltépní a régi sebeket és erről túl sokat beszélni, de lenne mit tárgyalnunk ebben a kérdéskörben is. Valóban, ez a módosítás, ami bejött, ez ennek a majdhogynem azonos tartalmú felelevenítése.

Varga-Damm Andrea és Staudt Gábor között nem volt teljesen összhang itt, hogy erre szükség van vagy mennyire hasznos; gondolom, ezt majd frakción belül megvitadják, erre nem kívánnék kitérni.

Ami a többi hozzászólást illeti, Harangozó Tamás az eddigi alaptörvény-módosításokat végigvéve ellenzéki szempontból adott egy értékelést; szerintem ezt nem kell végigvennünk. A gyülekezési joggal kapcsolatban voltak a legélesebb felvetései, hogy erre semmi szükség nincsen, illetve ez micsoda jogkorlátozást jelent. Hivatkozott miniszter úr is, azt hiszem, az expozéjában arra az alkotmánybíróági döntésre, amely 2016-ban született, ami a gyülekezési törvény alkalmazásával kapcsolatban egy mulasztásos törvényalkotási kötelezettséget írt elő a parlament részére, hogy itt az alapjogi ütközésre mondjon valami iránymutatást a bíróságoknak, hiszen most is benne van a gyülekezési törvényben, hogy senki másnak a jogos érdekét nem sérthetik, de ez egy olyan általános megfogalmazás, amit a bíróságok nem hajlandók vagy nem tudnak alkalmazni.

Arató Gergely képviselő úrnak: ugye, volt itt, hogy milyen sokszínű azonosságot szeretne ahhoz képest, ami van. Én a mostanit is sokszínűnek tekintem, merthogy szerintem a mi keresztény kultúránk is kellően sokszínű, rengeteg sok nemzetiség él Magyarországon, mégis egyfajta közösségben tudunk itt élni, és az állampolgárokat egyenlő jogok illetik meg, szemben azzal, amit ő felvetett. Itt éppen arról van szó, hogy kik kaphatnak vagy követelhetnek vagy éppen kényszeríthetnek ki jogokat Magyarországon, ezt nekünk kell eldöntenünk, és nem máshonnan kell megmondani, hogy mit tegyünk és mit ne tegyünk.

Érintették ők is a bírósági szervezet kérdését; Szabó Timea felszólalására is emlékszem, aki itt Fidesz-bíróságokról beszélt. Azért ezek elég erős túlzások. Mindenféle bírósági szervezetről Magyarországon a bírósági öngazgatás keretein belül teszik meg

a szakmai javaslatokat, akik közül aztán a bírák ki-nevezésre kerülnek, függetlenül attól, hogy az igazgatási kérdésekben milyen szervezet jogosult eljárni. Szerintem ez a jövőben sem fog változni.

Keresztes László Lóránt hozzászólásának örültem, mivel végre megszólalt egy tiszta hang az LMP-ben, amely egyértelműen kijelentette, Schiffer András óta először, hogy visszautasítják a bevándorlást, támogatják a határvédelmet. Köszönjük. Reméljük, hogy ki tudnak tartani e mellett a vélemény mellett.

Szabó Timeát már említettem, ő azt állítja, hogy nincsen semmiféle kvótavita. Felhívnam - most ugyan nincs jelen - képviselő asszony figyelmét, hogy Luxembourgban most is zajlik egy per az Unió bírósága előtt, ahol a Bizottság beperelt bennünket amiatt, mert nem teljesítettük azt a határozatot, amelyben azt a bizonyos 1294 főt a hozzájárulásunk nélkül Magyarországon be kellett volna fogadnunk.

Azt hiszem, hogy az együttműködést Varga-Damm Andrea képviselőtársam említette, nyilván nyitottak vagyunk rá. Mondom, az egy fiasco volt a hetedik alaptörvény-módosítási kísérletnél, ahol úgy hittük, hogy eljutottunk odáig, ugyanakkor például a büntetőeljárás elfogadásakor éppen a Jobbik volt az, akivel az utolsó ilyen kétharmados szavazást meg tudtuk ejteni.

(17.40)

Én azt tudom ígérni, hogy az ilyen kétharmados kérdésekben, függetlenül attól, hogy a kormánypárti többség ehhez megvan, azokat az egyeztetéseket a kiemelt súlyú törvényeknél továbbra is le fogjuk folytatni a pártokkal együtt, hogy meglegyen az a fajta alaphang, ami a parlamenti vitának a háttérét tudja szolgálni.

Z. Kárpát Dánielnek köszönöm a hozzászólását. Egyetértünk abban, hogy senkinek a családtagjait semmiféle tekintetben... - most mindegy, hogy pénzemberekről van szó, bankárokról, politikusokról, újságírókról, sportolókról, olyan keretek között történhessen meg csak, amihez az érintetteknek valami fajta jóváhagyása megszületik. Tehát azon túlmenően mindenfajta védelmet megérdemelnek. Összességében ennyit szerettem volna mondani, nyilván majd a viták további folytatásakor akár a bizottsági szinten vagy később itt, a parlament plenáris ülésén tovább tudjuk folytatni. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönjük szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására csütörtökön 16 óráig van lehetőség.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk.

Most a **napirend utáni felszólalások** következnek. Napirend utáni felszólalásra elsőként jelentkezett Varga-Damm Andrea képviselő asszony: „A szociális szférában dolgozók bérezésének és társadalmi helyzetének kérdése.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. VARGA-DAMM ANDREA (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lesz ebben a négyéves ciklusban egypár mániám, az előző nap már a gyermekek érdekei és jogai, ma pedig a szociális ágazat elfogadhatatlanul alacsony bérezése és az abban dolgozók társadalmi életének rendkívül alacsony, kényszerű szintje. Ugye, meg kell kérdeznünk magunktól, hogy fontos-e nekünk a gyermekeink gondozása, mikor nem vagyunk velük. Fontos-e nekünk az önmagukról gondoskodni nem tudó családtagjaink gondozása, mikor nem tudunk helytállni? Fontos-e nekünk a szüleink, nagyszüleink sorsa, betegségük vagy önellátó képességük megszűnése után a velük való törődés? Hát, mindig ezekre a kérdésekre az a válasz, hogy természetesen igen. Azt is látjuk, hogy egy ország szociális rendszerének mindenképpen illeszkednie kell az adott nép társadalmi berendezkedéséhez, a családok szerkezetéhez, a családok teljesítőképességének lehetőségeihez, és úgy látom, hogy Magyarországon ebben a szférában vagy ebben a kérdésben rendkívül szegényes az állam szervező és hozzájáruló tevékenysége.

Természetesen az óriási szerencse, és az emberiség talán még ezért tudja azt a szintet fenntartani, ahol vagyunk, hogy vannak mindig emberek, akiknek életcélja a szociális szférában való segítségnyújtás, ami tényleg öröme ad okot, de én úgy ítélem meg, hogy ezzel egyetlen ország, egyetlen kormányzat nem élhet vissza. Nem számíthatunk mindig arra, hogy ők önfeláldozók, áldozatkészek legyenek úgy, hogy anyagilag és társadalmilag nem becsüljük meg őket.

Egyébiránt megjegyzem, az utóbbi években jelentősen csökkent a szociális szférában dolgozni kívánó személyek száma, gyakorlatilag a működésképtelenség és a működés határán állnak, bármilyen intézményt is veszünk górcső alá. A költségvetési szférában 102 ezer fő dolgozik szociális munkásként vagy szociális dolgozóként, és a középfokú végzettségük átlagos bruttó bére 145 ezer forint, a főiskolai végzettségűeknek 170 ezer forint bruttó, a vezetőknek pedig 200 ezer forint bruttó. Ebből vontam egy átlag nettó fizetést, és miután tegnap Jakab Péter képviselőtársunk egy új mértéket, egy mércét vezetett be, ez pedig az, hogy Mészáros Lőrinc 18 másodperc alatt 90 ezer forintot keres, így megpróbáltam ehhez hozzáigazítani. Hogyha ez a mérce Magyarországon a kormánypártok tevékenysége eredményeként, ez a fajta mesés gazdagság, ez azt jelenti, hogy a szociális szférában dolgozóktól nem is várhatnának el 36 másodpercnél több havi munkát. Mert hiszen, ha prioritást élveznek az ilyen fajta gazdagodások, akkor a szociális szférában dolgozók is megkövetelhetnék maguknak akár ugyanezt a figyelmet.

De egy másik adatot szeretnék mondani: aki már legalább 48 évet töltött ebben az ágazatban, és legalább egy felsőfokú iskolai végzettsége van, annak bruttó 374 ezer forint a fizetése, ami 262 ezer forint nettó. 48 év után már általában nyugdíjba tudnak

emberek vonulni, ehhez képest az, aki a legmagasabb szintű végzettséggel bír, és a leghosszabb időt töltötte, még mindig csak arra predesztinált, hogy maximum nettó 262 ezer forintot kap. De az a fiatal, aki most el akar helyezkedni, az összesen bruttó 144 ezer forintot kap akkor, ha van főiskolai, egyetemi végzettsége, és nettó 100 ezer forintot. Egyszerűen kimondani is borzasztó ezeket az összegeket, és úgy ítélem meg, hogy ez nem lehet egy kormányzatnak hosszú távon a célja. Ezeknek az embereknek a legmagasabb szintű, közsférában adható javadalmazást kell adni, mert a legnagyobb kincseinkre vigyáznak, gondozzák, nevelik, törődnek velük, és helyettünk állnak helyt nagyon sok alkalommal.

Megnéztem, honnan tudnánk forrást erre biztosítani. Hát, az egyik például az, hogy legalább egy stadiont nem építenek föl. De ha megint átkonvertálok például a stadionépítésekre, akkor azt tudom mondani, hogy miután egy ülőhelyet a stadionokban 779 ezer forintból hoztak létre, ez az egyszeri 779 ezer forint egy évre már egy tisztesebb jövedelmet tudna egy szociális szférában dolgozónak adni. Tehát mindjárt meglenne akár innen is a forrás.

De mondhatnám azt, hogy a közbeszerzések vonatkozásában 30 százalékos visszaosztás esetleg 15 százalékos lehetne, és mindjárt meglenne rá a forrás. Én azt kérem a kormányzattól, vegye figyelembe, hogy az ebben a szférában dolgozók léte és munkája elengedhetetlen a társadalom nyugalma szempontjából. Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Székely Sándor képviselő úr, a DK részéről: „Miért nem csökkenti a kormány az üzemanyagok adóját?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SZÉKELY SÁNDOR (DK): Tisztelt Elnök Úr! Kedves itt maradt Képviselőtársaim! Köszönöm szépen a szót. Végighallgattam az elmúlt órák elég hosszúságú vitáit egy, ebben a kontextusban szerintem alig-alig létező kérdéstről. És most figyelmeztetek mindenkit, hogy egy olyan kérdéstről fogok beszélni, ami létezik, méghozzá arról, hogy Magyarországon a benzinár 400 forint lett. Ez azt jelenti, hogy sokkal drágább lett, hiszen egy hónappal ezelőtt, ha teletankoltak, az 3 ezer forinttal kevesebb volt. Most pedig úgy tűnik, hogy az élvonalba lőttük ki magunkat ezzel az árral, és ha azt kérdezzük magunktól, kedves fideszes képviselőtársaim, hogy hogy lehet ez, akkor erre az a válasz, hogy két dolog van. Egyrészt Matolcsy György eddig gyengítette a forintot, a másik ok pedig valójában önök, hiszen elfogadtak egy olyan jövedéki törvényt 2016-ban, amely akkor is magasan tartja az üzemanyagárakat, ha az olaj világgpiaci ára egyébként csökken. Önök megszavazták, hogy ha az olaj hordónkénti világgpiaci ára 50 dollár alá csökken, akkor a jövedéki adó emelkedik benzin esetében 5, a gázolaj esetében 10 forinttal.

Tehát minél olcsóbb lesz a benzin a világpiacon, annál több lesz rajta az adó Magyarországon, és a magyar családok pedig csak fizetnek a benzinkutakon, aztán fizetik a megemelt kenyér- és húsárakat, amik a benzin ára miatt felemelkedtek. Mindezt a Fidesz 2016-os jövedéki törvénye miatt, ami miatt még csak elvi lehetőség sincs arra, hogy olcsóbb legyen az üzemanyag, legalábbis a törvény módosítása nélkül. És akkor megjegyezném, hogy 14 évvel ezelőtt Áder János, a mostani köztársasági elnök azt mondta, idézem: „A kormány 250 forintos értéken fagyassza be a benzin árát, mert ha ez nem történik meg, ez azt jelenti, hogy a kormány továbbra is nyereszkesedik az embereken. Ha meg azok a jóslatok igaznak bizonyulnak, hogy a benzin ára esetleg eléri majd a 300 forintot, annak összes következményét a kormánykoalíciónak kell vállalnia.” Hát, hölgyeim és uraim, az a helyzet, hogy a benzin ára elérte a 400 forintot, van, ahol a 440 forintot, és valahogy nem hallom önöktől, hogy Orbán Viktornak vagy a kormánynak le kellene mondani.

Nem halljuk, hogy be kéne fagyasztani a benzinárát, és azt sem halljuk, hogy milyen megoldást kínálnak. Olyan dolgokról beszélnek, amik egyébként az ország valódi problémáit nem érintik. És csak megjegyzem, hogy ez az akkori Gyurcsány-kormány teljesítményénél sokkal-sokkal rosszabb.

(17.50)

Ez a mostani benzinár valójában azt jelenti, hogy önök nyereszkesznek a magyar állampolgárok, és egész egyszerűen kihasználják azt, hogy önök kicsit túlsúlyba kerültek sajnos ezen a választáson.

Szeretném feltenni a kérdést, hogy miért nyereszkesedik az Orbán-kormány a magyar embereken. Ha Magyarország önök szerint jobban teljesít, akkor miért kell 400 forintért tankolnunk? Miért nem csökkentik az üzemanyagok adóterhét?

Két dolgot szeretnék kérni a kormánytól. Először is, vegyék elő a 2016-os jövedéki törvényt, és vegyék ki belőle, hogy az olcsóbb olajárak magasabb adót eredményeznek, másodszer pedig csökkentsék az üzemanyagárakban lévő jövedéki adót. Ne csak beszéljenek a magyar családokról, ne csak a plakátok legyenek fontosak, hanem mozdítsák meg legalább a kisujjukat és csökkentsék a benzinárakat! Ha nem teszik, akkor önök - emlékeztetem önöket ismét - még a saját köztársasági elnökük szerint is nyereszkesznek az embereken. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony: „Környezetvédelmi Világnap: a környezetvédelmi problémák csak egyre szaporodnak.” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Június 5-e a környezetvédelmi

világnap 1972 óta. Minden évben más a világnap központi témája, a mostaninak pedig a műanyagmentesítés, nem véletlenül. A műanyag és bomlásának termékei mindenhol jelen vannak, mennyiségük növekszik, és veszélyt jelent az élővilágra és az ember egészségére. Alig 70 éve kezdődött a műanyagok tömeggyártása, és ma már évi 8,3 milliárd tonna új, nem újrahasznosított műanyag termék jelenik meg a piacokon. A hulladéknak csak 9 százalékát hasznosítjuk újra, 12 százalékát elégetik, a maradék 79 százalék pedig szemétkukákban, illetve a természetben, vizeinkben, tengerekben végzi. Éppen most olvastam, hogy egy cet gyomrából 80 műanyag zacskót szedtek ki. A hulladékká váló műanyag sorsát vizsgálva nem sok jóra számíthat az élővilág, köztük az ember. Ha így folytatjuk, 2050-re már több mint 13 milliárd tonna műanyag szemét halmozódik fel a szeméttárolókban és a környezetben, vagyis nagyjából a vizekben élő halak és az ott lebegő műanyagok súlya megegyezne. A műanyag hulladék, annak bomlási terméke mindenhol jelen van, veszélyezteti a vadvilág és az ember egészségét.

A mikroműanyagok elnyelhetik a tenger felszínén lebegő szennyezőanyagokat, a felületükön kórokozókat szállíthatnak, vegyi adalékanyagokat hagynak hátra és beágyazódhatnak a szövetekbe. A műanyagok használatából - például autógumi, szintetikus ruhaszálak, festékek - vagy aprózódásából származó mikroműanyagok pedig bekerülnek az egész táplálékláncba és az ivóvizünkön keresztül közvetlenül a szervezetünkbe is. Műanyag van a tengeri teknősök több mint felének gyomrában, a tengeri madarakénak pedig majdnem mindegyikében. A mikroműanyag, vagyis a koncentrációja most a Földközi-tengerben a legmagasabb a világon, de mikroszennyezőkből álló új szemétszigetet fedeztek fel a Csendes-óceán déli részén is. Az óriássziget kiterjedése 2,5 millió négyzetkilométer, Magyarország 27-szer férne el rajta. A műanyag tartósan terheli a környezetet, hiszen még ahhoz is tetemes időre van szükség, amíg eltűnik a szemünk elől. A műanyag zsinórok például, a horgászszinór 600, a műanyag palack 450, az alumíniumkanna 200, a műanyag zacskó 10-20 év alatt bomlik le, de még egy cigaret-tacsikk is 1-5 évig folytatja az utóéletét.

Sokáig és még ma is abban reménykedünk, hogy az újrahasználat, az újrahasznosítás megoldja majd ezt a problémát. Eddig Kínát tekinthettük az újrahasznosítás éllovasának, de úgy tűnik, ezt a remek üzletet Kína sem vállalja a jövőben. Kína ez évtől leállítja a hulladékimportot és sem papír-, sem műanyag szemetet nem lehet bevinni az országba. A tiltással a globális hulladéküzlet legnagyobb szereplője vállal önkorlátozást, ugyanis eddig Kína bonyolította le a világ hulladékfeldolgozásának 56 százalékát. A polietilén, a polisztirol és a PVC is tiltólistára kerül, a PET-palackok zúzalékát szállító hajók sem rakodhatnak ki a kínai kikötőkben.

A tényekkel szembenézve - mivel ennyi műanyagot lehetetlen újrahasznosítani, elégetni, elte-

metni - nem marad más hátra, mint radikálisan csökkenteni a hulladékok mennyiségét. Reálisan nézve a kérdést, néhány műanyag és abból készült eszköz jelenleg pótolhatatlannak tűnik, viszont a legtöbb műanyag kényelmi termék teljesen felesleges.

A világnap jelszava: „Ha nem tudod újrahasználni, utasítsd vissza!” A civil környezetvédők politikai szándék hiányában a fogyasztókra bíznák, hogy a kényelmi műanyagokat visszautasítsák. Hiszik, hogy sokan visszautasítjuk majd ezeket a termékeket, tudatosan választunk vásárlásunkkor, nem éri meg majd a gyártásuk, és akkor a hulladék is kevesebb lesz. A szándék jó, de túl kevés. Az ilyen kezdeményezéseknek szükségük van politikai támogatásra, a jogszabályi környezet kiigazítására. Jól látható, hogy jelenlegi jogszabályaink elégtelenek ahhoz, hogy a hulladékárakat megállítsuk. Tudható, hogy a probléma megoldása nem a probléma kezelése, hanem megelőzése.

Mivel a hulladék mennyisége és minősége a termelés és fogyasztás szerkezetétől függ, és a kultúrától, ezért a megelőzést is ezen a téren kell keresni. Ajánlom ezen a napon ezt a megoldást a kormány figyelmébe.

Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen, képviselő asszony. Az utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr: „Meddig még?” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezen a héten a parlamenti viták sodrában a legfontosabb nemzeti sorskérdésünkről is többször szó esett, ez a demográfiai, népesedési kérdéskör. Úgy látszik, párhuzamos valóságban élünk a kormányzó pártok képviselőivel, akik közül köszönöm annak a kettőnek, aki megvárt bennünket, és kíváncsi erre a témára így napirend után is. El kell hogy mondjam, arról a népesedési kérdéstről beszélünk, amely kapcsán a kormány újabban velem együtt örül annak, hogy a termékenységi arányszám emelkedőben van, és egy történelminek tűnő mélypontról egy kicsit látszólag elmozdult. Ezt én eredményként értékelem, örülök neki, és szeretném bizonyítani azt, hogy nem rossz minden számunkra, ami a kormányzat szemében jó. Bár ezek az árkok, amelyek közöttünk húzódnak, most betemethetetlennek tűnnek, azért közös nemzetstratégiai áldásoknak örülni kell, és úgy gondolom, hogy minden jóérzésű ember örül ezeknek.

Viszont, ha megvizsgáljuk azt, hogy mit is mutat ez a termékenységi arányszám, akkor azt látjuk, hogy örömdetes növekménye ellenére is folyamatosan szűkül az a bázis, amely a szülőképes korban lévő hölgyek, magyar asszonyok számát jelenti, ily módon az arányszám növekménye a legjobb szándék ellenére sem párosul az élve születések számának növekményével, pedig ez lenne az igazi cél.

De ha már ezt az arányszámot vizsgáljuk, akkor látható, hogy már az is kisebb fajta csoda volt, hogy a második világháborútól az 1960-as évek közepéig ez a mutató 2,8-ig tudott emelkedni, tehát ez egyfajta természetes európai életösztönt feltételezett. De azt is látnunk kell, hogy az 1970-es évek közepére ez a ráta a még éppen elégséges 2,1-re húzódott, süllyedt vissza, ezt követően 2 alá zuhant, és nagyjából a hetvenes évektől kezdve folyamatos a népesség csökkenése Európában. Azt sem árt tudatosítanunk magunkban, hogy Magyarország ezt a 2,1-es arányszámot, amely a reprodukcióhoz, önmagunk pótlásához lenne elegendő, utoljára 1977-ben volt képes produkálni. Ugyanakkor az 1977-es időszakban még nem volt jellemző ilyen fokon az, ami ma, hogy a szülőképes korú hölgyek száma a társadalmon belül olyan mértékben csökkent, hogy az tulajdonképpen lehetlenné teszi a következő évtizedekben azt, hogy önmagunkat pótoljuk.

Nemegyszer mondtuk el itt a Jobbik-frakció részéről, hogy ha a következő harminc évben mindenféle politikai és pártállástól függetlenül a legjobb döntéseket hozzuk ezen a területen, akkor is csak majd évtizedek múltán érhetünk el a nulla szintre, tehát a fogyasztás megállításához. Kell mindezt úgy tennünk, hogy történelmi példa hasonló sikerrel nem igazán mutatkozik előttünk, és hogy további nehezítő tényezőt is említsek, az egész világ tíz, talán leggyorsabban fogyatkozó állama itt, a kelet-közép-európai térségben található. Mindez önmagában is nehéz feladat, hatalmas kihívás.

Ugyanakkor történelmi bűnként kell elkönyvelnünk azt, hogy a jelenleg kormányzó pártok egyszerűen nem vesznek tudomást olyan problémakörökről, amelyek ezt a drámai helyzetet csak súlyosbítják, pedig nekünk most már a közös megoldásokon kellene dolgoznunk.

(18.00)

Az egyik ilyen az az elképesztő mértékű kivándorlás, amellyel kapcsolatban a kormány jellemző válasza az, hogy hát ez igazából egy természetes rendszerelem, mert a környező országokban százalékos arányban talán még magasabb a kivándorlók aránya, és aztán szoktak még Bulgáriára mutogatni, ami a kataklizma és a katasztrófa mintaképe. Nem szeretnénk odáig eljutni, de az tény, hogy a több százezer aktív magyar hiányzik innen, és az is óriási probléma, hogy - egyrészt az elszakított részekben születnek magyar gyermekek, ez örömdetes - a külföldön szakadt magyarok körében, a kényszerből külföldön dolgozók körében megszülető magyar gyermekek elenyésző hányada fog Magyarországon szocializálódni vagy itt leélni az életét a későbbiekben. Éppen ezért ez az egyik faktor, a kivándorlást illető kihívásra valamit válaszolnia kellene ennek a kormánynak. Nyilván számos tényezőt érint ez a kérdés.

A másik ilyen drámai pedig a lakhatási válság. Egész egyszerűen nem értem, hogy egy kétharmados felhatalmazottságú kormány hogyan nem látja azt a problémát, hogy a budapesti 130, illetve 150 ezer forintos albérleti díjak mellett egy magyar fiatal nem tud, nemhogy gyermekeket vállalni, családot alapítani, elkezdni a közös életét valakivel. Ez a legalapvetőbb, abszolút mindennapinak számító probléma. Úgy gondolom, hogy a lakhatási válságra, lakhatási szegénységre egy állami háttérű bérlakásépítési programmal válaszokat kell találnunk. A Jobbik konstruktív ebben a kérdésben, de elvárjuk, hogy mivel nemzetstratégiai vetületről van szó, a kormányzat

érdemben reagáljon arra, hogy mennyiben tud partner lenni a Jobbik ötlete tekintetében. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük, képviselő úr. A napirend utáni felszólalások végére értünk. Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2018. június 11-én kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**.

(Az ülés 18 óra 02 perckor ért véget.)

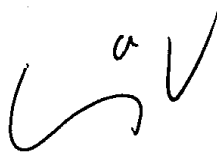
Arató Gergely s. k.
jegyző

Földi László s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Szilágyi György s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés Hivatala főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)